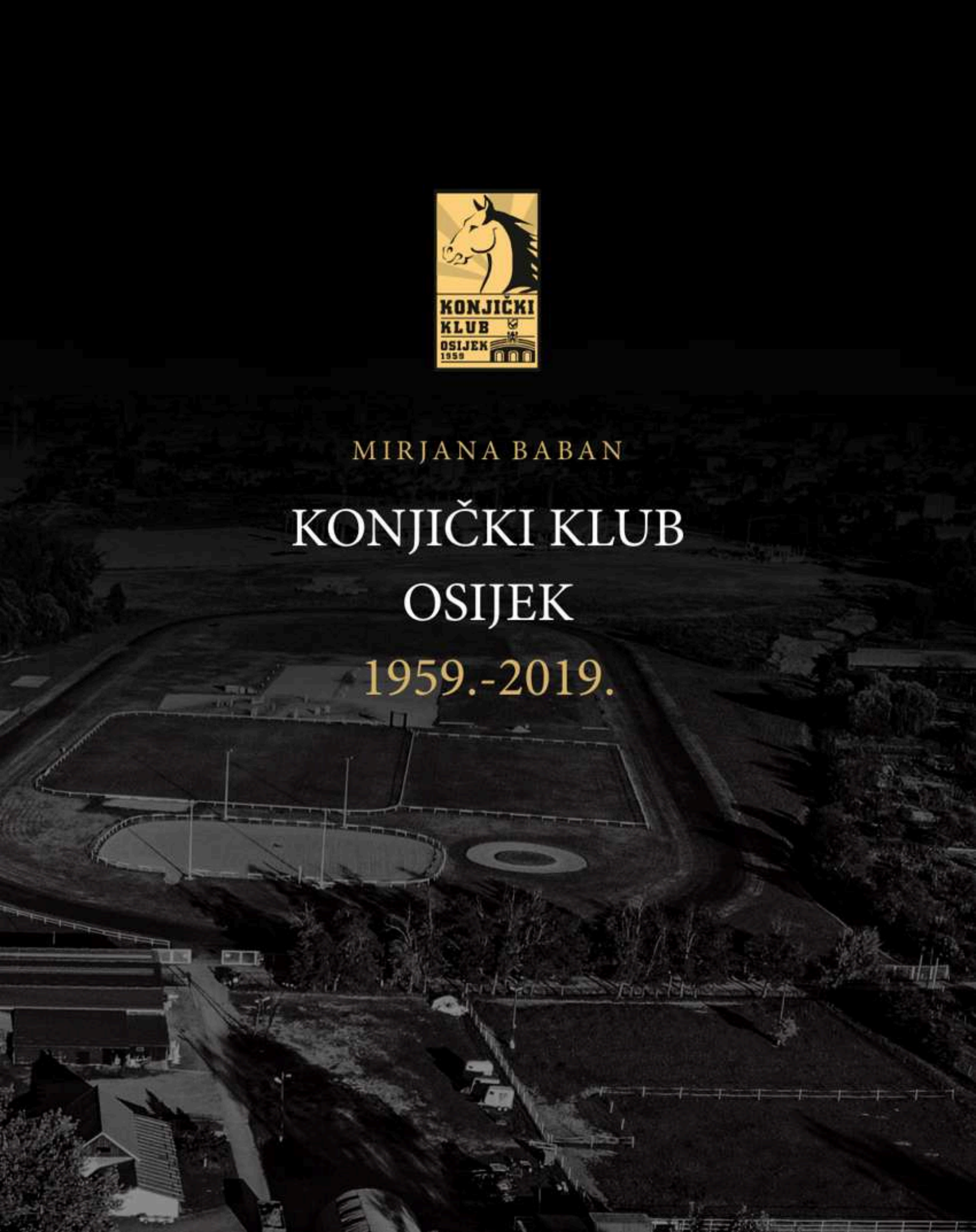

MIRJANA BABAN

KONJIČKI KLUB OSIJEK 1959.-2019.

prof. dr. sc. MIRJANA BABAN

KONJIČKI KLUB OSIJEK

1959.-2019.

IMPRESUM

KONJIČKI KLUB OSIJEK
1959.-2019.

Nakladnik: Konjički klub Osijek
Za nakladnika: dr. sc. Neđeljko Knežević, dipl. oec.
Autor: prof. dr. sc. Mirjana Baban
Urednik, lektura i redaktura: Alan Kerže, mag. iur.
Oblikovanje i priprema za tisak: Studio HS internet d.o.o., Osijek
Tisak: Studio HS internet d.o.o., Osijek
Naklada: 400 primjeraka
CIP - Katalogizacija u publikaciji
ISBN 978-953-49312-0-2

Osijek, 2020.

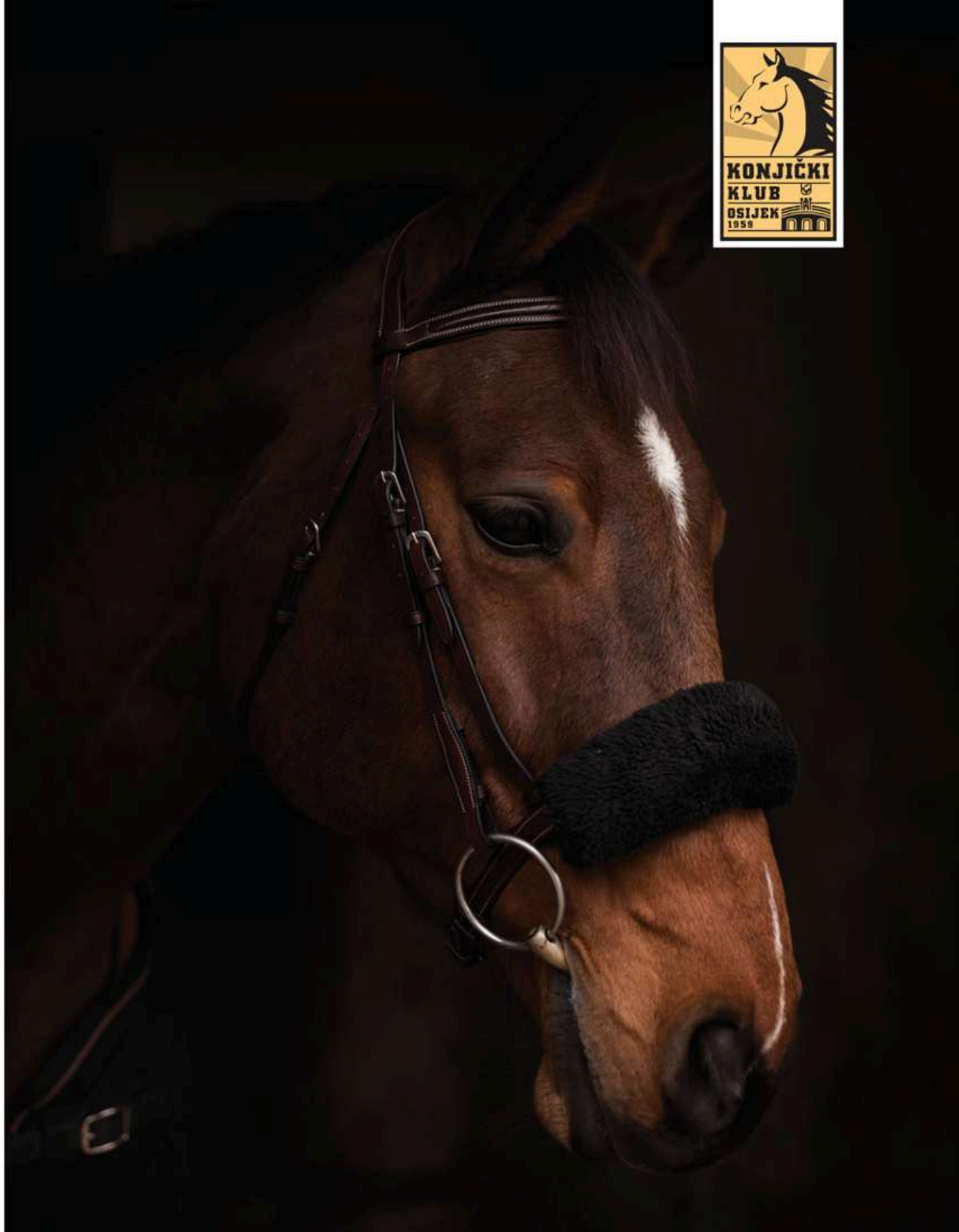

Ovu monografiju posvećujem svojim kćerkama,
pokojnoj Suzani i svojoj Tihani.

SADRŽAJ

RIJEČ PREDSJEDNIKA 7

O LJUDIMA I KONJIMA 9

AUTORIČIN PREDGOVOR 11

POVIJESNI PREGLED 12

GALOPSKI SPORT 50

KASAČKI SPORT 56

PREPONSKO JAHANJE 90

VOŽNJA ZAPREGA 190

DRESURNO JAHANJE 204

DALJINSKO JAHANJE (ENDURANCE) 216

ŠKOLA JAHANJA 224

UZGOJ KONJA 234

OSTALE AKTIVNOSTI 244

ZAHVALA 312

SAŽETAK (ENGLESKI JEZIK) 314

LITERATURA I IZVORI 316

BILJEŠKA O AUTORICI 317

RIJEČ PREDSJEDNIKA

dr. sc. Neđeljko Knežević,
predsjednik KK Osijek

Dragi članovi Konjičkog kluba Osijek, ljubitelji konjičkog sporta, sportski prijatelji, zadovoljstvo mi je što u rukama držite monografiju koja služi na čast i ponos svih onih koji su barem djelić sebe ugradili u povijest jedinog osječkog konjičkog kluba. Iako se organizirane aktivnosti u konjičkom sportu našeg grada javljaju već krajem 19. stoljeća, a prva je udruga osnovana 1924. godine egzistirajući do Drugog svjetskog rata, različite društvene okolnosti htjele su da naš konjički klub svoje službene korijene pusti tek 1959. godine. Naime, uvjeti za bavljenjem ovim zahtjevnim sportom nisu uvijek bili na zadovoljavajućoj razini i mijenjali su se u skladu s mogućnostima, pa trajno organizirano djelovanje konjičkog sporta započinje osnutkom Konjičkog kluba Drava spomenute 1959. Kao što ćete pročitati u monografiji, interes naših sugrađana od samog je začetka bio golem, praktično nezamisliv iz današnje perspektive, pa je zaživljavanje konjičkog sporta od osnutka kluba bilo osuđeno na uspjeh. Posjeti sada već legendarnom hipodromu Pampas dosezali su i brojke od 10-ak tisuća gledatelja, a nazočnost uzbudljivim nadmetanjima kasača, galopera i preponaša, u sportu u kojem dolazi do sinergije snage, brzine, discipline i elegancije konja s jedne strane te znanja i umješnosti jahača ili vozača s druge, bila je uistinu stvar prestiža. Nakon dva desetljeća zanosa, klub i sport izgubili su korak s društvenim promjenama koje su donijele pojavu ili razvoj drugih sportova, pa se na revitalizaciju kluba čekalo do druge polovice osamdesetih godina 20. stoljeća kada Drava isprva mijenja ime u Osijek, a hipodrom bitno poboljšava svoju infrastrukturu i uvjete za radom i natjecanjem. Vihor novog zamaha prekinuo je Domovinski rat koji je, kao i u drugim segmentima društva, prouzročio ljudske gubitke te devastaciju klupske ergele s objektima. Borba za očuvanje kluba i sporta u gradu potrajala je do ulaska u 21. stoljeće kada se činilo da će ovaj divan sport ipak izgubiti bitku s nedaćama vremena, no tada su rijetki entuzijasti dobili potporu širih gradskih i sportskih struktura te je Pampas u proteklih desetak godina doživio transformaciju u jedan od najljepših hipodroma u Hrvatskoj! Nažalost, natjecateljski dosezi ne uspijevaju reprizirati postignuća prethodnog stoljeća, a uslijed sveopće disperzije zanimanja na sve raznolikije društvene aktivnosti, klub ne uspijeva u naumu povratka nekadašnje popularnosti. No, ono osnovno, a to je opstojnost kluba, smatram da je postalo neupitno. Snagom tradicije od šest desetljeća i spoznajom o značaju konjičkog sporta i kluba u gradu Osijeku i današnja se uprava bori za očuvanje stečevina prethodnih generacija te poboljšanja uvjeta za daljnji razvoj i napredak jednog od najuglednijih osječkih klubova. Ova vrijedna publikacija svjedoči upravo o svemu navedenome i potvrđuje neraskidivu ljubav između Osječana i njihovog konjičkog kluba.

O LJUDIMA I KONJIMA

Alan Kerže

Prirodni uvjeti za bavljenjem i razvojem neke djelatnosti u korelaciji s proizlazećom tradicijom vremenom poprimaju obrise zakonitosti. A tu predestiniranost i naša panonska ravan stoljećima nameće i oblikuje u skladu sa svojim zemljopisnim značajkama i biološkim resursima. Tako su alati, dorati, vranci, sivci, bijelci, kulaši, šarci… odvajkada gazeći nepreglednim pašnjacima, još od srednjeg vijeka olakšavali ovdašnjim žiteljima svakodnevne zemljoradničke i šumske poslove, ali i davali neizmjeran doprinos u bitkama i ratnim pohodima koje je slavonski čovjek vodio najčešće u interesu stranih (zemljo)posjednika bogate slavonske zemlje. Vremenom je uloga ovih plemenitih životinja, za koje se odavno tvrdi da najbolje osjećaju čovjeka i njegovu dušu, napokon dobila (i) kudikamo plemenitiju svrhu: sudioništvo u sportskom nadmetanju. Doduše, još su antičke Olimpijske igre u svom "programu" tradicionalno upražnjavale natjecanja u jahanju i utrkama zaprega, ali se ova životinja, čije je postojanje dokazano još u starom kamenom dobu, u našem podneblju za svoje "pravo javnosti" izborila tek prije nešto više od jednog stoljeća. Tako su nakon epoha nemilosrdnog subordiniranog odnosa i prvenstveno ljudskog iskorištavanja konjske snage, humaniziranjem ove relacije čovjek i konj izgradili "partnerski" odnos u kojem čovjek i dalje vodi igru, ali posljedičnu slavu dijeli s nesvjesnim (?) "partnerom" o kojem u konačnici, unatoč svim čovjekovim naporima i ambicijama, isključivo ovisi ishod takve igre! Stoga i ne čude vrtoglavi, čak milijunski iznosi koje su zaljubljenici u konjički sport i natjecatelji spremni izdvojiti za najkvalitetnije sportske izdanke konjskih pasmina. Naime, konjički sport dao je priliku tim prekrasnim životinjama da izađu iz sjene utilitarnosti čovjekovih uzda i svojim izvanrednim umijećem dosegnu zvjezdani status koji je čovjek većim dijelom svog povijesnog hoda ljubomorno čuvao za sebe. No, suvremeno doba kao da se trudi ispravljati (i ovu) "vječnu" nepravdu, pa danas, primjerice, vlasničke transakcije i transferi sportskih konja izazivaju neusporedivo više pozornosti no lovorike njihovih jahača i vozača! Sport je stoga humanizirao odnos čovjeka prema svom višestoljetnom ljubimcu, ali ponajprije sredstvu ili oruđu u zadovoljavanju svojih raznolikih interesa.

I upravo u toj točki započinje priča koja je, dragi čitatelji, pred vama. Priča koja svoj službeni početak ima u 1959. godini kada je Osijek dobio svoj konjički klub. I na drevnim temeljima definirao uspostavu novog odnosa između starih "prijatelja", čovjeka i konja…

AUTORIČIN PREDGOVOR

Monografija o Konjičkom klubu Osijek obuhvaća razdoblje od prvih 60 godina djelovanja Kluba. Iako se konjički sport u Osijeku u svojem organiziranom obliku uspio održavati od davnih dvadesetih godina 20. stoljeća sve do danas, njegova kontinuirana postojanost vezana je tek uz nastanak Konjičkoga kluba Drava 1959. godine, a koji 1985. mijenja naziv u današnji - Konjički klub Osijek. Stoga možemo reći da se izlaskom ove monografije obilježilo i tri i po desetljeća djelovanja Kluba pod današnjim imenom grada Osijeka.

Nažalost, svi pisani dokumenti o nastanku konjičkoga kluba nestali su u poplavi 1965. godine, dok su kasniji, noviji dokumenti, uništeni tijekom ratnih stradanja 1991. godine. Zbog nedostataka zabilježenih podataka u tome razdoblju bio je potreban opsežan rad na terenu te prikupljanje podataka od ljudi vezanih za povijest Kluba. Podatci su prikupljani iz uobičajenih dostupnih materijala i izvora. Tako je u knjizi Povijest sporta grada Osijeka 1784. - 1996. iz 1998. godine obrađena kratka povijest konjičkoga sporta u gradu Osijeku, a značajan dio podataka crpljen je iz novinskih članaka Glasa Slavonije (na čemu zahvaljujemo Arhivi lista) i nekadašnjega Hrvatskog lista te Državnoga arhiva u Osijeku. Glavninu podataka o kasačkim aktivnostima i rezultatima prikupio je Vojislav Maletić, a sportske rezultate i popratnu dokumentaciju ostalih konjičkih disciplina dostavili su sami natjecatelji, potkrijepivši ih vlastitim svjedočanstvima iz različitih razdoblja života i rada Kluba.

Mirjana Baban i 'Shannon', 1993. - Foto M. Dragišić

Upravo zahvaljujući svima njima, tijekom višegodišnjega iscrpnog rada na monografiji prikupljen je impozantan materijal, koji se zbog obujma dakako nije mogao tiskati u cijelosti. Na QR kodovima u monografiji te uz nju, na priloženome sticku, nalazi se stotinjak tablica sportskih rezultata na isto tolikome broju stranica teksta. Uz sportske uspjehe postignute na utrkama i u različitim disciplinama konjičkoga sporta, osim fotografija u tiskanom dijelu, nalazi se još preko 2000 opisanih fotografija, koje su prikupljene tijekom svih ovih godina rada na monografiji.

Ovo jest sportski klub, ali namjera je ovih fotografija, uz ilustraciju sportaša i sportskih događaja, dočarati život sportskog kolektiva koji je zbog mnogobrojnih dodatnih aktivnosti oplemenio svoje postojanje, utkao tragove prošlosti pod konjskim kopitima i kronološki prikazao naše odrastanje, naše uspone i padove te cijeli naš život uz jednu veličanstvenu životinju, našega sportskog partnera i najboljeg prijatelja - konja. Stoga se posebno zahvaljujem svim članovima Kluba, autorima fotografija i svima onima koji su na bilo koji način ugradili dio sebe u ovu monografiju jer bez njihove pomoći prilikom prikupljanja materijala ova monografija nikada ne bi ugledala svjetlo dana.

POVIJESNI PREGLED

Ulaz na osječki hipodrom, 2015. – Foto M. Romulić

OD SLAVONSKOG KOLA JAHAČA DO KONJIČKOG KLUBA DRAVA

Premda je konjički sport u Osijeku prema modernim načelima ustrojen tek 1924. godine, povijest konjičkog sporta seže do početka 19. stoljeća. Prema povijesnim vrelima, u Osijeku su se engleski jahači prvi puta pojavili 14. travnja 1800. godine. Osim brojnih gostujućih družina, "Prvo slavonsko društvo za kasanje i trku" u Osijeku je 1882. organiziralo konjičko natjecanje na čepinskom hipodromu.

Organizirano djelovanje konjičkog sporta započinje 1924. godine, prilikom osnivanja Slavonskog kola jahača "Knez Pavle". Dr. Fran Gabrek, veliki župan Osječke oblasti, te godine je odobrio pravila kojima je određeno ime i djelokrug društva. Glavni cilj "Kola" bilo je pomaganje razvoja konjičkog sporta te unapređivanje i oplemenjivanje domaćeg konjogojstva, koje je teritorijalno obuhvaćalo područje Osijeka s Baranjom. Na skupštini Slavonskog kola jahača 1924. godine za predsjednika je izabran Teodor grof Pejačević. "Kolo" je svake godine u dva proljetna i jesenska trkaća dana, sve do početka Drugog svjetskog rata, organiziralo konjička natjecanja na hipodromima u Retfali i "iza Šećerane" u Donjem gradu. Od 1926. djelovao je i konjički odjel Hrvatskog sokola s 20 članova i četiri konja, a koji je sljedeće godine nakon uređenja zajedničke štale u bivšem dvorcu grofova Pejačevića u Retfali započeo s obukom u jahanju.

Slavonsko kolo jahača "Knez Pavle" zakupilo je retfalački pašnjak kako bi se preuredio u moderan hipodrom sa stalnim tribinama. Iz nacrta hipodroma bilo je vidljivo da je hipodrom zamišljen nešto zapadnije od današnjeg te je osim staze za utrke u planu bilo sagraditi 18 popratnih objekata različitih veličina i namjena. Na južnoj strani hipodroma unutar staze planirano je mjesto za žiri, vaga, loža za novinare, mjesto za sanitet, stalak za brojeve, mjesto za glazbu, sedlarnica i pokrivena stajališta za konje. Na južnoj, pak, strani izvan staze predviđene su gostionice, kladionice, blagajne, mjesto za automobile i četiri reda tribina. Postojala su dva ulaza na hipodrom, jedan je bio na jugoistočnoj, a jedan na sjeveroistočnoj strani, dok su se sa zapadne strane planirala mjesta za vojnike. Nije poznato je li ovaj projekt i realiziran.

Godine 1949. na Pampasu pred 800 gledatelja održan je prvi uspješan konjički cross. Nakon osnutka kratkotrajnog kluba iste godine, a čiji je rad ubrzo zamro, Josip Samodaj, Stjepan Fabijanović i Milan Kovjanić (osječki mesari), uz nekolicinu građana, pokrenuli su 1955. akciju osnivanja novog konjičkog kluba.

Državni arhiv u Osijeku, HR-DAOS-2035 Zbirka razglednica 6.15. (Linzer, 1896)

Kočijaš Dubravko Sladić, Josip Klobučarić (sjedi), Miroslav Đurđević (stoji), Mara i Pero Crnković (sjede) koji vodi 'Dobrilu', upregnuti 'Primat' i 'Amalija', a ispred je 'Fistra', Osijek, zima 1968.-'69. - arhiva "Glasa Slavonije"

Kočijaš Dubravko Sladić pored Miroslava Đurđevića, iza sjedi Mara Crnković s kćerkama Ankicom i Brankom, Osijek, zima 1968.-'69. - arhiva "Glasa Slavonije"

Dolazak 'Fistre' i 'Plutona I.' sa željezničkog kolodvora pred kuću Josipa Samodaja, kako se nekada odlazilo na utrke - arhiva "Glasa Slavonije"

'Pluton I.' i Josip Samodaj, uz Milana Kovjanića, suprugu Zdenku i prijatelje, ranih šezdesetih - arhiva "Glasa Slavonije"

Nikola Borojević *(rođen 18.12.1914. u mjestu Borojevići, kod Hrvatske Kostajnice; umro 4.2.2015. u Poreču) je među osnivačima izabran i za prvog predsjednika Konjičkog kluba Drava, od osnutka do 1961. godine. Završio je Šumarsku školu u Mariboru, a nakon Drugog svjetskog rata radio je na "Lovno šumskom gazdinstvu" u Tikvešu. Bio je i jedan od osnivača Zoološkog vrta Osijek u Tvrđavici (1955.), kao član prvog Upravnog odbora ZOO-a te prvi tehnički upravitelj. Osnovao je riječno transportno poduzeće gdje je bio direktor do 1970., odakle je otišao u mirovinu. Uz ostale suosnivače, jednako je zaslužan za prvotnu ideju, kao i razvitak konjičkog sporta tijekom prvog desetljeća djelovanja kluba u gradu na Dravi, po kojoj je konjički klub dobio i svoje prvo ime. Kao veliki entuzijast, pomagao je klubu u svim potrebnim prilikama. Bio je izvrstan jahač i bavio se lovom, stoga ni ne čudi njegova strast prema konjima koju je realizirao upravo postavljanjem temelja KK-a Drava. Uživao je u organizaciji, u današnje vrijeme nezamislivo posjećenih i popularnih konjičkih priredbi, kojima su prethodili atraktivni svečani mimohodi vožnjom u sulkama i jahanju kroz čitav grad, što je bio najefektniji način promocije konjičkog sporta među Osječanima.*

Prvi predsjednik KK-a Drava Nikola Borojević uz dvopreg lipicanaca kao Upravitelj "Lovno-šumskog gazdinstva" Tikveš, 1950.

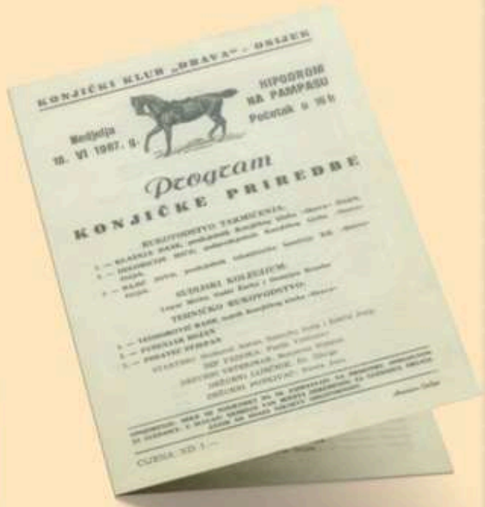

KONJIČKI KLUB »DRAVA« - OSIJEK

HIPODROM NA PAMPASU

Nedjelja 13. VI 1967. g. Početak u 16 h

Program

KONJIČKE PRIREDBE

SUDBENO VIJEĆE

SUDSKI KOLEGIJUM

TEHNIČKA SUPERVIZIJA

"Glas Slavonije", 12. lipnja 1962.

DVODNEVNI MEĐUNARODNI KONJIČKI TURNIR U OSIJEKU

Osječani najbolji u kasačkim trkama

U jakoj međunarodnoj konkurenciji grla iz Zagreba i Beograda postigla dobar plasman u skakanju preponа — Trku pratilo preko 10.000 gledalaca

OSIJEK. — Hipodrom na »Pampasu« bio je u subotu i nedjelju poprište vrlo zanimljivih i uzbudljivih borbi najboljih grla Mađarske, Rumunjske i Jugoslavije. Organizator ovog međunarodnog turnira bio je konjički klub »Drava«. Nastupilo je 75 grla, što je dosad najveći broj na konjičkoj priredbi u Osijeku. Oko 10.000 gledalaca nije uzalud došlo na hipodrom, jer su uživali u nedjelju po podne prisustvovali zanimljivim utakmicama u skakanju preponа, kasačkim i galopskim trkama.

Na međunarodnom konjičkom turniru učestvovali su i članovi osječkog konjičkog kluba »Drava« i u jakoj konkurenciji nisu mogli postići zapaženiji plasman. Rezultati u galopskoj trci pokazuju da imaju šanse da se uvrste među najbolje takmičare u Hrvatskoj.

Najzapaženiji nastup Osječani su postigli u kasačkim trkama »Drave« i »Podravine«. Grla »Fistra« i »Pluton«, vlasništvo člana »Drave« Josipa Samodaja u jednopreležnoj i dvopreležnoj kasačkoj trci pobijedila su ostale rivale iz Svetozara Miletića i Sombora. Oba puta grlima je upravljao Bojan Pušenjak.

U preponskoj utakmici »Baranja« pobijedio je junior Darko Barbić s grlom »Cedo« (KK Zagreb) ispred seniora Radoslavu Cimermana s grlom »Elan« (KK Dubrava, Zagreb).

● U skakanju preponа u utakmici »Mladost« najviše uspjeha imao je Rumunj Donesku Angel, s grlom »Gelu«. Na drugo mjesto plasirao se juniorski prvak Jugoslavije Vladimir Petrov, član »KK Granični car« iz Novog Sada s grlom »Pantast«.

● Reprezentativac i državni prvak Milivoj Šijivar iz KK »Aleksa Dundić« Beograd, postigao je vrlo dobar rezultat u najtežoj preponskoj utakmici. Šijivar je na »Vulkanu« prošao cio »parkur« sa preponama od 1,30 metara bez ijednog kaznenog poena i postigao najbolji uspjeh od svih učesnika na turniru.

nastupilo je preko 30 grla. Najviše uspjeha imao je Rumunj Angel Donesku na grlu »Lenel«. Član KK »Zagreb« Josip Kobiar na grlu »Javor« osvojio je drugo mjesto, dok je Vilim Stanjko s grlom »Palma« (KK »Dubrava«, Zagreb) osvojio treće mjesto.

● Osječani su u dvopreležnoj trci »Podravina« na stazi dugoj 2.400 metara osvojili prvo mjesto. Bojan Pušenjak je s grlima »Fistrom« i »Plutonom« uvjerljivo stigao prvi.

Najbolje plasirani jahači dobili su od domaćina turnira prigodne nagrade, a grla upomen značke. Turnir su pored ostalih gostiju pratili i predsjednik Konjičkog saveza Jugoslavije general Dragoslav Petrović, predsjednik Konjičkog saveza Hr-

UZBUDLJIVO: kasačke trke uvijek pobuđuju veliku pažnju gledalaca

● Galopska trka »Krndija« za punokrvna grla izazvala je kod gledalaca uzbuđenje. Prvo mjesto na stazi dugoj 1.600 metara osvojilo je grlo »Hiperion« s jahačem Ivanom Fridrihom (KK »Dubrava«, Zagreb), dok se na drugo mjesto plasirulo grlo »Zagorec« s jahačem Zvonkom Katićem KK »Drava« Osijek.

● U utakmici »Dovidenja« gdje su prepone iznosile metar i 20 cm,

vatske Izidor Štrok, predsjednik Konjičkog saveza AP Vojvodine Marko Jokić kao i predstavnici lokalnih organa vlasti i društvenih organizacija. Predsjednik KSJ Petrović se nakon završenog takmičenja pohvalno izrazio o organizaciji turnira, koji je samo uz jedan neopravdani protest prilikom preponskih utakmica, inače protekao u redu, tako da je i sudački žiri zadovoljio.

OVE GODINE U OSIJEKU

prvenstvo Hrvatske u konjičkom sportu

OSIJEK. — Nedavno je u Osijeku osnovan konjički klub »Drava«, koji u svom sastavu ima više od 80 aktivnih članova. Društvo raspolaže i sa prvoklasnim kasačkim grlima, a kako ističu u upravi uskoro će biti nabavljeno još nekolsko prvoklasnih grla. Iako konjički klub u Osijeku postoji tek od nedavna za rad i djelovanje kluba vlada veliko zanimanje.

Iz razgovora s tajnikom kluba mogli smo saznati, da će osječki klub »Drava« ove godine prirediti nekoliko propagandnih takmičenja, a najzanimljivije takmičenje koje je povjereno osječkom konjičkom klubu »Drava« bit će svakako prvenstvo Hrvatske. To prvenstvo održat će se u sve tri discipline: kasačkoj, galopskoj i preponskoj. Na propagandnim takmičenjima osim klubova iz Hrvatske nastupit će i ponekli klubovi iz drugih mjesta u državi.

Članovi osječkog kluba »Drava« počet će s redovitim pripremama za predstojeću sezonu već u travnju. Također, uprava kluba zatražila je od Narodnog odbora općine da dodijeli zemljište za izgradnju hipodroma. Svi su izgledi da će NO općine izći u susret agilnim članovima konjičkog kluba »Drava« i da će hipodrom biti izgrađen na »Pampasu«.

"Glas Slavonije", 11. siječnja 1960.

Prvi predsjednik Nikola Borojević čestita najboljima u kasačkoj utrci 70-ih godina

Jedna od prvih utrka na osječkom hipodromu - arhiva "Glasa Slavonije"

'Pluton I.' i Josip Samodaj na hipodromskoj kasačkoj stazi, Osijek - arhiva "Glasa Slavonije"

'Zlatica' - 'Salkina', vozač Pero Crnković i suvozač S. Maširević, Osijek, 1966. - arhiva "Glasa Slavonije"

Pero Crnković i Marta Maletić u dvopregu pred prepunim osječkim gledalištem - arhiva "Glasa Slavonije"

BLISTAVI DOSEZI U SKROMNIM UVJETIMA

Temelj današnjeg konjičkog kluba postavljen je, tako, 1959. kada osnutkom tadašnjeg Konjičkog kluba Drava otpočinje organizirano bavljenje konjičkim sportom u Osijeku. Uvjeti za bavljenje ovim zahtjevnim sportom nisu bili uvijek na zadovoljavajućoj razini i mijenjali su se u skladu s mogućnostima i aktualnim društvenim prilikama. U sljedeće dvije godine na improviziranom hipodromu na livadi Pampasa održavala su se masovna natjecanja domaćeg i međunarodnog karaktera u preponskim, kasačkim i galopskim disciplinama koja je pratilo i do 15.000 gledatelja!

Već konjička priredba organizirana 1960. na livadi Pampasa privukla je oko 10.000 gledatelja, a održana je na improvizirano ograđenoj elipsastoj stazi za kasačke i galopske utrke te središnjem dijelu za preponsko natjecanje. Drugim mjestom u kasačkoj utrci rođena je prva velika "zvijezda" kluba, grlo 'Fistra' u vlasništvu Josipa Samodaja, jednog od osnivača kluba. 'Fistra' je fantastičnim uspjesima postalo legendarno grlo kluba, ponajviše zbog brojnih rekorda, među kojima se ističe europski u dvopregu s 'Plutonom I'.

Pobjeda 'Fistrice' i Pere Crnkovića, Osijek, 1974. - arhiva "Glasa Slavonije"

Utrka 'Somborske novine' – na startu s grlom 'Amalija' (bandažirane noge), Sombor, 1968. - arhiva "Glasa Slavonije"

Drava je 23. srpnja 1961. na čelu s novim predsjednikom Danetom Klašnjom organizirala priredbu kojom je svečano otvoren uređeni hipodrom na Pampasu uz sudjelovanje 40-ak najboljih jugoslavenskih grla, a najviše su uspjeha imala domaća kasačka grla 'Fistra' i 'Pluton I.', sa svojim vlasnikom Josipom Samodajem. Štoviše, taj kasački dvoprežni duo "harao" je u nastupajućim godinama domaćim i međunarodnim utrkama diljem bivše države i okolnih zemalja (Mađarska, Rumunjska), držeći primat najboljeg državnog i balkanskog (prvaci '62.) dvoprega na stazi od 2.400 metara, a prema postignutom rezultatu slovio je i kao najbrži u Europi, predvođen vozačem Bojanom Pušenjakom.

Istovremeno je organizacija konjičkih priredbi u Osijeku uzimala maha, pa je KK Drava od jeseni 1967. svoju djelatnost proširila i na preponsko jahanje koje će u narednim godinama postati okosnica klupskih aktivnosti.

'Don Kihot' i Pero Crnković, Osijek, 1977. - arhiva "Glasa Slavonije"

Nakon razdoblja stagnacije zbog nedostatka financijskih sredstava, 1978. KK Drava u okviru turističkog tjedna organizira spektakularnu priredbu na kojoj sudjeluje i reprezentacija Libije, a u i kasačkim utrkama te preskakanju prepona unatoč kiši uživalo je 6.000 gledatelja. U to vrijeme KK Drava ima 400 članova, od kojih se 20-ak natječe, a u klubu djeluje i Škola jahanja sa 60-ak polaznika.

U kolovozu 1981. Drava je priredila 54. Jugoslavenski kasački derby uz nastup 80-ak najboljih grla, dok je ukupno pet kasačkih utrka i dvije utakmice u preskakanju prepona promatralo čak 10.000 gledatelja. Klub je tijekom 1982. imao 22 kasačka grla, a svake godine iz vlastitog uzgoja je dobivao još dva.

'Vagabund Š' i Pero Crnković vode utrku, Osijek, 1976. - arhiva "Glasa Slavonije"

'Fistra', 'Pluton I.' i Bojan Pušenjak nakon postavljenog rekorda, 1962. - arhiva Kasačkog kluba Ljutomer (Slovenija)

Na proslavi 100-godišnjice ljutomerskog kluba u finišu 'Fistrica' i 'Abi Š' ispred čuvene 'Labizone'. Uz obveznu narodnu nošnju, suvozač je bila žena (Marta Maletić), Ljutomer, 1974. - arhiva Kasačkog kluba Ljutomer

'Fistra' i Bojan Pušenjak, Ljutomer, 1963. - Foto Vlado Žnidaršič

Veliku nagradu Ljutomera osvaja grlo 'Ardija' u jakoj konkurenciji ispred 'Dinsona', 'Fistrine', 'Fise' i 'Lord Stepa', Ljutomer, 1974. - arhiva Kasačkog kluba Ljutomer

Primanje čestitki poslije pobjede grla 'Candy' i Pere Crnkovića. Radost predsjednika Drave Daneta Klašnje, Zagreb, 1970. - arhiva "Glasa Slavonije"

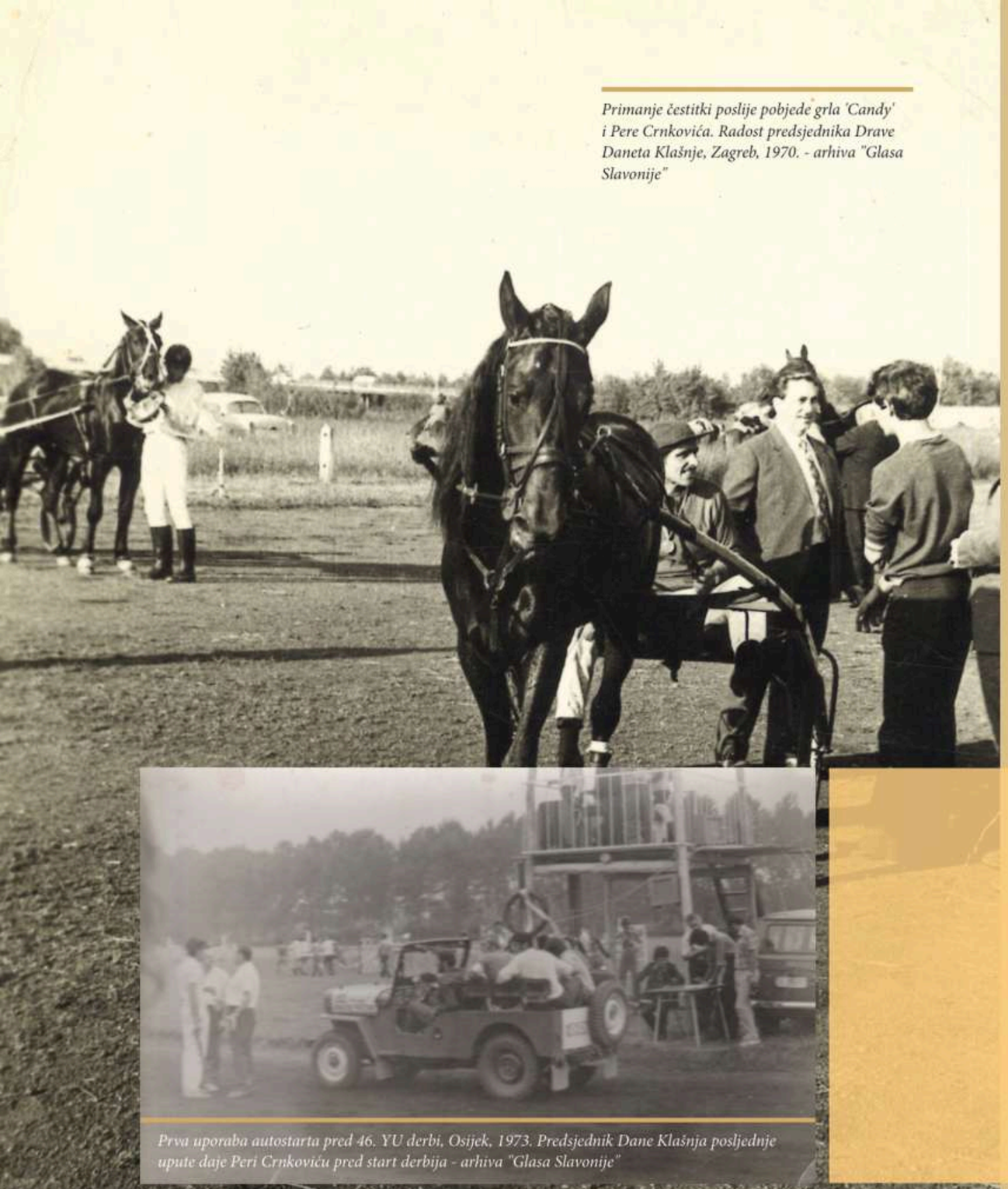

Prva uporaba autostarta pred 46. YU derbi, Osijek, 1973. Predsjednik Dane Klašnja posljednje upute daje Peri Crnkoviću pred start derbija - arhiva "Glasa Slavonije"

Predsjednik Dane Klašnja uz ogradu korala 70-ih - arhiva "Glasa Slavonije"

Predsjednik Drave Dane Klašnja čestita pobjedniku i plasiranima po istrčanom počasnom krugu dijeleći kuverte u kojima se nalaze novčane nagrade - arhiva "Glasa Slavonije"

Dane Klašnja (rođen 19.7.1919. u Starom Slatiniku, Slavonski Brod; umro 15.10.2004. u Osijeku) kao predsjednik Konjičkog kluba Drava u prva dva desetljeća postojanja (1961.-1980.) odigrao je presudnu ulogu u stvaranju i održavanju hipodroma Pampas kao sportskog objekta. Nakon ukidanja zatvorske ekonomije na Pampasu, Dane Klašnja (kao tadašnji načelnik SUP-a) uspijeva se izboriti da se objekti i prostor dodijele konjičkom klubu, koji do tada nije imao svojih objekata. Na taj se način bivša zatvorska ekonomija prenamijenila u klupske štale.

Stvaranjem osnovnih pretpostavki za razvoj kluba, uz pomoć sponzora i zaslugama upravo predsjednika Klašnje, klub kupuje prve konje (galopere, preponaše i kasače), zapošljava trenere, a potom započinje i s uzgojem vlastitih grla.

KK Drava ubrzo izrasta u značajnog čimbenika na prostorima bivše države, a u Hrvatskoj, uz Konjičko društvo Zagreb, predstavlja neprijeporno najmoćniji konjički klub. Rezultati klupskih natjecatelja, ponajprije kasača, pridonose širenju popularnosti među Osječanima koji u velikom, za današnje prilike nezamislivom broju pohode konjička natjecanja, a klub postaje sve posjećenije mjesto za različite generacije zaljubljenika u konjički sport.

Dane Klašnja bio je dugogodišnji član Konjičkog saveza Hrvatske, a za svoj rad dobio je niz priznanja republičkog i Konjičkog saveza Jugoslavije.

Stoga se s pravom može reći da je Dane Klašnja, kao najdugovječniji predsjednik kluba u povijesti, jedan od postavljača temelja današnjeg kluba, a k tome uživao je i izuzetan ugled, ne samo u sportskim krugovima, već i u širim društvenim okvirima grada Osijeka.

NOVIM HIPODROMOM DO MODERNOG KLUBA

Nakon razdoblja lošijih materijalnih uvjeta, bolji dani jedinog osječkog konjičkog kluba poklapaju se s dolaskom novog rukovodstva. Od 1981. do 1992. godine predsjednici su bili Tomo Antunović ('81.-'84., poslije i dopredsjednik) i Ivan Čatipović ('84.-'92.), tajnice Jarmila Janoška ('81.-'89.) i Draženka Gutzmirtl ('89.-'92.), dok su članovi Izvršnog odbora bili Dragutin Singer, Dane Klašnja, Luka Manojlović, Vojislav Maletić, Mihovil Degoricije, Gustav Ostović, Dragutin Šturman, Mirjana Baban, Mila Rukovanjski, Branko Kasalo i Dubravko Sladić.

S obzirom na interes i ljubav prema konjima i konjičkom sportu u gradu Osijeku, postojali su realni izgledi i mogućnost za uspješno razvijanje konjičke sportske aktivnosti. No, klub do 80-ih godina nije imao niti izrađene potrebne normativne akte, što mu je bio prioritetni zadatak u planiranju daljnjeg razvitka.

Članska iskaznica

Zastavica i značka Konjičkog kluba Osijek

Administracija u klubu je bila nesređena, a jedan dio krivice za neažurno i neuredno poslovanje snosili su i članovi kluba koji su bili zaduženi za obavljanje ovih poslova. Pokazalo se kako je jedno od gorućih pitanja kluba bila potreba za angažiranjem barem jednog stručnog trenera. Upitan je bio rad s konjima i polaznicima obuke jahanja koji se povremeno odvijao uz pomoć rezervnih vojnih kadrova. Konji, oprema, hranidba i smještaj nisu udovoljavali osnovnim potrebama i zahtjevima školskog i sportskog jahanja te bavljenja utrkama. Nisu postojali ni minimalni higijenski uvjeti za aktivne članove kluba, kao niti goste za vrijeme održavanja konjičkih priredbi u Osijeku. Pristupni put koji je povezivao hipodrom s gradom bio je totalno upropašten zbog kamiona koji su svakodnevno prevozili pijesak s rijeke Drave. Ograda na koralu za svakodnevni ispust konja bila je dotrajala, tako da je prijetila opasnost da konji pobjegnu u grad i time ugroze sebe, promet i same građane. Gledalište također nije bilo uređeno, tako da jedan dio publike nije bio u stanju pratiti program na samom natjecanju, dok je trkaća staza bila potpuno neupotrebljiva. No, najveći problemi u klubu oduvijek su bili vezani uz manjak financijskih sredstava, koja su ponekad bila toliko nedostatna da se klub često nalazio na samom rubu egzistencije.

Konjički klub Drava početkom 80-ih godina - arhiva kluba

***Mr. Tomo Antunović**, rođen je 22. listopada 1938. u Dalju. Osnovno školovanje završio je u Dalju, Srednju poljoprivrednu školu u Iloku, Agronomski fakultet - stočarski smjer 1963. u Zagrebu, a magisterij specijalizacije 1974. u Zagrebu. Po završetku školovanja zasposlio se u IPK-u "Osijek" (govedarski pogon), gdje ostaje cijeli radni vijek do umirovljenja 2000. Zahvaljujući ambicioznosti i stručnom usavršavanju, ubrzo je postavljen za rukovoditelja RJ "Dalj", potom i RJ "Ankin dvor", dok 1968. odlazi u Podravsku Slatinu za rukovoditelja OOUR-a Stočarstvo. Godine 1971. vraća se u Osijek na radno mjesto pomoćnika direktora Radne organizacije "Stočarstvo" IPK-a Osijek, napredujući i do dužnosti direktora organizacije. Spajanjem RO "Stočarstvo" s RO "Ratarstvo" u "Stočarstvo-ratarstvo", postaje član Uprave zadužen za stočarsku proizvodnju, gdje se zadržava do mirovine. U Konjički klub Drava došao je 1981. preuzevši funkciju od dugogodišnjeg predsjednika Daneta Klašnje, u vrijeme velike klupske krize u svim aspektima djelovanja - od financijske neimaštine, čiji su razmjeri sezali od nedostatka hrane za konje, do trošnosti i zapuštenosti objekata na hipodromu. A upravo*

u osnovnoj pretpostavci funkcioniranja klupske ergele ogledao se neizmjeran doprinos Tome Antunovića, jer je svojim trudom i angažmanima omogućavao redovitu i kvalitetnu hranidbu klupskih grla. Do kraja svog mandata (1984.), ali i kasnije u svojstvu dopredsjednika kluba, radio je na različitim segmentima unapređenja kluba, od angažiranja vrsnih konjičkih trenera i brige za redovita primanja za štalare, preko istraživanja na poboljšanju genetske osnove sportskih konja nabavkom kvalitetnih pastuha do kupovine konja iz Mađarske i Austrije čiji se pomladak uzgajao na farmi "Ankin dvor". Uspostavljani su korisni sportski odnosi s klubovima širom bivše Jugoslavije, te onima iz Mađarske, Rumunjske i Austrije, a klub se mogao pohvaliti sa sve većim brojem nastupa na turnirima u zemlji i inozemstvu. Kao posljedica svega navedenoga, iz godine u godinu pristizali su sve zapaženiji sportski rezultati, kako u preponskom jahanju, tako i u kasačkim utrkama. Antunović je bio i jedan od najzaslužnijih za obnovu hipodroma 1987. kada je izgrađena moderna staja za 40 konja, jahaonica, sjenik te drugi prateći objekti. Sinergija tadašnjeg rukovodstva u kojem su uz Antunovića prednjačili dr. Čatipović te Jarmila Janoška i Draženka Gutzmirtl na tajničkim poslovima, iznjedrila je i idejni plan (1989.) sveopće modernizacije Pampasa, ali su se rat i njegove posljedice ispriječile kao nepremostive prepreke u realizaciji.

Članovi kluba su redovito sudjelovali u jahačkoj obuci rezervnog vojnog kadra - arhiva "Glasa Slavonije"

Konjički klub Drava 1985. godine mijenja ime u Konjički klub Osijek koji tada bilježi 40-ak grla i 300-tinjak članova, a iste godine započinje gradnja novih štala i višenamjenske hale za uzgoj pomlatka i zimski trening. Tako je izgrađena moderna štala za smještaj 40 konja.

Velika štala je sagrađena prema visokim kriterijima, s 20 boksova s jedne strane i isto toliko stajališta s druge. Sagrađena je i višenamjenska hala površine 800 m² (tada treća toga tipa u Jugoslaviji), higijenski sanitarni čvor s garderobom, kupaonica za konje, prostor za smještaj zobi i sijena te nadstrešnica za smještaj opreme i pribora. Gradnja je financirana od strane "Slavonske banke" (direktor Ivan Patarčić), Građevinarstva "Progres" B. Manastir (direktor Časar), Zavoda za ekonomiku IPK-a "Osijek" (Davor Porobić), dok su projektni savjetnici bili Ivan Čatipović i Tomo Antunović. Značajan doprinos u izgradnji zimske hale dali su i tadašnji članovi kluba svojim dragovoljnim angažmanom pri izvođenju građevinskih radova. Konačno, kao značajan datum u povijesti osječkog konjičkog sporta pamti se 2. srpnja 1987. kada je na hipodromu Pampas svečano otvoren obnovljeni objekt.

Predsjednik Ivan Čatipović drži govor na otvorenju novih objekata na Pampasu, Osijek, 1987. - arhiva "Glasa Slavonije"

U Konjičkom klubu Osijek riješili najvažniji problem

Objekt vrijedan 70 milijuna

Na svečan način otvoreni su novi objekti Konjičkog kluba 'Osijek' na hipodromu 'Pampas'. Otvorena je štala za smještaj 50 konja, višenamjenska hala sa 800 četvornih metara za uzgoj podmlatka i zimski rad, higijenski sanitarni čvor s garderobom, kupaonica za konje, prostor za smještaj zobi i sijena, te nadstrešnica za smještaj opreme i pribora. Gradnju su, u vrijednosti 70 milijuna dinara, sufinancirali 'Agrozajednica' iz Zagreba iz sredstava za razvoj proizvodnje mesa i mlijeka i osječke radne organizacije, zainteresirane za razvoj konjogojstva u slavonsko-baranjskoj regiji. Stavljanjem u pogon novih objekata bitno su unaprijeđeni uvjeti rada u Konjičkom klubu i omogućene brojne aktivnosti, od obuke aktivnog i rezervnog kadra JNA, SUP-a, i ONO i DSZ te rekreativnog jahanja do uzgoja vlastitih grla i razvijanja sportske škole i škole jahanja. Konjički klub, s više od 500 članova, ima u svom sastavu 45 grla iz vlastite proizvodnje, čiji će se broj poboljšanjem uvjeta uskoro povećati. Sportska ekipa Konjičkog kluba Osijek vratila se s Prvenstva Jugoslavije u preskakanju prepona za juniore i seniore u Križevcima. Igor Dujmović je u juniorskoj konkurenciji osvojio 10. mjesto, dok se među seniorima Mirjana Baban plasirala na 12., a Ljiljana Andraković na 13. mjesto. Dana 4. srpnja u Subotici je održana kasačka utrka na kojoj su nastupala dva osječka kasača. Josip Ćosić je s grlom ‹Diki› u vrlo jakoj konkurenciji osvojio prvo mjesto i nagradu 10 milijuna starih dinara, a Dubravko Sladić na grlu ‹Domingo› peto mjesto. Tim su rezultatima natjecatelji osječkog konjičkog kluba pokazali znatan napredak s obzirom na prošlu godinu.

(D. Lerinc, "Glas Slavonije", srpanj, 1987.)

Svečano otvorenje novih objekata na Pampasu, Osijek, 1987. - arhiva "Glasa Slavonije"

Uzvanici na svečanom otvorenju, Osijek, 1987. - arhiva "Glasa Slavonije"

Svečani defile osječkih jahača povodom otvorenja novih objekata, 1987. - arhiva "Glasa Slavonije"

ŠIRENJE AKTIVNOSTI I NEOSTVARENE VIZIJE

Stavljanjem u pogon novih objekata, počeli su stizati zapaženiji rezultati kao izravna i logična posljedica unaprijeđenih uvjeta za rad u klubu, a omogućene su i brojne popratne, obvezne i dragovoljne aktivnosti: od obuke aktivnog i rezervnog kadra tadašnje Jugoslavenske narodne armije, Sekretarijata unutrašnjih poslova i Općenarodne obrane i Društvene samozaštite te rekreacijskog jahanja, do uzgoja vlastitih grla za natjecanja i razvijanja sportske škole i škole jahanja.

Konjički klub je tada brojio oko 600 članova, a u svojim štalama je imao pedesetak vlastito uzgojenih grla. Tadašnji dopredsjednik Tomo Antunović ističe "kako su imali jasnu viziju rada na budućem razvoju i perspektivi konjičkog sporta u konjičkom klubu i Republici Hrvatskoj, općenito". U planu je bila izgradnja potpuno novog hipodroma po uzoru na hipodrom u Caracasu, Venezuela (galopska staza, kasačka staza, manjež, upravna zgrada, sudačke tribine). Upravna zgrada se trebala sastojati od stana za upravitelja hipodroma, higijensko-sanitarnog čvora, veterinarske ambulante i kladionice. Ubrzo je bio izrađen kompletan idejni projekt (Zavod za ekonomiku Industrijsko-poljoprivrednog kombinata "Osijek" - projektant Davor Porobić, tehnički projektanti Ivan Čatipović i Tomo Antunović), a za njegovu realizaciju obavljeni su kontakti sa sljedećim subjektima: Radna organizacija "Vodovod Osijek" (oko odobrenja i načina premoštenja galopske staze preko vodovodnih cijevi za križnu opskrbu vode za Osijek), "Šumarija Osijek" (oko zamjene parcela u njihovu posjedu a potrebnih za realizaciju programa), Općina Osijek (za dodjelu parcela stanovnika Retfale u funkciji vrtova a u zajedništvu "Opće narodne imovine"), te gruntovnica i katastar Općine Osijek s obzirom na mjere koje treba poduzeti za realizaciju programa. Zaživljavanjem ovog projekta Osijek je trebao biti centar za organizaciju galopskih i kasačkih utrka, natjecanja u preponskom jahanju te popratnog sportskog klađenja, i to ne samo u granicama Hrvatske. Posebna pozornost posvetila se uzgoju i genetici sportskih konja za sve natjecateljske discipline. Radna jedinica "Lovas", RJ "Marinovci", RJ "Ankin Dvor" (u okviru RO "Stočarstvo" IPK Osijek) zajedno s klubom radili su na uzgoju toplokrvnih kobila (radne kobile) nabavkom kvalitetnih pastuha (*Gažibeg* s ergele "Đakovo", *Blushing Boy*, posuden iz ergele "Bečej"). U petogodišnjem razdoblju selekcija je bila usmjerena na poboljšanju određenih osobina u svrhu uzgoja konja kombiniranih svojstava. S obzirom na potrebu većeg broja eng. punokrvnjaka za organizaciju galopskih utrka uspostavljeni su kontakti s njihovim uzgajivačima iz Francuske. Dogovoreno je da Konjički klub Osijek, IPK "Osijek" i Poljoprivredno-industrijski kombinat "Belje" dobiju od francuskih uzgajivača 40 kobila i dva pastuha za uzgoj i rasplod. Ugovor između dvije strane već je bio definiran jer je obostrani interes bio uzgoj brojne ždrebadi koja bi jednom godišnje bila podijeljena na zanimljiv način - izvlačenjem brojeva ždrebadi iz "šešira".

Inače, dogovoreno je da se uzgoj i držanje rasplodnih kobi-

Bivši predsjednik kluba Tomo Antunović (desno) prima skulpturu povodom 50 godina KK Osijek - Foto B. Šeper

***Dr. sc. Ivan Čatipović**, dr. vet. med. (Sinj, 4.1.1937.) osnovnu školu i gimnaziju završio je u rodnom Sinju. Na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1960., a tijekom studiranja dobio je Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu kao najbolji student. Od 1960. zaposlio se u PIK-u "Belje", gdje je tijekom dugotrajnog radnog staža (41 godina) obavljao mnoge poslove, od terenskog veterinara do direktora Poljoprivrede "Brestovac" d.o.o. te člana uprave "Belja" d.d. zaduženog za stočarstvo, i pri tom ostvarivao zapažene stručne rezultate. Zahvaljujući poslijediplomskom studiju, titulu magistra znanosti stekao je 1975., a doktorat medicinskih znanosti iz područja veterine obranio je 1983. U znanstveno zvanje znanstvenog suradnika na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu izabran je 1987. Svoj znanstveni rad Ivan Čatipović je od početka usmjerio k području patologije reprodukcije goveda, a njegov stručni i znanstveni interes zaokupljala je i stočarska proizvodnja, poglavito ovčarstvo. Dobitnik je stručnih priznanja za dugogodišnji rad na razmnožavanju i uzgoju domaćih životinja.*

Cijeloga života bio je izuzetno vezan za konjički sport pa je u nerazdvojnom tandemu s Tomom Antunovićem tijekom razvojnih 80-ih i početkom turbulentnih 90-ih godina bio predvodnik brojnih klupskih aktivnosti i planova. U skladu s tradicijom cetinskog kraja iz kojeg potječe, nije mu bilo teško razvijati ljubav prema konjima i njihovim nadmetanjima, pa je čak od 1962. do 1980. sudjelovao u alkarskim svečanostima, a trajno će ostati upisano da je tri godine uzastopno i trčao Sinjsku alku. Nositelj je Spomenice Domovinskog rata, a zahvaljujući njegovom velikom doprinosu spašena je pokretna stoka iz "Belja" koja je prevezena iz Baranje u Osijek, s ciljem nastavka proizvodnje. Preminuo je 11. travnja 2007. u Osijeku, a pokopan je u Sinju. Obnašao je dužnost predsjednika kluba od 1984.-1992.

Ivan Čatipović kao alkar, Sinj, 70-ih godina

la i pastuha te pomlatka osigura na ergeli PIK-a Belje - RJ "Brestovac" te ergeli IPK-a Osijek - RJ "Ankin Dvor". Nažalost, realizaciju ovog velikog projekta prekinuo je Domovinski rat. Nabavku konja iz Mađarske omogućila je Radna organizacija "Koteks Osijek" (direktor Gunjević). Inače, održavanje objekata na hipodromu i njega konja odvijala se u suradnji s Istražnim zatvorom u Osijeku, kojem je dan na korištenje dio hipodroma.

Međunarodni kontakti tih agilnih 80-ih godina ostvarivani su s mađarskim partnerima (Konjički klub Kiškunhalas, Konjički klub Boj, Konjički klub Pečuh), rumunjskim (Konjički klub Temišvar) te austrijskim privatnim uzgajivačima.

Sveukupno plodno razdoblje u povijesti kluba odražavalo se i na natjecateljskom planu jer su najistaknutiji članovi kluba postizavali životne rezultate, a mnogi od njih danas su priznati stručnjaci sa završenom visokoškolskom naobrazbom na širim prostorima Hrvatske. Veliki trag u razvoju konjičkog sporta ostavili su mnogi članovi - entuzijasti: treneri, suci, postavljači parkura, potkivači, timaritelji konja…

Mila Rukovanjski, Draženka Gutzmirtl, Jarmila Janoška, Tomo Antunović, Ivan Čatipović i Damir Harangozo

RATNO RAZDOBLJE U KONJIČKOM KLUBU OSIJEK

U razdoblju Domovinskog rata u objektima kluba bila je smještena Hrvatska vojska, a u stajama konjička satnija i evakuirana stoka s ugroženih područja okolice Osijeka. Dio sportskih konja bio je smješten na farmama u Josipovcu i "Ankinom Dvoru", Petrijevcima i Bizovcu te u Konjičkom društvu Zagreb. Izvjestan broj konja je vraćen u staje kluba u travnju 1992. Tijekom rata članovi kluba su pod najtežim okolnostima hranili i timarili konje koji su ostali u klubu, a treninzi Ljiljane Andraković, Mirjane Baban, Duška Gages, Igora Dujmovića, Siniše Grahovca, Gorana Džambe, Štefana Vartušeka i drugih odvijali su se uz nadljudske napore po cijenu gubitka vlastitih života.

Agresijom na Hrvatsku muški članovi kluba sposobni za pružanje borbenog doprinosa u obrani zemlje, aktivno su sudjelovali kao pripadnici Zbora narodne garde i legendarne 106. brigade Hrvatske vojske u ratnim operacijama na tlu Hrvatske. To su bili Igor Dujmović, Duško Gages, Igor Prašnikar, Goran Džambo, Ivica i Siniša Ćosić, Siniša Grahovac, Ivica Karjaković, Nikola Lulić, Nenad Papratović, Ivica Cebić, Josip Fehir, Dalibor Lepen, Branko Kasalo, a dragovoljke su bile i Ljiljana Andraković te Zvjezdana i Lidija Orešković. Neposredno pred Domovinski rat nemali broj rasplodnih grla s pomlatkom bio je smješten na farmi Lovas, nedaleko Dalja, dok su na Pampasu boravila samo sportska grla. I upravo se najveći gubitak za klub tijekom Domovinskog rata manifestirao u "nestanku" 88 konja u vlasništvu IPK-a "Osijek" i kluba koji su bili smješteni na Lovasu, a do njih se, zbog okupiranosti tog dijela istočne Slavonije, nije moglo doći. Bilo je 25 visokokvalitetne ždrebadi od engleskog punokrvnjaka *Blushing Boya*, a izgubio se i svaki trag visokoždrebnoj preponskoj kobili *Pillángo*.

Predsjednik Ivica Teklić, Igor Vrandečić i Željko Šeper na press konferenciji povodom održavanja "Croatia Cupa", Osijek, 1993.

Ivica Teklić *(Osijek, 21. travnja 1955.). Bio je rukovoditelj više ugostiteljskih poduzeća (hotel "Royal", "Bijela Lađa", hotel "Osijek"), a na nagovor članova kluba postao je predsjednikom u još uvijek ratom ugroženom okružju, 1993., i u svom mandatu do 1997. odradio golem i značajan posao za repozicioniranje kluba u izuzetno složenim vremenima. Naime, već po preuzimanju funkcije organizirao je 2. kolo prvog natjecanja u preponskom jahanju u samostalnoj Hrvatskoj pod nazivom "Croatia Cup". Zahvaljujući iznimnom entuzijazmu njegova vodstva, klub je i u sljedeće dvije godine organizirao kolo "Croatia Cupa", čime je Osijek, ponajviše zahvaljujući upravo Ivici Tekliću, zadržao status jednog od vodećih konjičkih centara i u novonastalim povijesnim okolnostima stvaranja mlade hrvatske države. Za njegova mandata provedena je i privatizacija klupskih konja, a u izuzetno turbulentnim vremenima za život cijelog grada, pa tako i opstojnost klupske ergele, ekspeditivnošću tadašnjeg predsjedništva prebačena su grla iz objekata Pampasa oštećenih tijekom agresorskog napada '95. na štalu uz "Bizovačke toplice", ali i promptno vraćena iste jeseni u Osijek. Za Teklićevog mandata ponovno je proradila Škola jahanja na vlastitim grlima kao i preponsko jahanje, a klub je proživljavao reafirmaciju i na organizacijskom i natjecateljskom planu.*

Predsjednik Ivica Teklić na otvorenju "Croatia Cupa" u Osijeku, 1993.

Uoči "Croatia kupa '93", o konjičkom sportu u Osijeku i o drugim zanimljivostima iz toga sporta

Kradu i konje, zar ne?!

Natjecateljica u preskakanju prepona i članica Izvršnog odbora Konjičkog kluba Osijek, Mirjana Baban zaljubljenik je tog izuzetno atraktivnog sporta, kojem posvećuje sve svoje slobodne trenutke

Prvi počeci organiziranog bavljenja konjičkim sportom zabilježeni su u Osijeku 1924. godine, kada je osnovano "Kolo jahača" na prostorima današnjeg dijela grada poznatijeg kao Zeleno polje. Poslije Drugog svjetskog rata osnovan je Konjički klub Drava, 1959. koji 1985. godine mijenja ime u Konjički klub Osijek. Klub djeluje na hipodromu "Pampas", objektu ukupne veličine 7.252 kvadratna metra, od čega se na otvoreni dio odnosi 6.000 metara. Kasačka i galopska staza, te štala, izgrađeni su 1960., kovačnica i zobnica 1984., a manjež, garderobe, sanitarni čvor i staja 1987. godine. Za vrijeme domovinskog rata objekti su oštećeni, ali najveća šteta je gubitak 88 rasnih konja, smještenih u ergeli "Lovas" kod Dalja koje ukradoše četnici. Ostala grla, njih oko 40, smješteno je, za vrijeme opasnosti, u Zagrebu na hipodromu Kajzerica, te našim okolnim selima, Bizovcu, Petrijevcima i Josipovcu na privatnim farmama.

MIRJANA

Nastupom jahača preko prepona u "Croatia kupu", prošle subote u Zagrebu službeno je otvorena sezona konjičkog sporta u Hrvatskoj. Taj međunarodni kup završit će finalnim utakmicama od 13. do 15. kolovoza u pulskoj Areni, dok je drugo kolo predviđeno za osječki hipodrom 'Pampas' - 22. i 23. svibnja. Uoči natjecateljske sezone, razgovarali smo s Mirjanom Baban, jahačicom i članicom Izvršnog odbora Konjičkog kluba "Osijek". Kakva je trenutačna situacija u Klubu, te koji Vas poslovi okupiraju?

- U ovom stanju, ni rata ni mira, pripremamo se za održavanje godišnje Skupštine, a do onda glavni teret poslova i dalje 'pada na leđa' tajnice Draženke Gutzmirtl, članova Izvršnog odbora Tome Antunovića i moje malenkosti, te predsjednika Ivana Čatipovića. Do početka domovinskog rata, u Klubu su postojale sve discipline konjičkog sporta: preponske, kasačke, galopske, voltažerske (gimnastika na konju op. a) i škola jahanja. Sada u Klubu djeluje 13 natjecatelja na isto toliko licenciranih konja, a u fazi smo pretvorbe Kluba.

USPJESI

Otkud tolika ljubav prema konjima kod Vas, što potkrepljujemo i saznanjem da ste asistent na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku iz predmeta Konjogojstvo, te Opće stočarstvo?

- Zanimljivo je da sam, kao dijete, zapostavljala lutke i igrala se s figurama konja, a često sam odlazila i na selo djedu i baki u Novake i Bizovac, gdje sam mnogo vremena posvećivala tim dragim životinjama. Inače, rođena sam u Belišću, ali vrlo rano došla sam u Osijek i već 14 godina aktivna sam članica Konjičkog kluba Osijek.

Možete li nam nabrojiti najznačajnije uspjehe Vašeg kluba?

- Najveće uspjehe postigli su legendarna 'Fistra' (koja je uginula 1990. godine u svojoj 37. godini života), u dvopregu s 'Plutonom I', postigavši balkanski rekord - još važeći. Ostali važniji rezultati su: prvo mjesto Uliksa Šimokovića na grlu 'Sara' 1990. godine u Novom Sadu, na prvenstvu bivše države u pionirskoj konkurenciji, moje drugo mjesto na prvenstvu Hrvatske 1988. godine u preskakanju prepona na grlu 'Pillango' (mađarski konj, pillango na hrvatskom jeziku znači leptir, op.a), treće mjesto Dunje Rukovanjski na "Croatia kupu '92" na grlu 'Dijana', moje još jedno drugo mjesto, na prvenstvu Hrvatske za mlađa grla u Zagrebu, rujna '92 na grlu 'Shannon', treće mjesto na prvenstvu Hrvatske '92 u momčadi Đakova i Osijeka, Igora Dujmovića na grlu 'Nostradamus', drugo mjesto Igora na juniorskom prvenstvu Hrvatske '87 godine na grlu 'Žđral', te još mnoštvo zapaženih rezultata…

PRETVORBA

Nastupali ste, sigurno, i u inozemstvu. Kakvi su Vam dojmovi iz stranih zemalja?

- Natjecala sam se u Kiszkunhalasu (Mađarska) i rumunjskom Temisvaru (Banatski kup), gdje sam zauzela peta mjesta u konkurenciji 11 zemalja. Poznati mađarski stručnjak, trener u Đakovu, Geza Nagy ponudio je našem klubu da nam pomogne oko nastupa na Svjetskom "Volvo" kupu, 1. svibnja u Kiszkunhalasu.

Kakvi su Vam daljnji planovi, osobni i klupski?

- Nažalost, ili na našu radost, kobila na kojoj jašem od prvih njenih nastupa, 'Shannon' se oždrijebila, pa ću s nastupima pričekati. Ukoliko sve bude u najboljem redu, bez komplikacija, možda bih mogla nastupiti na drugom kolu "Croatia kupa", 22. svibnja na našem hipodromu "Pampas". Osim 'Shannon', pripustili smo sve kobile u klubu, pa uskoro očekujemo pomladak. Spominjala sam već pretvorbu u Klubu, a naša želja je sve konje prodati članovima KK Osijek, a ostale prodati na općoj licitaciji. Naime, financijska sredstva nam više ne pritječu u dostatnim količinama i jedinu šansu za napredak konjičkog sporta vidimo u angažiranju zdravih novčanih sredstava, putem privatne inicijative. Dosad su nagrade bile simbolične, jahač je dobivao pehar, a konj rozetu, dok se sada svako natjecanje novčano nagrađuje, jer je to postao sport u koji se ulaže puno privatnih sredstava.

ŽDRIJEBE

Za kraj, ukoliko smo nešto propustili, molimo Vas da nas upotpunite.

- Mada smo natjecanja za vrijeme rata reducirali zbog "više sile", moram spomenuti da su boje grada Osijeka branili pripadnici Hrvatske vojske, jahači Igor Dujmović, Siniša Grahovac i Štefan Vartušek. No, neki naši članovi su napustili Osijek, ali ne žalimo za njima, jer im se, sigurno, nije svidjelo kod nas. Sa sadašnjim snagama pokušat ćemo ostvariti što bolje rezultate, a dosta očekujemo od Dunje Rukovanjski na 'Dijani', Igora Dujmovića na 'Nostradamusu' i Ljiljane Andraković na 'Smaragdu'. Moja osobna želja je da što prije nastupim na 'Shannon', ali sve ovisi o ždrijebetu i njegovom ponašanju prema majci.

(Zdenko Šimunović, Magazin, "Glas Slavonije", 29.4.1993.)

Napomena: svi novinski članci u ovoj monografiji preneseni su u izvornom obliku (uz naznačene izuzetke), s minimalnim redaktorskim zahvatima

Igor Dujmović kao hrvatski vojnik na 'Savani', Zagreb, 1993. "Knez Pavle"

Konjički klub Osijek počeo s natjecanjima

Osječani ponovo jašu

Na prvom ovogodišnjem natjecanju, nedavno su se pojavili i članovi Konjičkog kluba Osijek. Braneći boje grada, osječki su jahači nastupili na tradicionalnom 'Križevačkom spravišću' u Križevcima, odmjeravajući snage u preponskom jahanju. Iako su Osječani zbog ratnih (ne)prilika kasnili s pripremama, svoju kvalitetu dokazali su postizanjem zavidnih rezultata i osvajanjem novčanih nagrada.
U natjecanju su sudjelovali: Mirjana Baban na grlu 'Shannon', Ljiljana Andraković na grlu 'Smaragd', Dunja Rukovanjski na grlu 'Dijana', Siniša Grahovac na grlu 'Fantom', Duško Gages na grlu 'Savana' i Štefan Vartušek na grlu 'Belinda'. Osječani su nastupili u uniformama Hrvatske vojske, dok su jahačice na svojim konjičkim odorama nosile znak sponzora, Osječke pivovare.
U juniorskoj konkurenciji, Siniša Grahovac i njegovo grlo 'Fantom' plasirali su se na treće mjesto, dok je Mirjana Baban na grlu 'Shannon' zauzela peto mjesto. Dunja Rukovanjski, u seniorskoj konkurenciji, na grlu 'Diana', zauzela je vrlo visoko drugo mjesto.

Mirjana Baban na 'Shannon', Igor Dujmović na 'Savani' i Ljiljana Andraković na 'Smaragdu' s predsjednikom Tomom Antunovićem, 1992. – arhiva "Glasa Slavonije"

Veliko je priznanje osječkom konjičkom sportu poziv na 'Međunarodni lipanjski turnir' u Zagreb, gdje je u 7. utakmici prva bila Dunja Rukovanjski na 'Dijani'. U preponskom jahanju, u tzv. 'Američkom baražu', četvrto mjesto osvojio je Dujmović na 'Savani' a šesta je bila Andraković na 'Smaragdu', oboje članovi Osijeka.
U utakmici za mlade konje, Mirjana Baban zauzela je sedmo mjesto, a Osječani su sudjelovali i na 'Ivanjskom turniru' u Svetom Ivanu Zelini - Polonje, gdje su u konkurenciji jahača i konja, koji idu na Evropsko prvenstvo, Dunja Rukovanjski osvojila drugo, a Mirjana Baban treće mjesto.

(L. P., "Glas Slavonije", 1992.)

Ostatak sportskih konja bio je smješten u privatnim stajama i farmama u obližnjim selima (koje se nisu pokazale sigurnima), tako da su tijekom ratnog razdoblja stradala još dva konja (među njima i preponska kobila *Žuta Ruža*). Već početkom ožujka '92. počelo se s intenzivnim radom, kojeg je nerijetko onemogućavalo učestalo granatiranje i snajperska vatra.

Dakako, stresni uvjeti života i rada umnogome su utjecali i na konje izazivajući njihovu izuzetnu preplašenost, pa je u to vrijeme bilo potrebno mnogo više strpljenja, ljubavi, njege i pažnje prema našim plemenitim životinjama.

Vraćanjem mirnodopskom životu potvrda revitalizacije kluba zbila se 22. - 23. svibnja 1993. organizacijom 2. kola prvoga natjecanja u preponskom jahanju u samostalnoj Hrvatskoj pod nazivom "Croatia Cup". Osječki konjički entuzijasti predvođeni predsjednikom Ivicom Teklićem organizirali su i u sljedeće dvije godine kolo "Croatia Cupa", a tijekom 1995. u klubu je bilo 30-ak grla u privatnom vlasništvu i pet u klupskom.

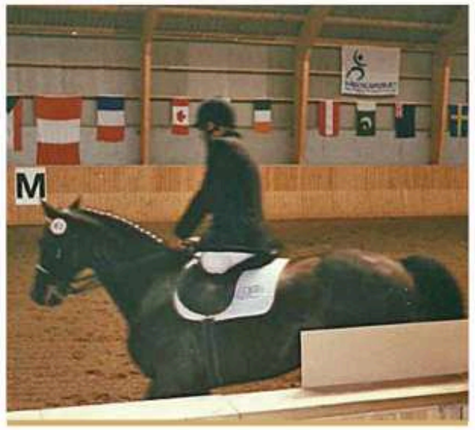

Siniša Ćosić se, zbog izgubljene noge u ratu, nastavio baviti jahanjem u udruzi Mogu. Na slici je s 'Regall', s kojom je, od 240 natjecatelja s invaliditetom, osvojio 19. mjesto na Svjetskom prvenstvu u dresurnom jahanju u Danskoj, 1999.

Dunja Rukovanjski i 'Diana', Rijeka, 1993.

Predsjednik Ivica Teklić s osječkom ekipom, Rijeka, 1993.

Predsjednik Ivica Teklić s osječkim preponašicama, Koprivnica, 1993. - Foto M. Dragišić

Foto S. Koblar

Konjički klub Osijek našao se u nezavidnoj situaciji nakon četničkog oštećivanja hipodroma "Pampas"

I konje ubijaju, zar ne?!

Iako nisu izravno pogođeni, šteta na objektima KK Osijek na "Pampasu" procjenjuje se na 200.000 DEM. Sva grla izmještena su u Bizovac, gdje uvjeti za smještaj i rad, dakako, nisu kao "kod kuće". Nedavna četnička divljanja, na svojoj su "koži"' osjetila i grla Konjičkog kluba Osijek, koja su se nalazila u stajama hipodroma na "Pampasu"! Naime, eksplozivna naprava, koju su baranjski "susjedi" pustili niz Dravu, ostavila je svoj pečat i na zgradama i stajama hipodroma. Svi prozori su razbijeni, a oštećeni su i krovovi, kao i stropovi na pojedinim objektima. Osim toga, i hipodrom ne izgleda kako bi trebao, jer, zbog blizine Drave, a samim time i bojišnice, nije moguće njegovo uređivanje. Cjelokupna materijalna šteta procjenjuje se na oko 200.000 DEM, što je i više nego puno za klub koji vlastitim sredstvima nije u mogućnosti to obnoviti.

Klupske prostorije na hipodromu ostale su, praktično, bez krovišta – Foto T. Balaš

IMPROVIZIRANO

Na sreću, niti jedno grlo nije stradalo, mada vjerujemo da su detonacija i razbijena stakla i krovovi ostavili traga i na "njima". Sva grla, njih 26, premještena su u Bizovac, gdje su uvjeti, i za smještaj i za rad s njima, blago rečeno, otežani. Naime, šest grla mora "prenoćiti" vani, budući da u bizovačkoj staji ima mjesta samo za njih 20. To izravno utječe na zdravlje i kondiciju tih grla. Uz to, ni prostor za trening nije ni upola uređen, kao onaj na "Pampasu".

- Grla smo bili prisiljeni premjestiti zbog oštećenja, ali i sigurnosne situacije. Bizovac smo izabrali zbog djelomične sigurnosti i blizine gradu, premda su uvjeti improvizirani. Velik problem predstavlja to, što nam se sve 'desilo' usred skupljanja ljetine, tako da smo ostali bez potrebne hrane za grla, što će predstavljati problem preko zime. Dosad nam je u tome pomoglo IPK 'Ratarstvo-Stočarstvo', koje je dostavljalo potrebne količine, a nadamo se da će nam i nadalje pomagati koliko mogu. Prostori u Bizovcu su krajnje neprihvatljivi za zimu, te ako bude ikakve mogućnosti da se vratimo do zime, spremni smo se "spremiti" za 24 sata, čuli smo od

Devastaciju je doživjela i klupska ergela - Foto T. Balaš

čelnika KK Osijek. Usprkos svemu, rad nije prekinut, pa se sad odvija, iako u otežanim uvjetima, u Bizovcu. Dodatnu poteškoću predstavlja to, što je velik broj ljudi u Hrvatskoj vojsci, a povećani su i troškovi, koje sami sportaši podmiruju, zbog puta. No, jahači i dalje sudjeluju na raznim natjecanjima u Hrvatskoj, pa i Sloveniji, premda nemaju uvjete za rad i trening kao ostali u Hrvatskoj, što će se, zasigurno, odraziti i na rezultate do kraja sezone. Škola jahanja premještena je, također, ali zbog daljine Bizovca, odziv je osjetno smanjen, pa dolazi samo nekoliko polaznika, za razliku od onih 30-tak, koliko je bilo na "Pampasu".

"VLASTITIM SNAGAMA"

- Nakon što smo, teškom mukom, pokrenuli rad Kluba nakon 1991./92. i "postavili" ga na visoko mjesto u Hrvatskoj, koje je imao i nekad, sad nam se događa slična situacija. Počeli smo, 1993. godine, i s oživljavanjem kasačkog sporta, kojem je nekad središte bio Osijek, ali je zbog ove situacije sve to prekinuto. Treba podsjetiti, da smo imali jedan od najbolje uređenih hipodroma i prateće objekte u Hrvatskoj, a nadamo se da će tako biti i ubuduće. Predsjednik Ivica Teklić obratio se Hrvatskom konjičkom savezu za pomoć i uskoro će biti održana sjednica, na kojoj će se raspravljati o situaciji u Osijeku i eventualnoj pomoći. Zasad nismo potražili nikakvu pomoć od Županije ili Grada, jer znamo da ima prioritetnijih potreba …

Da svako grlo predstavlja veliku vrijednost govori i činjenica, da u Hrvatskoj ima samo 500 sportskih grla u svim granama konjičkog sporta, što je nemjerljivo sa zapadnim zemljama, gdje ima i nekoliko stotina tisuća! Velik "doprinos" tome ostavila je industrijalizacija 60-tih godina u ondašnjoj državi, kad je fond grla uvelike smanjen. Osim toga, za vrijeme Domovinskog rata uništena je ergela u Lipiku, a i osječki konjički klub ostao je bez osamdesetak grla, koja su se nalazila u, trenutno okupiranom Lovasu. Nadamo se da se neće nastaviti takvo rasipanje i uništavanje grla, te da će i hrvatsko "blago" i dalje biti blago Hrvatske.

(Krunoslav Šimunović, "Glas Slavonije", kolovoz 1995.)

DESETLJEĆE SVEOPĆE KRIZE I PREPORODA

Na prijelazu stoljeća klub proživljava najveću krizu od svog osnutka, i to na svim razinama - organizacijsko-upravljačkoj, infrastrukturnoj i natjecateljskoj. Rad kluba u potpunosti je zamro što je nagnalo kratkotrajnog predsjednika Zvonka Matkovića na ostavku (2001.), a sveopća neaktivnost ostavila je mnoge posljedice u statusu i funkcioniranju kluba. No, nakon što je Zajednica športskih udruga Grada Osijeka odlučila odreagirati i za upravitelja KK-a Osijek postaviti Damira Harangozu (2002.), postupno dolazi do sveopće obnove i modernizacije infrastrukture te podizanje djelovanja kluba na nekadašnju razinu. Tijekom 2000-ih klub dobiva 11 novih boksova za konje, popravljeno je odlagalište stajskog gnojiva, izbušeni bunari za navodnjavanje, osposobljeni novi korali, obnovljena rasvjeta u hali za treninge, izgrađeno parkiralište u sklopu objekta za prihvat jahača i konja za natjecanja, postavljen nov parkur dimenzija 100x80, nov pješčani manjež, proširena kasačka staza, nabavljena dva traktora (od ukupno tri), a preuređena je sudačka tribina kao i kompletno gledalište na hipodromu. Sredinom 2000-ih dolazi i do nove ekspanzije kasačkog sporta pa KK Osijek 2005. osniva Kasački klub Fistru, kao njegov ustrojstveni oblik (podružnicu). Transformacijom Pampasa u vjerojatno najljepši hipodrom u Hrvatskoj, dolazi do organizacije brojnih turnira, od međunarodne do regionalne razine, koji označavaju povratak interesa osječke javnosti za konjičkim sportom, a javljaju se i zapaženi natjecateljski dosezi.

Kulminacija zalaganja čelništva kluba za permanentnim organizacijskim iskoracima predvođena entuzijazmom predsjednika Damira Harangoze zbila se 2011. godine kada je KK Osijek u suradnji s mađarskim klubom-partnerom General Szabadidosport Egyesület iz Bikeša (nedaleko Pečuha) proveo projekt "Show-jumping Trophy", sufinanciran sredstvima Europske unije kroz prekogranični IPA program "Mađarska- Hrvatska 2007.- 2013." U okviru projekta organizirana su dva konjička turnira, po jedan u Osijeku i Bikešu, što je bio i pionirski pothvat ne samo našeg kluba, već i osječko-baranjskog sporta u cjelini budući da je po prvi puta jednom županijskom klubu sufinanciran projekt iz programa EU-a u funkciji promicanja i razvoja sporta kao sredstva jačanja međunarodne suradnje u prekograničnom području.

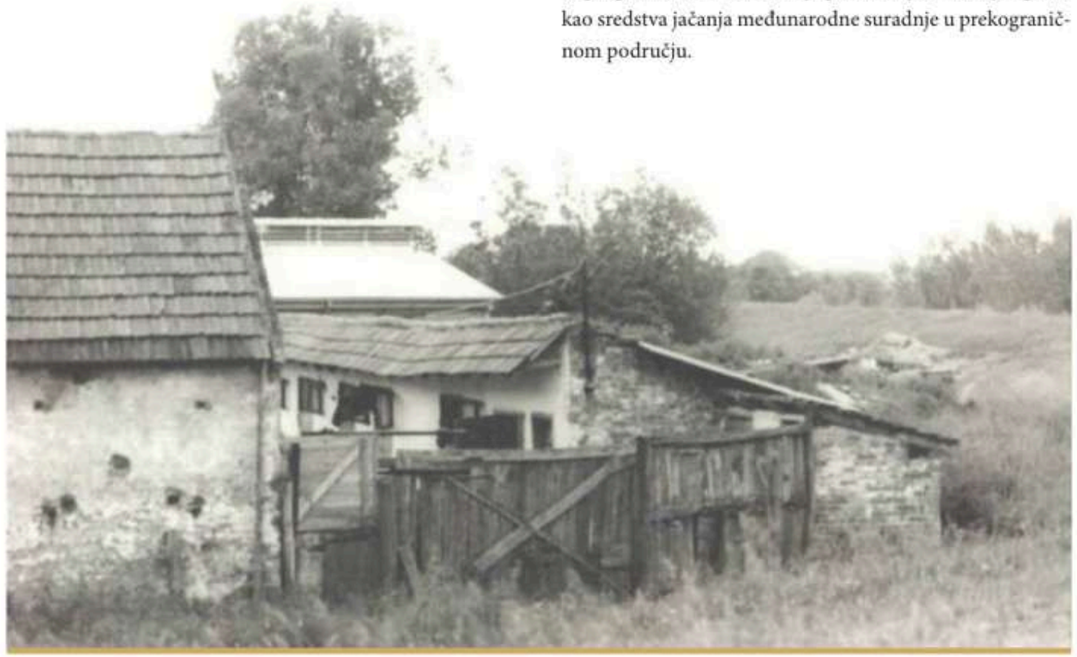

Pogled na dio objekata s nasipa uz rijeku Dravu krajem 80-ih godina – arhiva kluba

Osječki konjički klub danas - Foto D. Stojsavljević

No, posljednjih nekoliko godina trend opisane klupske ekspanzije počeo je pomalo gubiti na svom zamahu te su njegove aktivnosti ponešto smanjene. Ipak, pomaci su postali vidljivi dolaskom na čelo kluba istaknutog sportskog, ponajviše kuglačkog djelatnika Neđeljka Kneževića, pa svi zaljubljenici u konjički sport i Konjički klub Osijek svjedoče novoj revitalizaciji tradicije i ugleda jedne od najstarijih osječkih sportskih udruga.

Klub je u drugoj polovici prvog desetljeća 21. stoljeća bio nositelj gradske koncesije (previđene na 20 godina) za korištenje hipodroma Pampas, ali je povratkom u okrilje "Športskih objekata" d.o.o. ugovor razvrgnut. Današnja lokacija hipodroma Pampas, odnosno Konjičkog kluba Osijek, dio je Gradske četvrti Retfala, na adresi Pampas bb.

Hipodrom se na svojoj površini sastoji od jedne glavne staje koja ima podijeljene boksove s lijeve i desne strane između kojih se nalazi veliki hodnik te boksove s vanjske strane glavne staje. Uz tu glavnu staju nalazi se velika zatvorena jahaonica (hala). U klubu se nalazi i ispusni dio te dvije manje staje s boksovima. Istočno od staja nalaze se sportski tereni, odnosno travnata površina za preponsko jahanje okružena kasačkom stazom. Ukupna površina hipodroma iznosi 7.252 m² i prema ocjeni stručnjaka, svrstava se među najljepše hipodrome s jednom od najkvalitetnijih travnatih podloga za natjecanja u Hrvatskoj.

Glavni financijer kluba je Grad Osijek, a klupske djelatnosti financiraju se i vlastitim, odnosno sredstvima članova te sponzorstvima i donacijama.

Dio prednjeg dvorišta kluba krajem 70-ih godina

Dio prednjeg dvorišta kluba danas - Foto Seti

Unutrašnjost glavne štale 1988. - arhiva "Glasa Slavonije"

Unutrašnjost glavne štale danas - Foto D. Stojsavljević

Izgled hipodroma za vrijeme kasačke utrke, 1996. - Foto M. Dragišić

Izgled hipodroma za vrijeme kasačkog derbija, 2006. - Foto A. Mikulić

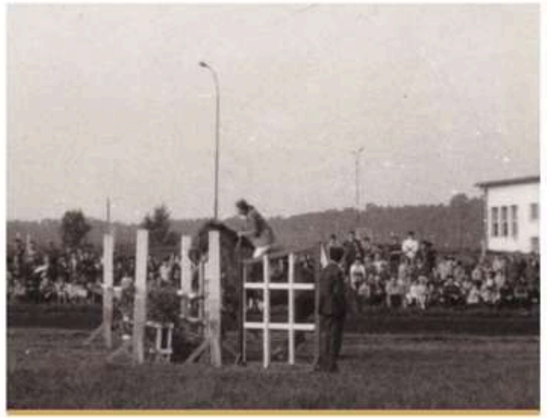

Mila Gotić (Rukovanjski) i 'Čarda', Prvenstvo Jugoslavije, Osijek, 1970.

Denis Gugić i 'Accocerto', PH, Osijek, 2015. - Foto Seti

Ljudi drže preponu umjesto blendi, kraj 60-ih

Izgled današnje prepone (Nika Bujak i 'Johnny') – Foto M. Milas

Ceremonija dodjele nagrada 60-ih godina

Ceremonija dodjele nagrada, PH, Osijek, 2015. - Foto Seti

GALOPSKI SPORT

Željko Šeper i 'Ametist', prvaci Hrvatske u galopskim utrkama 1965. (slika iz '66.)

Galopske utrke u Osijeku tijekom 60-ih i 70-ih godina nisu bile zastupljene u tolikoj mjeri kao kasačke i preponsko jahanje. Od osnutka kluba, djelovanje ljubitelja galopskih utrka bilo je skromno što se tiče broja konja, njihovog smještaja, broja jahača, opreme za jahanje i skrbi o konjima. Ipak, entuzijazam tih, u početku malobrojnih članova i zauzimanje pojedinaca zainteresiranih za konjički sport, omogućili su osječkom klubu sve snažniji razvoj. Od samog osnutka ne postoji nikakva zbirna dokumentacija o ovom segmentu radu kluba, natjecanjima, članovima kluba, o imenima konja i razvitku, ali svjedoci tog vremena svjedoče o brojnosti natjecanja i osvojenim nagradama. Prvi konji za galopske utrke (tzv. engleski punokrvnjaci) bili su *'Nevenka'* i *'Zagorac'*, nabavljeni iz Konjičkog kluba Zagreb. *'Ametist'* je bio nabavljen iz ergele "Zobnatica" (Srbija), potom *'Graničar'* (Varaždin), uz grla iz vlastitog uzgoja – *'Srećko'*, *'Neven'* i *'Nabob'*. Prvi jahači galopskih utrka i kasnije, preponskih utakmica, u Konjičkom klubu Drava bili su Željko Šeper, Zvonimir Žuna, Slavko Lordan, Ljiljana Kiš, Mila (Marica) Gotić (udano Rukovanjski), Velimir Majdandžić i Rajko Katanić.

Najuspješniji galoper kluba bio je Željko Šeper koji je trčao galopske utrke od 1962. do 1967. Jahao je brojna grla s kojima je postizavao značajne uspjehe u zemlji i inozemstvu. Najistaknutiji rezultat koje je postigao u galopskim utrkama na dužini staze od 2.000 m je prvo mjesto na Prvenstvu Hrvatske 1965. (na engleskom punokrvnjaku *'Ametistu'*), dok je četvrto mjesto na istom natjecanju osvojio godinu ranije.

Galopske utrke u Osijeku, 1989. - arhiva "Glasa Slavonije"

Godine 1967. osvojio je jedno drugo (s *'Nabobom'*) i treće mjesto (sa *'Zagorcem'*) na međunarodnim galopskim utrkama u Oroshazi (Mađarska) na dužini staze od 1.800 m. Iste godine, galoperka Mila Gotić osvojila je treće mjesto na pastuhu *Zagorcu* na Međunarodnoj utrci u Osijeku. Siniša Grahovac jahao je engleskog punokrvnjaka *'Denisa'* i 1983. u Sinju na utrci dvogodaca osvojio prvo mjesto. Poznate osječke galoperke bile su i Snježana Andraković, Mariana Vidaković (udano Koprivnjak) i Elvira Žulj. Snježana Andraković je, tako, na *'Smaragdu'* na istoj galopskoj utrci u Osijeku osvojila drugo mjesto, dok je u Zagrebu bila četvrta. U mješovitoj utrci na stazi od 1.800 m u Sinju Osječanin Duško Gages je na *'Benfiku'* (vlasništvo KK-a Split) osvojio drugo mjesto.

Zabilježeno je da je uprava Drave odlučila organizirati tzv. "seljačke" galopske utrke u pauzi između preponskih natjecanja i kasačkih utrka, a utrke su jahali vlasnici konja iz okolnih mjesta i domaći jahači. Tijekom 1977. i '78. za klub su bilježili rezultate Osječani Ivica Karjaković, Ivica Ćosić i Ljiljana Vrga (udano Miljković). Godine 1982. na osječkoj stazi pobijedilo je domaće grlo *"Zmaj"* s jahačicom Mirjanom Baban, druga je bila Jasna Bešlić na *'Amoru'*, a treća *'Kava'* s Tihanom Valašek (udano Teklić). Uvjeti za bavljenje galopskim sportom tih godina su se pogoršavali budući da klub nije imao sredstava za nabavku kvalitetnih punokrvnih grla za utrke, a i staze na hipodromu bile su u lošem stanju te je dolazilo do čestih ozljeda trkaćih grla.

Jahači Konjičkog kluba Drava Ivica Ćosić i Ljiljana Vrga pred sudačkom tribinom i brojnim gledateljima, 1978. Sasvim desno je Vojislav Maletić - arhiva "Glasa Slavonije"

Tri desetljeća kluba

Na osječkom hipodromu 'Pampas' 10. i 11. lipnja obilježena je tridesetogodišnjica rada KK 'Osijek'. Ovaj klub u svojim redovima ima oko pet stotina članova svih uzrasta.

- Našu proslavu pratilo je oko tri tisuće gledatelja - kaže Jarmila Janoška, tajnica KK 'Osijek'. Djeca su, kao i uvijek, imala besplatan ulaz. U programu je sudjelovalo pedesetak natjecatelja iz Zagreba, Đakova, Sinja, Križevaca, Osijeka, novosadskog 'Graničara', Zobnatice, Bečeja, beogradskog 'Alekse Dundića', a tu su bili i gosti iz Mađarske. U pauzi natjecanja posjetitelji su uživali, prateći program dresure konja i atraktivni nastup čikoša iz Mađarske, Fodora Gabora na peteropregu. U natjecateljskom dijelu prvog dana održane su kvalifikacije za preponaše, a u nedjelju, u drugom kolu prvenstva Hrvatske za juniore i seniore u preskakanju prepona postignuti su sljedeći rezultati:

Seniori (110 cm):
1. *Zlatko Kavur na grlu 'Kantata'*
2. *Rajko Dokić na 'Silviji'*
3. *Vuk Đoković na 'Feniksu'*

Od Osječana sudjelovale su Mirjana Baban na 'Pillango' (5. mjesto), Ljiljana Andraković na 'Koteksu' (6. mjesto) i Davorka Porobić na 'Žutoj ruži' (8. mjesto).

Preponska utakmica za juniore (100 cm):
1. *Bojan Fajfrić na grlu 'Drvo Kedar'*
2. *Mihajlo Štefulik na 'Feniksu'*
3. *Dunja Rukovanjski na 'Dijani'*
4. *Goran Džambo na 'Koteksu'*

Sudjelovali su i Osječani Zvonimir Marković na 'Dubravki', Uliks Šimoković na 'Neli' i Danijela Flaško na 'Žutoj ruži'.

Preponska utakmica za pionire 80 cm:
1. *Isidora Dokić na grlu 'Taka - Mahaka'*
2. *Sanja Popović na 'Rinaldu'*
3. *Goran Mogin na 'Rinaldu'*

Od Osječana su sudjelovali: Saša Došen na 'Neli' (4. mjesto), Goran Džambo na grlu 'Šeri' (5. mjesto), Lara Gajnok na 'Dubravki' (6. mjesto), Stevica Vartušek na 'Aleti' (7. mjesto) i Danijela Flaško na 'Aleti' (11. mjesto).

U vremenskoj utakmici (120 cm i 90 sekundi) 'Grand prix' Osijeka poredak je sljedeći:
1. *Varro Joszef na grlu 'Valter (M)'*
2. *Karolj Molnar na 'Lotosu'*
3. *Predrag Ilić na grlu 'Daliborka'*

Od Osječana su sudjelovale Mirjana Baban na 'Pillango' (8. mjesto), Davorka Porobić na 'Žutoj ruži' (9. mjesto) i Ljiljana Andraković na 'Koteksu' (10. mjesto).

U kasačkoj utrci poredak je:
Iva Vukašinović na grlu 'Pirka'
Damir Šopar na 'Fridi'
Dalibor Lupen na 'Domingu'

U galopskoj utrci pobijedio je Šandor Kovač na grlu 'Smela', druga je Snježana Andraković na 'Smaragdu', a treći Antonio Glavinić na 'Bršljanu'.

'Grand prix' Osijeka osvojio je Gabor Fodor na grlu 'Sofi' iz Mađarske, drugi je Josip Varro na 'Valteru (M)', a treći Zoran Piper na grlu 'Jezerac'.

(Branka Nikolić, Konjska revija, 14.6.1989., obrađeno)

KASAČKI SPORT

Pobjednica 'Fistra' poslije maratona u Ljubljani, 1963. – arhiva "Glasa Slavonije"

Usporedbi s galopskima, kasačke su utrke već od samih početaka djelovanja kluba bile najzastupljenije, samim time i rezultatski atraktivnije te gledateljski privlačnije. Prvih desetak godina klupsku, ali i državnu te međunarodnu kasačku scenu obilježavaju *'Fistra'*, *'Pluton I.'* i *'Primat'* s trenerom Bojanom Pušenjakom, koji je uglavnom i vozio utrke, dok su se kao ostali vozači pojavljivali: Ljubica Kovljanić, Zoltan Cevek, Josip Samodaj, Josip Fabijanović, Gojko Lordan i Velibor Majdančić. Pored Osijeka, trčali su u Zagrebu, Ljutomeru (Slovenija), Mariboru (Slovenija), Varaždinu, Beogradu (Srbija), Ljubljani (Slovenija) i Brodskom Stupniku, a njihovi rezultati zauzimaju značajno mjesto u arhivu kasačkih kalendara i registara jugoslavenskih grla tih godina. Može se bez ustezanja reći da je 60-ih godina 20. stoljeća Osijek nedvojbeno bio centar kasačkog sporta u Hrvatskoj, kao i jedan od vodećih u bivšoj državi na ovim prostorima.

U svom natjecateljskom razdoblju 1960.-'69., *'Fistra'* je imala 71 start u jednopregu i 26 u dvopregu, od toga je bilo 19 pobjeda u jednopregu, a sedam u dvopregu. *'Pluton I.'* imao je 69 startova u jednopregu i 29 u dvopregu, od čega 11 pobjeda u jednopregu, a osam u dvopregu. *'Primat'* je imao 14 startova u jednopregu, pet u dvopregu, s tri pobjede u jednopregu i jednom u dvopregu.

LEGENDARNA 'FISTRA' I "PARTNER" 'PLUTON I.'

1. lipnja 1953. svijet je ugledalo ždrijebe pasmine američki kasač, plemenitog izgleda, dorate boje s malom zvijezdom na čelu i velikim srcem. Nitko tada nije mogao pretpostaviti da će ždrijebe *'Fistra'* proslaviti svoje ime i do današnjeg dana obilježiti kasački sport, kako u

'Fistra' i 'Pluton I.' nakon postavljenog rekorda, 1962. - arhiva Kasačkog kluba Ljutomer

'Fistra' i Bojan Pušenjak, pred kućom Josipa Samodaja, po dolasku iz Ljubljane s osvojenog YU maratona, Osijek, 1963. - arhiva "Glasa Slavonije"

Osijeku, tako i u cijeloj bivšoj Jugoslaviji. Uzgojena je u obitelji Ludvika Slaviča st. iz Ljutomera (Slovenija), glasovite obitelji uzgajivača konja, od kobile *'Fine'* i pastuha *'Go-ona'*. U njezinoj sedmoj godini, *'Fistru'* je u Osijek doveo Josip Samodaj, osječki mesar i jedan od osnivača Konjičkog kluba Drava, zajedno s njezinim trenerom i vozačem Bojanom Pušenjakom iz Slovenije.

Već tada je bilo jasno da je "rođena" buduća zvijezda osječkog hipodroma, s obzirom na izvanredno istrčano vrijeme putem tzv. starta "iz gume" (u to vrijeme još se nije koristio autostart). Istovremeno, u klub dolazi i *'Pluton I.'*, koji postaje *'Fistrin'* "partner" u utrkama dvoprega, a pred "osječkim Slovencima" slijede godine u kojima će ova grla i njihov "mentor" Bojan Pušenjak obilježiti početnu dekadu u povijesti osječkog kluba, ali i jugoslavenskog kasačkog sporta. *'Fistra'* je, inače, u svojoj karijeri, koja je trajala čak 13 godina (danas je pravilnikom ograničeno da kasačka grla mogu trčati do 14. godine života, što znači 12 godina sportske karijere) ostvarila više od 100 startova na utrkama od Ljubljane do Beograda, kako pojedinačno, tako i u dvopregu. Među brojnim uspjesima, posebno se ističu pobjeda u maratonu u Ljubljani 1963., kao i u velikoj međunarodnoj utrci u mađarskoj Oroshazi (1969.), što joj je ujedno bila i posljednja pobjeda u karijeri, i to u 16. godini života, s vozačem Dubravkom Sladićem.

'Fistrini' praporci - Foto T. Herega

In memoriam 'Fistra' - Foto T. Herega

Kakav ugled je uživala *Fistra* u kasačkom svijetu tih godina dovoljno oslikava činjenica da je *'Fistra'* u svaku utrku ulazila sa statusom favorita! *'Fistra'* je bila trkač izvanredne snage i izdržljivosti, a njezina čelična snaga posebice je došla do izražaja na čuvenoj priredbi 1962. u Ljubljani kada je u jednom danu uspjela istrčati jednopreg na udaljenosti od 2.240 m, dvopreg na 2.460 m, dok je u maratonu na 4.120 m vozač Pušenjak morao odustati!

No, najzanimljivija od svega je činjenica da je ova utrka (30.9.1962., u Ljubljani) ujedno ušla u antologiju kasačkih utrka na ovim prostorima budući da su *'Fistra'* i *'Pluton I.'* u dvopregu trčeći dionicu od 2.460 m postigli europski rekord od 1.31,7, a budući da se radilo o utrci s hendikepom osječki je dvojac slabijima od sebe davao i po 260 m prednosti, a potom drugoplasirane ostavio iza sebe za 6 sekundi! Inače, *'Fistru'* je od 1959. - 1968. vozio poglavito Bojan Pušenjak, uz nekoliko utrka Ljubice Kovljanić i Josipa Samodaja, a od 1968. do kraja njezine karijere Pero Crnković i Dubravko Sladić.

Po okončanju zvjezdane karijere, dostojne kakve holivudske sportske drame, *'Fistra'* je 1969. otišla u zasluženu mirovinu. Odlazak sa staze je teško primila, i dok su se mlada grla pripremala za natjecanje, osjećala je uzbuđenje, kao da će i sama ponovno trčati. Odlazak sa staze nije značio i prestanak njezine aktivnosti jer je sve do 1984. radila kao "faringaški" konj, vukući kola sa hranom, steljom i stajnjakom. Tada odlazi u zasluženu mirovinu, iako još dobrog zdravlja, slobodno se krećući u krugu kluba.

'Fistra' u dobi od 16 godina i Dubravko Sladić, Osijek, 1969. - arhiva "Glasa Slavonije"

Imala je jedno ždrijebe, *'Fistricu'*, koja je, nažalost, uginula od zapetljaja crijeva, pa nije iza sebe ostavila potomke, uskrativši time mogućnost daljnjeg uzgoja vrhunskih kasačkih konja. *'Fistra'* je slobodno šetala osječkim hipodromom sve do svoje 37. godine, kada je prirodno uginula od starosti, što se zbilo 17. veljače 1990. Uspomene na najkvalitetnije grlo koje je klub ikada imao još uvijek su žive, a osječki kasački klub, nastao 2005., po njoj je i dobio ime te je legendarna *'Fistra'* i danas neizostavna tema osječkih uzgajatelja i ljubitelja konja. Njezin rekord je i dalje aktualan, a dostignuća i dalje svijetle kao najsjajnija zvijezda osječkog hipodroma u polustoljetnoj povijesti.

'Fistra' i Dubravko Sladić, Osijek, 1982. - arhiva "Glasa Slavonije"

'Fistra' u svojoj dugogodišnjoj karijeri ima u Jugoslavenskom kasačkom registru zabilježeno 125 startova, od čega 97 u jednopregu i 28 u dvopregu, s najistaknutijim dometima:

- osobni rekord 1.22,6 - "Velika nagrada Ljutomera" (Slovenija), 1963., na kratkoj dionici (ne iz autostarta, već iz "gume") od 1.680 m;
- osobni rekord 1.26,1 - Maribor (Slovenija), 1963., na dugoj dionici od 2.440 m;
- osobni rekord 1.27,6 - Jugoslavenski kasački maraton, Ljubljana (Slovenija), 1963., na maratonu od 4.120 m;
- europski rekord 1.31,7 - (dvopreg s *'Plutonom I.'*) - Ljubljana, 1962., na dionici 2.460 m;
- ukupno: 33 pobjeda u jednopregu, 36 drugih, 17 trećih i 11 četvrtih mjesta;
- ukupno: 12 pobjeda u dvopregu, u kojima je uglavnom trčala s *'Plutonom I.'*, te nekoliko puta s *'Veskom'*, *'Primatom'*, *'Slavnim'* i *'Mineom'*.

'Pluton I.' je, pored navedenih uspjeha u dvopregu s *'Fistrom'*, startao i tri puta u maratonu:

- Ljubljana, 1961. - 5. mjesto s vremenom 1.30,6 na 4.040 m;
- Ljubljana, 1963. - 3. mjesto s vremenom 1.30,4 na 4.120 m.

59 »Dirka mesta Ljubljane«

Dvovprežni handicap za 5 letne in starejše, temelj 1.48, proga 2200
55 000, 20 000, 15 000, 10 000

Rojka-Roze Mari, Lipej Ivan	2500	5.44,6	1.37,6
Fistra-Pluton I., Pušenjak Bojan	2460	5.45,7	1.31,7
Fakin-Fortis, Weiss Feliks	2220	5.53,4	1.45,1
Fidela-Ločna, Seršen Joško	2300	4.04	1.46,1
Gorda-Roska, Zabret Janez	2300	4.04,5	1.46,3
Santiana-Veska, Hercog Joško	2360	4.15,6	1.48,3
Malči-Sanja, Kmetič Peter	2200	4.21,9	1.59

'Fistra' i 'Pluton I." trčali su u dvopregu na stazi 2.460 m i postigli čuveni rekord 1.31,7 - Isječak iz Registra kasačkih grla Jugoslavije, kasački kalendar 1962., Konjički savez Slovenije

Rodovnik kasačke kobile 'Fistre'

OSTALI ISTAKNUTI KASAČKI KONJI I ZNAČAJNIJI REZULTATI OD 1968.

Kasačku klupsku scenu u razdoblju od 1968. do 1979. obilježio je Pero Crnković kao vozač i trener, s grlima *'Fistra'*, *'Primat'*, *'Dobrila'*, *'Candy'*, *'Ajko'*, *'Ardija'*, *'Pik'*, *'Fistrica'*, *'Abi Š'*, *'Don Kihot'*, *'Aga Kan'*, *'Don Vita'*, *'Musketar'*, *'Sem'* i *'Muran'o*. Njegovim dolaskom klub je započeo vlastiti uzgoj kasača uz pojavu neslužbene škole generacije znatiželjnih amaterskih vozača.

'Primat', potomak *'Deauville II'*, plemenitog kasačkog pastuha francuskog uzgoja i domaće kobile *'Prvakinje'*, također završava karijeru 1969. U dvije godine bilježi osam startova u jednopregu i pet u dvopregu, s po jednom pobjedom u obje discipline. Posljednje aktivne godine Crnković ga vozi u Beogradu, u tradicionalnoj trci "Singidunum" na udaljenosti 4.200 m i osvaja treće mjesto s rezultatom 1.30,9.

'Dobrila', dorata kobila oždrijebljena 1967., korpulentnog izgleda, kao dvogotka bilježi četiri starta, od toga tri prva mjesta, dok na Prvenstvu Jugoslavije za dvogodce prolazi druga kroz cilj. Ova talentirana kobila kao trogotka starta pet puta i ostvaruje isto toliko pobjeda, od čega dva puta u jednopregu i tri puta u dvopregu s *'Candyjem'*. Kao četverogotka starta šest puta i osvaja prvo, tri druga, jedno treće te sedmo mjesto u probnom derbiju. *'Dobrila'* je potomak pastuha *'Elisea'* i kobile *'Divine'*. Nažalost, zbog ozljede završava kasačku karijeru.

'Candy', godinu dana stariji dorati ždrijebac, u svojoj karijeri starta 23 puta i ima deset pobjeda. U državnom prvenstvu trogodaca (Beograd, 1969.) zauzima četvrto mjesto, u probnom derbiju je diskvalificiran, dok u utješnom derbiju pobjeđuje. *Candy* je bio potomak *Jasmina* i *Carmele*.

'Ajko' je bio velika nada, s obzirom da je sin odlične majke *Ajše* i čuvenog američkog pastuha *Ford Hanovera*, koji je niz godina držao svjetski rekord. Kao dvogodac, 1971. to je i potvrđivao; startao je devet puta i postizavao izvanredne rezultate. Nažalost, kao trogodca ga je snašla ozljeda, a unatoč liječenju tetive na prednjoj nozi do ozdravljenja nije došlo, tako da je kao sportsko grlo u četvrtoj godini istrčalo još samo jednu trku i završilo karijeru. Šteta je bila tim veća jer je te godine derbi održan upravo u Osijeku, ali, nažalost, bez glavnog favorita.

Detalj s kasačke utrke, Osijek - arhiva "Glasa Slavonije"

Kroz povijest konjičkog kluba izmjenjivali su se mnogi vrsni treneri i natjecatelji, a jedan od najboljih, isprva natjecatelja, a kasnije i kasačkih trenera, bio je vozač ***Pero Crnković*** *koji je u osječkom klubu proveo jedanaest godina (1968.-1979.). Inače, bavio se kasačkim utrkama od 1951. godine i u čitavoj karijeri vozio je 80 konja te s njima ostvario ukupno 281 pobjedu i imao 700 plasmana. Crnković je Bunjevac iz malog mjesta Tavankuta na sjeveru Bačke, na čijim je salašima od davnina ukorijenjena povezanost ljudi i konja. Karijeru je započeo samouk, bez ikoga tko bi ga usmjeravao i podučavao tajnama sporta. Cijeloga se života najviše uzdao u sebe i svoje sposobnosti, hazarderski se odlučivši kupiti konja koji će mu osigurati egzistenciju obitelji. To je i ostvario, kupujući za 100.000 dinara 'Mlažnjaka', malog i kržljavog alatog dvogodca, sa samo jednim startom u karijeri s kojim je, na kraju, osvojio derbi u Beogradu 1964. Osvojena nagrada u visini od 350.000 dinara je bila izuzetno visoka jer se tada za 500.000 dinara mogla kupiti kuća na selu. Nije propustio životnu priliku prodajući ga Austrijancima za milijun i pol dinara, od čega je kupio cijeli salaš i sedam jutara zemlje. Tada je vidio prvi puta konja da plače, kao da je molio "Ne daj me od sebe", što mu je, prema kazivanju, bio najtužniji trenutak u životu. Shvatio je da će moći ostvariti trenersku kasačku karijeru, koju i započinje 1968. u kasačkoj sekciji na poziv čelnika KK-a Drava iz Osijeka. Dolaskom u klub uočio je ne baš sjajnu situaciju u kasačkom sportu, zatekavši samo dva kasačka konja na Pampasu (i to 15-godišnju 'Fistru' i 'Plutona' koji je ubrzo zašepao). 'Primata' su izvukli iz špedicije u Saponiji, počeli trenirati i postigao je dobre rezultate. Angažiranjem Crnkovića nabavljeni su novi konji, a inzistirao je i na vlastitom uzgoju. Odlične trkačice 'Amalija', 'Ardija' i 'Dobrila' ostavile su dubok trag u rasplodu i od njih su nastale A i D linije, kasnije među najzastupljenijima u Hrvatskoj. U 'Oroshazi (Mađarska) 1969. je pobijedila 'Fistra' s tada mladim vozačem Dubravkom Sladićem, kojem je upravo Pero Crnković bio trener. Dan poslije, u utrci dvoprega, 'Fistra' i 'Primat' "potukli" su najbolje dvoprege Mađarske i Vojvodine ('Jedera' i 'Virusa'), što je, ujedno, bio početak uspješnog dugogodišnjeg Crnkovićevog razdoblja u Osijeku, gdje se dokazao kao kvalitetan trener i vozač. Tako je, primjerice, s 'Primatom' u Beogradu '69. na utrci 'Singidunum' (4.020 m) stigao treći, '70. je s 'Candyjem' pobijedio u utješnom derbiju, s 'Ardijom' je '72. bio treći na derbiju u Beogradu, a '76. je sa 'Semom' bio drugi. Za vrijeme njegova rada u Dravi 1971. (u vrijeme njegove bolesti) konji koje je trenirao poslani su na utrke u Mađarsku, u sklopu međunarodne suradnje. Tada su s vozačem Fergejem postigli izvanredne rezultate na osnovu kojih je proglašen šampionom kasačkog sporta u Mađarskoj za tu godinu. Svoju profesionalnu kasačku karijeru Pero Crnković nastavlja u Zagrebu, Ljubljani i Brdu kod Kranja (Slovenija), a kao umirovljenik se vraća u Zagreb, nastavljajući kasačku karijeru. Odlaskom Pere Crnkovića iz Drave 1980. klub je ostao bez profesionalnog kasačkog trenera ostajući na amaterskim entuzijastima. Prvi njegov učenik bio je Dubravko Sladić koji je kasnije ostvario trkačku karijeru dugu pet desetljeća. Osim Sladića, njegovi su uspješni učenici bili Marta i Vojislav Maletić, Milan Čačić, Karlo Harth i Goran Dobrković, a diplomu trenera kasača stekao je 1983. Zasigurno najdraži trenutak u karijeri donijela mu je pobjeda s 'Akijem Bitterom Oakom' na osječkom derbiju 2002. Nadobivao se mnogih velikih utrka, prvenstava Jugoslavije za dvogodce i trogodce, prvenstava za starije konje, "utješnih" derbija, osvajač je "Pehara Somborskih novina", "Velike nagrade Ljutomera"… dok je na derbijima čak šest puta stizao drugi. Sve do 2002. kada je "prokletstvo" skinuo baš u Osijeku, što je bio jedan od najsretnijih dana u Perinu životu. S 'Ally Bitter Oak', koja je s istrčanih 1.17,2 svrstana među najbolje hrvatske kobile svih vremena, je i pobijedio na osječkom derbiju 2002., u trijumfu na koji je čekao dugih 38 godina, od pobjede s 'Mlažnjakom' 1964.*

Pastuh 'Ajko' i Pero Crnković, Osijek, 1974. - arhiva "Glasa Slavonije"

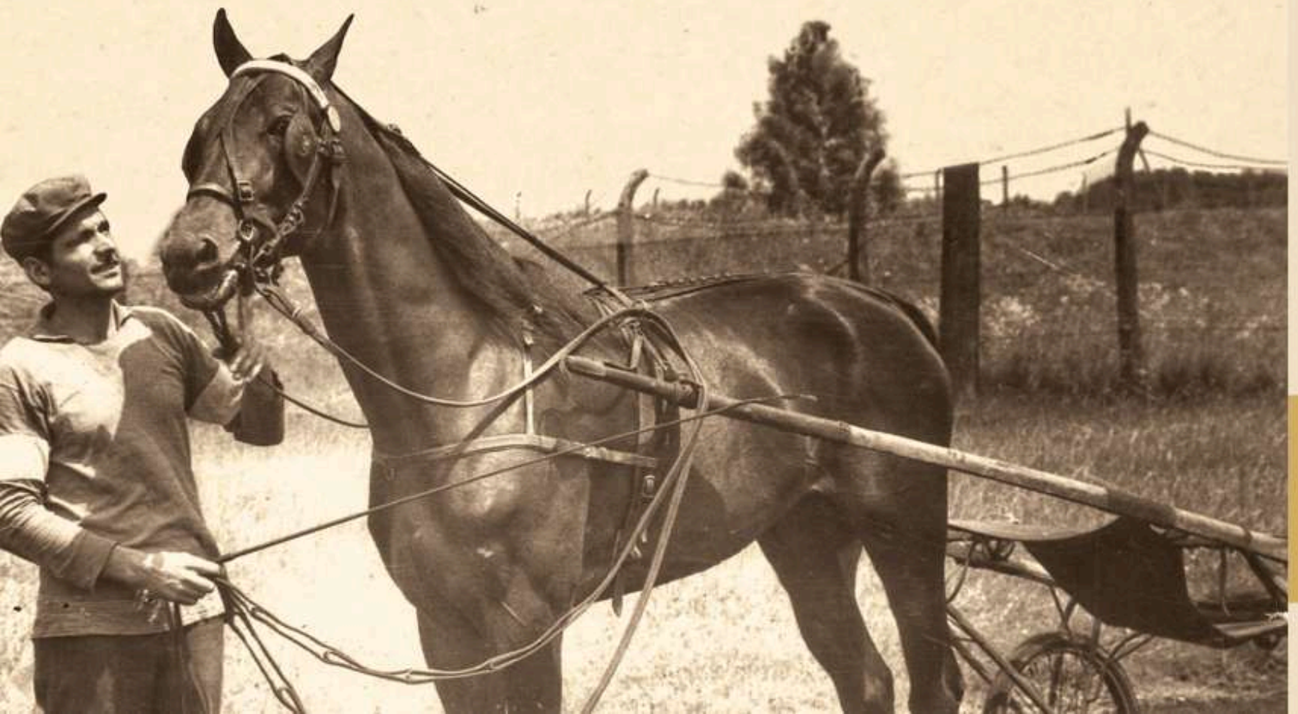

'Ardija' i 'Fistrica' osvajaju Prvenstvo s vozačem Perom Crnkovićem i suvozačicom Martom Maletić, Osijek, 1974. - arhiva "Glasa Slavonije"

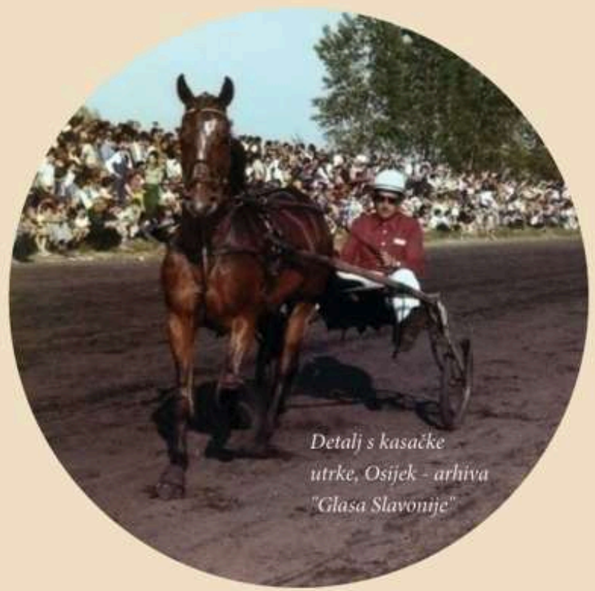

Detalj s kasačke utrke, Osijek - arhiva "Glasa Slavonije"

Vojo Maletić i Pero Crnković, Bled (Slovenija), 2003. - Foto O. Maletić

- Vodio sam derbi u Šentjerneju 1990. s 'Nevom B', i na oko 600 metara do cilja 'Nevo' je počeo sustajati, a 'Larina' prošla kraj nas kao da stojimo. Kao da je Bog stao pred mene i rekao: "Nećeš nikada više dobiti derbi jer si prodao 'Mlažnjaka'!" Čim je 'Larina' odmaknula 50-ak metara, 'Nevo' kao da se probudio i krenuo za njom, al' gotovo je bilo. Pa sad ti reci da to nije prokletstvo… - pola u šali, pola u zbilji, prisjetio se Pero.

Na hipodromu Pampas 1973. godine vožen je 46. po redu Jugoslavenski kasački derby koji je privukao 7.000 gledatelja. Osječka grla pri tome nisu postigla rezultate adekvatne kvaliteti, a briljirao je 'Dingo', grlo Marka Slaviča iz Ljutomera na stazi dugoj 3.300 metara postigavši najbolje vrijeme u posljednjoj dekadi, i to 1.26,6 minuta. U utrci za "Nagradu Osijeka" domaća kasačica 'Ardia' osvojila je drugo mjesto, a Dubravko Sladić s 'Pikom' bio je treći.

("Glas Slavonije", 27. kolovoza 1973.).

'Pik' je bio potomak *'Deauvilla II'* i *'Plemenitke'* te polubrat *'Primata'* po ocu. Pored Pere Crnkovića, vozili su ga Nenad Šustić i Dubravko Sladić. U karijeri je imao 11 startova, od čega jednu pobjedu, dva druga, četiri treća, te po jedno četvrto, šesto i dvanaesto mjesto.

'Ardija', godinu dana mlađa sestra *'Dobrile'* po očevoj liniji, također je bila talentirana kobila. Godine 1970. kao dvogotka bilježi šest startova i tri pobjede, a sljedeće godine ima 11 startova i također tri trijumfa, dok na državnom prvenstvu trogodaca na cilj dolazi druga. Potom '72., kao četverogotka, starta samo dva puta - u probnom derbiju dolazi šesta, a u derbiju osvaja treće mjesto. U slovenskom Ljutomeru, pak, povodom obljetnice 100-godišnjice kluba 1974. održava se "Velika nagrada Ljutomera" koja protječe upravo u znaku *Ardije*. Naime, na natjecanju koje se sastojalo od tri trkaća dana (18. i 25.8. te 1.9.) *Ardija* s Perom Crnkovićem boravi tri tjedna i u šest startova bilježi jedno prvo, tri druga i jedno peto mjesto. Ukupno u karijeri startala je 34 puta u pet sezona i imala devet pobjeda, 10 drugih mjesta, tri treća i dva četvrta.

'Fistrica', kćerka *'Markis Deanera'* i čuvene *'Fistre'*, naslijedila je majčinu "čeličnu" konstrukciju. Kroz svih sedam sezona njezine kasačke karijere ostala je bez ijedne ozljede. U tih sedam sezona (1973.-'80.), u 29 startova bilježi 11 pobjeda, šest drugih i jedno treće mjesto. Pored Pere Crnkovića vozili su je Vojislav Maletić i Marta Cerenko Maletić, koja ju je, kao posljednji njezin vozač, 1980. pripremala za veliku maratonsku utrku. Nažalost, sedam dana prije utrke, *'Fistrica'* ugiba od zapetljaja crijeva u njezinoj desetoj godini života. Kao i njezina majka *'Fistra'*, *'Fistrica'* je također bila izvanredna u dvopregu, i to s *'Abi Š'* i *'Musketarom'*.

Detalj s kasačke utrke, Osijek - arhiva "Glasa Slavonije"

Trening na hipodromu Osijek 1976., s lijeva na desno - 'Aga Kan', 'Sem', 'Fistrica', 'Murano' - arhiva "Glasa Slavonije"

'Abi Š' je godinu dana mlađa polusestra *'Ajka'* po očevoj liniji, ali i kćerka svjetskog rekordera *'Ford Hanovera'*. Uz njezino ime stoji Š, početno slovo prezimena njezinog uzgajivača i vlasnika Nenada Šustića. Trčala je dvije sezone (1973.-'74.) i imala šest startova - tri prva, dva druga i jedno četvrto mjesto. Zbog ozljede prekida trkaću karijeru i odlazi u rasplod.

'Aga Kan' u tri sezone bilježi izvanredne rezultate: kao dvogodac u dva starta bilježi po jedno prvo i drugo mjesto, kao trogodac u šest startova ima pet prvih mjesta i jedno drugo mjesto, a kao četverogodac u tri starta bilježi po jedno prvo i drugo mjesto, dok u probnom derbiju dolazi treći na cilj. *'Aga Kan'*, dorati pastuh, potomak *'Markis Deanera'* i *'Amalije'* rođen je 1973., a ime je dobio po čuvenom muslimanskom poglavaru. *'Musketar'*, dorati pastuh, potomak *'Adelina'* i *'Merizeje'*, oždrijebljen 1969., a u vlasništvu Vojislava Maletića od '75.

'Ardija' s Perom Crnkovićem nakon osvojenog prvog mjesta 1974. u Ljutomeru - arhiva "Glasa Slavonije"

'Ardija', Pero Crnković i Vojo Maletić, Ljutomer, 1974. - arhiva "Glasa Slavonije"

'Musketar' je te godine kupljen u bačkom mjestu Svetozar Miletić (hrvatski tradicionalni naziv Lemeš) kao trkaći konj sa staze, i u toj godini je imao osam startova, od čega tri prva mjesta. Po tri utrke su ga vozili Pero Crnković i Vojislav Maletić.

'Murano', tamni alat, potomak *'Amaza'* i kobile *'Mešesep'*, čuvene bake kasnije rođene legendarne kasačice *'Milovanke'*, oždrijebljen je u Baranji 1974. godine. Njezin uzgajivač i vlasnik Karlo Hart je s njom u 1976. imao osam startova, od čega dvije pobjede, tri druga i jedno četvrto mjesto. No, u skladu sa svojim "staklenim" imenom, Murano je brzo podlijegao ozljedi koja mu je skratila kasačku karijeru.

'Sem', veliki dorat, sin američkog pastuha *'Ford Hanovera'* i francuske kobile *'Soubrette-T'* stigao je u Osijek iz Sombora, pred derby 1969. U derbyju 8. kolovoza 1976. u Beogradu vozio ga je Pero Crnković i osvojio drugo mjesto na 3.300 m s vremenom 1.31,9. U naknadnom derbyju, također u Beogradu, stigao je drugi, na 3.600 m, s vremenom 1.29,8 i vozačem Vojislavom Maletićem. Godinu dana kasnije, na Pampasu, Marta Cerenko Maletić pobjeđuje sa *Semom* na 2.260 m u vremenu 1.30,2.

'Ajkulu' je trenirao i vozio Dubravko Sladić, a zatim Josip Ćosić. Imali su osam startova, uz jednu pobjedu, tri druga, dva treća i jedno četvrto mjesto. *'Ajkula'* je domaći uzgoj, potomak *'Ajka'* i *'Ardije'*.

'Don Vitu' trenira Milan Čačić s kojim 3. kolovoza 1980. u Somboru i pobjeđuje.

'Dona Klaru' 1980. i '81. trenira i vozi Vojislav Maletić, a od '82. Milan Čačić. U deset startova (Zagreb, Sombor, Ada, Beograd, Brdo pri Kranju) ima pet pobjeda, tri druga i jedno treće mjesto. Velika dorata kobila oždrijebljena je 1975., a kćerka je *'Ajka'* i *'Dobrile'*. Zbog izrazitog temperamenta *'Dona Klara'* se uvijek trenirala "na ruci", kako bi se uspjelo izvesti smireni trening, jer kad god bi bila zapregnuta, *'Dona Klara'* je htjela dati sve od sebe.

'Vagabund Š' i Pero Crnković osvajaju drugo mjesto, Osijek, 1976. - arhiva "Glasa Slavonije"

'Dravu', kćerku *'Ozark Hanovera'* i *'Dobrile'*, od 1981. do '84. u utrkama je voze deset puta Dubravko Sladić i pet puta Milan Čačić (a trenirao ju je i Josip Ćosić). Pri tome *'Drava'* postiže tri pobjede, uz šest drugih i četiri treća mjesta.

'Amforu' trenira i vozi Vojislav Maletić. *'Amfora'* je kći *'Sema'* i *'Ardije'*, oždrijebljena 1978.. U četiri sezone ima 20 startova, s po četiri pobjede i druga mjesta te dva treća mjesta.

'Di Dona', oždrijebljena 1977., potomak *'Ajka'* i *'Dobrile'*, poznatih klupskih konja, mlada je sestra *'Dona Klare'*. Milan Čačić je s njom 29. kolovoza 1981. godine u Somboru osvojio treće mjesto.

'Andaluzija', mlada *'Amforina'* sestra po majci *'Ardiji'*, 1985. u Dardi osvaja drugo mjesto s vozačem Sinišom Ćosićem. Iste godine u klub stiže *'Vendi'* iz Đakova, porijeklom iz Vojvodine. Pod trenerskom palicom Dubravka Sladića i s vozačem Sinišom Ćosićem, *'Vendi'* osvaja 1986. godine druga mjesta u Osijeku i Zagrebu te treće u Subotici.

Na konjičkim utrkama u Subotici 1987. članovi kluba ostvarili su zapažene rezultate. Najuspješniji je bio Dubravko Sladić s grlom *'Domingo'* osvojivši prvo mjesto, a iste je godine Josip Ćosić, vozeći grlo *'Diki'*, po jednom bio prvi i četvrti. Godinu poslije, na Prvenstvu Hrvatske za trogoce, Sladić osvaja treće mjesto s *'Donaldom Duckom'*. Vojislav Maletić je osvojio prijelazni pokal "Maršala Tita" na Brdu kod Kranja (1988. i '89.) s grlom *'Milovanka'*, iz tadašnjeg sestrinskog kluba Slavonija iz Tenjskog Antunovca.

'Amfora' u sulkama i 'Dona Klara' u treningu "na ruci" s Vojom Maletićem, 1980. - arhiva "Glasa Slavonije"

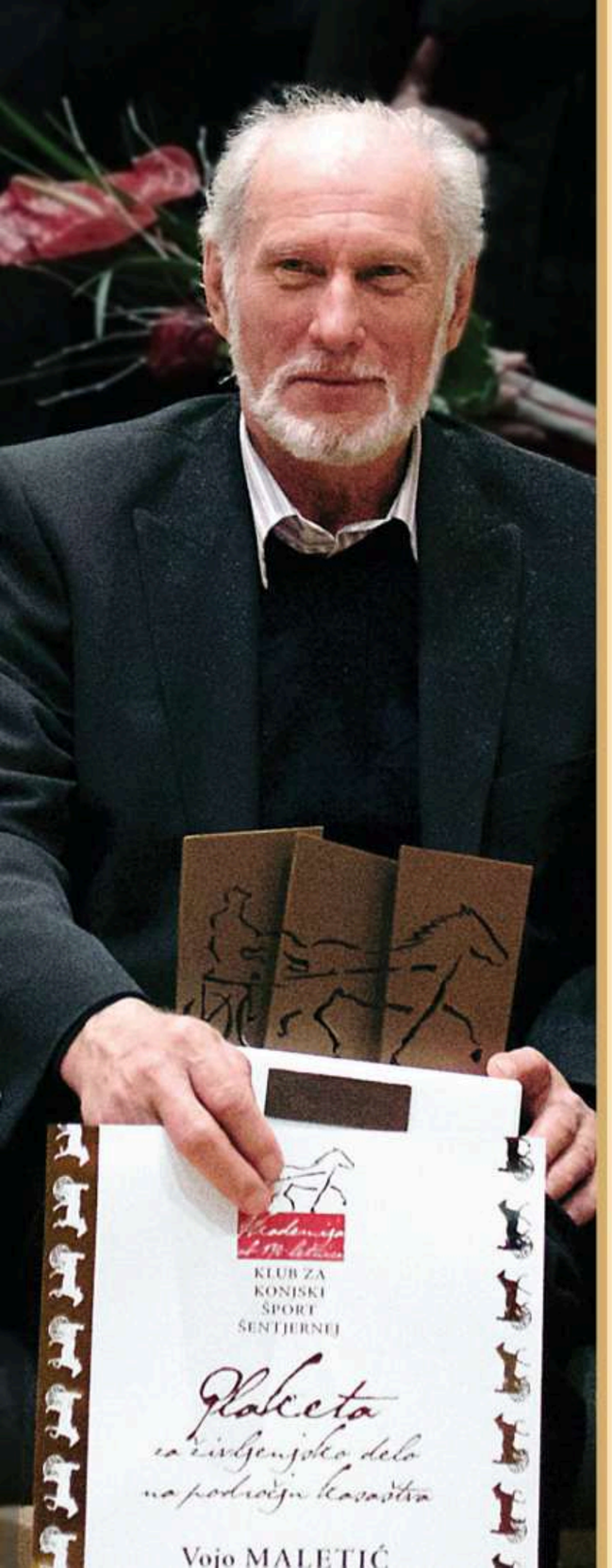

Nagrada za životno djelo Voji Maletiću dodijeljena na svečanoj akademiji 130. godišnjice Kasačkog kluba Šentjernej (Slovenija), 2015. - Foto K. Kovačič

Vojislav Maletić – "Vojo" *bio je član kluba od 1970. do 1986. godine. U konje je bio "zaljubljen" od djetinjstva, a kao seosko dijete, čim mu se ukazala prilika - našao se na leđima ove plemenite životinje. Sudbinski predestiniran za konjički sport, kao dvadesetogodišnjak stigao je u KK Drava sa željom da postane istinski jahač. Sjećanje govori da ga je na vratima kancelarije dočekao Željko Šeper i priopćio mu: "Nemamo jahaćih konja, ali odi tamo kod čardaka gde je Pero pa se upiši u kasače". Tako je započelo njegovo druženje s Perom Crnkovićem i Dubravkom Sladićem, posvećujući u budućnosti iznimnu pažnju klubu kroz angažman na raznolikim aktivnostima. Od 1972. postaje član Upravnog odbora, ostajući na toj dužnosti do odlaska iz kluba, preuzimajući obvezu razvijanja Škole jahanja i voltažerske škole te omogućavanju što kvalitetnijih uvjeta za omasovljavanje članstva, s težnjom da osječka djeca u većoj mjeri svoje slobodno vrijeme provode na Pampasu.*

Premda se "Vojo" Maletić ponajprije smatra legendom kasačkog sporta, njegove prve utrke ipak su bile u sedlu. Naime, 1974. u "seljačkoj" galopskoj utrci na Pampasu pobjeđuje s lipicanskom kobilom 'Batostom'. U razdoblju od 1975. do 1986. za Konjički klub Drava vozio je 'Musketara' ('75.), 'Sema' ('76.), 'Fistricu' ('77.), 'Dona Klaru' (1980.-'81.) i 'Amforu' (1981.-'84.).

Najistaknutiji dosezi Voje Maletića kao člana Drave:

- *2. mjesto – "naknadni derby" u Beogradu ('76.) s pastuhom ‚Semom' na dužini staze od 3.600 m, s vremenom 1.29,8;*
- *s ‚Dona Klarom' u deset startova bilježi pet pobjeda i tri druga mjesta (1980.-'81.);*
- *četiri pobjede s ‹Amforom› (1981.-'84.).*

Godine 1978. dobiva diplomu Konjičkog saveza Hrvatske "za dugogodišnji uspješan i samoprijegoran rad na unaprjeđenju konjičkog sporta i konjogojstva u Hrvatskoj". Na prijedlog Konjičkog saveza Hrvatske da bi kasače trebalo uzgajati na selima i poljoprivrednim imanjima, gdje postoje štale, hrana i ljudi zainteresirani za kasački sport, Vojislav Maletić s Karlom Hartom i Jovicom Bajićem 1986. osniva KK Slavonija u tadašnjem Tenjskom Antunovcu, gdje nastavlja s vlastitim uzgojem kasača linije "M" (‚Moskva', ‚Mursa', ‚Milovanka', ‚Matineja', ‚Mažestik'). Najbolje rezultate postiže s kobilom

'Dona Klara' s Vojislavom Maletićem (sasvim u pozadini u crvenom dresu) pred 15.000 gledatelja, Brdo pri Kranju (Slovenija), 1981. - Foto J. Žnidaršić

‚Milovankom', s kojom u 60 startova ima 30 pobjeda i 24 plasmana, osvaja prvenstva Jugoslavije dvogodaca, trogodaca, derbi i dva puta prijelazni "Pokal maršala Tita". Godine 1991., kao jedan od prvih privatnih vlasnika i uzgajivača na području Jugoslavije, kupuje u Francuskoj kobilu ‚Sissi des Cimes' i pastuha ‚Sept Mars' s namjerom poboljšanja kvalitetnog uzgoja kasača. Nažalost, nastupanjem ratnih zbivanja, a posebno nakon 5. listopada '91. kada je izgorjela štala u Tenjskom Antunovcu, Maletić evakuira konje u Sloveniju, gdje ostaje živjeti do današnjeg dana. Uspješno nastavljajući s uzgojem i treningom kasača, odgojio je preko 30 grla, a nastupajući u Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj, Hrvatskoj, Srbiji i Sloveniji ostvario je preko 150 pobjeda. Tri puta je proglašavan za sportaša godine Općine Šentjernej (1998., 2000., 2002.). Dobitnik je i Nagrade za životno djelo Kasačkog kluba Šentjernej, dodijeljenoj na svečanoj akademiji 130. godišnjice kluba u Šentjerneju 2015. Nagradu za životno djelo dobio je i od Konjičkog saveza Slovenije, i to za postignute sportske rezultate, kao i za neizbrisiv pečat uzgoju kasača i na organizaciji kasačkog sporta u Ljubljani, 2018.

- Godine provedene u Konjičkom klubu Drava, znanje, iskustva, druženja i prijateljstva ostavili su značajan pečat i dali snagu za sve dalje što sam postigao u tom sportu i životu. Kad god uzgojiš konja, on ti daje veselje i snagu, s njim ne samo da pobjeđuješ na utrkama, nego stječeš prijateljstva i prava je istina da s konjem letiš bez krila i pobjeđuješ bez mača. - filozofski podcrtava Vojislav Maletić.

'Milovanka' i Vojo Maletić osvojili su "Pokal maršala Tita". Na slici su još Antuško Kovač, Milan Čačić i Zlatko Balonek, Brdo pri Kranju (Slovenija), 1988. - Foto O. Maletić

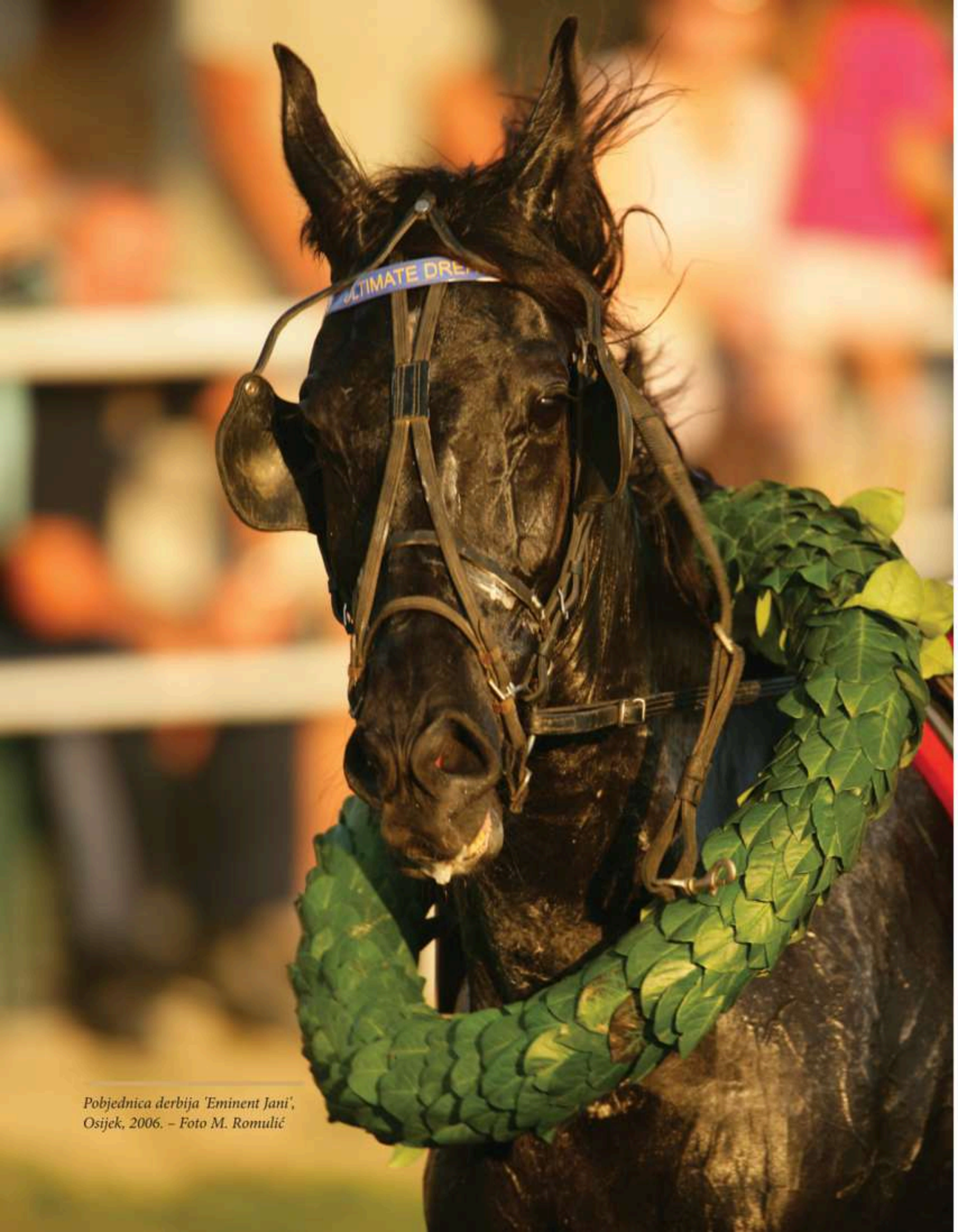

Pobjednica derbija 'Eminent Jani', Osijek, 2006. – Foto M. Romulić

'Altamira' i Boris Kramar (broj 1), Daruvar, 1996. - Foto M. Dragišić

Nakon Domovinskog rata, boje Konjičkog kluba Osijek branili su Dubravko Sladić, Ivica Polih, Milan Čačić, Marijan Jukić i Boris Kramar, sudjelujući i na nekoliko jakih međunarodnih utrka.

Američki kasač *'Arijel'* je u Ljutomeru sudjelovao na Europskom prvenstvu za vozače amatere, gdje je u finalnoj utrci osvojio drugo mjesto s vozačem iz Nizozemske. *'Arijel'* je u razdoblju od 1994. nadalje postizao zapažene rezultate, a najbolje istrčano vrijeme mu je 1.19,1 s vozačem Milanom Čačićem.

Boris Kramar je s vlastitim grlima *'Altamira'* i *'Dobra Vila'*, iz A i D linije, koje su bile klupskog uzgoja, uz stručni trening Dubravka Sladića sudjelovao na utrkama u Sloveniji i Hrvatskoj. *'Altamira'* je imala nekoliko uspješnih plasmana, među kojima se ističu četvrto mjesto u Ljutomeru 1996. i drugo mjesto na 2.100 m u Zagrebu '97. *'Dobra vila'* je osvojila prva mjesta iste godine u Zagrebu i Daruvaru te drugo mjesto u Polači s vozačem Ivicom Polihom na dužini staze 2.100 m.

Jedan od najboljih osječkih pastuha 'Ariel' na utrci u Krškom (Slovenija) – Foto M. Dragišić

'Arijel' i Milan Čačić, Zagreb - Foto arhiva KD Zagreb

Dani konjičkog sporta, Osijek, 2007. – Foto D. Topić

Dani konjičkog sporta, Osijek, 2007. – Foto D. Topić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2006. - Foto D. Topić

'Masada' i Čedo Đurković, Osijek, 2006. - Foto A. Mikulić

Pobjednica derbija 'Eminent Jani', Osijek, 2006. – Foto M. Romulić

NA HIPODROMU PAMPAS, UZBUDLJIVIM KASAČKIM UTRKAMA, JUČER ZAVRŠENO ATRAKTIVNO TRODNEVLJE "DANI KONJIČKOG SPORTA" U OSIJEKU

I rekord i derbi "Eminent Janiju"

Hrvatski kasački derbi donio pobjedu grlu vlasnice Emilije Bašnec iz zagrebačkog kluba Diamant, dok je drugo mjesto zauzela "Dominika" s osječkim vozačem Dubravkom Sladićem iz domaće Fistre

Jučerašnje uzbudljive kasačke utrke zaokružile su atraktivne "Dane konjičkog sporta" u Osijeku

OSIJEK - Ni oni (najstariji pratitelji osječkih sportskih događaja ne pamte sliku kakvu je jučer pružao hipodrom Pampas. Kasačkim utrkama, koje je u sklopu uspješnog trodnevlja "Dani konjičkog sporta", organizirao Konjički klub Fistra, dakako u zajednici s kompletnim "korpusom" sportskih djelatnika okupljenih u sve aktivniju obitelj ljubitelja konjičkog sporta predvođeni Damirom Harangozom, prisustvovalo je više od dvije tisuće Osječana! A svi oni su, na idealno pripremljenoj stazi "kolijevke kasačkog sporta", što je dosluvce prenesen dio izjave Stjepana Bagića, predsjednika Hrvatskog kasačkog saveza, vidjeli doista atraktivnu priredbu. U šest utrka, za četiri utaknice (dvije su imale po dva "hita", nap.a.), nastupilo je 27 grla iz hrvatskih klubova, ali i gosti iz Slovenije i Srbije. Već za nagradu "Osječke pivovare" šest grla trčalo je dvaput (dakako, na po 1.600 metara), potom je uslijedila utrka za nagradu "Jadranskog osiguranja", što je bila sjajna uvertira za uzbuđenja koja su potom uslijedila i - oduševila gledatelje! Jer, prije i nakon središnjeg događaja dana, Hrvatskog kasačkog derbija, prvi put održanog u Osijeku, za "Veliku nagradu Osječko-baranjske županije" (čiji je nagradni fond iznosio 15.000 kuna) također su se dvaput nadmetali (i) konji uvezeni iz inozemstva, pa su upravo ta dva "hita", zbog izuzetne kvalitete sudionika, pobudila iznimnu pozornost. No, sve dvojbe brzo su otklonjene, bar kad je u pitanju konačan pobjednik. Jer, petogodišnja "Chanita", pristigla nedavno u ergelu Gregora Martina u slovensko Krško, upravljana sjajnim vozačem Martinom Marsom, već je u prvom ogledu sa šest konkurenata, pokazala stvarnu vrijednost i čak se rezultatom (1:18,2) posve približila rekordu osječkog hipodroma (1:18,0). Vozač Mars, štoviše, nakon što je primio pokal iz ruku osječko-baranjskog župana Krešimira Bubala, nije mogao skriti - suze! Naime, prethodno je pobijedio, ali s "Enterprisеom" (uzgojenom u Italiji), i u utrci "Osječka pivovara". A vlasnik "Chanite" nije mnogo dvojio, nego je jučer, odmah, prodao pobjedničko grlo za ponuđenih mu 3.500 eura!

Hrvatski kasački derbi, prema propisima, donosi svake godine nadmetanje četverogodaca, koji su tijekom sezone postigli najbolje rezultate na utrkama diljem Hrvatske. To znači da svaki konj može samo jednom trijumfirati u derbiju. Jučer je taj uspjeh postiglo grlo "Eminent Jani", vlasništvo Lidije Bašanec, članice zagrebačkog Diamanta, s jahačem Borisom Vukosavljevićem. Derbi se vozi na 2.600 metara, a Vukosavljević je sa svojim konjem - vodio od početka do kraja. Ugodno je iznenadio Osječane njihov iskusni sugrađanin Dubravko Sladić (inače, prvak utrke "Jadransko osiguranje"!), koji je mudro vozio svoju "Dominiku" i, u samoj završnici, dočepao se drugog mjesta! Nagradni fond derbija bio je 16.000 kuna, a sve je osigurao Hrvatski kasački savez.

D. KERŽE

Semafor s Pampasa

- UTRKA "OSJEČKA PIVOVARA": 1. "Enterprise", vozač Martin Mars (Agram, Zagreb), 2. "Lindy Star", vozač Mirko Oračić (Bačka, Subotica), 3. "Cudar", Jakov Ivanković Radak (Bačka); "JADRANSKO OSIGURANJE": 1. "Damjan", Dubravko Sladić (Fistra, Osijek), 2. "Arion", Vladimir Petranović (Daruvar), 3. "Carmen", Stipe Rukavina (Zagreb); UTRKA "VELIKA NAGRADA OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE": 1. "Chanita", Martin Mars (Krško), 2. "Rona", Boris Vukosavljević (Diamant), 3. "Lanos", Rajko Katanić (Fistra); HRVATSKI KASAČKI DERBI: 1. "Eminent Jani", Boris Vukosavljević (Diamant), 2. "Dominika", Dubravko Sladić (Fistra), 3. "Aron Bitter Oak", Damir Muhar (Agram), 4. "Cay Bitter Oak", Pero Crnković (Fistra), 5. Ružkovica (Božidar Krbavčić (Kajzerica, Zagreb), 6. "Roža", Rastko Mašić (Filip, Orosvlavje).

Nesreća Borisa Kramara - Foto D. Olvitz

Utrka u Osijeku 1997. u kojoj je Milan Čačić osvojio drugo mjesto s *'Arijelom'* ostala je ipak upamćena po nemilom događaju Naime, tik pred ciljem na trećeplasiranog Borisa Kramara s grlom *'Altamira'* naletio je konj bez vozača koji je u zavoju ispao iz svojih sulki (žargon nastao od izvorne engleske riječi za kasačko vozilo s uzdama - "sulky"). Nadirući konj potom je u nekontroliranom galopu naletio na osječkog vozača udarivši u kotač njegovih sulki pri čemu mu se zaplela noga, a u tom "benhurovskom" okršaju deblji je kraj izvukao nesretni Kramar koji je šokantnu utrku okončao sa slomljenom rukom.

Detalj s kasačke utrke pred start, Osijek, 2006. - Foto A. Mikulić

Na dvogodačkim utrkama u Osijeku 2001. Marijan Jukić i *'Dalila'* su osvojili četvrto mjesto, a 2003. u Daruvaru Jukić osvaja drugo mjesto s *'Cony Way'*, kao i s *'Amvilom'* sljedeće godine u Osijeku. Na Hrvatskom kasačkom derbiju u Zagrebu 2005. Dubravko Sladić je osvojio treće mjesto s grlom *Damjan*.

Renesansa kasačkog sporta u Osijeku na tragu "zlatnih 60-ih" uslijedila je 2005. osnutkom Kasačkog kluba Fistra, ustrojstvenog oblika (podružnice) Konjičkog kluba Osijek. Ekspanzija konjičkog sporta u gradu na Dravi sredinom prvog desetljeća 21. stoljeća iznjedrila je ovaj klub kao posljedicu osamostaljivanja kasačkog sporta iz obitelji konjičkih sportskih grana i stvaranja vlastitog nacionalnog saveza koji je pristupio i Hrvatskom olimpijskom odboru. Agilno čelništvo dvaju sestrinskih klubova prionulo je poslu i u drugoj polovici 2000-ih organiziralo niz zanimljivih i posjećenih priredbi koje su podsjetile na slavne kasačke dane iz prve dvije dekade povijesti konjičkog sporta u Osijeku.

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2006. - Foto A. Mikulić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

Dani konjičkog sporta, Osijek, 2007. – Foto D. Topić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2006. - Foto M. Romulić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

Tih su godina boje osječkog kasačkog sporta branili, osim navedenih, i Adam Belić, Boro Lučenčić, Damir Karan, Čedo Đurković, Rajko i Dejan Katanić i drugi. Od spomenutih vozača, najviše uspjeha su imali Adam Belić s grlom *'Rea'* i Damir Karan s grlom *'Lanos'*. Nakon svih ovih godina najduži staž i najviše plasmana u kasačkim utrkama ima Dubravko Sladić koji je bio zadnji aktivni natjecatelj i uzgajivač kasačkih grla. Nažalost, posljednjih nekoliko godina potpuno je zamrla kasačka aktivnost, ne samo u Osijeku, već i u cijeloj Hrvatskoj.

Damir Karan je kao iskusni osječki vozač nastavio uspješnu karijeru i izvan Hrvatske – Foto M. Pavkov

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

Lester postavio novi rekord Pampasa

U drugom hitu isti scenarij: 'Tubbe Be' u bijegu, 'Lester' u lovu koji je ponovno uspješan i štoperica se zaustavlja na 1.15,6 - rekordu koji neće biti lako srušiti

Štogod napravili i kakogod okrenuli, Osječani nikako da dođu na zelenu granu s vremenom. Već treći dan u organizaciji KK *Fistra protekao je uz oblačno vrijeme i kišu koja je prijetila, ali ipak nije uspjela uništiti sav trud organizatora. Međutim, vremenske su (ne)prilike utjecale na odaziv Osječana, pa je jedino gledatelja nedostajalo u gotovo besprijekornoj organizaciji, od uređenja staze i pratećih objekta, tehničkog osoblja, satnice, do bogatih nagradnih fondova. Za te se bogate nagradne fondove natjecalo zabrinjavajuće malo konja - samo 24 na startu četiri utrke, od kojih je više od pola bilo gostiju iz Slovenije i Srbije. Ali naricati nad osipanjem hrvatskih konja, vlasnika i vozača već je dosadno (ili možda ima smisla?). A i većina je domaćih konja nastupila u prvoj utrci u kojoj su samo domaći kasači sa zaradom do 20.000 kuna i imali pravo nastupa. Na 2100 metara do pobjede je stigla 'Roža' iz KK Filip iz Oroslavja s povratnikom na kasačke staze Vitomirom Ljubićem, ispred sve bolje derbistice 'Eminent Maggie' s Borisom Vukosavljevićem, koja od autsajdera pomalo postaje jedan od glavnih kandidata za pobjedu na ovogodišnjem Derbiju. Vrijeme solidnih 1.24,2.*

U ZNAKU SLOVENACA

Još je jedna utrka održana u jednom trčanju na 2100 metara: utrka za domaće, trajno uvezene i strane kasače sa zaradom do 55.000 kuna. I već se tu pokazala potpuna dominacija gostiju iz Slovenije, točnije iz staje Mars. Već stari znanac hrvatskih hipodroma 'Archer' pobijedio je s Matejem Osolnikom u sulkama, u duljinu nosa ispred novog konja u staji Mars - 'Idalga Asa' s Martinom Marsom. Treća je bila talijanska kobila 'Ilary' u vlasništvu Miloša Kuzmanova iz Srbije s Milanom Žanom u sulkama. Čast hrvatskih vlasnika spasio je 'Dr. Fritz' odnedavno u vlasništvu Kazimira Jurića, s Marinkom Gabrićem u sulkama, plasiravši se na četvrto mjesto. Vrijeme kromnih 1.23,2 za ovu kategoriju konja, ali prvih tisuću metara vozio se klasični 'fals' tempo - 1.27, pa na kraju nije bilo ni potrebno puno brže za pobjedu.

SAMO DVA KASAČA IZ SLAVONIJE

Brza i predbrza partija, obje međunarodnog karaktera, trčane su dva hita po 1600 metara. Tzv. predbrza bila je za kasače sa zaradom do 120.000 kuna i u njoj je 'Wichita' potvrdila da joj zaista leži osječka staza. U oba je hita pobijedila (u prvom teže, u drugom ipak lakše) i to s odličnim vremenima – 1.19,4 i 1.18,3 te donijela drugu pobjedu toga dana za staju Mars. U sulkama je bio kao i uvijek Matej Osolnik. Ukupno druga je bila 'Sham' s vlasnikom Milanom Žanom u sulkama, koja je u oba hita imala galop na startu i veliki zaostatak koji je morala nadoknaditi, bez čega bi vjerojatno 'Wichitina' pobjeda bila upitna. Treća i četvrta bile su 'Rona' i 'Alpha' iz staje Lidije Bašnec. Od 'Alphe' se možda i više očekivalo, ali 'Rona' je još jednom potvrdila da je najbolja kobila iz domaćeg uzgoja, posebice odličnim nastupom u prvom hitu u kojem joj je pobjeda zamalo izmaknula.

U najjačoj utrci dana, iako je startalo samo pet konja, dogodilo se ono što su svi priželjkivali - ponovno je srušen rekord Pampasa. Ovaj put krivac je 'Lester', 12- godišnji pastuh u vlasništvu Sagaj&Osterc koji je s Jožeom Sagajem ml. u oba hita popravljao rekord nakon rijetko viđenih finiša. U prvom hitu istrčao je 1.16,2, 'skinuvši' velikoga 'Tubbe Bea' (1.16,5) koji je imao prednost za koju nitko nije mislio da se može izgubiti - osim 'Lestera'. U drugom hitu isti scenarij: 'Tubbe Be' u bijegu, 'Lester' u lovu koji je ponovno uspješan i štoperica se zaustavlja na 1.15,6 - rekordu koji neće biti lako srušiti! Čestitke i 'Tubbe Beu' za njegovih gotovo jednako vrijednih 1.15,9. Usputne žrtve dvoboja divova bili su 'Feragamo' koji je skočio odmah na startu prvog hita, 'Balthazar Lux' koji je skočio u finišu prvog hita, a 'Trofe Torp' nekako se dokopala cilja u oba hita kao treća, ali s velikim, velikim zaostatkom. Ovakvi trenuci sakrili su ružnu i tužnu stvarnost da su na trkaćem danu u Osijeku nastupila samo dva kasača iz domaćeg kluba, zapravo iz cijele slavonske regije. O tome jesu li međunarodne utrke s velikim nagradnim fondovima, na koje gosti vrlo rado pohrle, uzrok ili posljedica takvoga stanja može se raspravljati, ali je svakim trkaćim danom konja iz Osijeka sve manje. Kad ne bude više niti jednog, organizacija utrka u Osijeku, ali i u cijeloj Hrvatskoj više neće imati nikakvog smisla.

(David Ljubić, Magazin KOnji, studeni, 2008.)

Dubravko Sladić *član je Konjičkog kluba Drava od 1966. sve do današnjih dana. Nakon dvoumljenja između jahačkih disciplina i kasačkih vožnji, definitivno se pronalazi u ovom drugom po dolasku u klub poznatog trenera i vozača Pere Crnkovića 1968. Iste godine vozi prvu utrku u životu u Dardi i osvaja drugo mjesto, a na velikoj međunarodnoj utrci u mađarskoj Oroshazi '69. pobjeđuje s glasovitom 'Fistrom', kojoj je to ujedno bila i zadnja pobjeda u karijeri, i to u šesnaestoj godini života. Na taj je način započela gotovo polustoljetna karijera Dubravka Sladića kao uspješnog sportaša, trenera, uzgajivača i suca u kasačkom sportu.*

A gotovo svaka utrka u memoriji najvećeg osječkog kasačkog stručnjaka ostavila je poneku dragu uspomenu, bilo da su u pitanju pobjede ili porazi, budući da je Sladić u svaki svoj nastup ulagao puno truda, rada i ljubavi prema konjima. Specifičnim individualnim pristupom prema svojim grlima otkrivao je njihovu "osobnost" i temeljem tog "odnosa" prilagođavao svoje treninge ne bi li svoje konjičke "partnere" fizički i psihički snažio i adekvatno pripremao za utrke. Ovaj studiozan pristup grlima i njihovo svojevrsno "odgajanje" usmjerilo je Dubravka Sladića i na studij na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku.

Rano se u svojoj karijeri počeo baviti selektivnim uzgojem konja kasača. Posebice stavljamo naglasak na tzv. liniju "D" u kojoj su se istakli vrsni konji: 'Drava', 'Don Carlos', 'Dobra vila', 'Donald Duck', 'Domingo', 'Damjan' i 'Dominika'. No, niti linija "A" nije bila manje vrijedna sa svojim predstavnicima 'Ajkulom', 'Amatom', 'Arijelom', 'Altamirom' i drugima.

Od mnogobrojnih natjecateljskih uspjeha Dubravka Sladića izdvajaju se:

- *Utrka za nagradu Osijeka 1973. - 3. mjesto s 'Pikom'*
- *Velika tradicionalna utrka "Dužijanca" (37 konja) - 3. mjesto s 'Pikom'*
- *Prvenstvo Hrvatske za dvogodce i trogodce - 2. mjesto 1986.; 1. mjesto 1987.; 3. mjesto 1988.*
- *Utrka u Subotici 1987. - 1. mjesto s 'Domingom'*
- *Hrvatski kasački derbi u Zagrebu 2005. - 3. mjesto s 'Damjanom' (vlastiti uzgoj)*
- *Hrvatski kasački derbi u Osijeku 2006. - 1. mjesto u prvoj utrci s 'Damjanom' (s vremenom 1.24,2. na 2.600 m); 2. mjesto u utrci derbija s 'Dominikom' na 2.600 m (s vremenom 1.21,7)*

Trenirao je i vozio konje i drugih vlasnika koji su također postizavali zavidne rezultate, a u svojstvu trenera nesebično je prenosio svoje bogato znanje i iskustvo mladim ljudima stekavši i certifikat za trenera kasača pri Hrvatskoj olimpijskoj akademiji na kojoj kasnije sudjeluje kao predavač.

- Bavljenje ovim sportom nije samo hobi, to je moj stil života koji me beskrajno ispunjava - svjedočio je Dubravko Sladić.

- Kroz sportska druženja i sudjelovanja na utrkama u Sloveniji i Srbiji, gdje je ovaj sport najzastupljeniji na ovim prostorima, stekao sam mnogo prijatelja s kojima se i danas nalazim. To su susreti, gdje uz razmjenu iskustava i bavljenje konjima, krenu fine, tople, često i šaljive priče o našim životima, i to nas godinama drži na okupu. Bilo je težih trenutaka kada sam teško stradao u utrci u Somboru 1980. godine, ali ni to me nije pokolebalo da napustim ovaj sport. Dolutao sam jednog dana sa svojim prijateljima na osječki hipodrom i tu ostao sve do danas. Sve što se tu događalo, svi ljudi i konji koje sam tu sreo i onih kojih više nema i oni koji su još uvijek tu, ostali su u meni i rado ih se sjećam. A započelo je s ‚Fistrom', koju smo u jednom trenutku morali spašavati krađom iz kamiona koji ju je trebao odvesti na klanje. Doživjela je svoju duboku starost stojeći na uzvisini hipodroma svakodnevno promatrajući što se novo tamo događa, djecu koja su tu odrastala, neka odlazila, a neka ostajala do danas. Tko zna, vjerojatno ću i ja kao ona... - sa sjetom u glasu rezimirao je Sladić svoju životnu kasačku priču.

'Dominika' i Dubravko Sladić pobjeđuju u kasačkoj utrci, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

'Damjan' i Dubravko Sladić "lete" (drugi zdesna), Osijek, 2007. – Foto D. Topić

'Damjan' i Dubravko Sladić, Osijek, 2006. – Foto A. Mikulić

Pobjednik 'Damjan' i Dubravko Sladić, sasvim lijevo je Ivica Polih, Osijek, 2006. - Foto A. Mikulić

Sladić kao u akcijskom filmu

Bio je 12. svibnja dan prepun adrenalina na hipodromu u Oroslavlju. Odluka organizatora iz kasačkih klubova Filip i Orokas, da se finalna utrka trči dva tjedna nakon kvalifikacija, pokazala se punim pogotkom

Dašak staroga Rima i podsjećanje na Bena Hura mogli smo vidjeti u finalnoj utrci nedugo nakon što je start zbog velike nervoze i uloga uspio tek iz trećeg pokušaja. Naime, došlo je do bliskog susreta između 'Damjana' i Dubravka Sladića iz Osijeka i 'Atona Bitter Oaka', čiji se vozač Damir Muhar na ulasku u zavoj posve približio 'Damjanovim' nogama. Instinktivno reagirajući, Sladić je povukao konja prema unutrašnjem dijelu staze i naletio na kotač 'Rože' s Damirom Karanom te ispao iz sulki. Scena je bila kao iz akcijskih filmova, ali srećom sve je prošlo bez ozljeda. Dakako, 'Damjan' i Sladić odustali su od nastupa, a četvrti start, nakon što se 'Damjan' zaustavio, konačno je i bio ispravan i utrka za veliku nagradu namještaja Oreh mogla je početi. Poveo je 'Aton Bitter Oak' koji je i krenuo s udaljenosti 2100 metara. Vrlo brzo približili su mu se i konji sa 2140 metara - 'Arion' s Nemanjom Mašićem i 'Argos' s Davidom Ljubićem, uzdanice domaće staje. Njih troje odvojili su se od ostatka skupine i redoslijed je bio nepromijenjen do zadnjih 500 metara, kada je 'Arion' krenuo u silovit napad i pretekao 'Atona'. 'Argos' je malo posustao, a to je iskoristila 'Chanita' s Olegom Kardošem. Na kraju uvjerljiva pobjeda 'Ariona' i veliko slavlje za domaću ekipu. Veliki pokal ostao je u Oroslavju i krasit će vitrine KK Filip. 'Aton Bitter Oak' bio je drugi, 'Chanita' treća, 'Argos' četvrti, a 'Borgia' s Lidijom Bašnec peta...

(David Ljubić, Magazin KOnji, lipanj, 2007.)

Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2007. - Foto D. Topić

MEDITERANSKI KASAČKI KUP

U okviru proslave 50 godina Konjičkog kluba Osijek, u organizaciji Hrvatskog kasačkog saveza i Kasačkog kluba Fistra, 27. lipnja 2009. održana je priredba "Mediteranski kasački kup". Na hipodromu Pampas okupili su se kasači koji su se natjecali u pet utrka, a ona glavna održana je za Mediteranski kup. Uz vozače iz nekolicine doista mediteranskih zemalja (Hrvatske, Italije, Malte, Alžira, Slovenije, Francuske), na natjecanje su se odazvali i vozači Srbije, Ukrajine i Rusije, što dovoljno govori o međunarodnoj kvaliteti natjecanja. Kao uvod u najznačajniju utrku, održane su kasačke utrke "Velika nagrada Agroproteinke" u kojoj su slavili domaći kasač Vjekoslav Stankić na privatnom grlu *'Dara bubamara Panteon'* i utrka "Velika nagrada Žita d.o.o" u kojoj su slavili Boris Vukosavljević i *'Santa Maria'* (vlasnice Lidije Bašnec), dok je Mediteranski kup pripao Olegu Kardošu i grlu *'Regina Šugar'* (vlasnica Lidija Bašnec).

Priredba je okončana revijalnom kasačkom utrkom "pod sedlom" u kojoj je najbrži bio Ivan Miklin na grlu *'Gucci Degli Ulici'*. Da bi sve uistinu proteklo u duhu velikih kasačkih priredbi organizatori su priredili i sportsku kladionicu. Povodom 50 godina kluba skulpture akademskog kipara Hrvoja Dumančića tada su podijeljene i zaslužnim kasačima, a dobili su ih Dubravko Sladić, Pero Crnković, Milan Čačić i Nenad Šustić.

Sudionici revijalne kasačke utrke "pod sedlom", Mediteranski kup, 2009. - arhiva "Glasa Slavonije"

Pobjednik revijalne utrke Ivan Miklin i 'Gucci Degli Ulici' uz predsjednika Kasačkog kluba Fistra Luku Sliškovića, 2009. - arhiva "Glasa Slavonije"

'Regini' (5) i Kardošu Mediteranski kup, 2009. - arhiva "Glasa Slavonije"

Kardošu i 'Regini Sugar' 3. kolo Mediteran kupa

Unatoč velikima razlikama u kvaliteti konja koja je u Mediteran kupu trebala biti podjednaka, Hrvatska će utrku za bodovanje u tom prestižnom međunarodnom natjecanju pamtiti s veseljem

Već treću godinu zaredom Hrvatska je domaćin jednog kola Prvenstva Mediterana i unutarnjih mora (što je puni naziv natjecanja kojeg svi skraćeno zovu "Mediteran kup"). Prve dvije godine natjecanje je održano u Zagrebu, a ove godine čast da bude domaćin tom natjecanju pripala je Osijeku. Već tradicionalno vrhunski uređen i "ušminkan" osječki hipodrom "Pampas" ugostio je 27. lipnja deset natjecatelja i brojne članove delegacija zemalja učesnica. Tako je kasački sport u Hrvata ponovno, barem na jedan dan, izašao iz "crne rupe" u kojoj se nalazi. Naravno da je sve ostalo isto sljedeći dan kad smo se ujutro probudili i da nismo preko noći postali kasačka velesila, ali barem smo pokazali da smo još uvijek koliko-toliko živi, da držimo glavu tek mrvicu iznad vode. Kao i cijela naša država uostalom. Same utrke nisu bile na razini organizacije i ugodnog ambijenta, ali bolje se nije niti moglo izvući, s obzirom na isto tako već milijun puta "oplakani" skromni broj kasača u Hrvatskoj.

SIROMAŠAN UPIS KONJA NA MEĐUNARODNOJ UTRCI

Posebno se to osjetilo u prvoj (kasači sa zaradom do 10 tisuća kuna) i u posljednjoj međunarodnoj utrci (koja je samo na papiru bila međunarodna), gdje je startalo četiri, odnosno pet konja. Vjerojatno su naši gosti pomislili da su u pitanju kvalifikacije, ali nažalost nisu bile. Svejedno, čestitke 'Dari Bubamari Panteon' s vlasnikom Vjekoslavom Stankićem u sulkama na pobjedi u prvoj, te 'Feragamo' s Borisom Vukosavljevićem na pobjedi u međunarodnoj utrci i najboljem istrčanom vremenu dana - 1.19,5 na 2100 m. Druga utrka za kasače sa zaradom do 50 tisuća kuna, izgledala je kako bi utrka i trebala izgledati. Sedam konja na stazi, vožnja u grupi, te velika borba tri konja do samog cilja. Na kraju - pobjeda 'Sante Marije' i Borisa Vukosavljevića.

OSJEČANIN POBIJEDIO U OSIJEKU

Utrka bodovana za prvenstvo Mediterana bila je najbrojnija. Devet vozača predstavnika svojih zemalja dobilo je devet konja, koji su trebali biti podjednaki da bi vještina vozača mogla doći do izražaja. Kažemo trebali su biti, jer, nažalost, nisu bili što je možda i najveća "mrlja" cijele ove manifestacije. Iako je naš fond konja toliko okrnjen, da zaista nije bilo lako skupiti devet konja u jednu utrku, to na kraju ipak ne može biti opravdanje da dva konja budu distancirana u utrci od 1600 m! Vozači kojima se to dogodilo, a što vjerojatno nisu očekivali ni u najgorim noćnim morama, ova će utrka ostati u lošem sjećanju, ali Hrvatska će ipak pamtiti s veseljem. Naime, naš predstavnik Oleg Kardoš pobijedio je s 'Reginom Sugar' (vlasništvo Lidije Bašnec) u vremenu 1.21,6 i došao do prve naše pobjede na domaćem terenu. Olegu je pobjeda time draža, što je postignuta baš u Osijeku odakle su njegovi korijeni, a dragocjeno je i 12 bodova, kojim se Hrvatska približila vrhu tablice nakon tri održana kola. Drugi je bio slovenski predstavnik Franc Lovrenčić s grlom 'Dr. Panteon', što je bilo i svojevrsno iznenađenje, a treći je bio uvijek solidni 'Luxor' s Maltežaninom Noelom Baldachinom.

NAKON 4. KOLA U BEOGRADU, HRVATSKA 2. U UKUPNOM PORETKU

Inače, već sljedećeg dana održano je i 4. kolo u Beogradu, gdje su se vozači okušali s prebrzom kategorijom srpskih konja. Hrvatsku je u Beogradu predstavljao Marinko Gabrić i također ostvario odličan plasman - 2. mjesto s kobilom 'Toniom', čime je Hrvatska izbila na drugo mjesto u trenutnom ukupnom poretku. Pobijedio je Francuz Jean Paul Fasquelle s kobilom 'Ilary' u vremenu 1.19,1, dok je najbolji srpski vozač Branislav Mukić s 'Badijem' bio treći.

(David Ljubić, Magazin KOnji, kolovoz, 2009.)

PREPONSKO JAHANJE

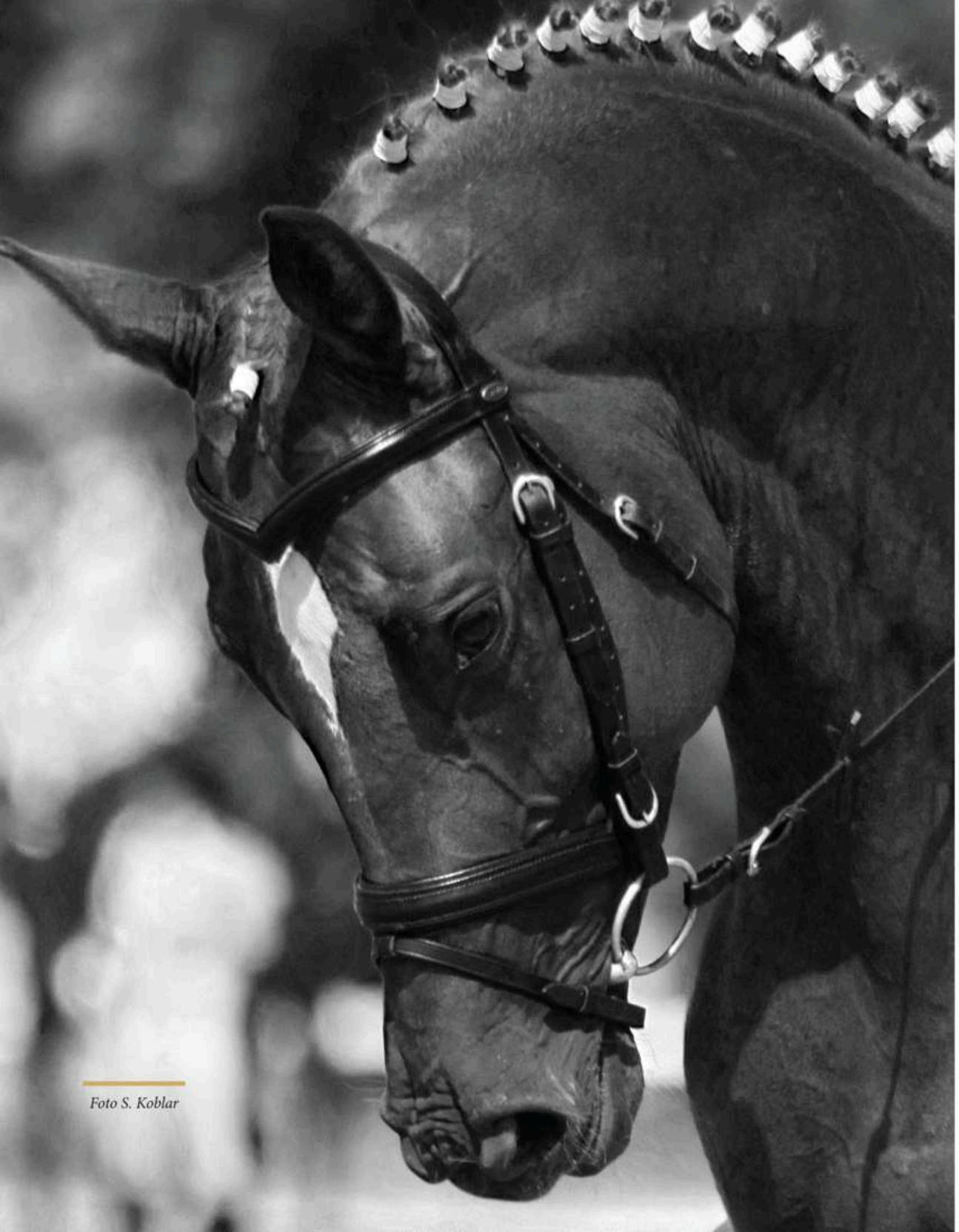

Foto S. Koblar

Prva dva desetljeća

Prvi školski konj u KK-a Drava bio je *Dečko,* nabavljen iz Konjičkog kluba Zagreb 1960., a koji je ujedno služio i za prva preponska natjecanja. Osim njega, početna grla za potrebe preponskog jahanja bili su *Judita* i I*vanka* nabavljeni iz ergele "Zobnatica", a kasnije dolaze *Alkar, Graničar, Sport, Lepke, Laki* i drugi. Po dolasku trenera Josipa Klobučarića, u Karađorđevu (Srbija) se kupuju dvije mlade kobile, *Čarda* i *Čazma*. Osječki hipodrom 60-ih godina često ugošćuje najbolje predstavnike konjičkog sporta u bivšoj državi, a od 31. srpnja do 2. kolovoza 1964. Drava je organizator Prvenstva Hrvatske u preponskom jahanju te galopskim i kasačkim disciplinama. Od 9. - 10. rujna 1967. po prvi je puta organizirano Prvenstvo Jugoslavije u preskakanju prepona, a program je, prema običaju, bio upotpunjen i natjecanjem galopera i kasača. Još jednom Konjički klub Drava bio je domaćin pojedinačnog i ekipnog Prvenstva Jugoslavije u preponskom jahanju 12. rujna 1970. Na ovom natjecanju nastupale su republičke reprezentacije, a u sastavu Hrvatske nastupila je Mila Gotić (udano Rukovanjski) s *Čardom* sudjelujući u ekipnom drugom mjestu. S druge strane, u individualnoj konkurenciji, nastupili su i naši članovi Željko Šeper s grlom *Laki* te Velimir Majdančić s *Čazmom.* Iste godine na međunarodnom velesajamskom turniru u Zagrebu Mila Gotić je s *Čardom* ostvarila izvanredan uspjeh u vrlo jakoj konkurenciji te je kao jedina ženska natjecateljica pobijedila u utakmici svladavši parkur i baraž na visini od 1,60 m bez ijednog kaznenog boda.

Inače, Mila Gotić je na Čardi, izuzetno inteligentnoj alatoj toplokrvnoj kobili, visokoj 170 cm u grebenu, najznačajnije preponske rezultate ostvarila između 1969. i '72. Godine 1969. Branko Domijan iz Konjičkog saveza Hrvatske uključuje ih u republičku reprezentaciju, ali, nažalost, samo do 1972., kada *Čardi* počinju oticati noge zbog srčane mane. Do tada je, za tako mladu kobilu, postizala izvrsne rezultate.

Da je preponsko jahanje uistinu uzelo maha u KK-u Drava potvrđeno je 1971. i na Prvenstvu Jugoslavije u Novom Sadu, gdje su članovi hrvatske ekipe u sastavu Zdravko Marušić, Oto Kožuh, Zlatko Kavur i Mila Gotić bili treći da bi sljedeće godine u Skopju postali i državni prvaci. Inače, u to su vrijeme Mila i *Čarda* na međunarodnom turniru u Novom Sadu bez problema skakali parkure visine 1,30 - 1,40 m.

Nakon razdoblja stagnacije zbog nedostatka financijskih sredstava, 1978. KK Drava u okviru turističkog tjedna organizira spektakularnu priredbu na kojoj sudjeluje i reprezentacija Libije, a u kasačkim utrkama te preskakanju prepona, unatoč kiši, uživalo je 6.000 gledatelja. U to vrijeme Drava ima 400 članova, od kojih se 20-ak natječe, a u klubu djeluje i Škola jahanja sa 60-ak polaznika.

GLAS sporta

SLAVONIJE

Broj 5.938. Godina XXII Osijek, petak 31. srpnja 1964.

DANAS U OSIJEKU POČINJE PRVENSTVO HRVATSKE U KONJIČKOM SPORTU

FAVORITI NA OKUPU

OSJEČKI HIPODROM »PAMPAS« BIT ĆE DANAS, U SUBOTU I NEDJELJU POPRIŠTE borbi ovogodišnjeg prvenstva Hrvatske u konjičkom sportu. Nastupit će preko 50 grla iz svih poznatijih klubova s područja Hrvatske, a takmičenje će se odvijati u preponskim, kasačkim i galopskim disciplinama. Gledaoci će u tri dana imati prilike da na okupu vide najpoznatija grla naše republike.

● **TAKO ĆE U PREPONSKIM DISCIPLINAMA** nastupiti i prošlogodišnji prvak države grlo »Elan« s poznatim jahačem Radoslavom Cimermanom. »Elan« će najoposnije konkurente imati u grlimo »Javor«, »Čedo« i »Vilenjak«, a nije isključeno da se u borbu za najviši plasman umiješaju i neka mlađa i manje poznata grla.

● **U GALOPSKIM TRKAMA** pored prošlogodišnjeg prvaka Hrvatske »Ruslana« za prvo mjesto borit će se i osječka grla »Zagorac« i »Ametist«.

● **KASAČKE TRKE** također će biti neobično zanimljive, a Osječani vjeruju, da će i po četvrti puta obraniti titulu prvaka. Boje »Drava« u ovoj disciplini branit će prošlogodišnji prvak jugoslavenskog maratona grlo »Fistra«. Renomiranu »Fistru« mogu ugroziti poznata osječka grla »Pluton«, »Nidolka« i »Finita«.

● **U SVA TRI DANA** takmičenja počinju u 17 sati. Na programu su sve tri discipline. Finalna takmičenja bit će na programu u nedjelju u 17 sati poslije kojih će biti i poznati ovogodišnji prvaci Hrvatske.

NA OSJEČKOM HIPODROMU »PAMPAS«

Spektakl nije izostao

Unatoč kiši priredbi prisustvovalo oko 6.000 gledalaca

OSIJEK, 28. svibnja — Prva ovogodišnja međunarodna konjička priredba u Osijeku u potpunosti je uspjela. Organizatori nisu iznevjerili. Najavili su spektakl i on nije izostao unatoč kiši koja je padala (konji je gotovo i uvijek pratilac konjičkih priredbi u Osijeku), tako da su gledaoci — njih oko 6.000 došli na svoj račun.

U preskakanju prepona održane su dvije utakmice. U prvoj pod nazivom »IPK — Osijek« najuspješniji bio je Libijac Mohamed Sgahavi koji je osvojio prvo i drugo mjesto. Prvo je osvojio na grlu »Gamila«, a drugo na grlu »Sahil«. Treći je bio Milan Milutinović, član beogradskog Milicionara na grlu »Gangster«. U drugoj utakmici u preskakanju prepona održanoj pod nazivom »Vodovod« pobijedio je Milan Milutinović na grlu »Gambant«, a drugo mu je pripalo na grlu »Gangster«. Treći je bio njegov klupski drug Jovo Blagojević s grlom »Gem«.

● Na rasporedu su bile i tri kasačke utrke koje su pobudile posebno zanimanje gledalaca. U prvoj utrci pod nazivom »Slavonska banka Osijek« (staza duga 1.800 metara) redoslijed je slijedeći: 1. Z. Cevek (Darda) sa grlom »Rols-rojs«, 2. P. Roža (Ada) s grlom »Bali-bab«, 3. I. Jelšovec (Darda) s grlom »Letena« itd.

● KASAČKA utrka PIK »Belje« (staza 1.800 metara) 1. P. Roža (Ada) s grlom »Brzi«, 2. P. Crnković (Drava — Osijek) s grlom »Fistrica«, 3. J. Mukić (Subotica) na grlu »Velin« itd.

● KASAČKA utrka »Sumsko gospodarstvo Osijek« (staza 1.800 m): 1. Klompar (Graničar — Novi Sad) s grlom »Limbros«, 2. Karić (Sombori grlo »Meg«, 3. Šustić (Drava — Osijek) grlo »Abi-el« itd.

● NA natjecanju je nastupilo šezdesetak grla iz Beograda, Novog Sada, Subotice, Sombora, Osijeka i još nekoliko vojvođanskih klubova kad i reprezentacija Libije, dok Zagrepčani zbog udesa prilikom transporta nisu došli u Osijek.

Treba napomenuti da su agilni organizatori ovog natjecanja marljivi sportski radnici KK Drava uspješno organizirali ovo natjecanje unatoč nepovoljnim vremenskim prilikama. — NI —

"Glas Slavonije", ? svibnja 1978.

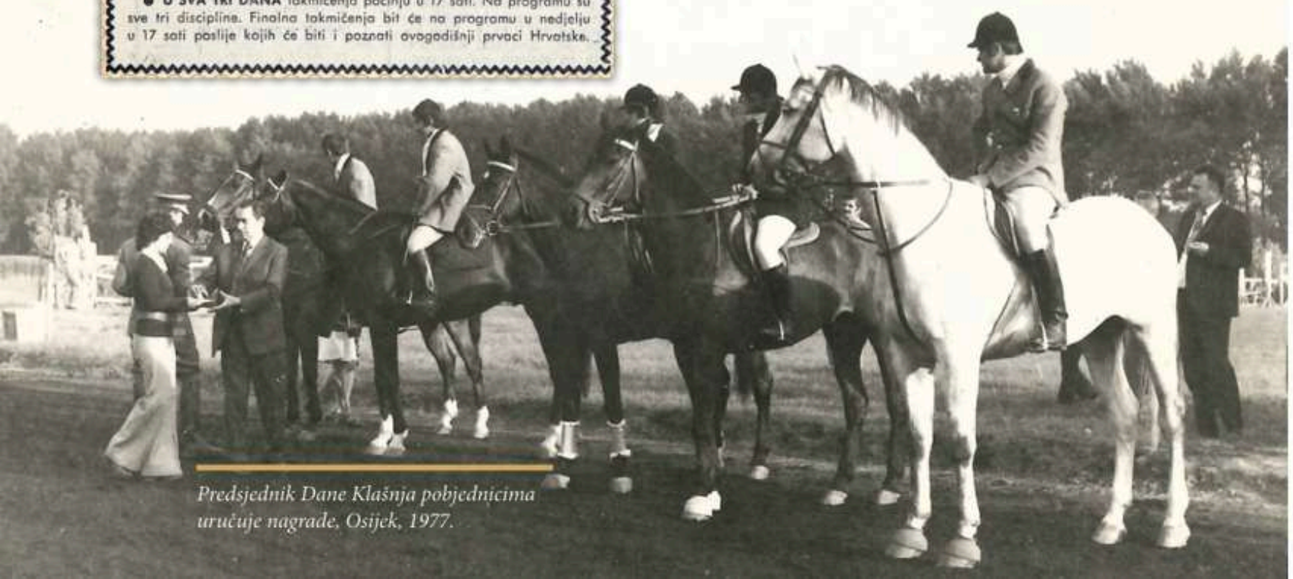

Predsjednik Dane Klašnja pobjednicima uručuje nagrade, Osijek, 1977.

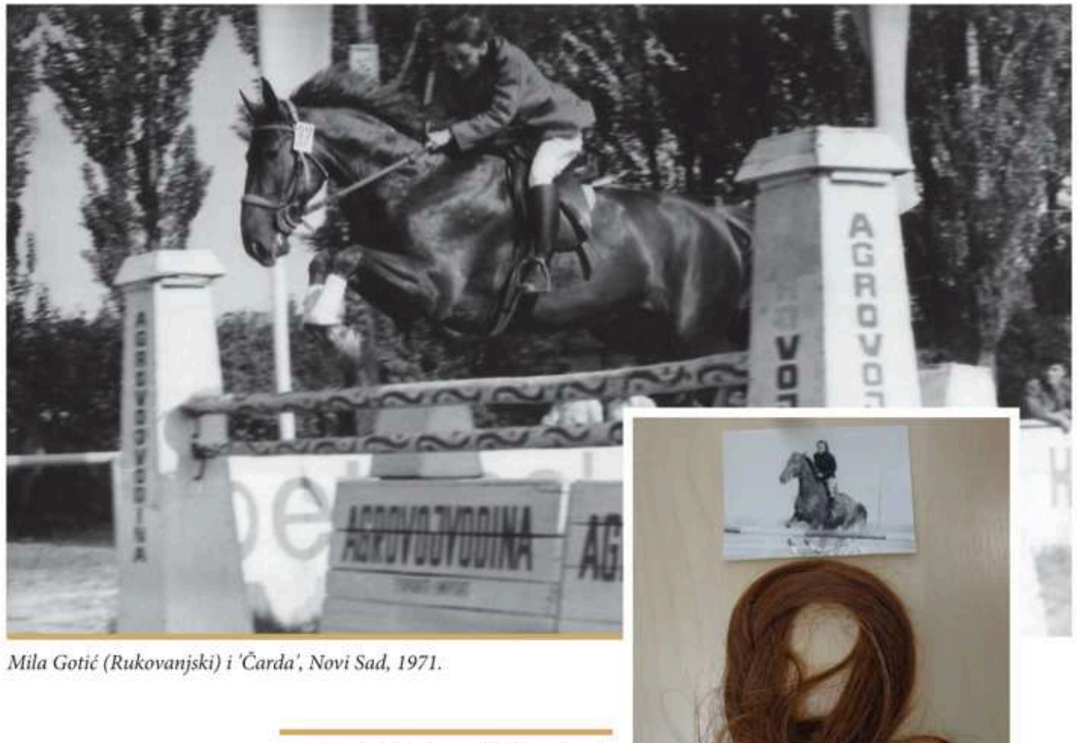

Mila Gotić (Rukovanjski) i 'Čarda', Novi Sad, 1971.

Mila Gotić (Rukovanjski) je sačuvala dio repa, kao uspomenu na kobilu 'Čardu'

PRED OVOGODIŠNJE PRVENSTVO JUGOSLAVIJE U PRESKAKANJU PREPONA

UŽURBANE PRIPREME

Konjički klub »Drava« bit će u subotu i nedjelju ponovo domaćin jedne značajne i velike konjičke priredbe — pojedinačnog i ekipnog prvenstva Jugoslavije u preskakanju prepona. Na hipodromu »Pampas« radi se užurbanim tempom, jer su u toku posljednje pripreme za ovo značajno takmičenje.

Na ovom takmičenju nastupaju republičke reprezentacije. Od organizatora smo saznali da su se do sada prijavile reprezentacije. Srbija sa 4 juniora i 4 seniora, Vojvodina sa 4 seniora i 3 juniora, Hrvatska sa 4 seniora i Slovenija sa 4 takmičara.

● Osječki hipodrom »Pampas« bit će potpuno spreman da dočeka učesnike državnog prvenstva

Za ljubitelje konjičkog sporta u Osijeku svakako je zanimljivo da će u sastavu reprezentacije Hrvatske nastupiti i mlada Osječanka Mila Gotić sa grlom »Carda«.

Pored grla i jahača koji su prijavljeni u sastavima republičkih reprezentacija nastupit će i nekoliko grla izvan konkurencije. Od Osječana će u individualnoj konkurenciji nastupiti Željko Šeper sa grlom »Laki« i Velimir Majdančić na grlu »Čazma«.

Osim utakmica u preskakanju prepona organizator se pobrinuo da upotpuni program zanimljivim kvalitetnim kasačkim trkama. Predviđeno je da se održe četiri kasačke trke, koje će sigurno pružiti uživanje ljubiteljima ovog lijepog sporta.

◆ Po svemu sudeći ovogodišnje prvenstvo Jugoslavije u preskakanju prepona bit će takmičenje koje će se dugo pamtiti.

"Glas Slavonije", 10. rujna 1970.

Željko Šeper i 'Larno', Osijek, 2003. - Foto M. Dragišić

***Željko Šeper** (Osijek, 5.10.1948.) istinska je legenda kluba budući da bilježi članstvo u njemu samo nekoliko mjeseci manje od osnivanja istog. Tada još nije ni slutio da će ljubav prema konjičkom sportu postati nerazdvojni dio njegova života, a u prvo se vrijeme ona manifestirala kao naklonost prema galopskoj disciplini, tih godina iznimno popularnoj među Osječanima. U desetak godina bavljenja možda najatraktivnijim segmentom konjičkog sporta, Željko Šeper s uspjehom je nastupao na brojnim natjecanjima diljem bivše Jugoslavije i inozemstva. Najveći uspjeh ostvario je 1965. kada na punokrvnom grlu 'Ametistu' postaje prvak Hrvatske, a godinu prije je bio četvrti s istim grlom u Zagrebu. Najznačajniji međunarodni rezultati izdvajaju po jedno drugo (s 'Nabobom') i treće mjesto (sa 'Zagorcem') u mađarskoj Oroshazi 1967.*

Pogoršavanjem uvjeta za bavljenjem galopskim sportom u Osijeku, Šeper se sredinom 70-ih preorijentirao na preponsko jahanje koje mu postaje trajna inspiracija. Isprva kao natjecatelja, a ubrzo i kao trenera i suca. Među zapaženim rezultatima na brojnim domaćim i međunarodnim natjecanjima ističu se treće i šesto mjesto s 'Barbarom' na utakmicama 1985. u mađarskim mjestima Kiskunhalasu i Tamašiju, kada je među 60-ak jahača znao biti i najbolje plasirani natjecatelj iz bivše države. Prethodno je 1982. tituli hrvatskog prvaka u galopskom sportu dodao i broncu u preponskom jahanju, a kruna istančanog osjećaja za ovladavanjem parkura došla je 1986. kada s 'Gažibegom' postaje i prvak Hrvatske. Iste se godine istaknuo i s tri druga mjesta na međunarodnim turnirima u Đakovu, Osijeku i Križevcima.

Paralelno s natjecateljskim, Željko Šeper se bavio trenerskim i sudačkim aktivnostima. Tako je od 1983. sudac za preponski i galopski sport, a od 1987. i kasački, dok se zahtjevnim poslovima postavljanja parkura bavi od 1985. Sudio je sva najznačajnija natjecanja na ovim prostorima, od prvenstava Jugoslavije i Hrvatske, do finala "Croatia Cupa" i Hrvatskog kasačkog derbija, a s ponosom se sjeća 1994. i '95. kada je obnašao dužnost asistenta postavljača parkura na velikom

Najtrofejnija učenica Željka Šepera Mirjana Baban uručila je svom prvom treneru skulpturu povodom 50. obljetnice kluba, 2019. - Foto B. Šeper

međunarodnom natjecanju "Volvo Cup" u Zagrebu. U svojoj je plodnoj sportskoj karijeri obučio niz mladih i uspješnih jahača, a izdvaja Sinišu Grahovca i Mirjanu Baban kao najtrofejnije učenike koji su 80-ih godina donosili u Osijek medalje s domaćih i međunarodnih natjecanja. Željko Šeper je za svoju 54-godišnju posvećenost konjičkim sportovima primio brojna priznanja i nagrade, među kojima posebno mjesto zauzimaju Počasni znakovi Konjičkih saveza Jugoslavije i Hrvatske, priznanje Hrvatskog konjičkog saveza 2003. za "preko 40-godišnji nesebični doprinos u promicanju konjičkog sporta u Republici Hrvatskoj" te "Uzor-trofej Matija Ljubek" (priznanje za životno djelo "Glasa Slavonije") 2007. Željko Šeper bio je u nekoliko saziva član Izvršnog odbora Hrvatskog konjičkog saveza, a ovaj osebujni ekonomist po zvanju još se uvijek aktivno bavi suđenjem i treniranjem. Tako je u godini jubileja 2019. njegova učenica Nika Bujak s grlom 'Johnny' osvojila drugo mjesto na Prvenstvu Hrvatske za kadete. Važno je napomenuti da je, kao i Mila Rukovanjski, svakodnevno na hipodromu i da oboje, ulaskom u osmo desetljeće svoga života još uvijek - jašu!

Priznanje Željku Šeperu na manifestaciji "Sportaš 2007."

I Željko Šeper postao očarani šaptač konjima!

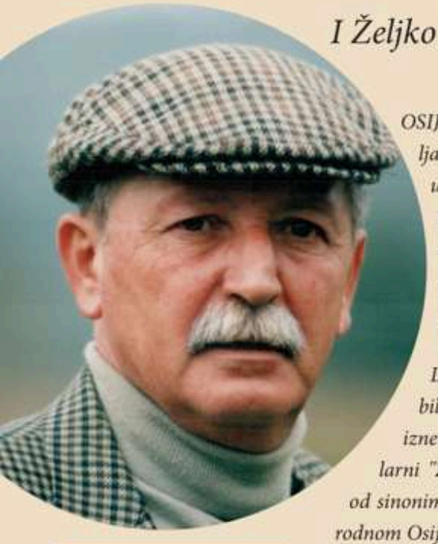

Željko Šeper, Osijek, 2018 - Foto FILM 54

OSIJEK - Kad je u ponedjeljak u gledalištu HNK-a u Osijeku predsjednik Uprave "Glasa Slavonije" Ivan Šimić uručivao našu prelijepu i priznatu nagradu "Uzor-trofej Matija Ljubek" Željku Šeperu, bilo je (i) onih koje je to iznenadilo. A baš je popularni "Že" bio i ostao jedan od sinonima konjičkog sporta u rodnom Osijeku, cijenjen kao bivši jahač i stalni sportski djelatnik, u sveukupnom hrvatskom konjičkom sportu.

MAGNETSKA PRIVLAČNOST

Sjeli smo, kao dobri, stari znanci, na galeriju HNK-a i razmijenili samo nekoliko misli. Šeper odavno ima svoje mjesto u esekerskom okruženju.

- Iznenađen sam strašno, iznimno počašćen, a kad sam odlazio na pozornicu, noge su mi se tresle, ni jednog trenutka "Že" nije skrivao emocije poslije događaja u kazalištu.

- Tako nešto nisam osjetio ni u galopskim utrkama, ni kad sam jednom prilikom, baš na našem hipodromu, pao i preko mene je projurio pravi stampedo! Iz Ilirske je ulice, mladić iz nekog drugog vremena, kad su u susjedstvu odrastali braća Burazin, Nazifović, Lukačević..., ali i te kako pamti prve korake u dotad nepoznat svijet konjičkog sporta:

- Živio sam, kao i danas, u neposrednoj blizini Pampasa, kamo sam ljeti odlazio kao klinac na kupanje i, čim su se počele održavati konjičke priredbe, na nekadašnjoj golemoj ledini smještenoj dvjestotinjak metara istočnije od našeg sadašnjeg objekta, odmah sam osjetio magnetsku snagu atraktivnosti utrka - učini mi se, na trenutak, da moj sugovornik odvrće mnogo puta pregledani film.

- Teško je objasniti kako me to privuklo, ni kad sam točno shvatio da će mi konjički sport postati trajno životno opredjeljenje. Od mojih prijatelja iz djetinjstva, među kojima je i nekoliko današnjih, samo

sam se ja "svezao" za konje i taj sport. Bilo je to doba gospode Samodaja, Fabijanovića i ostalih vlasnika najboljih osječkih grla.

GALOP, PA PREPONE

U početku je Šeper bio jahač u galopskim utrkama, a potom se posvetio preponskom jahanju. Sve do 1988. popularni "Že", inače cijenjeni voditelj Carinskog odjela Veletržnice Osijek, jahao je konje KK Osijek, a tada je nabavio i svoje prvo grlo.

- Galopske su utrke ipak vrhunac konjičkog sporta, pa su mi zato i uspomene iz tog vremena nastupanja najupečatljivije. Teško je opisati tu borbu tijekom utrke u kojoj je 10-12 zahuktalih konja u grupi, u sekundi morate donositi odluku kako ne biste bili izgurani iz konkurencije. Od tridesetak tih utrka, naravno, neizbrisivo je sjećanje baš na već spomenuti pad negdje '72.-'73. i sudbinske trenutke. Ležite bespomoćno na tlu, pa iščekujete kako će se sve završiti, hoćete li proći neozlijeđeni ispod tog stampeda. Srećom, nisam teže stradao.

Zanimljiva je, svakako, Šeperova usporedba o načinu pripremanja, time i za natjecanja, galopskih utrka i preponskog jahanja:

- U galopskim utrkama odlučujuća je brzina, a preskakanje prepona nadasve zahtijeva vrhunsku tehničku obuku. Pripreme su i galopera i preponaša gotovo sasvim jednake, a moraju trajati tijekom cijele sezone. No, golema je razlika u nastupima, jer se galopske utrke završe za minutu-dvije, sve se rješava u djelićima sekunde, ne krenete li munjevito sa starta, nemate li dobrog i spremnog konja te ne zauzmete dobru poziciju - gotovi ste. Preponska natjecanja nude jednu, pa zatim drugu utakmicu, imate priliku za popravak i sljedeće nedjelje... Galoperi trče najčešće jednom ili dvaput mjesečno, jer je svaka utrka iznimno naporna.

(Od)uvijek slušamo tvrdnje o sporazumijevanju, gotovo bukvalno - o razgovoru s konjima?!

- Teško je to objasniti onomu koji se nije bar jednom našao u takvoj situaciji, potvrdit će "Že".

- No, činjenica je da konj i jahač razgovaraju nekim samo njima znanim jezikom. Konja se mora upoznati u dušu, pa on, jednostavno, reagira na svaki mig. Zapravo, on je taj koji me nosi, može me izvući iz svake, i najkompliciranije, situacije. To sam posebice osjećao u galopskim utrkama, kad se svašta događa, pa u svakom trenutku morate biti čvrsto povezani s konjem i sigurni u njega.

NA REDU ELEONORINA 'NORA'

Sve do prošle godine Šeper je još aktivno nastupao u preponskim natjecanjima, no već desetljećima je sudac na konjičkim priredbama (ponosan je zbog sudjelovanja na svjetski vrhunskom Volvo Cupu), istaknuti i uvaženi sportski djelatnik. Carinik iz Ilirske sa suprugom je Eleonorom (djevojački Brnjevarac, nap.a.) desetljećima u skladnom braku (sin Boris), ali konjički sport, unatoč svim obvezama, nikad nije napustio.

- Veoma mi je drago što sam nagrađen, jer moram priznati da konjički sport u Hrvatskoj, a isto je bilo i u bivšoj Jugoslaviji, i te kako kaska za zemljama zapadne Europe. Postoje države u kojima svako selo ima po 150 konja za natjecanja, u našoj državi još vlada uvjerenje kako se konjima bave smao tajkuni. Šeper, taj šaptač konjima iz Ilirske ulice, naravno, ne može bez hipodroma i konja. Za sljedeću sezonu priprema mlado grlo (kobilu 'Noru', nap.a.), vlasništvo supruge Eleonore koja mu je čvrsta potpora, utjeha i savjetodavac, stalni suputnik na svim natjecanjima na kojima "Že" oduvijek jaše za svoju dušu. Zato, bez imalo patetike, na kraju razgovora Šeper mi je kazao što sam i očekivao: - Konjički je sport za mene cijeli život...

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 23.12.2007.)

Željko Šeper i 'Larno', Osijek, 2003. - Foto M. Dragišić

KONJIČKO PRVENSTVO JUGOSLAVIJE U PRESKAKANJU PREPONA

Neizvjesno do kraja

• Među juniorima najbolji Radmilo Spasojević a među seniorima Vlado Rančigaj

OSIJEK. — U organizaciji konjičkog kluba »Drava« na hipodromu »Pampas« održano je u subotu i nedjelju konjičko prvenstvo Jugoslavije za juniore i seniore u preskakanju prepona.

U konkurenciji juniora, u pojedinačnom plasmanu, prvo mjesto osvojio je kao što se i očekivalo, juniorski prvak Balkana Radmilo Spasojević iz Konjičkog saveza Srbije sa grlom »Miroč«. Drugi je Nađsombati (Vojvodina) sa grlom »Damask«, a treći Mladenović (Srbija) sa grlom »Satelit«.

U ekipnom plasmanu Srbija je osvojila prvo, a Vojvodina drugo mjesto. Takmičari Hrvatske i Slovenije nisu nastupili u konkurenciji juniora.

U prvenstvu seniora u ukupnom plasmanu prva je Vojvodina, druga Hrvatska, treća Srbija i četvrta Slovenija. Titulu novog prvaka Jugoslavije osvojio je Vlado Rančigaj (Konjički savez Slovenije) sa grlom »Kobra«. Drugo mjesto pripalo je Vladi Srđanovu (Vojvodina) sa grlom »Bokačo«, a treće Miroslavu Jokiću (također iz Vojvodine) sa grlom »Matador«.

Za svaku je pohvalu organizacija ovog takmičenja — Zadovoljni smo dobrom organizacijom — rekao nam je predsjednik konjičkog kluba »Drava« Dane Klašnja. Konjički savez Jugoslavije odao nam je puno priznanje za uspjelu organizaciju.

Upitali smo zatim generalnog sekretara Konjičkog saveza Hrvatske Branka Domjana za mišljenje o postignutim rezultatima.

— Prvenstvo je bilo veoma zanimljivo, neizvjesnost je vladala sve do posljednjeg trenutka. Bilo je mnogo izjednačenih kandidata no najbolji među njima svakako je Vlado Rančigaj koji je na ovom takmičenju zaista zablistao. — D. HEDL

NAJBOLJI MEĐU NAJBOLJIMA: Vlado Rančigaj sa grlom Kobra

"Glas Slavonije", 15. rujna 1970.

Značka Konjičkog Saveza Jugoslavije

Oduševio Zvonko Bogdan

Na konjičkoj priredbi u Osijeku približno 2.000 ljubitelja tog sporta oduševio je Subotičanin Zvonko Bogdan. Ne, nije pjevao, već je na 'Šaini Pameli' pobijedio u drugoj kasačkoj utrci, a u prvoj bio je na grlu 'Milan II' drugi! U formi je bila, drugog dana priredbe, Osječanka Mirjana Baban, koja je u preskakanju prepona, barijere, podijelila na grlu 'Pillango' treće i četvrto mjesto....

(Josip Katona, "Glas Slavonije", 2.6.1987.)

Omasovljenje

Početkom 80-ih godina 20. stoljeća, točnije od 1982., konjički sport u Osijeku postaje sve popularniji, konjičkim priredbama prisustvuje redovito nekoliko tisuća gledatelja, a povećava se i broj aktivnih članova kluba (110 od ukupno 350 članova). Među preponskim grlima ističu se *Barbara* s trenerom Željkom Šeperom i *Zmaj* s tadašnjom juniorkom Mirjanom Baban, koja je na svom prvom natjecanju u životu pobijedila na međunarodnoj utakmici u Križevcima i nastavila niz plasmana s grlom nepoznatog porijekla. Međunarodni konjički turnir u Đakovu 1983. u okviru 17. "Đakovačkih vezova" pratilo je više od 5.000 gledatelja. Na hipodromu PIK-a "Đakovo" nastupili su preponski jahači i grla iz Zobnatice, Križevaca, Sinja, Osijeka i Đakova, te kao gosti jahači iz Pečuha i KK-a Doža iz Kiskunhalasa u susjednoj Mađarskoj. Natjecanje je proteklo u znaku mađarskih jahača, jedino je utakmica u dodatnom baražu odlučila pobjednika Milana Tuvića iz Karađorđeva ispred Osječanke Mirjane Baban na *Zmaju*.

Prije Domovinskog rata juniorski jahači Uliks Šimoković, Danijela Flaško (udano Žuljević), Gordana Pavić, Duško Gages, Goran Džambo, Dunja Rukovanjski, Štefan Vartušek, Zvonimir Marković i drugi, vođeni trenericom Davorkom Porobić (udano Šuvak), uspješno su nastupali na grlima *Dubravka, Nela, Kadina, Aleta, Alisa, Donat* i dr. na raznim natjecanjima i osvajali plasmane "ex aequo" (dijelili su prvo mjesto) u utakmicama za mlade jahače u Križevcima, Karlovcu, Novom Sadu, Karađorđevu, Sinju, te na revijalnim nastupima u Babinoj Gredi, Sapcima i Dalju. Većina tih jahača su nastavili uspješnu jahačku karijeru i u razdoblju nakon rata. Godine 1986. na Prvenstvu Hrvatske u Karlovcu, Željko Šeper s *Gažibegom* osvaja prvo mjesto. U to vrijeme klub se opskrbljuje sa sve većim brojem grla za potrebe Škole jahanja, međutim, najveći problemi i nadalje leže u neadekvatnom smještaju konja te nekvalitetnoj kasačkoj stazi.

Uliks Šimoković i 'Žuta Ruža' na juniorskom Prvenstvu Jugoslavije, Zagreb, 1989. – Foto S. Došen

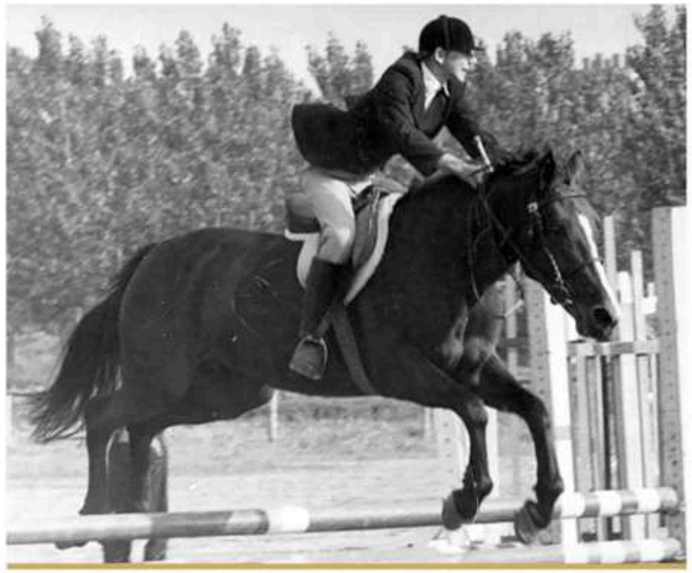

Zvonimir Marković i 'Dubravka', Osijek, 1988. - arhiva "Glasa Slavonije"

Siniša Grahovac i 'Belinda', Osijek, 1990. - Foto M. Dragišić

No, nakon svečanog otvorenja obnovljenog hipodroma 1987., istog ljeta počinje nizanje uspjeha, inače, od 1985. pod današnjim imenom - KK Osijek. Članovi kluba (Mirjana Baban na grlu *Pillángo*, Igor Dujmović na *Ždralu* i Ljiljana Andraković na *Koteksu*) osvojili su treće mjesto u preponskom jahanju na Ekipnom prvenstvu Hrvatske, održanom 20. rujna 1987. na zagrebačkom hipodromu, a Igor Dujmović je na *Ždralu* iste godine osvojio drugo mjesto na Prvenstvu Hrvatske za juniore u Sinju. Osječkim Pampasom te su godine na turniru prodefilirala grla i jahači iz Zagreba, Križevaca, Sinja, Đakova, Novog Sada i susjedne Mađarske. Podjednako uzbudljivo bilo je natjecanje u preskakanju prepona, kasačkim utrkama, te natjecanju voltažera. Osječka kobila *Pillángo* je drugog dana priredbe bila u formi dijeleći treće i četvrto mjesto. Godine 1988. Mirjana Baban je na istoj kobili na Prvenstvu Hrvatske osvojila ukupno drugo mjesto u kategoriji seniora A skupine nakon pet održanih kola na visinama 1,30 m. Na Ekipnom seniorskom prvenstvu Jugoslavije Osječani su osvojili peto mjesto u istovjetnom sastavu kao i prethodne godine na Ekipnom prvenstvu Hrvatske (Baban, Dujmović, Andraković). Iste godine Dunja Rukovanjski na *Dijani* na juniorskom Prvenstvu Hrvatske osvaja drugo mjesto, a godinu dana kasnije, 1989. u Sinju treće. Na Prvenstvu Hrvatske u Križevcima te godine među seniorima je najbolje skakala Ljiljana Andraković na *Koteksu*, a od juniora Zvonimir Marković na *Dubravki* i Dunja Rukovanjski na *Dijani*.

Konjički sport u Osijeku dobio sve preduvjete za kvalitetan skok u radu

Povijesna godina

Prva ekipa preponaša KK Osijek osvojila treće mjesto na prvenstvu Hrvatske, a peto na prvenstvu Jugoslavije

Nekad je "Pampas" bio prekrasna ledina na kojoj su se uglavnom odigravale bezbrojne nogometne utakmice "divljih" momčadi. Međutim, krajem pedesetih godina na tom je prostoru improviziran hipodrom pa su održavane prve konjičke priredbe koje su inicirali sada pokojni Samodaj, Fabijanović i drugi zaljubljenici u taj lijepi sport. Bili su to pionirski pokušaji, dvadesetak godina kasnije nikao je, nešto zapadnije, pravi hipodrom koji je ove godine potpuno kompletiran pa su stvoreni svi preduvjeti za kvalitetan skok u radu KK Osijek.

Podsjetit ćemo da je u srpnju ove godine pušten u funkciju objekt vrijedan oko 60 milijuna dinara sa svim potrebnim sadržajima, novom stajom za 40 mjesta, zimskom jahaonom, zatvorenim manježom i sportsko-uzgojnom halom veličine 800 četvornih metara. Tako će se rad oko 500 članova tog kolektiva, od kojih je tridesetak uključeno u prvu, drugu i omladinsku ekipu, moći odvijati tijekom cijele kalendarske godine, što obećava - eksploziju kvalitetnih rezultata već u idućoj natjecateljskoj sezoni. Međutim, istovremeno su u osječkom konjičkom klubu mnogo učinili na poboljšanju organizacijske sheme s akcentom na stručan rad s natjecateljima, polaznicima Škole jahanja i rekreativcima. Izvršni odbor na čijem su čelu predsjednik dr. Ivan Čatipović i potpredsjednik Tomo Antunović (inače predsjednik KS Hrvatske, op.a.), angažirao je u protekloj godini najpoznatijeg jugoslavenskog trenera Rajka Dokića iz Novog Sada, pa su već i ove godine članovi KK Osijek postigli niz zapaženih rezultata koji, uz gradnju novog objekta, s pravom 1987. daju epitet "povijesne godine" u razvoju osječkog konjičkog sporta.

- Naša prva preponaška ekipa zauzela je peto mjesto na prvenstvu Jugoslavije (od 19 sastava) u Križevcima, dok se na prvenstvu Hrvatske u Zagrebu plasirala na treće mjesto. Te podvige izveli su Mirjana Baban na grlu 'Pillango', Igor Dujmović na 'Ždralu' i Ljiljana Andraković na grlu 'Koteks'. Takve uspjehe osječki preponaši nikad nisu ostvarili - rezimira ovogodišnju seriju rezultata Branko Kasalo, predsjednik Sportske komisije Izvršnog odbora kluba, i nastavlja:

Ljiljana Andraković i 'Koteks', Mirjana Baban i 'Pillango', Davorka Porobić i 'Žuta Ruža', Osijek, 1989. – arhiva Glasa Slavonije

- Na pojedinačnom prvenstvu Hrvatske za juniore Igor Dujmović je na 'Ždralu' zauzeo drugo mjesto i potvrdio epitet jednog od najperspektivnijh preponaša u zemlji, a zapažene uspjehe na utakmicama za mlade jahače i grla tijekom godine postizali su i članovi naše mlade ekipe Dunja i Mila Rukovanjski, Danijela Flaško i Davorka Porobić.

Što je s ostalim disciplinama?

Isticao se Dubravko Sladić u kasačkoj disciplini vozeći 'Dominga' s kojim je na raznim utakmicama osvajao dva prva, te po jedno drugo, treće i četvrto mjesto, dok je na prvenstvu Hrvatske za trogodišnja grla bio - prvak. Josip Ćosić je, vozeći grlo 'Diki' jednom bio prvi, a jednom četvrti na prigodnim utakmicama. Zasad u klubu nemamo galopere…

Nov objekt, stručan rad, angažiranost rukovodstva i masovnost obećavaju drastično poboljšanje općenite kvalitete rada u klubu, zar ne?

Uvjereni smo da će već i iduće godine rezultati biti bolji nego ove, koja se s pravom može nazvati povijesnom. To više jer će nam u budućnosti biti osnova u proizvodnji matičnog stada, što se mora odraziti na kompletnu ocjenu o radu našeg masovnog kluba - odgovorio je Branko Kasalo.

Improvizacija je u osječkom konjičkom sportu očito prošlost. Na današnju situaciju ponosili bi se i "Pepika" Samodaj i Fabijanović, pioniri konjičkog sporta s "Pampasa".

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 22.10.1987.)

Na osječkom hipodromu 'Pampas' održana dvodnevna konjička priredba

'Grand-prix' u Mađarsku

Dvodnevna konjička priredba, kojom je Konjički klub Osijek dostojno obilježio 30 godina svog postojanja, okupila je više od 1.000 gledalaca na hipodromu na "Pampasu". Prvog dana natjecanja održano je drugo kolo prvenstva Hrvatske, kada su postignuti slijedeći rezultati - preponska utakmica za seniore 110 cm: 1. Zlatko Kavur na grlu 'Cantata', 2. Rajko Dokić na 'Silviji', 3. Vuk Đoković na 'Festu'. Od Osječana nastupili su: Mirjana Baban na 'Pillango' 5. mjesto, Ljiljana Andraković na 'Koteksu' 6. mjesto i Davorka Porobić na 'Žutoj ruži' zauzela je 8. mjesto.

U preponskoj utakmici za juniore 100 cm: 1. Bojan Fajfrić na grlu 'Drvo Cedar', 2. Mihajlo Štefulik na 'Fenixu', 3. Dunja Rukovanjski (Osijek) na 'Dijani', 4. Goran Džambo na 'Koteksu' (Osijek). Nastupili su još ovi Osječani: Zvonimir Marković na 'Dubravci', Uliks Šimoković na 'Neli' i Danijela Flaško na 'Žutoj ruži'.
U preponskoj utakmici za pionire 80 cm: 1. Isidora Dokić na grlu 'Taka-Mahaka', 2. Sanja Popović na 'Rinaldu', 3. Goran Mogin na 'Luxoru'. Od Osječana nastupili su: Saša Došen na 'Neli' 4. mjesto, Goran Džambo na grlu 'Šeri' 5. mjesto, Lara Gajnok na 'Dubravci' 6. mjesto, Stevica Vartušek na 'Aleti' 7. mjesto i Danijela Flaško na 'Aleti' 11. mjesto.

Drugog dana natjecanja održan je "Grand-prix Osijeka" u preskakanju prepona. U vremenskoj utakmici 120 cm i 90 sekundi poredak je sljedeći: 1. Varro Jozsef na grlu 'Valter', 2. Karolj Molnar na 'Lotusu', 3. Predrag Ilić na 'Daliborki'. Od Osječana nastupili su: Mirjana Baban na 'Pillango' 8. mjesto, Davorka Porobić na 'Žutoj ruži' 9. mjesto i Ljiljana Andraković na 'Koteksu' 10. mjesto.

Poredak u utrci kasača: 1. Iva Vukašinović s grlom 'Pirka', 2. Damir Stupar s 'Fridom', 3. Dalibor Lepen s 'Domingom' (Osijek). U najatraktivnijoj galopskoj utrci: 1. Šandor Kovač na grlu 'Stela', 2. Snježana Andraković na 'Smaragdu' (Osijek), 3. Antonio Glavinić na 'Bršljanu'.

"Grand-prix Osijeka" pripao je Mađaru Gaboru Fodoru na grlu 'Szofi', drugo mjesto osvojio je Jozsef Varro na 'Valteru', a treće Zoran Mededović na grlu 'Jezerac'.

(Siniša Bjedov, "Glas Slavonije", lipanj, 1989.)

Na Prvenstvu Jugoslavije 1989. u Krumperku (Slovenija), Konjički klub Osijek bio je predstavljen uspješnim nastupom seniorske ekipe u sastavu Davorka Porobić (*Žuta Ruža*), Mirjana Baban (*Pillángo*) i Ljiljana Andraković (*Koteks*), koje su osvojile ekipno četvrto mjesto. Nakon ovog prvenstva Davorka Porobić i *Žuta Ruža* imenovane su u nacionalnu selekciju za ženski dio preponske reprezentacije bivše države za Balkanijadu te godine, ali unatoč tome nisu zabilježile nastup. U ljeto 1990. na posljednjem Prvenstvu Jugoslavije, u Novom Sadu, nastupio je u klasi uzdanica Uliks Šimoković, na grlu *Sara*, u vlasništvu trenerice Davorke Porobić i osvojio prvo mjesto, što je jedan od najvećih uspjeha osječkih jahača u tadašnjoj državi. Iste 1990. na seniorskom Prvenstvu Hrvatske u Sinju Danijela Flaško na *Žutoj Ruži* i Dunja Rukovanjski na *Diana* osvajaju ekipno treće mjesto.

U organizaciji Konjičkog kluba Hiperion u Zagrebu je 3. svibnja 1991. održan turnir u preponskom jahanju gdje su u konkurenciji nekoliko hrvatskih klubova članovi Osijeka u kategoriji mladih jahača ostvarili dva zapažena uspjeha. Na grlu *Sara* osvojeno je drugo mjesto s jahačicom Gordanom Pavić te treće mjesto na grlu *Dijana* s jahačicom Dunjom Rukovanjski.

Ljiljana Andraković i 'Koteks', Novi Sad, 1991. - arhiva "Glasa Slavonije"

Dunji Rukovanjski prvo mjesto

Programu prisustvovalo oko 5.000 gledalaca

Đakovo - U okviru trodnevne folklorne manifestacije naroda i narodnosti Slavonije i Baranje 'Đakovački vezovi', na hipodromu u Đakovu održan je međunarodni konjički turnir u preskakanju prepona. U četiri utakmice s preponama visine 110-130 cm, nastupilo je više od 30 jahača i konja iz Zagreba, Osijeka, Križevaca, Đakova, Bečeja i Karađorđeva, te ČSSR (Topločanky) i Mađarske (Pecs i Kiskunhalas). Nadmetanje je pobudilo veliko zanimanje među ljubiteljima konjičkog sporta, te je nedjeljnom programu prisustvovalo oko 5.000 gledalaca. Domaći jahači su se za to natjecanje dobro pripremili, bili su ravnopravni s vrlo dobrim predstavnicima iz Mađarske, kojima su pripala dva prva mjesta. Nasuprot tome, predstavnici iz ČSSR osvojili su samo jedno treće mjesto. U prvoj utakmici za mlade konje, gosti iz inozemstva nastupili su izvan konkurencije. Pobijedila je Dunja Rukovanjski ('Diana') iz Osijeka, dok je drugo i treće mjesto pripalo Andreji Novak ('Lady' i 'Vodka') iz Zagreba. U utakmici pod nazivom 'štafeta' sudjelovalo je 14 parova, odnosno po dva jahača iz istog kluba. Pobjednici su bili Atila Sos ('Semafor') i Josef Varro ('Rozmarin') iz Kiskunhalasa. Iza njih su se plasirali Andrea Novak ('Lady') i Ante Šimleša ('Ramona') iz Zagreba, te Geza Nagy ('Sinjanin') i Petar Plavčić ('Slavonac') iz Đakova. Ante Šimleša ('Ramona') iz Zagreba bio je pobjednik treće utakmice. Drugo mjesto osvojio je Petar Plavčić ('Slavonac') iz Đakova, a treće Miro Matuška ('Hidra') iz ČSSR. U četvrtoj utakmici bilo je najmanje natjecatelja i to vjerojatno zbog prepona visine 130 cm, pa je tako bilo prijavljeno samo osam jahača. Pobjednik je Josef Varro ('Rozmarin') iz Kiskunhalasa, drugo mjesto pripalo je njegovom klupskom kolegi Atili Sosu ('Semafor'), a treće Zoranu Međedoviću ('Sultan') iz Bečeja.

(Ivica Lasić, "Glas Slavonije", 7.7.1990.)

1 u 70. godini života na dresurnom natjecanju, Mila Rukovanjski i 'Cascade Z', 2019. - Foto T. Trcović

***Mila (Marica) Gotić (Rukovanjski)** (Osijek, 18.12.1950.), a članica je kluba još od 1963. Jahala je u vrijeme trenera Vjekoslava Furde i Stjepana Posaveca kada je predsjednik kluba bio Dane Klašnja. Zbog njezine male težine, u početku se odlučuje za galopski sport, u kojem već 1967. osvaja treće mjesto na pastuhu 'Zagorcu' u međunarodnoj utrci održanoj u Osijeku. Ubrzo se počela baviti preponskim jahanjem i s kobilom 'Čardom' postiže svoje najznačajnije rezultate, što nije ostalo neprimijećeno, pa u klub 1969. dolazi Branko Domijan (iz Konjičkog saveza Hrvatske) te ih priključuje reprezentaciji Hrvatske sve do 1971., kada 'Čarda' počinje oboljevati. Do tada je, za tako mladu kobilu, postizavala izvrsne rezultate pa, primjerice, 1970. u Zagrebu na "Velesajamskom turniru", u najjačoj utakmici dana, s lakoćom skače u baražu visinu prepona od 1,60 m i pobjeđuje. Iste godine, na Prvenstvu Jugoslavije u Skopju, ekipa Hrvatske u sastavu Zdravko Marušić, Oto Kožuh, Zlatko Kavur i Mila Gotić osvaja prvo mjesto, dok na "Lipanjskom turniru" Mila osvaja po jedno treće i četvrto mjesto.*

U Đakovu 1971., u sklopu 4. "Đakovačkih vezova", na poziv Luke Stipića, Mila Gotić sudjeluje u promociji preponskog jahanja na đakovačkom konju 'Jugu', skačući na visini od 1,30 m, a potom sudjeluje i na međunarodnom turniru u Novom Sadu, gdje osvaja treće mjesto.

Nakon udaje 1973. dobiva kćer Dunju, na koju od malih nogu prenosi ljubav prema konjima i konjičkom sportu, te je također ova buduća jahačica "odrastajući" na hipodromu s već pet godina samostalno jašila. S obzirom da je Mila Rukovanjski često napominjala kako će se, u slučaju da je kći prvi puta nadmaši ostaviti natjecanja, obećanje je namjeravala ispuniti 1987. nakon pobjede Dunje Rukovanjski nad majkom i učiteljicom na turniru u Sinju. Ipak, zov konjičkog sporta bio je jači, pa se Mila ipak nastavila natjecati sve do Domovinskog rata, dok je od 1994. do 2000. vodila Školu jahanja, a u razdoblju 1997.-2000. obnašala je funkciju predsjednice Konjičkog kluba Osijek.

Natjecateljsku karijeru reaktivirala je u dresurnom jahanju, potvrđujući svoju neizmjernu privrženost prema sportu kojem je posvetila pola stoljeća života svrstavajući se u red najdugovječnijih i najvjernijih članova u povijesti kluba. Nesebični sportski duh potvrđuje i primjerom iz 2004. kada je nastupajući na kobili 'Emma I' za vrijeme natjecanja primijetila plač mlade natjecateljice čiji je nastup bio upitan zbog bolesti konja. No, Mila joj odlučuje ustupiti svoju 'Emmu I', čime ova jahačica natjecanje završava na trećem mjestu, tik do Mile na drugom. Rezime svog bogatog životnog iskustva u ovom sportu Mila Rukovanjski je sažela ovako:

- Imala sam sreću da sam se bavila konjičkim sportom u vrijeme Radoslava Cimermana, Zdravka Petrovića, Zdravka Marušića, Ota Kožuha, Mladena Gvajeca, Zlatka Kavura i Rajke Jurić. Imala sam i sreću što mi je jedan od 11 trenera bio Josip Klobučarić. Gledala sam, s konja, generacije naših današnjih najboljih jahača kako postaju vrhunski jahači (Andrea Novak, Ante Šimleša, Geza Nagy, Denis Gugić…), okušala sam se u tri discipline konjičkog sporta, naučila sam generacije osječke djece osnovama jahanja, djeca koju sam trenirala postigla su zapažene rezultate na Prvenstvu Hrvatske i "Croatia Cupu", bila sam predsjednica kluba... Kada se sve stavi ovako na papir i nije to ništa, jedino priznanje koje sam dobila je plaketa Hrvatskog konjičkog saveza za 40-godišnji rad s konjima i promicanje konjičkog sporta. Od matičnog kluba sam povodom 50 godina njegovog djelovanja dobila skulpturu konja akademskog kipara Hrvoja Dumančića. Ako ponekad i mislim o tome, zauvijek ću biti zahvalna mojoj baki Barbari, koja me je stavila na konjska leđa, gospodinu Vjekoslavu Furdi, koji je obavezno tražio da potapšamo konja i Josipu Klobučariću, koji je nakon jednog lošeg nastupa rekao: "I žaba bi to skočila." Još i danas me veseli što je konjički sport jedini u kojemu se muškarci i žene zajedno natječu. I da konačno završim... Da imam dara za pisanje, napisala bih knjigu s naslovom: "Konji koje sam poznavala".

"Točku na i" svog angažmana u KK Osijek Mila Rukovanjski stavila je 2015. poklonivši svog privatnog konja, oldenburškog kastrata 'Corridor Bonanza' udruzi "Mogu" za terapijsko, rekreacijsko i sportsko jahanje. Međutim, Mila se i danas svakodnevno brine i jaši konja 'Cascade Z' koji je u privatnom vlasništvu njezine kćeri Dunje Burić. U godini jubileja kluba natjecala se i na dresurnom turniru organiziranom 2019. na Pampasu u 70. godini života!

Mila Rukovanjski prima skulpturu povodom 50 godina postojanja kluba - Foto B. Šeper

Mila Rukovanjski, medicinska sestra s 47 godina staža, opet pokazala veliko srce

Nekadašnja reprezentativka svog Koridora darovala udruzi Mogu

Sretna sam što sam Koridora mogla dovesti u ovaj raj, gdje će uživati, kaže Mila Rukovanjski

Marija MIHELIĆ

Profesionalnim pokretima 65-godišnja Osječanka Mila Rukovanjski svom četverogodišnjem ljubimcu Koridoru Bonanzi stavila je uzde, potom sigurno uzjahala i krenula na svoj, reći će, posljednji krug sa svojim konjem.

Završivši jahanje, utisnula mu je poljubac i na taj se način oprostila od Koridora, kojeg je jučer nesebično darovala Udruzi za terapijsko jahanje Mogu. Ova gesta zaslužuje svaku pohvalu, to više što je gospođa Mila u konjičkim krugovima nadaleko poznata – bivša je reprezentativka, nekadašnja predsjednica Konjičkog kluba Osijek i nekadašnja voditeljica škole jahanja. Njezin je život nezamisliv bez konja, no odlazak u mirovinu, kaže, značio je oproštaj od Koridora.

- Radim na Odjelu kirurgije KBC-a Osijek punih 47 godina, gdje sam bila medicinska sestra. Budući da me ne očekuje visoka mirovina, a održavanje konja u Konjičkom klubu Osijek stoji oko 2000 kuna, što će mi biti nedostižno od mirovine, odlučila sam se na ovaj korak. Kad sam uzela u obzir zakupninu od 750 kuna, potom hranu, veterinara, obvezno potkivanje, uvidjela sam da će rekreacijsko jahanje biti skup sport za mene. No, s druge strane, nisam razmišljala o prodaji, nego sam sretna što sam Koridora mogla dovesti u ovaj raj, kod voditeljice Marine Koprivnjak u udrugu Mogu, gdje će uživati - ispričala nam je Mila Rukovanjski, koja je još kao 13-godišnja djevojčica tadašnjeg trenera KK Osijek upitala za mogućnost jahanja. On joj je rekao da se javi kad naraste, ali nije dugo trebalo da se Mila potpuno posveti konjima i 1963. godine upiše u KK Osijek. Od tada je sudjelovala na brojnim natjecanjima, a na državnom prvenstvu u Skopju osvojila je medalju u kategoriji ekipnih prvaka nekadašnje Jugoslavije.

- Potom se moja kobila razboljela (imala ih je tri - Dijanu, Emu i Teu, *nap.a.*), a ja sam se udala, nakon čega sam se nastavila baviti jahanjem samo amaterski. Iako se na ovaj način u neku ruku opraštam od Koridora, ovo je bio najbolji mogući potez. Odlučila sam ga darovati, to više što ima dobro podrijetlo. On je, naime, mješavina njemačkih konja uzgojenih za skakanje prepona - ističe Mila Rukovanjski, dajući svom Koridoru (koji već dobro poznaje njezin desni džep) kockicu šećera i još jedan poljubac. Uz obećanje da će ga doći vidjeti kad god bude bila u prilici, a to će biti vrlo skoro. Već sutradan, možda, jer nije bez razloga, kaže, još davno kupila kuću baš u Fruškogorskoj ulici. Nedaleko od Konjičkog kluba Osijek i udruge Mogu... ■

GOJKO MITIĆ

MARINA KOPRIVNJAK

voditeljica terapijskog jahanja udruge Mogu

Koridor će dugo biti s nama

Marina Koprivnjak poznaje Milu Rukovanjski niz godina i kaže kako je Udruga počašćena jer je odabrala svojeg konja donirati upravo njima.

- Drago mi je što Mila ima povjerenja da ćemo se dobro brinuti o konju. Inače, kad dobijemo na poklon staroga konja, onda ga možemo koristiti tek kratko vrijeme i često ga liječiti. Koridora pak možemo imati sigurno sljedećih 20 godina, i to nas veseli. Bit će u fazi prilagodbe, doradivanja i socijalizacije s djecom, sigurno ćemo se odlično snaći - rekla je Koprivnjak.

Početkom Domovinskog rata lijepu gestu napravio je Zdravko Petrović iz KK-a Hiperion (Zagreb) koji je posudivši vlastite konje organizirao (po drugi puta te godine) turnir podrške napadnutom Osijeku pod nazivom - "PRVI HRVATSKI KONJIČKI SABOR - SOLIDARNOST SA OSIJEKOM", održan 15. rujna 1991. Turnir je ostao upamćen po tome što je upravo toga dana, već drugi dan uzastopno, Osijek napadan i razaran s tri okružujuće strane, a posebno je velikosrpskim napadima bila izložena osječka bolnica. Iako je natjecateljski dio ostao, dakako, u drugom planu, ostalo je zabilježeno da je turnir osvojila Dunja Rukovanjski na grlu *Dijana*, što je istog dana u sportskom dijelu dnevnika na HRT-u popraćeno simboličkim komentarom: "Osijek krvari, a ovako jašu Osječanke." Osječki jahači su tada osvojili ekipno prvo mjesto na natjecanju, a ekipu su činili Igor Dujmović, Uliks Šimoković, Dunja Rukovanjski i Goran Džambo. Važno je istaći da su Igor, Uliks i Goran dobili konje u vlasništvu Hiperiona kako bi se uopće mogli natjecati. Zanimljivo je da je toga dana po prvi puta oglašena zračna opasnost i za grad Zagreb. Agresijom na Republiku Hrvatsku i razbuktavanjem Domovinskog rata, nažalost, prekinuta je serija sve uspješnijih klupskih aktivnosti.

Igor Dujmović, Uliks Šimoković, Dunja Rukovanjski, Goran Džambo, Zagreb, 1991.

Nakon Domovinskog rata

Sredina ožujka 1992. godine, jenjavanjem agresorskih nasrtaja na grad Osijek, početak je revitalizacije preponskog jahanja, ali i kluba u cijelosti. Veliki trud, uz brojne zaljubljenike u konjički sport, uložio je Ivan Glavaš iz Zagreba koji je bio začetnik organizacije, danas tradicionalnog i uglednog "Croatia Cupa" u Hrvatskoj. Nesebično je, čak često i vlastitim sredstvima, osiguravao pravodobnu i nesmetanu organizaciju ovog natjecanja. Osječko grlo *Diana*, koja je tijekom ratnih zbivanja bila izmještena u Zagreb, s jahačicom Dunjom Rukovanjski osvojila je treće mjesto na upravo inauguralnom "Croatia Cupu" u Zagrebu. Na križevačkom "Spravišću" 28. lipnja 1992. sudjelovali su Mirjana Baban, Dunja Rukovanjski, Ljiljana Andraković, Duško Gages, Štefan Vartušek i Siniša Grahovac, a plasmane su ostvarili Dunja s *Dijanom* i Siniša s *Fantomom*. Iste '92. na prvom Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u Zagrebu Mirjana Baban sa *Shannon* osvaja drugo mjesto. Taj nerazdvojni jahaći tandem neprekidno nastavlja nizati uspjehe sve do kraja njihove zajedničke karijere 1998.

Iako klub prkosi nedaćama od 1959., ratna oštećenja ostavila su dubok trag, no zahvaljujući iznimnom entuzijazmu obnavljaju se prostorije, a 1993. članovi uspješno nastavljaju nastupati na svim hrvatskim natjecanjima: u Križevcima, Zagrebu, Osijeku, Goli, Prepuštovcu, Zelini, Rijeci, Đakovu, Splitu, Puli, Đurđevcu i Koprivnici. Te godine je zbog nepovoljne financijske situacije bila neophodna pretvorba u klubu. Jedan dio grla koji se koristio za sportske potrebe ostao je smješten na Pampasu, a rasplodna grla su se nalazila na farmi "Ankin dvor", zahvaljujući razumijevanju Industrijsko-poljoprivrednog kombinata (IPK) Osijek. Većina jahača obvezala se ugovorima o kupovini konja na kojima je do tada jahala. Ostvareni uspjesi se tada nikako ne bi mogli postići bez podrške IPK-a "Ratarstva-stočarstva", koji su u prijelaznom razdoblju pretvorbe još uvijek osiguravali hranu za konje, plaćali putne troškove, te omogućavali veterinarske usluge. Tada je svim jahačima bio pozamašan izdatak sama kupovina konja pa su se morali snalaziti na različite načine kako se nebi morali rastajati od svojih ljubimaca. Jer, nitko tada nije bio bogat u klubu. Postojala je samo ljubav i to - bezuvjetna! Teška vremena, nikome nije bilo lako. Ni onima koji su se susreli s takvom situacijom ni upravi kluba kojoj je privatizacija bila uvjet opstanka kluba. Nakon prijelaznog razdoblja pomoći IPK-a, jahači su se ipak morali obvezati plaćati smještaj za svoje konje, kao i sve ostale troškove, a bili su obvezni nastupati na svim natjecanjima za klub, što je slučaj i danas. Privatizacijom konja neka grla KK-a Osijek dobila su i nova imena. Naime, uz dosadašnje nosili su i ime sponzora, što je, inače, svjetski trend posljednjih desetljeća, pa se poznati političari, državnici i ini natječu tko će dati svoje ime poznatim grlima. To je počast, a ujedno i promidžba za onoga tko se odluči na sponzorstvo. Jahačima je taj način sponzoriranja bio itekako prihvatljiv jer im je ipak omogućio nastavak bavljenja sportom. Tadašnji su nas uspjesi svrstavali u sam vrh hrvatskog konjičkog sporta: Ljiljanu Andraković na *Osječkoj pivovari Smaragdu* i *Jamnica Uranu*, Dunju Rukovanjski na *Dijani*, Mirjanu Baban na *Emerik Shannon*, Duška Gagesa na *IPK Sultanu*, Igora Dujmovića na *IPK Savani*, Tihanu Teklić na *Hotel Osijek Sonati* i Gorana Džambu na *Fantomu*.

Dana 22. i 23. svibnja 1993. na osječkom Pampasu biva priređena prva velika konjička priredba u samostalnoj Hrvatskoj, a riječ je o drugom kolu "Croatia Cupa". Dunja Rukovanjski je tada na *Dijani* pobijedila u utakmici visine na 1,30 m, a Igor Dujmović s *Nostradamusom* je bio treći. U utakmici za mlade konje na prvo mjesto ("ex aequo") su se plasirali Mirjana Baban (*Shannon*) i Duško Gages (*Sultan*). Na istom natjecanju skakala se i utakmica štafeta, za "Memorijal Damira Wilhelma", člana našeg kluba poginulog u Domovinskom ratu, kada je Dunja Rukovanjski s Ljiljanom Andraković (*Smaragd*) osvojila treće mjesto. I nastup na "Đakovačkim vezovima" je protekao u znaku mladih jahačica Konjičkog kluba Osijek. U utakmici "Memorijal dr. Luka Stipić" najbolja je bila Dunja Rukovanjski na *Dijani*, koja je jedina parkur prešla bez rušenja prepone, dok je njezina klupska kolegica Ljiljana Andraković na *Smaragdu* bila najbolja u utakmici "rastuće poteškoće". Ljiljana je jedina uspjela preskočiti preponu zvanu "joker" visine 1,30 m, što joj je donijelo prvo mjesto.

U okviru kola "Croatia Cupa", čija je završnica bila u pulskoj Areni, na spektakularnom noćnom natjecanju pod reflektorima, 14. i 15. kolovoza 1993., osječka grla *IPK Sul-*

Goran Džambo i 'Fantom', Zagreb, 1992.

Igor Dujmović i 'Nostradamus', Đakovo, 1993. - Foto M. Dragišić

tan i *Smaragd*, s jahačima Duškom Gagesom i Ljiljanom Andraković, osvojili su prvo mjesto u štafeti, što je najveći uspjeh te godine. U Rijeci, pak, te godine Ljiljana je osvojila drugo, a Dunja peto mjesto.

Jedno od zanimljivijih gostovanja u ranom poslijeratnom razdoblju za klub je bio odlazak u Split. Kako je između KK-a Osijek i Konjičkog kluba Split godinu dana ranije došlo do određenih kontakata i uspostavljanja prijateljskih odnosa, dogovoreno je održavanje revijalnog turnira upravo u srcu Dalmacije. No, odlazak u tada još uvijek ratnim okolnostima, pretvorio se u pravu malu odiseju. Naime, hrvatski je jug bio kopneno odsječen zbog okupiranih dijelova zemlje, pa su se članovi kluba sa svojim konjičkim kontingentom od Rijeke do Splita uputili - morem! To je, zasigurno, bio jedinstveni slučaj u povijesti kluba da su grla plovila trajektom "Marco Polo", od Kvarnera do srednje Dalmacije. Put je trajao gotovo čitavu noć i za sve njegove sudionike do danas predstavlja nezaboravno iskustvo, baš kao i sam turnir, održan na pomoćnom terenu stadiona HNK-a Hajduk u Poljudu. Te godine su Osječani nastupali i u mađarskom Tamašiju, gdje je Ljiljana Andraković na grlu *Smaragd* ostvarila zapažen plasman jer je od 45 grla bila deveta.

Na kraju te uspješne sezone, na "Božićnom turniru" u Zagrebu Mirjana Baban je na kobili *Shannon* osvojila drugo mjesto na utakmici visine 1,10 m, a isti plasman zabilježila je i Davorka Porobić na visini 1,20 m u utakmici "biraj svoje poene", skočivši "jocker" od 1,50 na mladoj privatnoj kobili *Sara*. U godinama nakon toga (do 1997.), ista jahačica je uspješno nastupala bilježeći plasmane na grlima *Afrodita* i *Hera*. Duško Gages je 1993. na "Croatia Cupu" u Osijeku osvojio drugo mjesto, a 1994. na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje sa *Sultanom* treće mjesto. Kao najbolji jahač turnira u Orahovici 1995. Duško Gages (kao vojnik HV-a) na grlu *Sultan* dobio je alternativnu nagradu sedmodnevnog boravka na Jadranu ili skijanja u Slovačkoj, no Gages je odlučio da umjesto njega na put ode netko od djece poginulih hrvatskih branitelja. Na otvorenom Prvenstvu Slavonije i Baranje 1996. isti jahač je drugoplasirani s *Dijanom*, a Osječani su i ekipno bili drugi.

KONJIČKI TURNIR ORAHOVICA '95

Pobjednik turnira vojnik HV-a

Nagradu - sedmodnevni boravak na Jadranu ili u Slovačkoj - prepustio nekom od djece poginulih hrvatskih vojnika

U organizaciji Konjičkog kluba »Đakovo« i pod pokroviteljstvom Turističke zajednice Orahovica, organizirano je prvi put natjecanje u preskakanju prepona. Lijep ambijent nadomak Papuka i izvrsna organizacija obećavaju da će turnir prerasti u tradicionalni. Nastupali su jahači iz Zagreba, Koprivnice, Križevaca, Đakova i Osijeka.

Sva tri člana KK »Osijek« koja su se natjecala, uspjela su se plasirati u zadanim natjecanjima. Prva utakmica visine 1,10 m s baražem 1,20 m donijela je drugo mjesto Dušku Gagesu na grlu Sultan, IPK-a Retarstvo-Slogarstvo Osijek. Na peto mjesto plasirala se *Mirjana Baban* na kobili Emerik Shannon. U drugoj utakmici nazvanoj »Biraj svoje poene«, visine 1,20 m, s džoker-preponom 1,30 m, *Duško Gages* sa Sultanom plasirao se ponovno na prvo mjesto, *Mirjana Baban* na Shannonu bila je četvrta, a Tihana Teklić s Gordinljen zauzela je peto mjesto.

Posebno iznenađenje priredili su Turistička agencija »Ortran« iz Orahovice i Turistička agencija »Tema-tours« iz Osijeka, koji su nagradili najboljeg jahača turnira Orahovica '95 i to sedmodnevnim boravkom na Jadranu ili skijanjem u Slovačkoj. Bio je to Duško Gages iz KK »Osijek«, inače vojnik HV-a, koji je iskoristio prvi slobodni dan za svoj prvi ovogodišnji nastup na turniru. Pobjednik je odlučio da umjesto njega na ovaj put ode netko od djece poginulih hrvatskih vojnika.

Osječki preponaš Duško Gages

ODLIČJA KK »OSIJEK«

Osječanke osvajaju nagrade

U Đurđevcu je održano konjičko natjecanje u preskakanju prepona. Na programu su bila tri natjecanja, a sudjelovali su gotovo svi klubovi iz Hrvatske. Lijepo jahanje priredila je osječka uzdanica Mihaela Fehir, na grlu *Staromak Nikifora*.

U natjecanju visine 1,10 metar, đakovački jahač, a trener KK »Osijek« *Geza Nagy*, na grlu *Equador*, osvojio je drugo mjesto, a *Mirjana Baban*, na grlu *Emerik Shannon* (KK »Osijek«), treće mjesto.

U najtežoj utakmici dana, visine 1,20 metar, s baražem 1,30 metara, drugo mjesto zauzela je također Mirjana Baban sa Shannonom, treća je bila *Ljiljana Andraković*, na grlu *Mozart*, dok je *Tihana Teklić*, s grlom Gordi, također iz Osijeka, osvojila šesto mjesto.

Na sljedećem natjecanju, u Koprivnici, u utakmici visine 1,10 m, pod nazivom »Tuborg«, Tihana Teklić, s grlom Gordoni, osvojila je prvo mjesto, a drugoplasirana je također Osječanka, *Teuta Krasnići*, na grlu Mozart.

Davorka Porobić (Šuvak) *(Osijek, 1.10.1962.), članica je kluba od 1976. godine kada upoznaje trenera Josipa Furdu, čovjeka koji joj je usadio osnovna znanja o konjima i konjičkom sportu i ostao, prema vlastitom svjedočanstvu, upamćen po svojoj mudrosti i pravednosti.*

Natjecala se pretežno u preponskom jahanju, iako joj je prvi plasman treće mjesto u dresurnom jahanju, 1982. u Lipici, u sklopu zimskih priprema preponaša. Svoje prve javne nastupe 1979. opisala je riječima: "Nesretno iskustvo, jer sam nastupala u utakmici 1,10 m na 'Zmaju', koji je prije toga trčao seljačku galopsku utrku... Uzbuđenje, konjski znoj, skliz ak teren, gubitak kontrole i isključenje zbog nedozvoljenog napuštanja skakališta. Na drugom nastupu u Križevcima, iste godine, nakon čisto završenog parkura, 'Zmaj' i ja smo to proslavili iskakanjem preko ograde skakališta... I zbog toga opet bili isključeni (na zgražanje publike). Ostali turniri su bili uglavnom lijepo iskustvo... I zato nisu ni zanimljivi!"

Godine 1987. osječka seniorska ekipa, predvođena trenerom Rajkom Dokićem, nastupila je na međunarodnom natjecanju u Rumunjskoj, gdje je Davorka Porobić zvana "Dada", sa 'Žutom Ružom' osvojila drugo mjesto u utakmici "snaga skoka", preskočivši preponu visoku 1,50 m.

Na Prvenstvu Jugoslavije u Krumperku (Slovenija) 1989. Konjički klub Osijek bio je predstavljen uspješnim nastupom seniorske ekipe u sastavu: Davorka Porobić ('Žuta Ruža'), Mirjana Baban ('Pillángo') i Ljiljana Andraković ('Koteks'), koja je osvojila četvrto mjesto. Iako su nakon toga Davorka Porobić i 'Žuta Ruža' imenovane u državnu selekciju, odnosno ženski dio preponske reprezentacije Jugoslavije, nisu nastupile na Balkanijadi iste godine.

Na Božićnom turniru u Zagrebu 1993. Davorka je osvojila drugo mjesto na visini 1,20 m u utakmici "biraj svoje poene", skočivši "jocker" od 1,50 m na mladoj vlastitoj kobili 'Sara', a u godinama nakon toga, do 1997., uspješno je nastupala ostvarujući plasmane na grlima 'Afrodita' i 'Hera'. Vodila je Školu jahanja u kojoj je osposobila niz mladih jahača i mladih konja koji su vrlo uspješno nastupali na svim natjecanjima. Ipak, najveći trenerski uspjeh donio joj je Uliks Šimoković koji je na njezinoj kobili 'Sara' 1990. na posljednjem Prvenstvu Jugoslavije u Novom Sadu u klasi uzdanica osvojio prvo mjesto, što je bio jedan od najvećih uspjeha osječkih jahača u bivšoj državi.

- Za vrijeme natjecateljske i trenerske karijere, najviše sam se družila s djecom koju sam trenirala u Školi jahanja (1986.-1990.) i kasnije kao mlade sportaše... Nela, Dunja, Uliks, Zvone, Goca, Dule, Goran i još mnogi drugi... Ujahala sam, uvela u trening i trenirala gotovo sve konje s kojima sam se natjecala, a i mnoge druge koji su služili u Školi jahanja i kasnije za sport mladih natjecatelja: 'Santos', 'Nela', 'Alisa', 'Sara', 'Kadina', 'Oskar', 'Hera'... - prisjetila se Davorka Porobić svojih najljepših trenutaka provedenih u klubu.

Davorka Porobić uspješno je vodila udrugu za terapijsko, rekreacijsko i sportsko jahanje "Mogu" od njezina osnutka 1997. do 2005., trenirajući, između ostalih, Borisa Zrmanjca i Ivana Sršića, jedine osječke paraolimpijce iz Sydneya (2000.) i Atene (2004.), nakon čega odlazi živjeti i raditi isti posao u SAD, gdje se nalazi i danas.

Davorka Porobić (Šuvak) i 'Žuta Ruža', Krumperk, 1989. - Foto M. Dragišić

Davorka Porobić (Šuvak) i 'Hera', Đakovo, 1993. - Foto M. Dragišić

Davorka Porobić (Šuvak) i 'Afrodita', Đakovo, 1995. - Foto M. Dragišić

Poslije nekoliko godina zatišja, u Osijeku održana atraktivna konjička priredba

"Pampas" opet privlači pozornost

Druga priredba prvog svehrvatskog međunarodnog natjecanja u preponskom jahanju "Croatia Cup '93" pokazala je da u Osijeku još uvijek postoji zanimanje, ali da ima i mogućnosti, za razvoj tog lijepog sporta s dugom tradicijom u središtu Osječko-baranjske županije i ovog dijela Hrvatske.

Konjički sport u Osijeku ima bogatu tradiciju. Precizan podatak dao mi je Željko Šeper, najbolji osječki jahač galopera svih vremena, podsjetivši da je prva konjička priredba održana na "Pampasu" prije 33 godine. Pobudilo je to u meni uspomene iz rane mladosti, kad je na nekadašnjoj oazi amaterskog, neobveznog nogometa, gdje su desetljećima odigravane utakmice na kojima su, poput Rio de Janeira, rađane mnoge kasnije zvijezde i zvjezdice osječkog nogometa, jednog dana osvanuo - improviziran i hipodrom. Na čuđenje svih koji su bili željni nogometa, pa kasnije hlađenja u uvijek dragoj Dravi, prvi konjički entuzijasti postaviše užad u obliku elipse i - održane su kasačke utrke. Sjećam se slavlja zbog trijumfa osječkog grla 'Fistra', vlasništvo Josipa Pepike Samodaja, koje je kasnije postalo, i ostalo, balkanskim rekorderom…

CROATIA CUP '93

Nije potrebno podsjećati na ono što smo svi mi, koji smo ostali tijekom domoljubnog rata stalno u Osijeku, preživjeli i pregrmjeli. O razaranjima grada i uništavanju svih dobara napisane su i knjige. Uz ostalo, zamrla je i svaka aktivnost Konjičkog kluba Osijek (nekad Drave), mnogo je konja pokradeno (zna se tko je krao!), a sve ono što je godinama strpljivo građeno je uništeno. Teško je bilo vjerovati da će, u vremenu kad i oni uvijek bogati osječki klubovi teško krpaju kraj s krajem, konjički sport tako brzo opet stati na vlastite noge. Tko zna da li bi, zaista, do toga i došlo, da se nije pojavio "Croatia Cup '93", prvo svehrvatsko međunarodno natjecanje u preponskom jahanju, koje je pokrenuo Konjički klub 'Arma' iz Zagreba, pokroviteljstva se primio Stjepan Mesić, predsjednik Sabora Republike Hrvatske, a sponzorstvo preuzeo 'Helios' osiguranje, d.d. iz Zagreba?!

PUTOKAZ

Organizator je, na sreću osječkog konjičkog sporta i sporta u cjelini, predvidio da se priredbe Cupa održe u četiri županijska središta (Zagreb, Osijek, Rijeka i Split), a da spektakularno finale bude u pulskoj Areni. Potaknulo je to na hitno prestrojavanje djelatnika u osječkom konjičkom klubu i oko njega, održana je Skupština i odredila novo čelništvo koje je, vrlo uspješno, položilo prvi ispit. Svi gosti osječke priredbe, koje sam pitao za ocjenu organizacije natjecanja, govorili su, zaista ne kurtoazno, samo u superlativima. Sportski djelatnici kojima je konjarstvo na srcu pokazali su da je tradicija onaj neprepoznatljivi fluid koji se nikad i ni u kojoj sredini ne može uništiti. Osječani imaju taj sport 'pod kožom', pa im, dakako uz podršku gospodarstvenih i političkih struktura grada, nije bilo posebice teško zadovoljiti i najprobirljivije ukuse. Uz "Helios" su se javili sponzori osječke priredbe, pojavili "Elektromodul" i "Endrih automati", a svečanom otvaranju bio je nazočan i g. Branimir Glavaš, župan osječko-baranjski, koji je podijelio i nagrade najuspješnijima u glavnoj utakmici, za "Trofej Croatia Cupa '93", u nedjeljno popodne 23. svibnja na osječkom "Pampasu". Sudeći prema onomu što su učinili prije, u vrijeme i poslije prve poratne konjičke priredbe u Osijeku, g. Ivica Teklić, odnedavno predsjednik osječkog konjičkog kluba i suradnici, sami su odredili putokaz za budućnost. Na odsjaj velike priredbe na "Pampasu" nije trebalo dugo čekati. Konjički klub Osijek već je pokrenuo Školu jahanja, budući da su mnogi promatrači "Croatia Cupa '93" pokazali zanimanje za aktivno sudjelovanje u razvoju tog sporta.

JASAN CILJ

Međutim, to će biti samo prvi korak u obnavljanju potpuna djelovanja osječkog kluba. Sportski dosezi moraju doći u prvi plan. Nije potrebito ni isticati da trenutno Osječani, ponajprije zbog već opisanih razaranja i strahota, danas nemaju jahače i konje sposobne da se upuste u ravnopravno nadmetanje ni s najboljih hrvatskim, a da o inozemnim jahačima i grlima ni ne pričamo. Jer, ni vrhunski hrvatski predstavnici, kad prijeđu granicu, gube na značaju, što je, opet, odraz visine ulaganja u kupovinu konja ponajprije. U tom zaključku zacrtan je i jasan cilj koji pred sobom imaju djelatnici novoizabranog čelništva Konjičkog kluba Osijek. Omasovljenje, otvaranjem Škole jahanja i privlačenjem svih zainteresiranih za rekreacijsko jahanje, mora biti samo prvi korak ka potpunoj obnovi imagea koji su 'Fistra', 'Pluton' i ostali osječki konji, kasači ponajprije (s vozačima Bojanom Pušenjakom, Perom Crnkovićem…) godinama gradili na zadovoljstvo brojnih 'esekera'. Stvaranje kvalitetna stada neće biti nimalo lako, jer su konji basnoslovno skupi, dakako oni kvalitetni. Opet se, zbog toga, javlja dobro poznat refren: samo uključivanje gospodarstva i pojedinaca koji su spremni uložiti svoja sredstva s nadom da će, kad-tad, od ulaganja imati profit. O načinu, porivima i prvim rezultatima mogu se obratiti g. Ivanu Glavašu, danas Zagrepčaninu, koji je baš iz Osijeka u kojem je dugo živio i radio, zbog kvalitete svojih konja i znanja "Arminih" jahača, Ante Šimleše iznad svih, odnio najviše novaca! Tek kad se opet i na "Pampasu" budu održavale vrhunske kasačke, galopske i preponske utakmice, s pratećim obilježjima, od modnog odijevanja djevojaka i žena, pa do kladionica, moći ću pisati i pričati o potpunom buđenju konjičkog sporta u gradu na Dravi. A "Croatia Cup '93"? Natjecanje koje može probuditi kompletan konjički sport. Pod uvjetom da naiđe na odgovarajuću podršku u gospodarstvu iznad svega. U protivnom, "Pampas" će opet zarasti u travu, a konjički sport pasti u zaborav… (što se, nažalost, na prijelazu stoljeća i dogodilo, op. ur.)

Svečanost otvaranja na 'Pampasu' uveličali su i padobranci Aero kluba Osijek. Gledateljima su se predstavili Tihomir Opačić, Darko Reinspach, Danijela Miljković, Zdenko Grozdanić, Zdenko Conjar, Jadranka Zaradić i Helena Janson (prema redoslijedu skokova), koja je donijela i hrvatski barjak. Sa svečane tribine nazočnima su se obratili Igor Vrandečić i Ivica Teklić, članovi Organizacijskog odbora, a natjecanje je pozdravnim govorom otvorio Branimir Glavaš, župan osječko-baranjski.

Najzadovoljniji je, dakako uz Antu Šimlešu koji je dokazao da je najbolji hrvatski jahač, bio Ivan Glavaš, jedan od suvlasnika zagrebačke "Arme". Bivši Osječanin, koji je očito brzo shvatio kakvu korist skrivaju konjička natjecanja, sasvim se posvetio tom atraktivnom sportu. U svom bivšem gradu osvojio je pregršt pokala kojima je "zatrpao" prtljažnik svog karavan-automobila, ali je mnogo bitnije bilo ono što je pokupio u - plavim kuvertama koje su dijeljene zajedno s pokalima nakon svake utakmice.

Najvažnija utakmica osječke priredbe bila je ona za "Trofej Croatia Cupa'93" u kojoj je pobijedio Ante Šimleša na grlu 'Helios Zippy', ali u sveukupnom poretku poslije dvije priredbe vode Kristina Grilec i Geza Nagy. Ostali pobjednici na "Pampasu" bili su: Geza Nagy (grlo 'Roko') za "Trofej Helios", Ante Šimleša na grlu 'Helios Zippy' u utakmici "skupljaj svoje bodove", među mladim jahačima i konjima bilo je sedam podjednako dobrih, među kojima su bili i Osječani Duško Gages ('Sultan') i Mirjana Baban ('Shannon'), a "Trofej Damira Vilhelma" pripao je paru Ante Šimleša - Renato Levanić.

Poslije Zagreba i Osijeka, priredbe "Croatia Cupa '93" bit će održane u još tri velika grada. U Rijeci je natjecanje 12. i 13. lipnja, u Splitu 31. srpnja i 1. kolovoza, a svečanu završnicu kup će imati od 13. do 15. kolovoza u pulskoj Areni. Osim Kristine Grilec ("Arma" Zagreb) i Geze Nagya (Đakovo), koji vode u poretku sa po 15 bodova, sveukupnom trijumfu nadaju se svi koji su u Zagrebu i Osijeku osvojili bodove, a to su: Renato Levanić (Purgerski konjički klub Zagreb) sa 13, Ante Šimleša sa 10, Matjaž Čik iz Slovenije sa 8, Josip Zirn (Đakovo) i Zoltan Kiss iz Mađarske sa po 5 bodova. Pobjednik svake utakmice za "Trofej Croatia Cupa '93" dobiva deset bodova, drugoplasirani osam, trećeplasirani sedam, četvrtoplasirani šest, a petoplasirani pet bodova.

(Dragutin Kerže, Magazin, "Glas Slavonije", 3.6.1993.)

Sredinom kolovoza 1994. u Bereku pokraj Bjelovara održan je tradicionalni konjički turnir u preskakanju prepona na kojemu su Osječani dominirali (Tihana Teklić na grlu *Gordini*, Marijan Jukić na *IPK Osijek Sultanu* i Ljiljana Andraković sa *Nikiforom*). No, u najtežoj utakmici dana, *Osječka pivovara Smaragd* preskočio je "jocker" preponu 1,40 m nakon čega je Ljiljana Andraković bila proglašena najuspješnijim natjecateljem turnira. Pampas je 25. rujna 1994. bio domaćin Prvenstva Hrvatske u kategoriji mladih konja, u dobi od četiri i pet godina. Na utakmici visine 1 m za četverogodce drugo mjesto osvojila je Osječanka Tihana Teklić na *Gordiniju*, a treće mjesto Danijela Flaško (udano Žuljević) na *Selmi*. Izvan konkurencije, najboljeplasirani Osječanin bio je Boris Šeper na *Belindi*. Zbrojem rezultata prve i druge utakmice ukupno su trećeplasirani na prvenstvu za četverogodce bili Tihana Teklić i *Gordini*, a u utakmici za petogodce viceprvak države postao je Duško Gages sa *Sultanom*.

Viceprvakinja Hrvatske 1995. na državnom prvenstvu za uzdanice postaje i Mihaela Fehir s *Nikiforom*, a isti rezultat ponavlja i sljedeće godine s *Uranom*. Izvrstan mladi jahač Marijan Jukić ostvarivao je plasmane s grlima *Sultan* i *Neva Nevičica* od 1995. - 2001., kada počinje voziti kasačke utrke, sve do 2004.

Mihaela Fehir i ‚Nikifora', Đakovo, 1995. – Foto M. Dragišić

Marijan Jukić i 'Sultan', Đakovo, 1995. - Foto M. Dragišić

Početkom svake kalendarske godine redovito su se održavale godišnje skupštine Konjičkog kluba Osijek pa su tako 1995. na sjednici, osim članova i simpatizera konjičkog sporta u gradu na Dravi, prisustvovali i predstavnici sedam klubova iz cijele Hrvatske, te Hrvatskog konjičkog saveza. To je ujedno bila i prilika da se obilježi i 35 godina osječkog konjičkog kluba, kada su posebno istaknuti uspjesi Ljiljane Andraković i Mirjane Baban te kasačkog grla *Arijel*, s vozačem Milanom Čačićem i trenerom Dubravkom Sladićem. Nazočnima se tada obratio i predsjednik Hrvatskog konjičkog saveza Ivica Mandić koji je rekao da je osječki klub jedan od najboljih u Hrvatskoj, zbog čega mu je s punim povjerenjem dodijeljeno otvaranje i prvog kola ovogodišnjeg "Croatia Cupa".

Godine 1997. i '98. članovi Osijeka sudjelovali su na 80-ak natjecanja u zemlji i inozemstvu, a u klubu su bili najbrojniji preponski jahači. Njih 19 sudjelovalo je na raznim natjecanjima seniora, juniora i uzdanica, a skakali su na visini prepona od 0,80 do 1,40 metara. Tih godina se odlazilo na natjecanja na "Križevačko spravišće" te na turnire u Zagreb, Golu, Zelinu, Rijeku, Đakovo, Split, Pulu, Đurđevac i Koprivnicu, uz domaće nastupe na Pampasu. Nastupali su Ljiljana Andraković sa *Osječka pivovara Smaragdom*, Mirjana Baban sa *Emerik Shannon*, Goran Džambo na *Fantomu*, Tihana Teklić na *Hotel Osijek Sonati* i Igor Dujmović na *IPK Savani*. Pri tom su ostvarivali zapažene rezultate ne ostajući gotovo ni na jednom turniru bez plasmana. Svakako treba istaknuti kako je u klubu djelovalo još darovitih mladih jahača, a uz već nabrojane seniore, rad je bio nezamisliv bez nastupa tada mladih Danijele Flaško, Marijana Jukića, Tihane Gotić, Sandre Milić, Tine Medak, Krešimira Stankovića i drugih. Uz uspjehe mladih jahača, velik potencijal predstavljao je i određeni broj mladih grla kojima je sezona bila debitantska pa su skakali uglavnom na manjim visinama (Tanja Pakozdi i *Alisa*, Gabrijela Kubian i *Hera-Agrolivana* te Spomenka Baban s *Larom*). Uspješne nastupe imali su i Željko Šeper s *Larnom*, Igor Dujmović sa *Šik-šag Flower* te Ljiljana Andraković s *Munjom* i *Sagastom*.

Mama Tihana Teklić i 'Gordini', Levanjska varoš, 1996. - Foto M. Dragišić

Na novouređenom osječkom hipodromu u Svilajskoj ulici u organizaciji Konjičkog kluba Slavonija i Baranja naslov prvaka Hrvatske u juniorskoj konkurenciji za 1997. odnio je član KK-a Osijek-Olimpija (kako je klub nosio naziv 1996. i '97.) Ivan Babić na grlu *Jamnica Uran*. Time je ovaj daroviti jahač ostvario svoj najveći i jedan od najistaknutijih rezultata osječkog jahanja uopće. Na istom natjecanju, na utakmicama nižih visina, bez kaznenog boda završile su redom: Danijela Flaško na grlu *Armani*, Tina Medak na *Munji*, Goran Džambo na *Daisy*, Ivana Gotić s *Dijanom*, Igor Dujmović na *Šik-šag Flower* i Ljiljana Andraković, koja je jahala na čak tri grla *(Lara, Sagasto i Dallas)*. Uspješan je bio i Željko Šeper koji je s grlom *Larno* osvojio treće mjesto, dok je Duško Gages na grlu *Ortran-Sultan* bio peti.

U 1997. i '98. godini, kao članica B reprezentacije Hrvatske, nastupila je Ljiljana Andraković na najvećem natjecanju u Hrvatskoj ("Volvo Cupu", a kasnije "Samsung Cupu" u Zagrebu), a zajedno je s Mirjanom Baban branila boje KK-a Osijek i na seniorskom "Croatia Cupu". Gabrijela Kubijan je na kobili *Dijani* osvojila drugo mjesto na Prvenstvu Hrvatske za uzdanice 1997., a Ivana Gotić je na istoj kobili 1998. naznačila svoj potencijal u juniorskoj konkurenciji jer je nakon svih održanih kola bila ukupno treća. Zanimljivo je istaknuti da je u prvom kolu, na domaćem terenu, Ivana na *Dijani* ostvarila najbolji rezultat u utakmici za juniorski "Croatia Cup", pa su svojim nastupom u parkuru zasluženo pobrale pljesak domaće publike.

Konjički klub Slavonija i Baranja je 1998. organizirao Prvenstvo Hrvatske za grla do pet i šest godina starosti. Ljiljana Andraković je sa *Centcomerc Sagastom* osvojila prvo mjesto u konkurenciji grla do pet godina starosti, a u istoj konkurenciji na *Munji je* bila treća. Četvrto mjesto pripalo je Goranu Džambi na grlu *Daisy*, dok je peti bio Igor Dujmović na grlu *Mia Šik-šag Flower*. U konkurenciji grla do šest godina, Duško Gages na grlu *Neron*, osvojio je drugo mjesto. Mlada Sara Teklić je na grlu *Gordini* nizala, jedno za

Kći Sara Teklić i 'Gordini', Gudovac, 1998. - Foto M. Dragišić

drugim, plasmane na utakmicama visine prepona do 1,10 m. Tih godina bila je zapažena i mlada Marija Đidara na kobili *Heri* i kastratu *Neronu*. Osječanke (Ljiljana Andraković, Marija Đidara i Ivana Gotić) su prvi puta sudjelovale i na "military" natjecanju u Istri potvrđujući svoju darovitost i u disciplini višeboja zauzevši ekipno četvrto mjesto u jakoj konkurenciji. Inače je riječ o sportskoj disciplini svestrane provjere konja, što uključuje dresuru, fizičku izdržljivost i preskakanje prepona.

Sljedeće 1999. na Prvenstvu Hrvatske za uzdanice u Torčecu, Marija Đidara s *Herom* osvaja treće mjesto, a Ljiljana Andraković nastavlja seriju izuzetnih rezultata i osvajanja državnih medalja: reprizira osvajanje državnog prvenstva, ovaj put za šestogodce sa *Sagastom*, dok drugo mjesto osvaja sa *Dalasom*, kao i s *Lindom* za petogodce. Uspjesi na izmaku 90-ih upotpunjeni su i drugim mjestom Gorana Džambe na osječkom i splitskom turniru s grlom *Daisy*, dok Ljiljana Andraković na grlu *Smaragd* bez ijednog kaznenog boda osvaja prvo mjesto u glavnoj utakmici dana u okviru 4. kola "Croatia Cupa" održanog u Sinju. Inače, ovo natjecanje proteklo je apsolutno u znaku Osječana i zbog drugog mjesta Duška Gagesa na grlu *Larno* (2008. s grlom Eddy će osvojiti broncu na državnom prvenstvu za mlade konje) a 2007. i 2008. godine s *Eddyem* na utakmicama za mlade konje osvaja naslove prvaka. Nezaboravnu '99. potvrdio je i Igor Dujmović na *Neronu* osvojivši prijelazni pehar grada Vinkovaca. Na "Đakovačkim vezovima" 2000. je po prvi puta bila organizirana vrlo atraktivna utakmica "jahati i voziti" pred oko 2.000 gledatelja. Nakon sedam prepona visine 1,20 m, uslijedila je vožnja biciklom preko vodene prepreke i na kraju vožnja automobila između pet postavljenih kapija. Cilj utakmice bila je spretnost i brzina, nastup je mjeren kronometrom, a svaka pogreška donosila je pet kaznenih sekundi. Uz devetoricu muškaraca u jahanju i vožnji okušala se Ljiljana Andraković, koja je sa *Sagastom*, na kraju bila treća.

Ivana Gotić i 'Diana', Osijek, 1998. - Foto M. Dragišić

Marija Đidara i 'Hera', Osijek, 1998. - Foto M. Dragišić

Igor Dujmović i 'Neva Nevičica', 2003. - Foto M. Romulić

Mirjana Baban i 'Shannon', Zagreb, 1992. - Foto G. Hladnik

***Mirjana Baban** (Belišće, 5.2.1965.), članica je Konjičkog kluba Drava/Osijek od 1978. U 16 godina bavljenja preponskim jahanjem (1982.-1998.) najviše duguje 'Javoru' na kojem je naučila osnove jahanja, zatim 'Zmaju' s kojim je pobijedila na svom prvom natjecanju u životu, 'Pillángo', s kojom se natjecala na najvišim seniorskim parkurima i privatnoj kobili 'Shannon', s kojom je imala najviše plasmana. Treneri koji su joj to pomogli ostvariti su: Željko Šeper, Draško Drašković, Karolj Molnar, Rajko Dokić i Geza Nagy. Osobe kojima također duguje zahvalnost su tzv. "konjovodci", mladi pomagači koji su je šest godina vjerno pratili i pomagali joj na svim treninzima i turnirima s kobilom 'Shannon' - Romana Vasić i Nikola Despotović. Zahvalnost duguje i veterinarskom tehničaru Marinku Gavranu za brigu o zdravlju kobile 'Shannon', potkivaču Pavi Mijatoviću, te tada budućem suprugu Zoranu Ristiću koji je vozio nju i 'Shannon' na sve turnire i neizmjerna joj je podrška u životu gotovo četiri desetljeća. Posebnu zahvalnost iskazuje kumovima Teklić te Radomiru i Aleksandri koji su pružili smještaj za 'Shannon' u posljednje dvije godine njezina života kada nas je napustila u dobi od 25 godina. Zahvalnost duguje i najboljoj prijateljici Mileni Dragišić, koja ne samo da je bila svakodnevno na hipodromu uz Mirjanu u njezinih punih 20 sportskih godina, nego joj je vjerni oslonac u svim životnim usponima i padovima, od prve do posljednje prepreke u životu sve do dana današnjega.*

Mirjana Baban i 'Shannon' na osječkom treningu, 1,50 m, 1996. - Foto E. Šeper

Prvi uspjeh Mirjana Baban postigla je već na svom prvom natjecanju u životu, pobijedivši na međunarodnoj utakmici za mlade konje i jahače u Križevcima 1982., a potom nastavila niz plasmana s grlom nepoznatog porijekla ('Zmaj'). S 'Pillángo' 1987. na Ekipnom seniorskom prvenstvu Hrvatske u Zagrebu osvaja treće mjesto, dok na Ekipnom prvenstvu Jugoslavije u Križevcima zauzima peto mjesto. Sljedeće godine osvojila je i pojedinačno drugo mjesto u kategoriji seniora A skupine nakon pet održanih kola na Prvenstvu Hrvatske, dok na Ekipnom prvenstvu Jugoslavije u Novom Sadu ostvaruje peto mjesto. Na Prvenstvu Jugoslavije 1989. u Krumperku participirala je u ekipnom četvrtom mjestu. Godine 1992. na prvom Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina u Zagrebu osvaja drugo mjesto sa 'Shannon' i nastavlja nizati sportske uspjehe do 1998.

Od međunarodnih natjecanja ističe joj se odličan nastup 1989. u Kiskunhalasu (Mađarska), peto mjesto na Banat kupu u Temišvaru (Rumunjska), te turnir u mađarskom Tamašiju 1994. (gdje je dobila posebnu nagradu).

Zahvalnica Hrvatskog konjičkog saveza Mirjani Baban. Slijeva su Dražen Gagro i Ognjen Preost, tajnik i predsjednik HKS-a, Zagreb, 2012. - Foto S. Koblar

Mirjana Baban i 'Shannon', Zagreb, 1992. - Foto M. Dragišić

Spomenka Baban i 'Lara', Osijek, 1996. - Foto M. Dragišić

Novi uzlet

Godine 2002. na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u Levanjskoj Varoši Igor Dujmović i *Ancona* domogli su se srebra, a Emilia Džambo je 2003. na visini prepona 1,30 m osvojila četvrto mjesto za "Pokal Grada Osijeka" s pastuhom *Emiliom*. Sličan rezultat Emilia je ostvarila 2002. na 1. Hrvatskom derbiju na visini 1,35 m s kobilom *Daisy* kada je zauzela peto mjesto. Ova jahačica najveće je uspjehe postigla 2009. s kobilom *Destiny* na "Đakovačkim vezovima" ("rastuće poteškoće" na visinama 1,10 - 1,40 m) kada je bila treća te jednim prvim mjestom u utakmici na 1,10 m.

Osobito je uspješan s mladim konjima (gotovo svi u vlasništvu Josipa Vlade Krivića) bio Dražen Gagro 2005 i 2006. Na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina plasirao se na drugo mjesto s konjem *All My Love*, kao i s konjem *Cro Cop* za šestogodce. Na sljedećem Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina osvaja zlatnu medalju s pastuhom *Cezarom* te brončanu s *Allamom*, a još dvije medalje istog sjaja ponavlja u kategoriji šestogodaca (zlato s *All My Love*) i sedmogodaca (bronca sa *Špar Ella Electrom*, vlasnika Zlatka Navojca).

Jedna od najuspješnijih osječkih seniorki u novije vrijeme je Danijela Žuljević (prije Flaško) koja je na državnim prvenstvima, "Croatia Cupu", kao i ostalim domaćim i međunarodnim turnirima, ostvarila niz solidnih plasmana s grlima *Diana, Nela, Žuta Ruža, Armani, Clementina, Laguna i Edward*. Bila je članica hrvatske reprezentacije na Balkanijadi u bugarskom Plovdivu 2010. s kobilom *Lagunom* u vlasništvu Andreje Vidović.

Od mlađih jahač(ica) kluba, u novom se tisućljeću izdvaja nekoliko imena. Prije svih Doris Galinec koja je 2007. na "Croatia Cupu" za kadete na *Ilanu* u ukupnom poretku osvojila naslov pobjednice. Na Prvenstvu Hrvatske za kadete u Trilju iste godine Doris Galinec je bila četvrta, a pobjedničko postolje je trećim mjestom dohvatila njezina klupska kolegica Tanja Kovačić na grlu *Daisy*, dok je dominaciju

Dražen Gagro i 'All my love', Zagreb, 2008. - Foto S. Koblar

Osječanki zaokružila petim mjestom Martina Ivković na grlu *Deni*. Galinec je darovitost nastavila iskazivati i 2008. kada je zauzela ukupno drugo mjesto u "Croatia Cupu" i treće mjesto na Prvenstvu Hrvatske za kadete u Dardi, dok je Martina Ivković (*Deni*) bila četvrta. Ova potonja napredak je iskazala sljedeće, 2009. kada je u konkurenciji juniorki na državnom prvenstvu u Osijeku na *Tralocu* dohvatila treće mjesto, tik ispred Doris Galinec na *Aronu*.

Zahvaljujući agilnosti klupskog čelništva u Osijek je 2004. vraćen "Croatia Cup", a u sljedeće četiri godine KK Osijek je imao prilike organizirati završnice ove priredbe, odnosno najkvalitetnijeg hrvatskog natjecanja u preponskom jahanju. Završnica "Croatia Cupa" u tom je razdoblju bila dio trodnevnih "Dana konjičkog sporta" u sklopu kojih se održavalo tradicionalno natjecanje za "Pokal Grada Osijeka" te međunarodne kasačke utrke (2007., '08., '09.) koje su se tih godina održavale u suorganizaciji s Kasačkim klubom Fistra, inače ustrojstvenim oblikom Konjičkog kluba Osijek.

Ova je natjecanja pohodilo svake godine 100-tinjak konja i 50-ak jahača, a nagradni fond kretao se prosječno oko 40.000 kuna. Tijekom ovog, najplodnijeg razdoblja za konjički sport u Osijeku nakon Domovinskog rata, hipodrom Pampas produktivnim se ulaganjima i modernizacijom transformirao u jedan od najljepših u Hrvatskoj, za što su bili zaslužni vrijedni članovi kluba poneseni entuzijazmom i energijom tadašnjeg predsjednika Damira Harangoze. Zasigurno se to ne bi dogodilo bez znatne financijske pomoći Grada Osijeka, Osječko-baranjske županije, kao i brojnih sponzora koji su pomagali u obnovi infrastrukture i organizaciji natjecanja. "Pokal Grada Osijeka" etablirao se kao dugogodišnje tradicionalno natjecanje od posebnog interesa za Grad Osijek, a uz navedena natjecanja u preponskom jahanju te kasačkom sportu, kao apsolutnim perjanicama, klub se založio i za širenje spektra konjičkih grana počevši razvijati dresurno jahanje s popratnim natjecanjima, a u Čepinu je bio suorganizator Prvenstva Hrvatske u vožnji dvoprega.

Ljiljana Andraković *(Osijek, 9.9.1968.), bila je članica kluba od 1980., a u 16 godina bavljenja preponskim jahanjem (1986. - 2002.) jahala je 14 konja: 'Smaragd', 'Sagasto', 'Kava', 'Koteks', 'Žuta Ruža', 'Fantast', 'Nikifora', 'Uran', 'Dallas', 'Linda', 'Emilio', 'Arthur', 'Collonelo' i 'Lux'. Postigla je niz zapaženih rezultata na domaćim i međunarodnim natjecanjima, skačući najviše seniorske parkure. Kao član seniorske ekipe osvojila je treće mjesto na Prvenstvu Hrvatske 1987., a na Prvenstvu Jugoslavije 1989. u Krumperku osvojila je četvrto mjesto. Od domaćih natjecanja, zanimljivo je istaknuti da su na spektakularnom natjecanju za "Croatia Cup" 1993., u prepunoj Pulskoj areni (noću, pod reflektorima) Ljiljana '(Smaragd') i Duško Gages ('Sultan') pobijedili u utakmici "štafeta". Ljiljana je također ostvarila značajne plasmane na državnim prvenstvima mladih konja, pa je, tako, 1998. i '99. osvajala prva mjesta sa 'Sagastom' među petogodcima i šestogodcima. Na istoj vrsti natjecanja bilježila je i drugo mjesto sa šestogodcem 'Dallasom' i petogotkom 'Lindom'.*

U mađarskom gradu Tamašiju 1994., '95. i '96. godine proglašavana je za najuspješniju stranu natjecateljicu na turniru, jašući 'Smaragda', a 1995. u Budimpešti (Mađarska) osvaja treće mjesto. Iste godine nastupila je po prvi puta za reprezentaciju na CSIO natjecanju pod imenom "Ford Cup" u mađarskom Kiskunhalasu.

Trenirali su je Željko Šeper, Rajko Dokić, Geza Nagy i Renato Levanić (pod čijim vodstvom 1996. ulazi u reprezentaciju te do 2001. s grlima 'Smaragd' i 'Sagasto' ostvaruje zapažene rezultate na "visokim" utakmicama). Nastupila je na sva tri natjecanja Svjetskog kupa u Zagrebu (1996., '97. i '98.).

I kao trener doprinosila je odličnim rezultatima, trenirajući Mihaelu Fehir koja je s 'Nikiforom' osvojila drugo mjesto na državnom prvenstvu za uzdanice 1995., a sljedeće godine ponovila isti rezultat s grlom 'Uran'. Najveći trenerski rezultat zasigurno joj je osvajanje juniorskog Prvenstva Hrvatske s Ivanom Babićem na 'Uranu', dok je 1998. njezina učenica Marija Đidara na natjecanju u eventingu/višeboju (ispit svestrane upotrebljivosti konja) osvojila ekipno četvrto mjesto.

Ljiljana Andraković bila je pripadnica Hrvatske vojske za vrijeme Domovinskog rata trenirajući, ponekad, i uz nadljudske napore, pod cijenu gubitka vlastitog života. Za vrijeme agresije na Osijek, uz povremenu pomoć Štefana Vartušeka i Gordane Pavić, vodila je kompletnu brigu o klupskim konjima koji su bili smješteni na farmi u Josipovcu do njihovog povratka u klub.

Obnašala je i dužnost voditeljice Škole jahanja (1992. - 1994.), a od 2002. član je Konjičkog kluba Baranja natječući se još i danas.

Ljiljana Andraković i 'Smaragd', Zagreb, 1997. - Foto M. Dragišić

Ljiljana Andraković i 'Smaragd', Zagreb, 1997. - Foto M. Dragišić

"Dani konjičkog sporta 2006."

Posljednji vikend mjeseca rujna i prvi listopada 2006. dugo će ostati u sjećanju svim natjecateljima, gostima i Osječanima, a posebice organizatoru Konjičkom klubu Osijek, Hrvatskom konjičkom poolu i Kasačkom klubu Fistra koji su bili domaćini prve (od tri) međunarodne trodnevne manifestacije nazvane "Dani konjičkog sporta". Atraktivna međunarodna priredba na osječkom hipodromu privukla je ukupno preko 3.000 gledatelja, ali se mora priznati da ih je ipak najviše došlo trećeg dana natjecanja kada su upriličene kasačke utrke, od kojih je svakako bila najznačajnija - derbi. Svojom uređenošću hipodrom Pampas tada nije zaostajao ni za europskim standardima, čime mu se vratio stari sjaj koji pamte samo stariji "esekeri". Toliko je zabljesnuo svojom ulickanošću da je ponio, više s divljenjem nego zavišću gostiju, titulu zasigurno tada najljepšeg u Hrvatskoj, za što je najzaslužnije vodstvo kluba na čelu s predsjednikom Damirom Harangozom, zatim Grad Osijek, Osječko baranjska županija te brojni sponzori koji su pomogli organizirati ovaj turnir. Od preponskih utakmica po težini su bile najjače one najviše, koje su se bodovale za finale "Croatia Cupa" i "Pokal Grada Osijeka", a bilo ih je ukupno osam. U međuprogramu je organizirana besplatna škola jahanja, dok je "McDonald's" nagradio najljepše crteže konja, dakako mališana.

Na preponskim utakmicama sudjelovalo je 65 grla s četrdesetak jahača iz Hrvatske, Njemačke, Slovačke i Srbije. Najatraktivnija posljednja preponska utakmica su bile barijere "Lux", gdje je trijumfirao njemački jahač Michael Hechtner (iz Berlina) na grlu *Lucke II* preskočivši 1,90 m i tako postavio službeni rekord osječkog hipodroma. Michael je, inače, iste godine preskočio i 2,20 m. Dakako da je ovim skokom postao i najbolji jahač osječkog turnira jer je, prethodno na istom grlu, postao pobjednik i "Pokala Grada Osijeka". Hechtner se uspješno natjecao na grlima *Lucke II*, *Mona Lisa*, *Limnston* i *Boni*, pa je odnio nagradu u iznosu od 15.000 kuna, kao i nagradu sponzora zlatni lančić te umjetničku sliku. Završnica "Croatia Cupa" za juniore (kategorije LM, visina 1,25 m) bila je neizvjesna samo za Marka Pandžu iz KK-a Zagreb na grlu *Loutano* i Teu Tosenberger na grlu *Tango* iz KK-a Đakovo. Samo njih dvoje je, inače, još imalo izglede za konačan naslov, pa su se oni jedini i pojavili na finalu u Osijeku, gdje je Pandža slavio ispred Tosenberger. Završnica "Croatia Cupa" za seniore (kategorija Ma visina 1,35 m) okupila je devet jahača s prethodnih kola tog natjecanja, a sveukupnoj pobjedi u "Croatia Cupu" '06. veselio se Denis Gugić iz KK-a Zagreb na grlu *Laremus*. U Osijeku su, pak, bolji od njega bili pobjednik Marko Hercigonja (*Nobilis*), također iz Zagreba, te sugrađanka mu Janka Krašovec *(Sirio)* i Križevčanin, ali tada član Osijeka, Dražen Gagro sa *'Špar Ela Elektra'*, inače sedmoplasirani u ukupnom poretku. Ukupni pobjednik juniorskog "Croatia Cupa" je Marko Pandža iz Zagreba s *Loutanom*, ispred Đakovčanke Tee Tosenberger, na grlu *Tango*.

Postavljen rekord skoka u vis na osječkom hipodromu, Michael Hechtner i 'Lucke II' u utakmici "barijere" na visini 1,90 m, 2006. - Foto A. Mikulić

Zoran Mundukovi ć i 'Lux' na 1,80 m, 2006. - Foto M. Baban

Robert Pal, barijere "Lux", 1,70 m, 2006. - Foto A. Mikulić

Ivan Babić i 'Santa Fee', Osijek, 2006. - Foto M. Romulić

Ivan Babić *(Osijek, 19.5.1979.) član je kluba od 1986., kada je imao samo sedam godina. Konji su ga počeli zanimati od najranijih dana jer je na hipodrom dolazio sa svojim ujakom Brankom Kasalom, dugogodišnjim članom osječkog kluba. Navedene godine doselio se u blizinu hipodroma, što je bio i presudan razlog za pojavu zanimanja za konje i konjički sport te upisuje Školu jahanja koju pohađa do 1991. Nakon smirivanja ratnih događanja, ljeta 1992. vraća se hipodromu i razvija interes za natjecateljskim aktivnostima. Prve korake u tom smjeru napravio je kao "berajter" 'Fantoma' kod Gorana Džambe, a nakon dvije godine pomaganja i učenja od roditelja dobiva i prvog konja imena 'Dečko'. Te godine počinje trenirati s Ljiljanom Andraković, a prvi nastup imao je u Križevcima 1995. Prva godina natjecanja bila mu je uspješna i poticajna za daljnji nastavak bavljenja konjičkim sportom.*

Upornim radom i trudom, uz pomoć trenerice Ljiljane Andraković, s grlom 'Uran' postiže zapažene rezultate 1997. na turnirima od Zagreba do Osijeka. Ističu se plasman na treće mjesto na utakmici "rastuće poteškoće" (visina 1,20 - 1,40 m) u Križevcima i drugo mjesto na kolu "Croatia Cupa" u Đakovu (visina 1,30 m). Svakako najznačajniji rezultat karijere Ivana Babića s 'Uranom' je prvo mjesto na juniorskom Prvenstvu Hrvatske 1997. u Osijeku. Sportom se aktivno bavio sve do 2003., kada se njegova privatna kobila 'Santa Fee' ozbiljno ozlijedila i nakon toga, nažalost, uginula. Bio je vlasnik njezina potomka 'Picassa' i jedne rasplodne kobile 'Top Star'. Više se ne bavi aktivno sportom, već uživa u konjičkim događanjima na Pampasu.

Ivan Babić i 'Uran', juniorski prvak Hrvatske - isječak iz časopisa Konjska snaga

Ivan Babić i 'Picasso', Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

Ivan Babić i 'Picasso', Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

MINULOG VIKENDA OSJEČKI HIPODROM NAŠAO SE U SREDIŠTU POZORNOSTI HRVATSKIH LJUBITELJA KONJIČKOG SPORTA

Pampas polako, ali sigurno prerasta u kultno sastajalište preponaša i kasača

Dani konjičkog sporta 2007. u Osijeku priuštili vrhunske užitke ljubiteljima preponskog jahanja i kasačkih utrka, uz nastup hrvatskih, ali i grla, jahača i vozača iz Njemačke, Slovenije i Srbije

Među pobjednicima kasačkih utrka bio je i Osječanin Dubravko Sladić s Dominikom (u vodstvu)

OSIJEK - Ako je, možda, moju lanjsku tvrdnju o izgledu osječkog hipodroma, koji se, doista ulickanošću približio europskim standardima, netko i primio s rezervom, minuli trodnevni konjički hepening na istom objektu, uz obalu Drave na zapadnom dijelu grada, razuvjerio je sve skeptike. Jer, Dani konjičkog sporta, koje su s mnogo entuzijazma i prepoznatljive ljubavi prema tom sportu organizirali članovi Konjičkog kluba Osijek i njegova sastavna dijela Fistre, kao cjelina visoko su iskoraknuli izvan hrvatskih granica! Tijekom trodnevnih natjecanja u preponskom jahanju i kasačkim utrkama, naime, Osječani su ugostili konje, jahače i vozače ne samo iz brojnih hrvatskih nego i iz klubova Njemačke, Slovenije i Srbije, među kojima je bilo i niz onih koji iza sebe već imaju brojne uspjehe i u međunarodnoj konkurenciji. Program je, doista, bio sastavljen vrlo ambiciozno, ali se, na kraju, pokazalo da nije bio prezahtjevan za potencijale koje ima aktualni konjički sport grada Osijeka.

DRAMA, COME BACK I REPRIZA

Tako su, u petak i subotu, na žalost malobrojni gledatelji imali priliku pratiti uvijek atraktivno, za oko lijepo preponsko jahanje, kad smo baš mi u Osijeku pozdravili ovogodišnje ukupne pobjednike Croatia cupa u seniorskoj, juniorskoj i kadetskoj konkurenciji, kad je rasplet kod seniora donio gotovo nezamislivu dramu (za konjički sport - svakako!), zatim smo svjedočili uspješnom come backu konjičke primadone Andree Novak Đermić (nakon poroda) u sport kojem pripada, te jednoj reprizi, onoj od prije godinu dana, kad nas je sve oduševio njemački jahač Michael Hechtner na svom pastuhu Lucke II.
Među kadetima, za Croatia cup, zadrhtalo je esekersko srce, jer je pobjednica '07 postala posve mlada Doris Galinec (još jedno slavlje kluba organizatora, nakon jedne od pobjednica prve utakmice, Danijele Žuljević), dok je juniorski pokal bez mnogo uzbuđenja osvojila Petra Terešak. No, za konačan rasplet seniora suci su, kako se utakmica bližila kraju, sve češće tražili kalkulator, za zbrajanje bodova. Sve je, naime "skrojio" naš glasoviti jahač Ante Šimleša, koji je, kako se kaže, "došao niotkuda" (jer je ove sezone samo jednom nastupio i nije imao nikakve izglede za konačan trijumf) i - presudio konačnog pobjednika. Nadmašivši u tzv. baražu sve supарnike, pa tako i Varaždinca Filipa Rožmarića i Zagrepčanina Denisa Gugića, na tron je "izbacio" Rožmariča na Cezaru, kojem je čak i subotnje šesto mjesto bilo dovoljno za ukupnu pobjedu u Croatia cupu 2007! Gugić se, zbog pola boda razlike, morao zadovoljiti "samo" drugim mjestom proklinjući pritom Šimlešin dolazak.
Gledatelji uvijek vole vidjeti barijere, kad konji moraju postupno preskakati prepone postavljene sve više i više. Lani nas je oduševio Nijemac Michael Hechtner na Luckeu II (tada 1,90), što je ovaj put reprizirao, s tim što mu je bilo dovoljno i "samo" deset centimetara niži preskok.

BALTHAZAR KAO VJETAR, BOGDAN OČARAO

Kasačke utrke, točnije šest trčanja u četiri utakmice, bile su i ovaj put vrlo privlačne Osječanima. Uostalom, davne 1959. su, na poticaj mesara Samodaja iz obližnje Strossmayerove, baš kasači istrčali prve kilometre na Pampasu, postavljajući tako temelje sada već bogatoj tradiciji

Natjecanje preponašana barijerama opet je izmamilo uzdahe gledateljstva

vezivanja ljudi i konja.
Veselju nije bilo kraja kad je iskusni Dubravko Sladić, podsjetivši na glasovitu kobilu po kojoj naš kasački klub danas nosi ime, kao pobjednik druge utakmice projurio ciljnom ravninom. Pritom, dakako, ni iznos novčane nagrade baš nije bio zanemariv, dapače! Dakako, kako su pobjednici u cilju bivali sve brži, napetost je u gledalištu sve više rasla, a kulminarala je dosloce u posljednjim minutama u nedjeljni suton osječkog hipodroma. Sjajni Slovenac Martin Mars, vozeći svoga Balthazara Luxa istrčao je izuzetno vrijeme (1:18,0) dokazujući kako pobjeda u prvom "hitu" nije bila slučajnost. Za kompletno zadovoljstvo, u redovima organizatora, pobrinuo se Damir Karan s Lanosom, kojem je treće mjesto u završnici donijelo (i) gotovo četiri tisuće kuna...
Već je "padala" noć kad su se konji, jahači i vozači povukli u osamu sagledavanja učinka na Danima konjičkog sporta, kad je, na svoj osebujan način, nesvakidašnji događaj zaokružio koncertom Zvonko Bogdan. Kantautor s nizom evergreena, među koje se već ubraja najnoviji "Tko te nema, taj te sanja...", također strastveni ljubitelj konjičkog sporta, perfektno se uklopio u konačan dojam o - priredbi za pamćenje.

Dragutin **KERŽE**

SEMAFOR KONJIČKOG HEPENINGA OSIJEK '07

Petak, 7. rujna
PREPONSKO JAHANJE - PRVA UTAKMICA (PREPONE 1,00 M): 1. Danijela Žuljević, Clementina (Osijek), Martina Posilović, Amelie (Tirajbar team, Zaprešić), Valentina Matoničkin, Anatol (Koprivnica) i Saša Milić, Aleks (Srbija) svi bez kaznenih bodova...; DRUGA UTAKMICA (PREPONE 1,10 M): 1. Duško Gages, Eddy (Osijek) 0 bodova (40,09), 2. Emilia Džambo, Daisy (Osijek) 0 (41,25), 3. Robert Pal, Skippina (Sv. Juraj, Zagreb) 0 (43,54)...; TREĆA UTAKMICA (PREPONE VISINA 1,20 M): 1. Denis Gugić, Ianos (Zagreb) 0 bodova (32,55),2. Denis Gugić, Quinaros (Zagreb) 0 (33,50), 3. Saša Torre, Elza (Equiteam) 0 (35,02)...; ČETVRTA UTAKMICA - SENIORSKI CROATIA CUP (PREPONE 1.35 M): 1. Ante Šimleša, Traloc (Sv. Juraj) 0 (35,95), 2. Denis Gugić, Laremus (Zagreb) 0 (36,9+87), 3. Srđan Grmaškoski, Špar Ela Electra (Špar) 0 (37,45)...; završni poredak u Croatia cupu: 1. Rožmarić 35,5 bodova (u Osijeku 10,5), 2. Gugić 35 (u Osijeku 12), 3. Vernalis Dokuzović, Odessa (Zagreb) 28,5 (7,5), 4. Saša Torre 21, 5. Danijela Žuljević 20 (u Osijeku 6), 6. Ante Šimleša, Traloc 20 (15 bodova)...
Subota, 8. rujna
PREPONSKO JAHANJE - UTAKMICA BROJ PET - CROATIA CUP U KADETSKOM UZRASTU (PREPONE 1,15 M): 1. Marco Captini, Wroom Wroom (Purgerski) 0 bodova (35,81), 2. Ana-Marija Kovač, Cometa II (Alvaro) 0 (36,01), 3. Ante Šimleša , Wizard (Sv. Juraj) 0(36,75)...
UTAKMICA BROJ ŠEST - CROATIA CUP U JUNIORSKOM UZRASTU(PREPONE 1,25 M): 1. Michael Hechtner, Mona Lisa (Njemačka) 0 (34,40), 2. Irena Nicović, Obsession (Srbija) 0 (35,75), 3. Saša Torre, Colonia (Equiteam) 0 (36,87)...
UTAKMICA BROJ SEDAM - "POKAL GRADA OSIJEKA" (PREPONE 1,40 M): 1. Andrea Novak Đelmić (Jarun, Zagreb) 0 (34,02), 2. Srđan Grmaškoski, Špar Ela Electra (Špar) 0 (34,79), 3. Katarina Ilić, Gijom (Srbija) 1 (82,28)...
UTAKMICA BROJ OSAM - BARIJERE(PREPONE OD 1,20 DO 1,80 M): 1. Michael Hechtner, Lucke II (Njemačka), 2. Denis Gugić,Laremus (Zagreb), 3. DenisGugić, Quinaros (Zagreb).
Besprijekorno su se utrke odvijale pod nadzorom istaknutih stručnjaka za svoja područja: Ivan Kuna, Željko Šeper, Mirjana Babian, Mila Rukovanjski, pa Ivica Bogadi, Geza Nagy i Mladen Brezić.
Nedjelja, 9. rujna
KASAČKE UTRKE - PRVA UTAKMICA: 1. Regina Sugor, vozač Damir Karan (Diamant, Lipik) 1:24,7, 2. Adin Bitter OAK, vozač Pero Crnković (Bjelovar) 1:25,4, 3. Rushever, vozač Đavid Ljubić (Filip, Oroslavje) 1:30,1;
DRUGA UTAKMICA: 1. Dominika, Dubravko Sladić (Fistra, Osijek) 1:22,5, 2. Cigo Be, Dario Kostanjšek (Zagreb) 1:23,4, 3. April, Dragutin Kostanjšek (Zagreb) 1:24,0...
TREĆA UTAKMICA, U DVIJE UTRKE: 1. Tracy Dragon, Dejan Katanić (Fistra) i Wichita, Matej Osojnak (Slovenija) po 1:19,8, 3. No Bad Boy, Gregor Mars (Slovenija) 1:20,0;
ČETVRTA UTAKMICA: 1. Balthazar Lux, vozač Martin Mars (Slovenija) 1:18,0, 2. Alpha, Nemanja Mašić (Diamant) 1:18,2, 3. Lanos, Damir Karan (Fistra) 1:20,4.
Vodstvo su tvorili Damir Harangozo, Luka Slišković, Robert Suknović i Ivica Polih-Ita, a u sudačkom kolegiju bili su: Nenad Šustić, Bela Šarkezi, Željko Šeper i Mladen Brezić.

Harangozo: "Pljušte samo čestitke!"

● Dane konjičkog sporta zamislio je, a potom, uz bezrezervnu pomoć i potporu brojnih suradnika, realizirao agilni Damir Harangozo, predsjednik Konjičkog kluba Osijek. Nakon priredbe, s mnogo razloga, sjao je od sreće:
- Mislim da je "sve bilo za pet", kazao nam je. - Držim da smo u organizacijskom smislu i zaslužili takvu ocjenu. Uostalom, stižu nam samo čestitke, iz Njemačke, Slovenije, Srbije, iz naših klubova... Na žalost, na Pampas je došlo manje ljudi nego što smo očekivali, ali vrijeme se urotilo protiv nas i tu nismo mogli ništa bitno mijenjati. No, sve u svemu, jako smo zadovoljni, sretni što smo pokazali našem gradu da baštinimo i jedan takav sport. Idemo dalje, nagodinu će biti još i bolje!
O koncertu Zvonka Bogdana, dodao je:
- Njegov dolazak i nastup poklonili smo svima koji su bili naši gosti, svim sudionicima i organizatorima, napose gledateljima. Vidjelo se, da boljih dar nismo ni mogli smisliti.
(D.KŽ.)

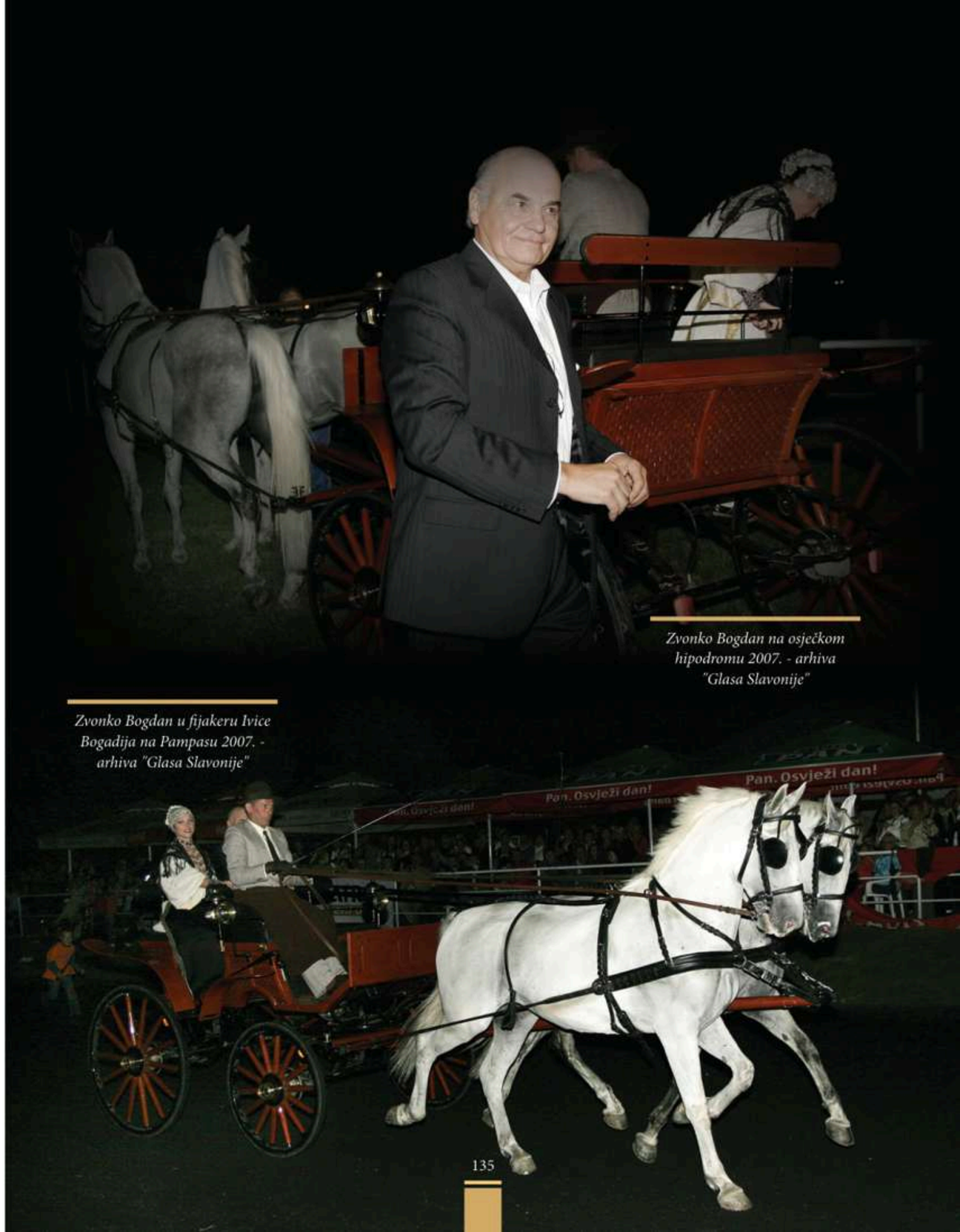

Zvonko Bogdan na osječkom hipodromu 2007. - arhiva "Glasa Slavonije"

Zvonko Bogdan u fijakeru Ivice Bogadija na Pampasu 2007. - arhiva "Glasa Slavonije"

Finale Croatia cupa ponovno u Osijeku

Nakon prošlogodišnje odlične organizacije finale Croatia cupa i ove je godine 7. i 8. rujna održano na osječkom hipodromu u organizaciji K.K. Osijek. Na odlično pripremljenom terenu parkure je postavljao iskusni Geza Nagy uz pomoć asistenta Gorana Džambe. Uz jahače iz Hrvatske sudjelovali su i jahači iz Srbije, Njemačke i Slovačke, a da su i oni prepoznali dobru organizaciju svjedoči čak 65 prijavljenih konja na turniru.

POLA BODA ODLUČILO JE POBJEDNIKA

Prvi dan natjecanja započeo je utakmicom visine 1 metar u kojoj je sudjelovalo 8 jahača,a njih četvero završili su parkur bez grešaka. Druga je na redu bila utakmica visine 110 cm u kojoj je sudjelovalo 30 jahača od kojih je čak 13 natjecatelja ušlo u baraž. Uslijedilo je dvostruko slavlje osječana jer je prvo mjesto bez kaznenih bodova u baražu osvojio Duško Gages s grlom 'Eddy' iz KK Osijek, a druga je bila njegova klupska kolegica Emilia Džambo s 'Daisy' i sekundu sporijim vremenom u baražu. Treći je bio Robert Pal sa 'Skippinom' iz KK Sv. Juraj, četvrti Marko Hercigonja s Led Zeppelinom iz KK Zagreb i peti Vedran Nervo sa 'Šansonom' iz AKK Križevci. Slijedila je utakmica visine 120 cm u kojoj je startalo 39 jahača, a 13 je ušlo u baraž. Kako su svi plasirani u baraž završili bez kaznenih bodova vrijeme je bilo odlučujuće, a najbrži je bio Denis Gugić s 'Lanosom' iz KK Zagreb koji je osvojio prvo ali i drugo mjesto s konjem 'Quinarosom'. Treće mjesto pripalo je Saši Torreu s 'Elzom' iz KK Equiteam Bjelovarski sajam ispred četvrtoplasiranog Michaela Hechtnera i 'Luckea II' iz Njemačke, a peti je bio Srđan Grmaškoski sa 'Špar Allhalom' iz KK Špar. Glavna utakmica dana bila je bila je utakmica visine 135 cm koja je ujedno bila i Finale Croatia cupa za seniore, u kojoj se natjecalo 25 jahača. Od 6 natjecatelja koji su ušli u baraž, najbolji i najbrži je bio Ante Šimleša s kobilom 'Traloc' iz KK Sv. Juraj ispred Denisa Gugića s 'Laremusom' koji je osvojio drugo mjesto sa sekundu sporijim vremenom u baražu. Treće mjesto pripalo je Srđanu Grmaškoskom sa 'Špar Elom Electrom', četvrta je bila Andrea Novak Djelmić s 'Leventom' iz KK Jarun i peti ponovno Denis Gugić ovaj put s 'Quinarosom'. Što se tiče Croatia cupa, Ante Šimleša svojom pobjedom pomrsio je račune Gugiću kojem drugo mjesto u finalu nije bilo dostatno za pobjedu te je za pola boda u ukupnom poretku Croatia cupa izgubio od Filipa Rožmarića iz KK Majerling koji je zauzeo prvo mjesto. Treća u Croatia cupu bila je treća hrvatska seniorka Vernalis Dokuzović iz KK Zagreb.

POKAL GRADA OSIJEKA PRVI PUT U ŽENSKIM RUKAMA

Drugog dana prva na redu bila je utakmica visine 115 cm s američkim baražem, finale Croatia cupa za kadete. Od 35 konja na startu najbrži i bez kaznenih bodova u baražu bio je Marco Captini na kobili 'Wroom Wroom' iz Purgerskog KK koji je zasluženo odnio pobjedu. Bez kaznenih bodova no s lošijim vremenom slijedili su drugoplasirana Ana-Marija Kovač s 'Cometom II' iz KK Alvaro, trećeplasirani Ante Šimleša s 'Wizardom', četvrta Andrea Novak Djelmić s 'Darcos Onixom' i peti Robert Pal sa 'Skippinom'. Ukupna pobjednica Croatia cupa za kadete postala je domaća natjecateljica Doris Galinec iz KK Osijek, ispred drugoplasirane Kristine Lesjak iz KK Koprivnica i trećeplasirane Thee Jelčić iz KD Zagreb. Slijedila je utakmica visine 125 cm u kojoj su se juniori natjecali za pobjedu u Croatia cupu. Od 29 jahača koji su se natjecali u utakmici pobjedu odnosi njemac Michael Hechtner s 'Mona Lisom' bez kaznenih bodova u baražu i sekundu bržim vremenom od gošće iz Srbije Irene Nicović i njezine 'Obsession'. Treći također bez kaznenih bodova u baražu bio je Saša Torre s 'Coloniom', četvrta Andrea Novak Djelmić s 'Electrom' i peta odlična Valentina Matoničkin s 'Lorom' iz KK Koprivnice. Croatia cup za juniore uvjerljivo je osvojila aktualna državna prvakinja u ovoj kategoriji, Petra Terešak, na drugo mjesto plasirao se Marko Pandža iz KK Poni Express,a treća je bila Tea Tosenberger iz KK Đakovo. Već tradicionalno skakala se i utakmica "Pokal grada Osijeka" visine 140 cm u kojoj je ove godine sudjelovalo 13 jahača. Uz odlično jahanje, najviše sreće imala je Andrea Novak Djelmić s 'Leventom' koja je u baražu bez kaznenih bodova ostvarila bolje vrijeme od drugoplasiranog Srđana Grmaškoskog s 'Špar Elom Electrom'. Treća je bila gošća iz Srbije Katarina Ilić s 'Gijomom' koja je u osnovnom parkuru zaradila 1 kazneni bod za prekoračenje vremena isto kao i četvrti Michael Hechtner s 'Lucke II' no sa slabijim vremenom. Peti je bio Denis Gugić s 'Up to Date' i 4 kaznena boda u osnovnom parkuru. Posljednja na redu, gledateljima najzanimljivija, bila je utakmica pod nazivom Barijere. Sedam jahača započelo je borbu za pobjedu na preponama visine do 150 cm, a dva najbolja završili su na visini od 180 cm. Prvo mjesto, kao i prošle godine, osvojio je gost iz Njemačke Michael Hechtner s 'Lucke II' koji je preskočio zadanu visinu od 180 cm. Drugi je bio Denis Gugić s Laremusom i preskočenih 170 cm, a osvojio je i treće mjesto s konjem 'Quinarosom' koji je ispao u predzadnjem krugu. Četvrto mjesto podijelili su Michael Hechtner s 'Mona Lisom', Nervo Vedran sa 'Šansonom' i Srđan Grmaškoski sa 'Špar Elom Electrom'.

(Emilia Džambo, Magazin KOnji, listopad, 2007.)

Denis Gugić osvojio Croatia Cup

Drugi je među seniorima Filip Rožmarić, a treći Vedran Nervo.
Među uzdanicama pobjednica je Kristina Lesjak, druga je Doris Galinec, a treći Dario Harambašić

Finalno kolo Croatia Cupa u preponskom jahanju održano je 12. i 13. rujna na osječkom hipodromu, u organizaciji Konjičkoga kluba Osijek. Po izuzetno hladnom i kiši sklonom vremenu održano je osam utakmica od kojih su se tri bodovale za Croatia Cup. Budući da se bodovi u finalnom kolu množe koeficijentom 1,5, malo natjecatelja propušta sudjelovanje u finalu. Prvog dana održane su četiri utakmice. U prvoj utakmici s visinom prepona 100 cm, koja se boduje ex aequo (svi natjecatelji s jednakim brojem kaznenih bodova jednako su plasirani), sudjelovalo je 15 natjecateljskih parova od kojih je sedam parkur prošlo bez kaznenih bodova.

BROJNI NATJECATELJI

Utakmica s visinom prepona 110 cm i s jednim baražem privukla je čak 27 natjecateljskih parova, od kojih je devet osnovni parkur prošlo bez kaznenih bodova te steklo pravo natjecanja u baražu. Pobjednik je bio Andrija Hrgović iz KK Zagreb, koji je osvojio prvo i treće mjesto. Druga je bila Doris Galinec, mlada natjecateljica iz kluba domaćina, na svom 18-godišnjem pastuhu 'Tlanu', koji je nakon ovog turnira otišao u mirovinu. Treća utakmica s visinom prepona 120 cm privukla je čak 31 natjecatelja, a prvo mjesto osvojio je Srđan Grmaškoski iz KK Špar iz Bjelovara. Druga je bila mlada natjecateljica Ana Marija Kovač iz KK Alvaro, a treći Renato Levanić iz KK Zagreb. Četvrta, finalna utakmica Croatia Cupa za seniore s visinom prepona 135 cm privukla je naše najtrofejnije jahače, a pobjedu u utakmici odnio je Srđan Grmaškoski iz KK Špar, osvojivši prvo i drugo mjesto. Treći je bio Denis Gugić iz KK Zagreb. Nakon ove se utakmice znao ukupni poredak u Croatia Cupu za seniore: prvo mjesto osvojio je Denis Gugić iz KK Zagreb sa čak 17 bodova više od drugoplasiranog Filipa Rožmarića iz KK Majerling. Treće mjesto osvojio je Vedran Nervo iz Akademskog konjičkog kluba iz Križevaca.

SAMO JEDNA JUNIORKA

Nakon službenog dijela natjecanja gostoljubivi domaćini organizirali su večeru i druženje za sve sudionike turnira, što je potrajalo dugo u noć, dok nije prekinula obilna kiša koja se spustila na grad na Dravi. Prva utakmica drugog dana s visinom prepona 110 cm bila je finalna utakmica Croatia Cupa za uzdanice. U utakmici je pobijedio Andrija Hrgović iz KK Zagreb. Finalni poredak u Croatia Cupu za uzdanice nakon ove utakmice bio je sljedeći: prva je Kristina Lesjak iz KK Koprivnica, druga Doris Galinec iz KK Osijek, a treći Dario Harambašić iz KK Casanova, kojem je ovo tek druga natjecateljska sezona. U finalnoj utakmici Croatia Cupa za juniore prvo mjesto osvojio je Saša Torre iz KK Križevci 2008 na kobili 'Coloniji'. Juniorska je pobjednica - i jedina natjecateljica koja je nastupila u konkurenciji za Croatia Cup za juniore - Ana Marija Kovač iz KK Alvaro. U utakmici Pokal grada Osijeka trijumfirao je Srđan Grmaškoski iz KK Špar iz Bjelovara, osvojivši prvo, drugo i treće mjesto. Posljednja, izuzetno atraktivna utakmica Barijere Lux privukla je mnoštvo gledatelja. Pobijedila je Dora Zlamalik iz Purgerskog konjičkog kluba na kobili 'Dukas Nofrettete', preskočivši preponu visoku 160 cm.

(Antun Baković, Magazin KOnji, studeni, 2008.)

Denis Gugić i 'Quinaros', Osijek, 2007. - Foto B. Jurić

Željko Gagro i 'Cadfel', Croatia Cup, Osijek, 2007. - Foto B. Jurić

Trećeplasirana na Prvenstvu Hrvatske za juniore Martina Ivković i 'Traloc', Osijek, 2009. – Foto B. Šeper

Tanja Kovačić i 'Eddy', 2009. - Foto B. Šeper

Duško Gages *(Osijek, 19.5.1975.) u klubu je od 1985. kada je kao 10-godišnjak započeo s voltažiranjem. Kao najvažnije u svojoj karijeri ističe sljedeća grla: 'Kadina' (arapska kobila), 'Diana' (s kojom jaše u juniorskoj konkurenciji), 'Sultan' (s kojim je imao najbolje rezultate), te mlade konje u vlasništvu Josipa Vlade Krivića ('Artur', 'Cooper', 'Catch the Wind', 'Calderon'). Od trenera, pak, kojima najviše duguje za konjičke uspjehe ističe Rajka Dokića, Karolja Molnara, Davorku Šuvak te njemačke trenere Paula Schockemöhlea i Marcusa Riegera. U prvom dijelu svoje karijere, afinitet prema konjičkom sportu pronašao je u galopskim utrkama. Kao junioru mu je najdraže bilo sudjelovanje na juniorskom Prvenstvu Jugoslavije u Zagrebu 1989. s kobilom 'Dijanom' i trenerom Karoljem Molnarom, a kao vrlo mlad jahač iste godine intenzivno jaši kobile 'Stelu' i 'Selenu', trčeći utrke i u Zobnatici, Sinju i Bijeljini. No, nakon Domovinskog rata mijenja svoj prvotni interes te mu se od '93. do danas ljubav prema konjičkom sportu isključivo manifestira kroz preponsko jahanje. U međuvremenu se bavio konjičkim sportom i u Njemačkoj, jašući po dvije godine grla iz štale čuvenog vlasnika Paula Schockemöhlea te ona iz manje poznatih štala, kao i u Nizozemskoj.*

Od najviših plasmana pamti se pobjeda na 'Sultanu' u utakmici "štafeta" (s klupskom kolegicom Ljiljanom Andraković i 'Smaragdom') na spektakularnom natjecanju za "Croatia Cup" 1993. u pulskoj Areni, održano pod reflektorima, te treće mjesto iz 1994. na 'Sultanu', na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina. Kao najbolji jahač turnira u Orahovici 1995. (kada je jahao kao vojnik HV-a), odrekao se nagrade u korist djeteta poginulog hrvatskog vojnika.

S Ljiljanom Andraković bio je i voditelj Škole jahanja u razdoblju 1992. - '94, a postao je aktivan član "Hrvatskog sokola Osječko-baranjske županije Osijek" 1995. Otisnuvši se u zapadnu Europu, 1997. bilježio je brojne plasmane na preponskim turnirima, posebice u Njemačkoj. U Zimskom kupu 2013./14., u kategoriji jahača licenci S3 i S4, pobijedio je na 'Cooperu', tada šestogodišnjem pastuhu u vlasništvu Josipa Vlade Krivića. Još se i danas uspješno bavi preponskim sportom, a jaši za Konjički klub "Dunavski raj" u Vukovaru.

Duško Gages i 'Cooper', Zagreb 2014. – Foto P. Gospodnetić

Nakon skoro 40 godina još i danas uspješan u sedlu, Duško Gages i 'Weisse Dune 39' – Foto M. Milas

Duško Gages i 'Calderon', Zagreb 2014. - Foto P. Gospodnetić

Proslava 50 godina kluba

Godine 2009. Konjički klub Osijek proslavio je 50. obljetnicu svoga postojanja te je tom prigodom svim posjetiteljima ponudio besplatno trodnevno uživanje na najuglednijem godišnjem natjecanju konjičkog sporta na državnoj razini: Prvenstvu Hrvatske u preponskom jahanju u svim kategorijama (19. - 21.6.), u okviru kojega se održala i uobičajena utakmica za "Pokal Grada Osijeka" s međunarodnim karakterom.

Održano je 14 utakmica, sveukupnog nagradnog fonda od 54.000 kuna. Čak 183 starta na 14 utakmica visine od 1 do 1,45 m, s posljednjim baražom na visini od 1,55 m bili su izvrsno organizirani na osječkom hipodromu. Osim najboljih jahača iz Hrvatske, nastupili su jahači iz Italije, Makedonije i Srbije. U utakmicama "ex aequo", visine 1 m, prema propozicijama svi natjecatelji koji prođu bez kaznenih bodova dijele prvo mjesto. To je uspjelo Osječankama Tanji Kovačić na pastuhu *Eddyju*, Ani Jović na kastratu *M-Lejku* i Miji Krajini na kobili *Sonja*. U utakmici visine 1,10 m pobijedila je članica kluba slavljenika Emilia Džambo na kobili *Destiny*, a desetogodišnja Nina Madirazza na kobili *Buster* (Konjički klub Jarun) osvojila je Prvenstvo Hrvatske za poni jahače. Kao najmlađu jahačicu, organizator je nagradio i zlatnim lančićem s privjeskom konja, sponzora zlatarnice "Karat" iz Osijeka. Ema Bezik na kobili *Wroom Wroom* iz Konjičkog kluba Karoca (Zagreb) osvojila je titulu među kadetima.

Za prvenstvo države Osječani su jedino imali predstavnice u konkurenciji juniora, gdje je mlada Martina Ivković na kobili *Traloc* osvojila ukupno treće mjesto, a Doris Galinec na kastratu *Aronu* četvrto. Stelli Zambelli iz Konjičkog kluba Forca Fiume (Rijeka) jedinoj je uspjelo odjahati sve juniorske parkure bez greške te je, prema običaju, nakon osvajanja naslova prvaka u svojoj kategoriji završila u velikom vodenom rovu, ali ne s leđa konja, već u slavljeničkom prebacivanju preko leđa svojih kolega.

Dramatična je bila neizvjesna "borba" do samoga kraja na seniorskim parkurima visine 1,40 - 1,45 m između Renata Levanića, tadašnjeg državnog izbornika, na kobili *Localita* iz Konjičkog kluba Zagreb i Filipa Rožmarića na pastuhu *Cezaru* iz Karoce, što je *Cezaru* po drugi puta pošlo "za nogom". Potrebno je istaći da je ovo grlo "ujahao" Osječanin Zoran Mundukovič da bi ga njegov vlasnik Josip Vlado Krivić iz Osijeka prodao obitelji Rožmarić. Ta posljednja, ujedno i najteža utakmica Prvenstva, odlučena je na povišenim preponama u baražu, na respektabilnoj visini od 1,55 m koja se jahala i za "Pokal Grada Osijeka", a tamo je Janka Krašovec na kastratu *Cabanu* (Purgerski konjički klub, Zagreb) bila uspješnija od Srđana Grmaškoskog na kobili *Špar Ela Electra* (KK Špar, Bjelovar). Uz skulpturu "Svitanje" Nikole Fallera iz udruge "Slama", pokal Janki Krašovec je uručio tadašnji osječki gradonačelnik Krešimir Bubalo, a seniorskom prvaku Filipu Rožmariću umjetničku sliku Siniše Špiranovića.

Pobjedničko bacanje u rov, Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

Gradonačelnik Krešimir Bubalo uručuje skulpturu Janki Krašovec na 'Cabanu', 2009. - Foto B. Šeper

Pobjednici PH za kadete, Nini Madirazzi na 'Busteru', Željko Gagro uručuje medalju 2009. - Foto B. Šeper

Seniorski prvak Hrvatske Filip Rožmarić na 'Cezaru' u pobjedničkom krugu 2009. - Foto B. Šeper

Pokali i medalje za Prvenstvo Hrvatske 2009. - Foto B. Šeper

Zahvalnica Hrvatskog konjičkog Saveza Željku Šeperu, 2012.

Povodom 50 godina kluba skulpture akademskog kipara Hrvoja Dumančića podijeljene su zaslužnim članovima i prijateljima kluba. To su: Tomo Antunović, Draženka Gutzmirtl, Jarmila Janoška, Željko Šeper, Mila Rukovanjski, Dubravko Sladić, Pero Crnković, Milan Čačić, Nenad Šustić i istaknuti sportski novinar Dragutin Kerže.

Na svečanoj dodjeli skulptura povodom 50 godina postojanja kluba - Foto B. Šeper

Zoran Munduković *(Osijek, 20.2.1983.) član je kluba od 1994. Nakon završene Škole jahanja pod vodstvom Mile Rukovanjski, počinje trenirati kod Željka Šepera, kojem pomaže u radu njegovih konja 'Larna', 'Belinde' i 'Ahila'. Godine 1999. kupuje svog prvog konja 'Pontoša', a kasnije i 'Ontaria', 'Zenosa', 'Argentinu' i druge. Počevši suradnju s Josipom Vladom Krivićem 2002. počinje jahati konje u njegovu vlasništvu: 'Emilia', 'Luxa', 'Cro Copa', 'All my Love', 'Preussenulana', 'Alama', 'Cezara', a kasnije i 'Copacabanu', koju je sam uzgojio. Osim navedenih, grla s kojima također postiže rezultate su: 'Sorbona', 'Divina', 'Traloc', 'Croatino', 'Quercus', 'Contiki', 'Cannavaro', 'Come back' i 'Acocerto'. Trener koji je ostavio najdublji trag u njegovu razvoju je Geza Nagy. Bio je vodeći jahač kluba s početka novog milenija, pa je, tako, u Torčecu 2002. na barijerama na visini 1,70 m pobijedio s čuvenim grlom 'Lux', a istaknuo se i 2004. na Hrvatskom konjičkom derbiju osvojivši treće mjesto s 'Preussenulanom' te naslovom prvaka Hrvatske za petogodce s 'Cro Copom'. Rekord nekog osječkog preponaša drži upravo Munduković, a postignut je 2004. na osječkom hipodromu u utakmici "barijere". Povijesni skok dogodio se na visini od 1,80 m kada je Munduković s grlom 'Lux' podijelio prvo mjesto s Denisom Gugićem iz Zagreba. No, ovaj rekord Pampasa trajao je samo dvije godine budući da ga je srušio Nijemac Michael Hechtner, preskočivši na grlu (sličnog naziva!) 'Lucke II' 1,90 m, što je ostalo nenadmašeno do danas. 2010. i '11. na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina s 'Croatinom' biva brončani, a isti rezultat postiže godinu potom, s grlom 'Contiki'. Uspjehe je nastavio nizati do 2016. kada se natjecao u mađarskom gradu Harkanyu. Posljednju mladu generaciju zapaženih Osječanki (Tijana Špoljarić, Mia Krajina, Doris Galinec, Nives Sić, Martina Ivković…) trenirao je upravo Munduković. Njegov najznačajniji trenerski rezultat postignut je upravo u godini jubileja KK-a Osijek 2019. osvajanjem 17. "Pokala Grada Osijeka" od strane članice kluba Mije Krajine na 'Canabisu'. Posljednjih godina bavi se i uzgojem kvalitetnih sportskih grla na ergeli u Majškim Međama, a preponskim sportom planira se nastaviti baviti u skoroj budućnosti.*

Zoran Munduković i 'Contiki', Zagreb, 2011. - Foto S. Koblar

Zoran Munduković i 'Cro Cop', Kutjevo, 2004. - Foto. A. Mikulić

Zoran Munduković i 'Cedar', Zagreb, 2012. - Foto S. Koblar

Zoran Munduković i 'Preussenulan', Kutjevo, 2005. - Foto A. Mikulić

Zoran Munduković 'Camnavaro', Zagreb 2013. - Foto S. Koblar

Na 'Luxu' i više od 2 metra?!

Zoran Munduković je ovogodišnji državni prvak u preponskom jahanju za mlada grla i jahače. Zauzeo je šesto mjesto u "Croatia Cupu" i nada se da će, nakon posebnih zimskih priprema u Njemačkoj, sljedeće godine zauzeti jedno od vodećih mjesta na listi naših najboljih jahača

Osijek – Još kao dječačić, danas 21-godišnji Zoran Munduković dolazio je na hipodrom Pampas u rodnom Osijeku i divio se konjima. Nije stoga ni neobično što je prije deset godina postao član Konjičkog kluba Osijek i pod nadzorom iskusnog Željka Šepera (prvih pet godina) počeo jahati. Štoviše, lako je razumjeti *ono što će vam reći student Zootehnike na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku:*

- Konji i konjički sport, preskakanje prepona su moj život. Sasvim me zaokupirao taj svijet u kojemu ću ostati i kad prestanem jahati. Kao trener, možda "pod stare dane" i kao uzgajivač konja…

VAŽNO UZAJAMNO POVJERENJE

Munduković je priveo kraju sezonu koja mu je dosad donijela najviše uspjeha. Jašući 'Cro Copa', postao je državni prvak za mlade konje i jahače, dok je u "Croatia Cupu", u kojem sudjeluje hrvatska elita, poslije svih šest natjecanja u 2004. završio na šestom mjestu.

- Osim 'Cro Copa', jahao sam i 'Luxa' i 'Preussenulana', također vlasništvo Vlade Krivića, najboljeg privatnog uzgajivača sportskih konja u Hrvatskoj, priča Zoran, hvaleći čovjeka kod kojeg je već dvije i pol godine i čija grla isključivo jaše na natjecanjima.

- Zaradio sam pritom desetak tisuća kuna…

Raspričat će se i Munduković kad ga upitate o odnosu s konjima, što često slušamo u razgovoru sa zaljubljenicima u taj lijep sport:

- Važno je uzajamno povjerenje, što se stječe višegodišnjim "druženjem". Znate, dobar konj osjeti kad pogriješite, pa vam on pomogne! Stjecanje tog povjerenja najvažniji je preduvjet za uspjehe svakog jahača. Jedan od takvih konja je 'Lux', osmogodišnje grlo neslućenih mogućnosti, na žalost, često ozljeđivan. Upravo na njemu ostvario sam i rekord u visini prepona, 180 centimetara, na turniru u Koprivnici.

Opisat će vam slikovito i način kojim neobičan spoj jahača i konja dovodi do rezultatskih podviga u preskakanju prepona:

- Bitno je dovesti ga do idealnog mjesta pred preponom, kako mi to kažemo "pod dobar korak". Što je prepona viša, treba se odraziti dalje. Kad u tom uspijete, pravi konj će vas jednostavno - katapultirati preko prepone! Ma, znam, ima i "pokvarenih" konja, kojeg se mora ponekad podbosti da bi uopće skočio.

PRIPREME U NJEMAČKOJ?

Saznat ćemo u razgovoru i zanimljive podatke:

- Svjetski rekord je 2,47 m, što je visina preskočena još prije 50 godina i koja još nije nadmašena! Sad se, na najvećim svjetskim natjecanjima, na "Samsung Cupu" preskače i 2,30 m. Naravno, i mene privlače izazovnije visine, svjestan sam da turniri s nešto više od jednog metra nikog ne privlače, pa se nadam da ću baš na 'Luxu' jednom preskočiti dva metra!

Hoće li to ostati samo mladenačke Zoranove želje, umnogome ovisi i od ove zime. Zašto?

- Kako imam dobre konje, za nove rezultatske pomake potrebno je što kvalitetnije trenirati. Spremam se, tijekom zime, provesti tri mjeseca na treninzima kod jednog od vodećih njemačkih trenera, jer se tako može mnogo toga naučiti. Nijemci, naime, pridaju konjičkom sportu golem značaj. Kao i u Francuskoj, baš su uzgajivači vrhunskih sportskih konja druga grana njemačke sportske industrije. Odmah iza automobilizma…

Iako je gospodin Krivić nedavno prodao 'Preussenulana' (za oko 40.000 eura!), planovi mladog osječkog jahača obojeni su optimističnim tonovima:

- Nadam se, da ću u 2005. popraviti sveukupni plasman u "Croatia Cupu", da se mogu plasirati do četvrtog mjesta u ukupnom poretku, prognozira Zoran Munduković, uz neizbježne pohvale na preporođeno stanje u Konjičkom klubu Osijek otkako je Zajednica športskih udruga Grada Osijeka postavila za upravitelja Damira Harangozu. Čiji se učinak prepoznaje i na izgledu hipodroma Pampas.

Na koji je Munduković prvi put kročio još kao dječačić…

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 16.12.2004.)

Ulazak u šesto desetljeće

Početkom prošlog desetljeća članovi KK-a Osijek specijalizirali su se za rad s mladim konjima, čija su logična posljedica i kvalitetni rezultati na državnim prvenstvima. Tako je 2010. Srđan Grmaškoski s *Argentom* u Sinju na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od pet godina osvojio drugo mjesto, a Zoran Munduković s *Croatinom* treće. Godinu potom, u Zagrebu Srđan Grmaškoski među petogodcima osvaja naslov prvaka s *Contadom*, a viceprvaka među šestogodcima s *Arsenalom*, dok Zoran Munduković i *Contiki* bivaju brončani kod petogodaca. Osijek je bio domaćin istog prvenstva 2012. i '13., a u prvom navratu Grmaškoski je s *Contadom* upotpunio riznicu odličja drugim mjestom. Također, Grmaškoski je po prvi puta slavio u nadmetanju za tradicionalni "Pokal Grada Osijeka" 2010. na grlu *Deja Vu*, a njegov uspjeh je ponovila tek 2019. Mia Krajina s *Canabisom*.

U kategoriji "amateri" (jahači s licencama S2 i S3 te bez nastupa na visinama 1,40 ili više) 2013. u Zagrebu na Prvenstvu Hrvatske Ana Jović na grlu *Tequila S* osvaja pojedinačno drugo mjesto te participira u mješovitoj međuklupskoj ekipi koja osvaja naslov, a što godinu kasnije u međuklupskoj ekipi ponavlja Nives Sić s *Arsenalom*.

Čim je Makedonac Srđan Grmaškoski postao član kluba, već je u Sinju postao viceprvak za mlade konje u dobi od pet godina, a potom je uspio osvojiti i "Pokal Grada Osijeka" za domaći klub. Užasno loše i hladno vrijeme, s cjelodnevnom kišom koja je povremeno čak i pljuštala, pokvarilo je ugođaj tradicionalno organiziranog preponskog turnira na Pampasu pod pokroviteljstvom Grada Osijeka.

Srđan Grmaškoski prima pokal gradonačelnika Krešimira Bubala 2009. - Foto B. Šeper

Doris Galinec i 'Lolita', Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

Organizatorima vrijeme nikako nije išlo na ruku jer su već jednom zbog lošeg vremena vikend ranije natjecanje i otkazali, ali nisu imali sreće s ljepšim vremenom ni na dan održanog turnira. Bez obzira na šest predvidenih utakmica, odlične nastupe i visoke skokove, nije bilo publike koja bi uživala u njima. Ipak, utakmice su se održale sudjelovanjem 43 grla iz Zagreba, Đakova, Križevaca i Osijeka. Sudački kolegij su činili Željko Šeper, Mirjana Baban i Ivan Kuna. U prijepodnevnim satima su se održale utakmice nižih visina za mlade konje i mlade jahače. Sreća je što se KK Osijek predstavio s novim mladim jahačima koji su nastupali na nižim utakmicama, tako da nije bilo upitno održavanje tih utakmica na kojima se ipak očekivao nastup više jahača iz različitih klubova. Tako su u utakmicama na visini od 80 cm jahači bez kaznenih bodova dijelili prvo mjesto, pa je to bio sjajan početak jahačke karijere za Osječane Nives Sić (*Maja*), Ivicu Šimuneca (*Quercus*) i Dajanu Kozar (*Miško*). U utakmici na visini 1 m iskusni osječki seniori Emilia Džambo (*Alka*), Danijela Žuljević (*Escada*) i Srđan Grmaškoski (*Contado*) podijelili su prvo mjesto prošavši parkur bez kaznenih bodova, jašući mlade konje

Srđan Grmaškoski i 'Cadeu', PH 2009. - Foto B. Šeper

"Grand Prix Osijek 2011.", međunarodni turnir u preponskom jahanju, Hipodrom Pampas, 26-28.8.

Konjički klub Osijek, u suradnji s klubom-partnerom iz mađarskog Bikeša, nedaleko od Pečuha, priredio je od 25. do 28. kolovoza međunarodnu priredbu "Grand Prix Osijek 2011." u preponskom jahanju, sa stručnim seminarom kao uvertirom natjecateljskog dijela programa. Turnir je bio dio sveobuhvatnog projekta "Show-jumping Trophy", sufinanciranog kroz prekogranični IPA program Mađarska-Hrvatska 2007. - 2013.", a koji je dio pretpristupnih fondova Europske unije. Tim putem klubovi-partneri General Szabadidosport Egyesület, kao glavni korisnik i Konjički klub Osijek, kao projektni partner, iskoristili su gotovo 100.000 subvencioniranih eura demonstrirajući pionirski primjer projekta u funkciji promocije sporta kroz navedeni Program na području Osječko-baranjske županije.

Na turniru je sudjelovalo 38 jahača i 80-ak konja iz četiri europske zemlje, a među deset utakmica najviše pozornosti privukla je ona posljednja, za "Pokal Grada Osijeka". Ne samo zbog najvećeg nagradnog fonda (20.000 kuna, od ukupnih 41.500), već poglavito zbog činjenice što su prepone isprva bile postavljene na 1,40 metara, pa su se za tron prijavili samo najbolji natjecatelji. U svojevrsnom finalu turnira nekoliko stotina gledatelja promatralo je nadmetanje 12 grla, u kojem su svoje nastupe bez ijednog kaznenog boda apsolvirali Denis Gugić (Karoca, Zagreb) na osmogodišnjoj kobili 'Davita' i Slovak Robert Pal (Jarun, Zagreb), jašući desetogodišnju kobilu 'Ensy'. U završnom "pripetavanju", tzv. baražu na visini od 1,50 m, par Pal/'Ensy' pokazao se boljim za konačnu pobjedu. Tijekom prethodna dva dana turnira najviše je uspjeha imao tercet jahača Robert Pal, Ivan Racić (Karoca) i Srđan Grmaškoski (Osijek).

("Osječko-baranjski sportski godišnjak 2011.", Zajednica športskih udruga Grada Osijeka/ Športska zajednica Osječko-baranjske županije, 2012., ur. Alan Kerže)

u ovoj utakmici. U trećoj utakmici dana na visini prepona od 1,10 m prva tri mjesta ponovno odnose Osječani i to Zoran Munduković (*Argento*), koji je prošao i parkur i baraž (dodatno natjecanje) bez kaznenih bodova u bržem vremenu od Srđana Grmaškoskog (*Celtic*), a treća je bila Ana Jović (*M Lejk*) koja je u baražu rušila jednom i zaradila četiri kaznena boda. Na visini prepona od 1,20 m jedino je Osječanka Ana Mikulić na *Deniju* uspjela završiti zadani parkur, pa je i slavila u toj utakmici. Najzanimljivija utakmica dana svakako je bila "Pokal Grada Osijeka", na visini prepona od 1,30 m s dva baraža (na visini prepona 1,40 i 1,50 m). Tako visoke, zahtjevne prepone u osnovnom parkuru i prvom baražu, uspjeli su bez kaznenih bodova svladati samo Srđan Grmaškoski na vlastitoj kobili *Deja vu 32*, član Osijeka, i Denis Gugić na kastratu *Up to Date* u vlasništvu Ognjena Preosta iz KK-a Karoca (Zagreb). Nažalost, pred drugi baraž, kastratu Denisa Gugića otpala je potkova, tako da je na visini prepona od 1,50 m jedino nastupao Grmaškoski. S osam kaznenih bodova u tom baražu osvaja "Pokal Grada Osijeka" kao prvi "osječki" jahač. Drugo mjesto osvojio je Gugić, a na treće mjesto plasirao se Vedran Nervo na *Šansoni* iz Akademskog konjičkog kluba Križevci. Četvrti je bio Ivan Racić na *Privilege 5* (KK Karoca), a peto mjesto je osvojila Osječanka Danijela Žuljević na *Laguni*. Danijela je tim nastupom završila zapaženu preponsku sezonu u kojoj je kao državna reprezentativka nastupala na Balkanijadi u Plovdivu (Bugarska). Ukupan fond nagrada u najjačoj utakmici dana, "Pokalu Grada Osijeka", iznosio je 7.000 kuna. Nagrade najboljima predao je osječki gradonačelnik Krešimir Bubalo, a Grmaškoskom vrijednu umjetničku sliku "Anđeo" uručila je Silvana Faller, supruga akademskog kipara Nikole Fallera (umjetničkog voditelja udruge "Slama").

Nakon svečane dodjele nagrada na "Pokalu", uslijedila je još jedna zanimljiva utakmica i to "rastuće poteškoće" s "jocker" preponom na visini od 1,40 m. U toj posljednjoj utakmici dva jahača su imala maksimalan broj pozitivnih bodova (44), a slavio je Ivan Racić na *Privilege 5* budući da je bio brži od Grmaškoskog (*Deja vu 32*). Treći je bio Marko Hercigonja (*Pougny Pünktchen*) iz KK-a Zagreb, četvrta Đakovčanka Tina Ratković na *Titanu*, a peto mjesto je osvojio Denis Gugić (*Up to Date*). Bez obzira na kišovit jesenski dan, teren za natjecanje ipak je izdržao i, što je najvažnije, nije došlo ni do kakvih ozljeda jahača ili konja.

Sportski projekt "Mađarsko-Hrvatskog Prekograničnog natjecanja u preponskom jahanju"

Zajedničkom akcijom priskrbili iz EU oko 110.000 eura

Završavajući "Mađarsko-hrvatsko prekogranično natjecanje u preponskom jahanju", predstavnici klubova-partnera suorganizatora, Konjičkog kluba Osijeka i mađarskog General Szabadidősport Egyesületa iz Bikeša, organizirali su jučer završnu konferenciju tog jedinstvenog sportskog prekograničnog projekta. U prostorima "G Bowlinga" na drugom katu TC Portanova, o lanjskim aktivnostima u sklopu projekta, sufinanciranog sredstvima pretpristupnog fonda Europske unije kroz "IPA Prekogranični program Mađarska - Hrvatska 2007. - 2013.", govorili su Jozsef Arato, predsjednik mađarskog i Damir Harangozo, čelnik osječkog kluba. Podsjećajući da su se lani turniri održali na osječkom Pampasu, od 26. do 28. kolovoza i, potom, u Orfüju, 24. i 25. rujna, Arato i Harangozo složili su se u procjeni da je kompletan projekt, čiji je dio u Osijeku bio i značajan stručni seminar, mnogo pridonio daljnjoj promidžbi preponskog jahanja u našoj prekograničnoj regiji.

- Nakon svega što smo dosad ostvarili, od uspostavljanja suradnje s osječkim klubom sredinom rujna 2010. godine do danas, držim da trebamo iskoristiti svaku priliku za uspostavljanje partnerstva u cilju promicanja tog fantastičnog sporta, kazao je tom prigodom Arato, nagovijestivši i mogućnost širenja suradnje u interesu razvoja turizma dviju država, što je podržao i njegov domaćin Harangozo.

Novinari nisu ostali uskraćeni ni za uvijek zanimljive financijske pokazatelje.

- Rok za posljednje, potpuno izvješće, s točnim pokazateljima je kraj siječnja, prisnažio je Harangozo.

- No, pouzdano se zna da je u taj naš zajednički prekogranični projekt iz sredstava EU ubrizgano 110.000 eura, od kojih je KK Osijek pripalo oko 66.000. Na konferenciji, čiji je tijek usmjeravao glasonogovornik Alan Kerže, a nazočio joj je i Laszlo Csillik iz pečuške konzultantske tvrtke "Pannontender", konstatirano je i to da su, nažalost, svoj nedolazak na konferenciju u Osijek, iz HKS-a unaprijed opravdali - drugim obvezama.

Harangozo se povlači

Poslije desetak godina s funkcije predsjednika Konjičkog kluba Osijek, uskoro će se povući Damir Harangozo, pod čijim vodstvom je taj klub postigao zapažene rezultate, a pripisuje mu se i najviše zasluga za funkcionalnu i estetsku renesansu, do njegova dolaska zapuštenog hipodroma Pampas. Za sredinu veljače zakazana je redovna sjednica tog kluba, kada će biti izabran novi predsjednik, a Harangozo bi početkom ožujka trebao biti raspoređen na novu dužnost, kao tehnički direktor "Sportskih objekata".

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 10.1.2012.)

Nikola Lulić, Zoran Munduković, Damir Harangozo i Dražen Galinec, press konferencija pred turnir, Osijek, 2008. - arhiva "Glasa Slavonije"

Konjički klub Osijek organizirao je Prvenstvo Hrvatske za mlade konje koje se održalo 6. - 7. listopada 2012., a u sklopu kojeg se održala i tradicionalna utakmica za "Pokal Grada Osijeka". Na Prvenstvu Hrvatske u kategoriji petogodišnjih konja najbolje rezultate ostvarila je kobila *Chantal* s Renatom Levanićem, drugo mjesto osvojilo je grlo *Centurio AS* s Borisom Tomićem, a treće *Poker face* s Andreom Novak Djelmić. U natjecanju šetogodišnjaka pobijedilo je grlo *Goodfather* s Andrijom Hrgovićem, a kod sedmogodišnjih konja *Clouseau* s Markom Pandžom. Na tom natjecanju od osječkih predstavnika najuspješniji je bio iskusni seniorski jahač Srđan Grmaškoski, koji je na "Pokalu" na grlu *Come back* osvojio sedmo mjesto, ali je u nastupima na prvenstvu za mlade konje osvojio drugo i četvrto mjesto s grlima *Carpino* i *Contado*. Danijela Žuljević iz Osijeka bila je osma na "Pokalu Grada Osijeka", a vrijedi istaknuti i nastupe mladih djevojaka iz kluba domaćina, Doris Galinec i Nives Sić.

Tih godina su se na utakmicama za mlade konje i jahače još isticali: Snježana Andraković i *Santa*, Barbara Dukić i *Miško*, Laura Magdić (*Melodie* i *Lotos*), Denis Zeko (*Columbia* i *Čardaš*), Katarina Mikulić (*Sultan*), Nikolina Kurtović i *Anuška*, Marko Slišković i *Ramon*, Tihana Pekanov i *Picasso*, Denis Žuljević (*Tea*, *Quamaro*, *Picasso* i *Laguna*), Tibor Mutter (*Miško* i *Skiper Junior*), Ivan Jung i *Catch the Wind*, Mia Ilić i *Legolas* te Ana Mikulić (*Quamaro*). U utakmicama na visinama od 1 do 1,25 m zapažene rezultate postiže i Tijana Špoljarić (*Deni, Traloc, Zenos, Quercus, Colorado, Croatino, Catch the Wind*), kao i njezina klupska kolegica Ema Prokeš (*Emilio, Divina, El Paso, Amiko Cortaflex*).

Snježana Andraković i 'Santa', Osijek, 2005. - Foto M. Dragišić

Ema Prokeš i 'Emilio', Kutjevo, 2003. - Foto A. Mikulić

Nikolina Kurtović i 'Anuška', Osijek, 2013. – Foto M. Komar

Ana Mikulić i 'Quamaro', Đakovo, 2014. - Foto D. Miloš

Tijekom 2013. i '14. KK Osijek je organizirao natjecanja za Ljetni i Zimski kup Slavonije i Baranje, koji su se odvijali u nekoliko kola s finalom. U Ljetnom kupu 2013. ukupna pobjednica za jahače licenci S1 i S2 je bila Doris Galinec (*Lolita*), a druga je bila Mia Krajina (*Quercus*). U kategoriji jahača licenci S3 i S4 pobijedila je Danijela Žuljević (*Laguna*). Sveukupni pobjednik Zimskog kupa Slavonije i Baranje 2013./14., koji su prvi put zajednički organizirali Konjički klub Osijek i Državna ergela Đakovo i Lipik, postao je Duško Gages, u kategoriji jahača licenci S3 i S4, dok je druga bila Danijela Žuljević (*Laguna*). Treće mjesto za jahače licenci S1 i S2 osvojio je Ivan Jung (*Catch the Wind*). U Ljetnom kupu 2014. ukupna pobjednica za jahače licenci S1 i S2 je bila Martina Ivković (*Contado*), druga Nives Sić (*Arsenal*), a treća Mia Krajina (*Quercus*). U kategoriji jahača licenci S3 i S4 drugo mjesto je osvojila Danijela Žuljević (*Edward*).

Mia Ilić i 'Legolas', Đakovo, 2015. - Foto D. Miloš

Janka i Andrija najbolji po kiši

Zaista je šteta što je kiša pokvarila dvodnevnu priredbu Konjičkog kluba Osijek, održanu u subotu i nedjelju na hipodromu Pampas! U protivnom, konačni dojam bio bi neusporedivo ljepši, jer su se u ukupno 11 utakmica prvenstva Hrvatske u preponskom jahanju za mlade konje i dvije glavne nedjeljne (1,30 odnosno 1,40 m), predstavili svi oni koji nešto znače u Hrvatskoj u tom lijepom sportu. Na osamdesetak konja, k tomu, jahala je aktualna državna elita, kao i niz natjecatelj(ic)a od kojih se očekuju da budu budućnost našeg preponskog jahanja.

Nastup u Osijeku, nedvojbeno, najduže će pamtiti Janka Krašovec i Andrija Hrgović. Svakako i zbog osvojenih novčanih nagrada, ali i zbog sportskog ponosa za uspjehe na Pampasu. Za "Pokal Grada Osijeka" preko prepona na visini 1,40 m, naime, Janka (Konjički klub Apeiron) pobijedila je na svom desetogodišnjem kastratu 'Chicofinu', poslije baraža koji to zapravo nije ni bio (grlo Denisa Gugića prošepalo je bez kaznenih bodova i naknadno nije moglo drugi put konkurirati Janki, nap.a.), što joj je donijelo premiju od 4.500 kuna. Budući da je nešto ranije pobijedila i preskačući na 16-godišnjem kastratu 'Cabanu' 1,30 m, pritom zaslužila 1.500, sjajna zagrebačka jahačica odnijela je u metropolu ukupno 6.000 kuna…

Njen sugrađanin Andrija Hrgović (KK Sveti Juraj) po pravom prolomu oblaka koji je pratio posljednju, najzahtjevniju utakmicu, morao se zadovoljiti trećim ('Batida De Coco') i četvrtim mjestom ('Esprit De Vie'), ali je tako osigurao sveukupno 5.250 kuna, čime je njegovo najnovije pampasko zadovoljstvo bilo - konkretno upotpunjeno! Naime, u sve tri konkurencije, za peto, šesto i sedmogodce, naslove prvaka osvojili su konji koji su njegovo vlasništvo: 'Diego As', 'Beauville' i 'Galaxie'! Konačan poredak, inače, u tom prvenstvu i ovom prilikom dobiven je zbrajanjem dvodnevna učinka, tijekom utakmica s visinom prepona od 0,80 do 1,30 m.

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 1.10.2013.)

Doris Galinec i 'Lolita', Zagreb, 2013. - Foto S. Koblar

Mia Krajina i 'Quercus', Zagreb 2012. - Foto S. Koblar

Tijana Špoljarić i 'Colorado', Osijek, 2013. - Foto I. Šimunec

Ana Jović i 'M Lejk', Zaprešić, 2013. - Foto S. Koblar

PH u preponskom jahanju

Ana Jović viceprvakinja među amaterima

Zagreb - Konjički klub Karoca tijekom četiri dana bio je domaćin prvenstva Hrvatske u preponskom jahanju. Budući da su izvan konkurencije nastupili i jahači iz Srbije i Slovenije, bila je to impozantna priredba s čak 27 utakmica. U kategoriji amatera Ana Jović iz KK Osijek, jašući kastrata 'Tequilu', zauzela je drugo mjesto i postala viceprvakinja. Opet je održano i ekipno natjecanje (gdje se ekipe sastavljaju bez obzira na klupsku pripadnost, nap.a.) u kojem je Jović, zajedno s Lukom Balićem i Tamarom Paden, osvojila prvo mjesto. U istoj kategoriji (amatera) nastupila je i Doris Galinec, ali je, nažalost, zbog pada s konja, kobile 'Lolita', isključena iz natjecanja. Srećom, pad nije ostavio posljedice, pa je Doris sljedećih dana (pre)skakala izvan konkurencije prvenstva. U sklopu državnog prvenstva, u kategoriji amazonki (punoljetne natjecateljice) nastupila je od Osječanki Danijela Žuljević na kobili 'Laguni' te zauzela peto mjesto s 28 kaznenih bodova u četiri utakmice. Ani Jović, inače, najnoviji uspjeh omogućio je buduće nastupe u višoj kategoriji …

U sklopu prošlotjedne priredbe u Zagrebu, ali ne u konkurenciji za prvenstvo Hrvatske, iz KK Osijek još su jahale Mia Krajina na grlu 'Quercus' Tihana Pekanov na 'Picassu', te Nives Šić na 'Arsenalu'. Štoviše, Mia je u jednoj utakmici (tzv. u dvije faze, preko prepona 1,10 m, nap.a.) osvojila prvo mjesto, a Nives je u plasmanu zauzela šesto mjesto, što joj je donijelo veću kategoriju licence i ubuduće će sa svojim kastratom 'Arsenalom' nastupati na utakmicama viših kategorija, preko prepona visine 1,10 m. Dakako, posebnu pozornost gledatelja privukle su utakmice u preskakanju prepona na većim visinama, koje su donosile i novčane nagrade. U junaka kompletne priredbe prometnuo se iskusni, afirmirani Denis Gugić iz domaće Karoce kojem je ukupno pripalo 13.800 kuna! Naime, on je samo u utakmici preko prepona na visini 1,45 m, pobijedio na 'Daviti' i osvojio prvo mjesto i 3.600 kuna, a na 'Contesi' drugo mjesto za još 3.000; osim toga ostvario je još dvije pobjede (na 'Daviti' i 'Coeur de Croatie'), dok je po jednom bio drugi i trećeplasirani za ukupno zasluženi iznos, čime je zasjenio sve druge natjecatelje. Jer, ostalim su pobjednicima pripadale sportske, tzv. počasne nagrade.

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 2.7.2013.)

Nives Sić i 'Arsenal, ekipni prvaci za amatere, Zagreb, 2014. - Foto S. Koblar

Dvodnevno konjičko natjecanje u okviru 48. Đakovačkih vezova

Mlada Osječanka Nives Sić pobijedila u najtežoj preponskoj utakmici

U okviru 48. Đakovačkih vezova održano je dvodnevno konjičko natjecanje na hipodromu Pastuharne Đakovo u organizaciji Državne ergele Đakovo i Lipik. U subotu (05. srpnja) održano je I. kolo Kupa Slavonije i Baranje u vožnji dvoprega za seniore i II. kolo dvoprežnog prvenstva RH za juniore. U nedjelju (6. srpnja) održano je pet preponskih utakmica u zatvorenoj jahaonici pred prepunim gledalištem te kombinirana utakmica 'Nagrada ergele Đakovo' u vožnji dvoprega u vanjskom parkuru.

U nedjelju je u zatvorenoj jahaonici đakovačke ergele održano 5 preponskih utakmica. U prijepodnevnim utakmicama nastupali su mladi konji i jahači ili stariji jahači na mlađim konjima. Prve dvije preponske utakmice su kategorije E i A, ex-aequo, što znači da svi jahači koji završe parkur bez kaznenih bodova dijele prvo mjesto. Međutim, u prvoj utakmici na visini prepona od 0,90 m nije bilo pobjednika, jer nitko nije završio parkur bez kaznenih bodova. U drugoj utakmici na visini od 1 m svi natjecatelji su prošli bez kaznenih bodova i završili kao plasirani u utakmici: Josip Kokalović ('Tiho') i Katarina Čorić ('Smoki') iz KK Đakovo te Martina Ivković ('Lolita') i Denis Žuljević ('Picasso') iz KK Osijek. Treća utakmica se skakala na preponama visine 1,10 m. Ova utakmica se naziva 'Idealno vrijeme', što znači da apsolutna vrijednost razlike između postignutog i idealnog vremena razvrstava natjecatelje s jednakim brojem kaznenih bodova: što je razlika manja, natjecatelj je bolje plasiran. Najbliža idealnom vremenu bila je Đakovčanka Tina Blažević s 'Coco II', druga je bila Martina Ivković s 'Contadom', a treći Denis Žuljević, oboje članovi KK Osijek.

Poslijepodnevni program započeo je s najvažnijom utakmicom na visini prepona 1,20 m naziva 'Otvoreno prvenstvo Slavonije i Baranje' u kojoj je nagradni fond bio 4.000 kuna. Ovo je bila utakmica na vrijeme, ali u slučaju jednakog broja kaznenih bodova za prvo mjesto uvijek je bio održan jedan baraž na vrijeme, dok su ostali natjecatelji bili razvrstani prema svojim kaznenim bodovima i vremenu u osnovnom parkuru. Međutim, izgleda da je osnovni parkur bio pretežak za većinu natjecatelja, tako da je mlada Osječanka Nives Sić s 'Arsenalom' jedina završila bez kaznenih bodova i tako osigurala pobjedu ispred trostrukog seniorskog prvaka Hrvatske, Denisa Gugića s 'Claud Debussy' iz KK Edek iz Zagreba. Treće mjesto je osvojila Danijela Žuljević na 'Skiperu' (KK Osijek), četvrta je bila Emilija Džambo i 'Uniek Z' (KK Karoca) i peta ponovno Danijela Žuljević, ali ovaj puta s 'Edwardom'.

U posljednjoj preponskoj utakmici 'Rastuće poteškoće' visine 1,20 m, nagradni fond je bio 3.000 kuna. Ova utakmica se razlikuje od ostalih, jer se u parkuru postavljaju prepone koje su postupno sve teže. Pozitivni bodovi se dobivaju kako slijedi: 1 bod za preskočenu preponu 1, 2 boda za preskočenu preponu 2, 3 boda za preponu 3 itd, a max. broj bodova je bio 44. Za srušenu preponu ne dobivaju se bodovi niti se dodjeljuju negativni bodovi. Zadnja prepona u parkuru je bila "joker" prepona visine 1,40 m koja je nosila dvostruki broj bodova. Ako je "joker" srušen, tada su se bodovi "jokera" odbijali od bodova koje je do tada osvojio natjecatelj. Iako su prva tri natjecatelja sve prepone skočili čisto i osvojili maksimalna 44 pozitivna boda, plasman u utakmici je odredilo vrijeme prolaska kroz parkur. Tako je najbrži bio Denis Gugić i 'Claud Debussy', iza njega Nives Sić i 'Arsenal', a treća Danijela Žuljević i 'Edward'. Četvrto i peto plasirani su imali manji broj pozitivnih bodova (osječanka Emilia Džambo i 'Uniek Z' i Đakovčanin Ivan Racić sa 'Heraldikom', koji oboje jašu za KK Karoca iz Zagreba). Sudili su Željko Šeper i Ivica Bogadi.

Nijedno mjesto u Republici Hrvatskoj nema takvu publiku kao što je đakovačka. Đakovčani znaju šta su konji i sa oduševljenjem bodre i navijaju za svakog jahača. Prepuna dvorana odzvanjala je gromoglasnim pljeskom za svaki skok, svakom natjecatelju. Međutim, iako je osjećaj bio sjajan, pljeskanje može zasmetati koncentraciji jahača i konja, pa se publika morala stišavati. Tek se nakon odskakanog cijelog parkura moglo pljeskati i tako čestitati jahačima i skokovima njihovih konja.

(Mirjana Baban, "Agroglas", 23.7.2014.)

Emilia Džambo *(Osijek, 3.12.1979.) članica je KK-a Osijek od 1995., a karijeru započinje pod trenerskom palicom Gorana Džambe, jašući kobilu 'Daisy' (uzgojenu u klubu), s kojom se natječe od 1998. Zajedno postižu zapažene rezultate, brojne plasmane na parkurima do 1,35 m visine, od kojih se posebno ističu:*

- *1. mjesto na 1,20 m (Varaždin, 2002.)*
- *5. mjesto na 1. Hrvatskom derbiju 1,35 m (Varaždin, 2002.)*
- *1. mjesto u štafeti sa Zoranom Mundukovićem ("Đakovački vezovi", 2003.)*
- *1. mjesto na 1,20 m (Osijek, 2003.)*

Sudjeluju i na međunarodnom natjecanju CSI Zaprešić (2004.), gdje kao članovi hrvatskog tima postižu vrlo dobre rezultate.

Osim s 'Daisy', natječe se i s kobilom 'Destiny', a uz Gorana Džambu surađuje i s trenerom Rajkom Dokićem, ali i Jeroenom Dubbeldamom, olimpijskim pobjednikom iz Sydneya (2000.), kod kojeg je 2004. trenirala u Nizozemskoj.

Uz aktivnu jahačku karijeru, pisala je za specijalizirani časopis o konjima i konjičkom sportu "KOnji", a bila je i aktivni novinar portala za konje i konjički sport "Cavalier Noir".

Završila je tečaj za trenere preponskog i dresurnog jahanja pod okriljem Hrvatskog konjičkog saveza i Hrvatske olimpijske akademije, te tečaj za trenere Svjetske konjičke federacije (FEI Coaching System) "Level I" i "Level II", i na taj način službeno stekla zvanje međunarodnog trenera jahanja.

Trenirala je mlađe dobne kategorije sportaša, od čega možemo posebno istaknuti Tanju Kovačić s grlom 'Daisy', koja

Emilia Džambo, 'Chica Boo', Mala Mlaka, 2018. - Foto S. Koblar

Emilia Džambo, 'Uniek Z', Balkanijada, Zagreb, 2014. - Foto S. Koblar

je pod njezinom trenerskom palicom ostvarila drugo mjesto na Prvenstvu Hrvatske u dresurnom jahanju 2008. u kategoriji juniora, te drugo mjesto u ukupnom poretku juniorskog "Croatia Cupa" u dresuri iste godine. Odličnim nastupima ostvarili su i kvalifikaciju te sudjelovali na "FEI World Dressage Chalengeu" u kategoriji djece, gdje su ekipno osvojili treće mjesto.

Godine 2012. seli u Varaždin te iz KK-a Osijek prelazi u članstvo zagrebačkog Konjičkog kluba Karoca za koji se natjecala na preponskim turnirima u zemlji i inozemstvu s grlima 'Uniek Z' i 'Let's Dance'. S kobilom 'Uniek Z' ostvarila je mnogobrojne plasmane u Hrvatskoj i inozemstvu, a najznačajniji su prvo mjesto u Kupu Slavonije i Baranje (2014.), treće mjesto na Prvenstvu Hrvatske u dresurnom jahanju u kategoriji šestogodaca (2014.), prvo mjesto ekipno na Prvenstvu Hrvatske u kategoriji "amazonki" (2014. i '15.) i prvo mjesto na Prvenstvu Slavonije i Baranje (2015.). Od 2016. godine jaši mladu kobilu 'Chica Boo' koju je sama uzgojila, a koja podrijetlo vuče od konja koji su godinama uzgajani u KK-u Osijek, na što je posebno ponosna.

Godine 2013. postala je predstavnik uzgojne knjige sportskih konja "Anglo European Studbook" (AES) za Hrvatsku te organizira događaje vezane uz unapređenje uzgoja sportskih konja u Hrvatskoj i provodi skrb za registraciju ždrebadi za ovu uzgojnu knjigu. I danas se vrlo uspješno natječe za KK Batida iz Zagreba.

Emilia Džambo i 'Daisy', Kutjevo, 2008. - Foto A. Mikulić

Aktivnosti kluba 2015. - 2019.

Tijekom 2015. za klub je nastupalo 20 članova s kojima je treniralo šest trenera volontera. Članovi Osijeka su nastupali u đakovačkoj jahaonici na tri Zimska kupa Slavonije i Baranje koje je klub suorganizirao s Državnom ergelom Đakovo te tri turnira Ljetnog Kupa Slavonije i Baranje, kao i školu jahanja s 50 polaznika. Na osječkom hipodromu, kao i uvijek, izvrsno je organizirano Prvenstvo Hrvatske u preponskom jahanju za sve dobne kategorije u sklopu kojega i tradicionalni "Pokal Grada Osijeka". Članovi su nastupali na još deset turnira u preponskom jahanju. Od 25. do 28. lipnja 2015. na lijepo uređenom osječkom hipodromu i odličnom travnatom terenu snage su odmjerili jahači iz cijele Hrvatske, ali i gosti iz Srbije i Mađarske na dvije vrhunske konjičke priredbe, i to za Prvenstvo Hrvatske za sve dobne kategorije te 14. "Pokal Grada Osijeka". Sudjelovalo je 95 konja i 85 jahača u natjecanju za ukupan nagradni fond od 44.000 kuna. Prvenstvo se odvijalo za svih sedam uzrasnih kategorija: poni jahače, kadete, juniore, amatere, "amazonke", mlade jahače te seniore. Ovisno od kategorije jahača, prepone su se povisivale od početnih 0,80 pa sve do 1,45 m. Održano je i ekipno prvenstvo za kadete, juniore, amatere, "amazonke" i seniore.

Gotovo se u svim kategorijama odvijala prava drama i neizvjesnost do samog kraja zbog izrazite srčanosti jahača za osvajanjem titule najboljih. Tako se nadmetalo čak 13 najboljih ženskih jahačkih postava hrvatskih "amazonki", kao najbrojnijom kategorijom na prvenstvu, a njih šest je prvu brzinsku utakmicu završilo bez kaznenih bodova. Najbrža među njima bila je Osječanka Emilia Džambo s kobilom *Uniek Z*, ali za zagrebački KK Karoca. Zlatom se okrunila "amazonska" ekipa u sastavu: Vernalis Dokuzović s *Wenderschon Z* (Karoca), Emilia Džambo s *Uniek Z* (Karoca), Laura Dragičević s *Lavai* (KK Purgerski) i Martina Ivković s *Contadom* (Osijek). Međutim, kako kiša ne može zaobići osječke turnire, juniori i "amazonke" su doslovno "plivali" kroz 125 cm visok parkur kojeg nije bio nimalo jednostavno savladati. Očito im to nije smetalo, jer su čak tri "amazonke" prošle osnovni parkur bez kaznenih bodova, a nakon baraža prvo mjesto je osvojila domaća natjecateljica Martina Ivković s *Contadom*, drugo mjesto Anamarija Hodko s *Furano van de Cruyenvelden* (KK Zagreb), a treće Emilia Džambo s *Uniek Z.*

Finalna seniorska utakmica se odvijala posljednjeg dana turnira, a koja je tradicionalno predviđena i za osvajanje prestižnog "Pokala Grada Osijeka". Seniori su se na respektabilnoj visini od 1,45 m morali boriti na raskvašenom terenu koji je zbog kiše i prethodnih natjecatelja bio u lošem stanju. Odvijala se vrlo dramatična i žestoka borba između najboljih hrvatskih jahača i njihovih konja. Natjecatelji su prolazili parkurom, a poredak u prvenstvu se neprestano mijenjao. Na kraju se dogodilo ono što nitko nije mogao predvidjeti. Favoritkinja ovog prvenstva *Batida de Coco* u zagrijavalištu zbog puno vode i blata gubi potkovu i njezin jahač Andrija Hrgović mora čekati intervenciju dežurnog potkivača. Nakon njihovog ulaska u parkur publika je bez daha, tišina je na osječkom hipodromu…. Nažalost, loš se nagovještaj preselio iz zagrijavališta u parkur i iskusna *Batida*, kojoj očito vlažni teren nije odgovarao, ruši jednu preponu i time mijenja poredak u prvenstvu. Na prvo mjesto izbija Kristina Grilec Emer i odlični *Cayenne* (KK Sv. Juraj, Zagreb) koji je jedini ovaj teški parkur završio bez greške. Tako je, nakon vrlo zanimljivog raspleta u najiščekivanijoj seniorskoj konkurenciji, sjajna Kristina pomrsila račune dvojici Sinjana, Denisu Gugiću i Andriji Hrgoviću te se na *Cayenne* okitila dvostrukim naslovom - seniorskog prvaka Hrvatske i pobjednikom gradskog "Pokala".

Posebno treba istaknuti da je članica Kluba Martina Ivković nastupala za seniorsku državnu reprezentaciju na Balkanskom prvenstvu (Halkidiki, Grčka, 3.-6.9.2015.). Osim nje, za seniorsku reprezentaciju su do sada nastupale još Ljiljana Andraković i Danijela Žuljević.

U 2016. godini za KK Osijek je nastupao 21 član koje su trenirali četiri trenera volontera (glavni trener za sve dobne kategorije i tri u školi jahanja). Klub je bio suorganizator četiri Zimska kupa Slavonije i Baranje s finalom u Đakovu, dva kola Kupa Slavonije i Baranje u Osijeku, a posebno se izdvaja nacionalno finale "Croatia Cupa" s "Pokalom Grada Osijeka". Pet članova se natjecalo u čak 85 utakmica na

Hrgoviću Kup, Šimleša osvojio 15. izdanje Pokala grada Osijeka

Tijekom dvodnevnog programa na osječkom hipodromu Pampas bilo je više od sto startova

Zaljubljenici u konjički sport ovoga su vikenda doista mogli uživati u Osijeku. Na hipodromu Pampas nastavljena je lijepa tradicija, Konjički klub Osijek u svoje je dvorište doveo još jednu respektabilnu konjičku priredbu, sjajne hrvatske preponske jahače i jahačice te grla koja su oduševila i staro i mlado.

HRGOVIĆU CUP

Na osječkom hipodromu održano je finale Croatia Cupa te 15. Pokal grada Osijeka u preponskom jahanju, a za nagradni fond od ukupno 19.000 kuna nadmetali su se ponajbolji 'preponaši' u Hrvatskoj, od Andrije Hrgovića preko Janke Krašovec do Ante Šimleše. Na žalost, da bi konkurencija bila još jača, a utakmice neizvjesnije nedostajali su Denis Gugić i Renato Levanić.

Subotnji program počeo je utakmicom u kojoj su prepone bile na visini 80 cm, a bez kaznenog boda su je prošli Denis Zeko (KK Dunavski raj), Lucija Jurić (Osijek), Tena Skokić (Osijek) i Denis Žuljević (KK Baranja), kao i članica Osijeka Snježana Pavlović u konkurenciji ponija.

Na visini prepone od jednog metra četvorka je bila bez kaznenog boda, a to su Boris Tomić (KK Garestin), Matthias Schafter (Njemačka), Ivan Funarić (Osijek) i Anamarija Hodko (KK Horses of Champions), a bez rušenja prepreke prošlo je i nekoliko grla i njihovih jahača na 110 cm. U A skupini su bez pogreške od starta do cilja jahali Nives Sić i Ivan Funarić (Osijek) te Mađarica Alexandra Vajda. U B skupini su bez kaznenog boda bili Josip Jadrijević (Sv. Juraj) i Ana Jović (Osijek). Na 120 cm na startu se pojavio Andrija Hrgović na grlu 'Kiari VLS' te naravno pobijedio. Bez kaznenog boda u toj utakmici bila je i drugoplasirana Martina Ivković iz Osijeka. Kulminacija subotnjeg programa bila je utakmica na visini prepona od 140 cm koja je ujedno bila i finale Croatia Cupa. Vodila se zanimljiva borba, ali prvo mjesto i najveća novčana nagrada (2.100 kuna) pripala je Andriji Hrgoviću, koji je parkur na grlu 'Galaxie' prošao u najboljem vremenu i bez kaznenih bodova. Nekadašnji pobjednik Sinjske alke tradicionalno je dobar na natjecanjima na osječkom hipodromu, a to je pokazao i u finalu Kupa. Iza njega su ostali Vernalis Dokuzović iz KK Karoce te Janka Krašovec ('Apeiron').

ŠIMLEŠI POKAL OSIJEKA

U nedjeljno prijepodne ponovno su na Pampasu bile utakmice na manjim visinama prepona, osječka kolonija Ivan Funarić, Ana Jović, Nives Sić..., Baranjka Danijela Žuljević imali su razloga za zadovoljstvo. Bili su pri vrhu poretka u utakmicama na 100, 110 ili 120 cm. Nakon uvodnog zagrijavanja visina prepone je podignuta na 130 cm, a i u toj utakmici, finalu Croatia Cupa, dijelile su se novčane nagrade (ukupno pet tisuća kuna). Naslov pobjednika i 1.500 kuna osvojio je Ante Šimleša (KK Sv. Juraj) na grlu 'Come back'. Odmah iza njega je bio Hrgović ('Kiara VLS'), a i treće mjesto je pripalo Šimleši ovaj put na grlu 'Ipswitch Ter Doorn'. Parkur kojim je završen dvodnevni program na Pampasu bila je utakmica za 15. Pokal grada Osijeka u kojoj su prepone bile na visini od 140 cm. I na toj visini najbolji je bio Šimleša na svom 'Ipswitchu', ispred Hrgovića i Janke Krašovec koja je čak tri puta bila pobjednica Pokala grada Osijeka, no na 15. izdanju nije mogla protiv sjajnog dvojca Šimleša/Hrgović.

(Ivana Liović, "Glas Slavonije" 11.9.2016.)

Krivićevi u konkurenciji

Od osječkih jahač(ic)a, tijekom dvodnevne priredbe vidjeli smo Duška Gagesa, Marka Sliškovića, Zorana Mundukovića, Denisa i Danijelu Žuljević, Tibora Muttera, Miu Krajinu, Doris Galinec, Tihanu Pekanov, Nikolinu Kurtović, Martinu Ivković, Nives Sić, Tijanu Špoljarić i Anu Jović, koji su se natjecali u utakmicama na nižim visinama prepona. U dvije su bile i najbolje: Ivković na 'Contadu' i Danijela Žuljević na 'Edwardu', obje u utakmicama na 1,10 m. Za prvenstvo Hrvatske za mlade konje, u konkurenciji su bila i dva grla vlasništvo Osječanina Josipa Vlade Krivića, petogodišnji pastusi 'Calderon' i 'Cooper'.

različitim turnirima u Hrvatskoj: na Državnom prvenstvu za mlade konje u preponskom jahanju, Kupu Slavonije i Baranje, utakmicama i finalu Karoca GP i serije "Croatia Cupa", "Pokalu Grada Osijeka", Lipanjskom turniru i turniru "Dani travnjaka". S obzirom na brojnost, svakako treba naglasiti da je jahač Ivan Funarić imao 32 nastupa u kategoriji A na konju *Guinessu*, Ana Jović 24 nastupa u kategorijama A, E i L na konjima *Lotos*, *Chicofino* i *Chicofino S*, Martina Ivković 12 nastupa u kategorijama L i M na konju *Contado*, Zoran Munduković devet nastupa u kategorijama A i L na konjima *Cedar*, *Canavaro 11*, *Contiki* i *Come Back* te Nives Sić osam nastupa u kategorijama A i L na konju *Arsenal*. Uz njih su zapaženi bili mladi jahači Lucija Jurić, Tena Skokić, Ivan Šarić, Nika Bujak i Luna Devetak uz mladog, ali već iskusnog Ivana Funarića, koji je ponio titulu najboljeg natjecatelja kluba za 2016. Svi oni su te godine osjetili slast pobjedničkog postolja na turnirima u Osijeku i Đakovu. Te godine se održala i prva Memorijalna utakmica za pokojnog člana kluba Marijana Jukića.

Na rang listi natjecatelja Hrvatskog konjičkog saveza, prema dobnim kategorijama za 2016., u konkurenciji juniora Ivan Funarić zauzimao je 8. mjesto u konkurenciji 29 natjecatelja, a Lucija Jurić 17., Luna Devetak 19. i Nika Bujak 26. mjesto kod kadeta. U seniorskoj konkurenciji Martina Ivković zauzimala je 38. mjesto, Ana Jović 47., Nives Sić 50., Klaudija Kulešević 55., Mia Krajina 61., Zoran Munduković 74. i Ivan Ledić 83. mjesto u konkurenciji 95 natjecatelja.

KONJIČKI SPORT Predsjednik HKS-a bio u radnom posjetu Slavoniji i Baranji

Osijek zaslužuje velika natjecanja

Ivana LIOVIĆ

U obilasku Slavonije i Baranje nedavno je bio Ognjen Preost, predsjednik Hrvatskog konjičkog saveza.

Posjet je bio "radni", Preost je obišao Konjički klub Osijek, usput je navratio do gradonačelnika Osijeka Ivana Vrkića i zahvalio mu što je grad lani pomogao u organizaciji Prvenstva Hrvatske u preponskom jahanju na hipodromu Pampas, ali i na svemu što čini za KK Osijek. Uskoro će izbor novog predsjednika HKS-a, pa ste se uputili na istok Hrvatske.

- Ni slučajno, ovo nije lobiranje, nego redovit posjet. Kao predsjednik Saveza stalno sam na terenu. Na mjesto predsjednika došao sam iz baze, iz konjičkog sporta, znam gdje što mogu očekivati, kako se radi u kojem klubu, ali uvijek volim doći na teren - pričao je Ognjen Preost.

Osijek zaslužuje najveća natjecanja

I što je zatekao u KK Osijek?

- Puno dobrih stvari. Dosta mladih koji se bave konjičkim sportom, klub vodi ekipa kojoj se može vjerovati. Kad im povjeriš neko natjecanje, znaš da će ga dobro odraditi. Uostalom, to su potvrdili lani, kada je Osijek bio domaćin PH u preponskom jahanju. Predsjednik kluba Nedeljko Knežević je sposoban čovjek, drago mi je što je na čelu baš konjičkog kluba. Osim toga, hipodrom Pampas je u odličnom stanju, svida mi se kako se njime upravlja i kakvu pomoć ima od Osijeka, osnosno od gradskog poduzeća Športski objekti, kazao je Preost te nastavio nizati komplimente.

- Lani je Osijek dobio PH, ove pak finale Croatia Cupa, što je drugo najjače natjecanje u državi. Nama u Savezu je cilj da Osijek svake godine dobije bar jedno jako natjecanje. Osječki klub potvrđen je na konjičkoj karti Hrvatske, no kakva je situacija s ostalim klubovima iz Slavonije i Baranje.

- Ima dosta klubova i dobro se radi, od Darde, preko Osijeka, Đakova, Pleternice, Požege, Garčina, Slavonskog Broda... U ovom dijelu države postoji tradicija konjičkog sporta i mogu reći da je upravo slavonska baza broj jedan u Hrvatskoj. No, naravno da ima i problema. Đakovačka ergela ima sjajnu zimsku jahaonicu, ali nema dodatnu infrastrukturu kako bi mogla ugostiti i velika međunarodna natjecanja. Prije svega veliki broj montažnih boksova, ali i zagrijavalište za grla. To se da riješiti jednim balonom pod koji se stavlja pješčana podloga, ali to su već stvari na koje nemamo utjecaj - dodaje Preost.

No, činjenica je da Slavonija nema trenerskog kadra. Zapravo, tu je situacija kritična u cijeloj Hrvatskoj, jer zakon je apsurdan. Licencirani trener može biti samo onaj tko je završio kineziološki fakultet, a na tom fakultetu konjičkog sporta nema ni kao redovni ni izborni kolegij. Dobra je vijest što je u pripremi kolegij.

- To stoji, i upravo zbog toga radimo tečajeve za educiranje trenerskog kadra.

DAVOR PUKLAVEC/PIXELL

Ognjen Preost u društvu bivšeg predsjednika RH Ive Josipovića i Denisa Gugića (na grlu)

Elitistički sport

U hrvatskom konjičkom sportu je zanimljiva situacija. Pod okriljem Saveza je 50-ak klubova, a od 2012. godine je broj licenciranih natjecatelja i grla u porastu. To je zanimljivo, jer konjički sport se smatra elitističkim, a u nas i to ide nekako obrnuto. Što je veća kriza, više je zainteresiranih.

- Tako stvari stoje. Grla su vrijedna imovina i u njih treba puno ulagati. Problem je što klubovi nemaju svoja grla, pa tko se hoće baviti ovim sportom, uglavnom mora sam kupiti konja. Cijene nisu male, od nekoliko do stotine tisuća eura. Koliko god bježali od te činjenice, ali u konjičkom sportu tko ima veće financijske mogućnosti, ima i veće izglede za uspjeh. Kažem, bilo bi idealno da klubovi imaju vlastita grla ili da gospodarstvenici prepoznaju potencijal ovog sporta i ulažu u klubove, ali u nas je totalna kriza i gotovo svaki natjecatelj u preponskom jahanju, zapregama, galopu ili dresuri ima vlastito grlo. U Zagrebu je slaba kupovna moć, u Slavoniji još slabija, ali mogu reći da privatnici na osječkom hipodromu imaju dosta vrijedna grla, prije svega mislim na Zorana Mundukovića - dodao je Preost, koji nije nepoznat hrvatskoj javnosti. Puno manje kao predsjednik HKS-a, a više kao peterostruki slavodobitnik Sinjske alke. Iako ga više nema na Alci, još se pante devedesete i njegova dominacija na toj viteškoj igri Sinja i Cetinske krajine. I prije i poslije Alke u njegovu životu je jedno konstanta - konji i konjički sport. Kao svaki drugi Dalmatinac napustio je svoj mali gradić i životni san ostvario u - Zagrebu. Osnovao je KK Karoca, došao na čelo Hrvatskog konjičkog saveza, a usput u svojoj privatnoj štali stvara šampionska, vrlo vrijedna grla na kojima jašu ponajbolji hrvatski preponaši. ■

"VODENI DIJAMANT" VRIJEDAN VIŠE OD 100.000 EURA

Bogati ruski oligarsi, kao i šeici s Dalekog istoka diljem Europe pokupovali su vrijedne nekretnine, nogometne klubove, ali i vrlo vrijedne konje. Uglavnom kao ljubimce suprugama i djeci. I hrvatski tajkuni vole u svom vlasništvu imati tu vrijednu plemenitu životinju, pa na zagrebačkim hipodromima u "predsjedničkim apartmanima" odsjedaju vrlo vrijedni primjerci. Grlo Diamond Jana Wate u vlasništvu direktora Agrokora Ivice Todorića vrijedno je više od 100.000 eura. Za njim puno ne zaostaju ni plemenite životinje u vlasništvu Emila Tedeschija i drugih hrvatskih bogataša.

Isplatilo se doći na Pampas i uživati

Josipa povela pobjednički krug uz Radetzky marš

Dobro pripremljen parkur, lijepo vrijeme, izvrsne utakmice i zanimljivi raspleti obilježili su osječki konjički happening

Osječki hipodrom Pampas ponovno je ugostio gotovo sve najbolje što hrvatsko preponsko jahanje trenutačno ima. Elita se nakon godinu dana stanke vratila u Osijek, golem posao napravio je Konjički klub Osijek, koji je uz dobro lobiranje i nagovaranje na Pampas uspio dovesti Prvenstvo Hrvatske u preponskom jahanju za petogodišnja, šestogodišnja i sedmogodišnja grla, a u sklopu dvodnevnog konjičkog happeninga održan je i drugi Memorijal Marijana Jukića te 16. Pokal grada Osijeka.

Krenulo je u subotu ujutro na visini prepona od 60 i 80 cm, ali bilo je to samo zagrijavanje za ono što slijedi. Potom su prepone bile podignute iznad metar i te su se utakmice bodovale za naslov državnog prvaka, a "šlager dana" bila je utakmica na visini prepone 130 cm, koja je bila i Memorijal Marijana Jukića s nagradnim fondom od 5000 kuna. Memorijal je osvojila Irena Ilić s grlom 'Dijon VLS'. Danijela Žuljević ('Skiper junior') bila je druga, a Pascal ('Fina Donna') treći. Nastavak je uslijedio u nedjelju, nakon utakmica su se zbrajali bodovi iz oba dana i dijelili pokali za najbolje u Hrvatskoj. Naslov prvaka države u konkurenciji petogodišnjaka (1.15-1.20 m) ponio je Ante Šimleša na grlu 'Djakarta de la Pomme'. Drugi je bio Andrija Hrgović na grlu 'Benny ML Z', dok je treće mjesto osvojio Belgijac Renard Pascal na grlu 'Colonello B'. U konkurenciji šestogodišnjih grla, na visini prepone od 125 cm, ispred svih su bili Denis Gugić i njegovo grlo 'Bronc'. Druga u Hrvatskoj je Janka Krašovec s 'Hanneke', dok je treće mjesto na PH osvojila Lara Cigić na 'Enigmi'. Naravno, najzanimljivije nedjeljno nadmetanje bilo je ono na visini prepone od 1.30 m. U otvorenim utakmicama bilo je masovnosti i kvalitete, ali za naslov prvaka države nije bila prevelika konkurencija, pa su podijeljena samo dva odličja. Prvak države je Renard Pascal ('Fina Donna'), dok je Andrija Hrgović ('C-EVA G') osvojio drugo mjesto. Nedjeljna utakmica na 1.30 m bila je Pokal grada Osijeka, a briljirala je 16-godišnja Josipa Koletić iz Samobora, koja je na grlu 'Layos' bez kaznenih bodova i u zadanom vremenu odradila obje "manše" i zaslužila pobjednički pokal i najveći dio kolača od 10 tisuća kuna koliki je bio nagradni fond. Nakon što je na svom 'Layosu', predivnom njemačkom kastratu, povela pobjednički krug uz obvezne taktove 'Radetzky marša, puna dojmova govorila je o pobjedi.

- 'Već sam jednom jahala u Osijeku, prije tri godine, i također je bilo lijepo jer sam pobijedila na kadetskom prvenstvu Hrvatske. S ovim grlom sam imala problema, bio je malo neposlušan, ali eto ovoga vikenda je bilo sve u najboljem redu i ostvarila sam veliku pobjedu - kazala je najmlađa pobjednica Pokala grada Osijeka, ujedno i učenica Renarda Pascala, koja je u nedjelju nadmašila učitelja.'

(Ivana Liović, "Glas Slavonije", 30.9.2018.)

Kao i prethodne godine, boje kluba kroz 2017. branio je 21 natjecatelj (od kojih 7 muških i 14 ženskih), uz rad četiri trenera volontera. Članovi kluba su u 2017. nastupali na državnom natjecanju u preponskom jahanju, a klub je bio suorganizator pet dvodnevnih turnira Zimskog kupa Slavonije i Baranje s finalom u đakovačkoj jahaonici te 1. kola "Croatia Cupa" u daljinskom jahanju. Ivan Funarić je ponio titulu najboljeg jahača nakon završnice Zimskog kupa u Đakovu.

Na rang listi natjecatelja HKS-a prema dobnim kategorijama za 2017. u konkurenciji juniora Ivan Funarić zauzimao je 13. mjesto, Lucija Jurić 30. i Nino Bilić 43. mjesto u konkurenciji 59 rangiranih natjecatelja. U kadetskoj konkurenciji od 32 rangirana natjecatelja Nika Bujak i Luna Devetak zauzeli su 19. mjesto. U seniorskoj konkurenciji od 131 rangiranog natjecatelja Klaudija Kulešević je 29., Martina Ivković 53., Mia Krajina 78., Nikolina Kurtović 79. i Ana Jović 115.

Sport

IVAN FUNARIĆ

Nada preponskog jahanja na Pampas dolazi iz Bilja

Sa 17-godišnjim Ivanom trenira Rajko Dokić, iskusni trener iz Novog Sada, koji bez naknade dolazi u Osijek

Krešimir LACKOVIĆ

Pozitivnih i zanimljivih priča valjda čemo susresti uđemo li u bilo koji sportski kolektiv. Jednu takvu čuli smo ovih dana, a središte zbivanja joj je hipodrom na Pampasu, odnosno Konjički klub Osijek. Njegov je član već sedam godina Ivan Funarić. Iako mlad, danas 17-godišnjak, već je postao jedan od najtrofejnijih aktualnih članova KK Osijek.

Učenik Poljoprivredne i veterinarske škole u Osijeku osim zbog školskih obveza svaki dan dolazi iz Bilja ne bi li trenirao na Pampasu sa svoja dva konja, Guinnessom i Coccom II. Trud i rad se isplatio, Ivan je počeo ostvarivati uspjehe i na međunarodnoj sceni, pa je tako osvojio drugo mjesto na Međunarodnom kupu Slavonije i Baranje u Bolyu u Mađarskoj, a osvajao je medalje, čak i zlatne, na Balkanskom kupu u preponskom jahanjuk pa ga je tako Konjički klub Osijek proglasio svojim najuspješnijim jahačem za 2015. i 2016. godinu.

- Živim u Bilju s roditeljima i sestrom, a svaki dan u KK Osijek odrađujem treninge nekoliko sati. Naravno, nije lako sve uskladiti, ali ljubav prema životinjama i konjičkom sportu ispunjava me i čini sretnim. Zasad sve uvjete imam upravo na Pampasu. Posebno mi je drago što sam počeo ostvarivati i dobre rezultate, a osobno jedva čekam nastup na Croatia cupu u rujnu, koji će se održati najvjerojatnije u Osijeku, a sa svojim konjima nastupit ću na visini prepona od 110 cm - pričao je Ivan u pratnji oca Ivice, koji je posebno još jednom istaknuo uvjete na osječkom hipodromu.

- Znate dobro kako je konjički sport skup sport, ali zasad imamo dobre uvjete za rad, nekada čak i iznenađujuće, što nam se osigura. Stoga bih pohvalio i angažman predsjednika kluba Neđeljka Knežević.

Posebno je zanimljiva priča tko je zaslužan za Ivanove rezultate i pod čijim nadzorom trenira. Naime, radi se o "prekograničnoj suradnji". Ivanu je prvi trener Rajko Dokić iz Novoga Sada, nekadašnji 17-erostruki prvak bivše države u preponskom jahanju.

- Čovjek je sa 75 godina pun iskustva, a nevjerojatno je koliko je u njemu još volje i energije. Tako jednom tjedno dolazi u Osijek, i to bez naknade, kako bi se izravno uvjerio u moj razvoj. Što se tiče ostalih dana, treniram uglavnom sam, ali prema utvrđenom programu moga trenera, koji nesebično prenosi svoje znanje, na čemu sam mu zahvalan - pričao je Ivan Funarić, kojem se bliži i nastup na velikoj priredbi u Požarevcu u Srbiji.

Radi se o natjecanju koje prati i po 20-30 tisuća gledatelja. Eh, to je sigurno želja i ljubitelja konjičkog sporta koji djeluju na Pampasu. ■

Ivan Funarić s trenerom Rajkom Dokićem nakon trijumfa u regionalnom Zimskom kupu

Nina Kovač i 'Spartha Scarlett', Osijek 2017. - Foto P. Brnjevarac

Prijateljstvo - Luna joj posudila konja za pobjedu (Emma Kaladić i 'Greti') - Foto M. Milas

Ana Strganac i 'Call me Love', 2019. - Foto D. Tram za Kulen viziju

Luna Devetak i 'Greti', 2018. - Foto D. Tram za Kulen viziju

Trenerica Tijana Špoljarić i 'Croatino', Zagreb - Foto S. Koblar

Učenica Petra Jurić i 'Chaya', Zagreb, 2019. - Foto E. Seruga

Magazin

// OSJEČKI KONJIČKI SPORT //

HOLIVUDSKA ZVIJEZDA S PAMPASA

Kas kobile Fistre još odjekuje gradom...

JUBILEJ: KONJIČKI KLUB OSIJEK 2019. OBILJEŽAVA 60. OBLJETNICU NEPREKINUTA DJELOVANJA

Piše: Dragutin KERŽE

1.

Slavonsko kolo jahača "Knez Pavle" osnovano je u Osijeku prema modernim načelima 1924. godine, čime je u gradu na Dravi, na neki način, nastavljena bogata tradicija začeta mnogo prije. Naime, relevantni povijesni izvori odvest će kroničara sve tamo do početka 19. stoljeća i pojave engleskih jahača na osječkim ulicama, a potom i do 1882. i konjičkog natjecanja na hipodromu u Čepinu.

No spomenuto kolo je do Drugog svjetskog rata redovito priređivalo godišnja natjecanja u Retfali i iza Šećerane u Donjem gradu, a od 1926. konjički je odjel Hrvatskog sokola počeo s "obukom u jahanju i drugim konjičkim disciplinama". Međutim, ovdje je riječ o posljednjih šest desetljeća te isto toliko dugoj tradiciji organiziranog osječkog konjičkog sporta.

VRSNI KASAČI

Kros na Pampasu 1949. dao je naslutiti pojavu nekih novih konjičkih entuzijasta pa su tako Josip Samodaj i njegov susjed istog nadimka, Pepika iz Strossmayerove, s još jednim, tada čuvenim mesarom, Milanom Kovjanićem, inicirali 1955. osnutak novog konjičkog kluba, koji je i utemeljen četiri godine poslije pod imenom Drava. Osječanima je to bio signal za brojno okupljanje na livadi Pampas, pa se prvo na improviziranom i(li) još neuređenom hipodromu tih godina zateklo na tisuće zaljubljenika u konjička natjecanja. Zanimljivo je, iz sadašnje perspektive, naglasiti da je prva takva priredba održana "u srcu" velike livade smještene na desnoj obali Drave podno Retfale, točno na mjestu gdje bi uskoro trebao niknuti atraktivan objekt NK-a Osijek, namijenjen Školi mladeži i jedini stadion s kompletno natkrivenim tribinama u Hrvatskoj!

No, vratimo se još malo u prošlost. Tadašnja ljubimica Osječana preko noći postala je Samodajeva dorata kobila Fistra, čija sudbina se i danas prepričava među, sada već malobrojnim, svjedocima konjičkih događaja s prijelaza pedesetih na šezdesete godine prošlog stoljeća. Plemenita dorata, smeđa američka kasačica (1953.) stigla je iz Slovenije u Osijek kao sedmogodišnje grlo zajedno s vozačem Bojanom Pušenjakom. Već u prvom nastupu, u elipsastom travnatom prostoru pašnjaka, omeđenom i odvojenom od desetak tisuća promatrača na Pampasu samo jakim vatrogasnim užetom iz retfalačkog DVD-a, Fistra je oduševila, a to je činila i godinama nakon toga pobjeđujući nepogrešivim skladnim elegantnim kasom sve suparnike i stekavši iznimnu međunarodnu reputaciju. Za holivudske obrise Fistrine karijere bitna je bila i pojava prelijepog vranca Plutona, također iz Samodajeve štale, jer su u paru baš njih dvoje postali balkanski prvaci (1966.) u Ljubljani ostvarivši najbolji europski rezultat za dvoprege od 1:31,7. Budući da se trčao tzv. hendikep (2460 m), Fistra i Pluton privima na stazi dali su čak 240 metara "fore"! Nažalost, iako se tada priželjkivao da potomak tog tandema nadmaši i majku i oca, Fistra (čija je karijera trajala 13 godina) samo se jednom oždrijebila, ali njezina Fistrica je uginula ne priživiši se maminim ostvarenjima.

VRIJEME PROMJENA

Legendarna Fistra, nakon što je prestala nastupati, nakon stotinu startova slobodno je šetala Pampasom dok nije uginula. A Pluton? Pokazalo se poslije, da nije imao potomke jer je bio jalov! Pravi holivudski zaplet...

Kako je vrijeme prolazilo aktivnost na Pampasu postajala je sve razgranatija, pa je preponsko jahanje sve više uzimalo maha, a službene su galopske utrke bile prava rijetkost i nisu zaživjele iz jednostavnog razloga - staza tek sagrađenog hipodroma nije imala odgovarajuće proporcije. Uslijedilo je zatim podužе razdoblje stagnacije zbog krize i financijskih poteškoća koje je prekinuto tek 1978., kad je, u okviru gradskog Turističkog tjedna, organizirana spektakularna priredba uz nastup i reprezentacije Libije. Usprkos nepovoljnim vremenskim uvjetima, dosadnoj kiši, oko šest tisuća gledatelja pratilo je natjecanja kasača, galopera i preponaša. Bilo je to razdoblje kad je Drava imala već oko 400 članova, od kojih se 20-ak natjecalo, a djelovala je i Škola jahanja sa 60-ak polaznika. Samo tri godine poslije (1981.) osječki je klub priredio 54. Jugoslavenski kasački derbi uz nastup 80-ak najboljih grla bivše države, a ukupno pet kasačkih utrka i dvije utakmice u preskakanju prepona promatralo je čak 10.000 gledatelja!

Tom prilikom, nakon dva desetljeća uspješnog vođenja Kluba, funkciju predsjednika okončao je Dane Klašnja.

Značna se promjena dogodila na Pampasu 1985. jer je klub te godine dobio novo (današnje) - ime KK Osijek - tada s 40-ak grla, a važan datum iz tog razdoblja, u povijesti osječkog konjičkog sporta, svakako je bio 31. svibnja 1987. kad je na hipodromu svečano otvoren obnovljeni objekt (nova staza, hala za jahanje zimi, nove štale i ostale potrebne prostorije) u razdoblju kad su klupske perjanice bili iznimno uspješni entuzijasti Tomo Antunović i Ivan Čatipović. Štoviše, taj tandem imao je ambiciozne planove za dalnje iskorake kluba kojemu su bili na čelu, ali je sve, kao i mnogo toga drugoga, upropastio Domovinski rat. Suludo granatiranje Osijeka od strane JNA i srbočetničkih zločinaca nije poštedjelo ni osječki hipodrom pa su ratne strahote prekinule i aktivnosti KK-a Osijek, da bi se, vraćanjem mirnodopskom životu, i rad u Klubu nastavio, ali s potpunom preorijentacijom na preponsku sekciju, što se najlakše prepoznavalo 22.-23. svibnja 1993. uspješnom organizacijom drugog kola prvoga natjecanja u preponskom jahanju u samostalnoj Hrvatskoj, pod nazivom "Croatia Cup".

VRLI PREPONAŠI

Osječki konjički entuzijasti, predvođeni tadašnjim predsjednikom Ivicom Teklićem, organizirali su i u sljedeće dvije godine kolo "Croatia Cupa", a tijekom 1995. u Klubu je bilo 30-ak grla u privatnom vlasništvu i pet u klupskom.

Kao prema nekom nepisanom pravilu uslijedile su, opet, krizne godine prekinute odlukom Zajednice športskih udruga Grada Osijeka da 2002. godine za klupskog upravitelja imenuje ambicioznog Damira Harangoza, što se ubrzo odrazilo osobito na "šminkanje" hipodroma. Postupno su stvoreni novi boksovi za konje, bunari za navodnjavanje, korali, parkur dimenzija 100 x 80 m, pješčani manež, rasvjeta u hali za treninge, parkiralište za prihvat jahača i konja za natjecanja, proširena kasačka staza te preuređenje sudačke tribine i gledališta.

Bila je to nova ekspanzija konjičkog sporta u Osijeku, što je rezultiralo 2005. osnivanjem Kasačkog kluba Fistra, kao ustrojstveni oblik (podružnica) uz KK Osijek. Transformacijom Pampasa u vjerojatno najljepši hipodrom u Hrvatskoj, došlo je ubrzo i do organizacije brojnih turnira, od međunarodne do regionalne razine, koji su označili definitivni povratak zanimanja osječke javnosti za konjički sport, a zabilježeni su i novi natjecateljski dosezi.

Godine 2009. Konjički klub Osijek proslavio je 50. obljetnicu svoga postojanja te je tom prigodom svim posjetiteljima ponudio besplatno trodnevno uživanje na najuglednijem godišnjem natjecanju konjičkog sporta na državnoj razini - Prvenstvu Hrvatske u preponskom jahanju u svim kategorijama. Za koji mjesec, pak, dolazi vrhunac - obilježavanje prvih šest desetljeća djelovanja! ■

GOJKO MITIĆ

2.

Legendarna Fistra, nakon što je prestala nastupati, nakon stotinu startova slobodno je šetala Pampasom dok nije uginula.

2002. godine za klupskog upravitelja imenovan je ambiciozni Damir Harangozo, što se ubrzo odrazilo osobito na "šminkanje" hipodroma.

3.

4.

5.

6.

Rekorderka Fistra

● Dorata američka kasačica, tijekom karijere imala je u jednopregu čak 33 pobjede te 36 drugih i 17 trećih mjesta. Najbrže je regularnu stazu istrčala 1963. godine (na Jugoslavenskom kasačkom maratonu, na 4120 metara) za 1:26,1 minutu, a u dvopregu s Plutonom (na 2460 m), tri godine poslije, rezultat od 1:31,7 bio je europski rekord. Fistra je uginula 7. veljače 1990. na Pampasu...

Pokal grada Osijeka

● Klub svake godine organizira nadmetanje za tradicionalni "Pokal grada Osijeka" (u pravilu kao utakmicu u okviru turnira), koji je pod pokroviteljstvom Grada, a njegov prestiž u svijetu konjičkog sporta ogleda se i poslovično u međunarodnom karakteru te je '18. doživio svoje 16. izdanje. Danas pri klubu, čiji je predsjednik i inicijator svih događanja Nedeljko Knežević, djeluje sekcija za preponsko jahanje s 20-ak natjecatelj(ic)a, kao i uvijek vitalna Škola jahanja. Najvišjen je, uz ostalo, za 2019. godinu i bogat i raznovrstan program proslave 60. obljetnice KK-a Osijek...

IPA program

● Konjički klub Osijek, u suradnji s klubom-partnerom iz mađarskog Bikeša, nedaleko od Pečuha, priredio je od 25. - 28. kolovoza međunarodnu priredbu Grand Prix Osijek 2011. u preponskom jahanju. Turnir je bio dio sveobuhvatnog projekta Show-jumping Trophy, sufinanciranog prekograničnim IPA programom Mađarska - Hrvatska 2007. - 2013., kao dio pretpristupnih fondova Europske unije. Tim putem klubovi-partneri General Szabadidosport Egyesület i Konjički klub Osijek, kao projektni partner, iskoristili su gotovo 100.000 subvencioniranih eura demonstrirajući pionirski primjer projekta u funkciji promocije sporta navedenim Programom na području Osječko-baranjske županije. Na turniru je sudjelovalo 38 jahača i 80-ak konja iz četiriju europskih zemalja.

1. ZVIJEZDANO GRLO: FISTRA IZ DOBA NAJVEĆIH USPJEHA

2. TRENING KASAČA: PAMPAS PRIJE VIŠE OD 11 GODINA...

3. TANDEM FISTRA/PLUTON: NAJBRZI DVOPREG EUROPE 1962.

4. BRZI I SKLADNI: FISTRU JE VOZIO I DUBRAVKO SLADIĆ

5. NOVA GENERACIJA: PREPONSKO JAHANJE (IVAN FUNARIĆ)

6. MIRJANA BABAN & SHANON: IKONE KONJIČKOG SPORTA

7. KONJIČKI KLUB OSIJEK: POGLED U UREDNE BOKSOVE

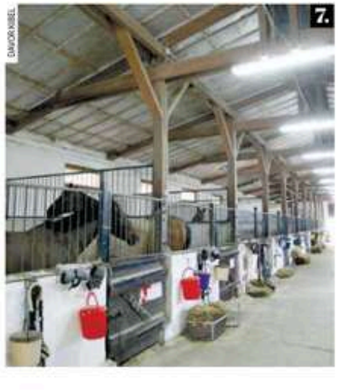

DAMJAN KOBEL

7.

Godina 2018. ostati će zapamćena po provedbi značajnih aktivnosti u organizaciji Škole jahanja te uređenju hipodroma nabavkom novih prepona koje osiguravaju uvjete za organizaciju jakih međunarodnih natjecanja. Školu jahanju pohađalo je 70-ak polaznika. Za klub su se natjecala dva muška i 15 ženskih natjecateljica, a u rad je bilo uključeno pet trenera, od kojih jedna s profesionalnim statusom. Članovi Osijeka su nastupili na Državnom prvenstvu u seniorskoj, juniorskoj i kadetskoj konkurenciji u preponskom jahanju (Mala Mlaka, 13. - 16.6.). Osijek su predstavljali junior Ivan Funarić i kadetkinja Luna Devetak koja je u kategoriji poni jahača, u konkurenciji 10 natjecateljica osvojila brončanu medalju. Klub je organizirao Prvenstvo Hrvatske u preponskom jahanju za mlade konje (29. - 30.9.) u sklopu kojeg je održan i tradicionalni "Pokal Grada Osijeka", a nastupilo je 60-ak natjecatelja iz zemlje i inozemstva. Također, KK Osijek je bio suorganizator Zimskog kupa Slavonije i Baranje u preponskom jahanju, 3. kolo i finale (suorganizator Državna ergela Đakovo i Lipik, Đakovo).

Čak 25 natjecatelja je nastupalo za klub u 2019. godini. Kao i u cijelom svijetu, općenito se konjičkim sportom bavi veći dio ženske populacije pa su, tako, za osječki klub nastupila tri muška i čak 22 ženska člana. U klubu je radilo troje trenera, od čega jedna trenerica profesionalnog statusa. Članovi su u 2019. nastupili na pojedinačnom državnom prvenstvu u seniorskoj i kadetskoj konkurenciji u dvije discipline - zaprege i preponsko jahanje.

Na pojedinačnom državnom prvenstvu u disciplini zaprege (Pleternica, 20. - 23.6.) senior Marko Vidačić (dvopreg) osvojio je naslov prvaka, a naa istom natjecanju u preponskom jahanju (Osijek, 20. - 23.6.) nastupila je kadetkinja Nika Bujak koja je, u konkurenciji pet natjecateljica, osvojila srebrnu medalju. Tijekom 2019. u disciplini preponsko jahanje za klub su nastupali: Tijana Špoljarić (18 nastupa), Mia Krajina (7 nastupa), Nives Sić (11 nastupa), Martina Ivković (2 nastupa), Luna Devetak (22 nastupa), Nika Bujak (13 nastupa) i Ana Strganac (16 nastupa).

Klub je, uz državno prvenstvo, ponovno bio organizator i tradicionalne priredbe "Pokal Grada Osijek".

60. rođendan kluba

Golemi entuzijazam i izvrsnu organizaciju Prvenstva Hrvatske u preponskom jahanju za sve dobne kategorije za 60. rođendan Konjičkog kluba Osijek prekinulo je nevrijeme. U isto vrijeme, od 20. do 23. lipnja, kad se u Pleternici održavalo Prvenstvo Hrvatske u zapregama na kojem se član Konjičkog kluba Osijek Marko Vidačić borio za naslov prvaka u vožnji dvoprega, kojeg je na kraju i osvojio, u Osijeku se održavalo Prvenstvo Hrvatske u preskakanju prepona za sve dobne kategorije. Iako su se organizatori najviše plašili komaraca, ipak je pljusak i potopljen parkur posljednjeg, četvrtog dana prekinuo natjecanja pa su se jahači starijih dobnih skupina plasirali po rezultatima koje su ostvarili u prethodna tri dana natjecanja. Utakmice su svakodnevno započinjale u 8 sati ujutro, kako konji ne bi imali najveće napore po izrazito toplom vremenu, ali se u nedjelju završnica Prvenstva jednostavno nije mogla održati zbog kiše koja je pljuštala i za vrijeme prijepodnevnih utakmica, zbog dobrobiti i sigurnosti jahača i konja. Na Prvenstvu Hrvatske su sudjelovala 52 jahača iz 13 klubova iz Hrvatske (Osijek, Karoca, Sem, Edek, Jarun, Sv. Juraj, KD Zagreb, KK Zagreb - svi iz Zagreba, Trajbar Team/Zaprešić, Mirnovec/Samobor, Dunavski raj/Vukovar, Medulin i Koprivnica), te tri gošće iz Mađarske. Od predviđene 23 utakmice održano je njih 19. Na osječkom hipodromu je održano individualno i ekipno prvenstvo za kategorije poni jahača i kadete te za juniore, amatere, "amazonke", mlade jahače i seniore. U kategoriji ponija pobijedila je Indi Šimleša s *Clochette* (Sv. Juraj), kćerka jednog od najtrofejnijeg jahača u Hrvatskoj Ante Šimleše, koji je ovaj puta s *Mademoiselle Lumiere* bio drugoplasiran među seniorima, iza Filipa Rožmarića i *Elibre* (Karoca). U kategoriji amaterki pobijedila je Ana Posavec s *Crystal Clear* (Karoca), a u "amazonkama" Mirna Bačić s *Love Affair* (Jarun). U kategoriji juniora slavila je kći izvrsne reprezentativke Andree Novak Lea Djelmić s *Brown Gold Lady* (Jarun). U kategoriji kadeta pobijedila je Lucija Penić s *Furie Z* (Sv. Juraj), a u kategoriji mladih jahača Josipa Koletić s *Layos* (Mirnovec). Ovisno o dobnim kategorijama, tijekom besprijekorno organiziranog četverodnevnog turnira, natjecali su se najbolji preponski jahači i pokazali umijeće u lakoći jahanja nižih utakmica, pa sve zahtjevnijih i viših. Prepone su se skakale od visine na 0,80 m, a trebale su završiti na 1,45 m. Poni jahači i kadeti su uspjeli odjahati sve prvenstvene utakmice, dok je podjela plasmana za ostale kategorije bila na osnovu postignuta tri dana preponskih natjecanja. Tako je po najvećem pljusku bilo i proglašenje pobjednika u ovim kategorijama, a Osječanka Nika Bujak i *Johnny* su postali viceprvaci Republike Hrvatske u kategoriji poni jahača.

Vernalis Dokuzović i Lady Cancara, PH 2019. - Foto D. Stojsavljević

Proglašenje pobjednika, PH za uzdanice, 2019. - Foto B. Šeper

Viceprvakinja Nika Bujak i 'Johnny' na PH za poni jahače, 2019. – Foto B. Šeper

Lea Djelmić i 'Brown Golden Lady', PH 2019. - Foto D. Stojsavljević

Filip Rožmarić i 'Elibra', PH 2019. - Foto B. Šeper

Danijela Žuljević i 'Edward', 2. mjesto na PH za petogodce, Zagreb, 2014. - Foto S. Koblar

Danijela Flaško (Žuljević) *(Osijek, 29.11.1971.) bila je članica kluba od 1983. do 2014. U 35 godina bavljenja preponskim jahanjem i voltažiranjem (na samom početku) jahala je niz konja: 'Sokol', 'Žuta Ruža', 'Aleta', 'Dubravka', 'Nela', 'Diana', 'Ema', 'Laguna', 'Armani', 'Clementina', 'Escada', 'Cann', 'Chagal', 'Skiper Junior' i 'Edward'. U Osijeku 1985. osvaja treće mjesto u kategoriji voltažeri pioniri na grlu 'Sokol'. Na turniru u Novom Sadu na 'Žutoj Ruži' postiže plasman bez ijednog kaznenog boda. Godine 1990. prvi puta sudjeluje na Prvenstvu Hrvatske u kategoriji seniora u Sinju (s grlom 'Žuta Ruža') i s klupskom kolegicom Dunjom Rukovanjski ('Diana') osvaja ekipno treće mjesto na visini prepona 1,30 m. Godine 2008. sudjeluje na "Samsung Cup of Nations****", natjecanju u Zagrebu, gdje na visini 1,25 m osvaja s 'Lagunom' osmo mjesto. Sudjelovala je na Balkanskom prvenstvu 2010. s 'Lagunom' (grlo uzgojeno na osječkom hipodromu) u kategoriji "amazonki". Bilježi nastupe i na seniorskim turnirima "Croatia Cupa", gdje joj je najbolji plasman drugo mjesto 2017. Ljetni kup Slavonije i Baranje ('Laguna') osvojila je 2013., a na zimskom pandanu ovog natjecanja 2013./14. bila je drugoplasirana s vlastitim grlom 'Edwardom'. Najdraža dostignuća su joj nazivi viceprvaka Hrvatske za mlade konje u dobi od pet i šest godina u Zagrebu (2014. i '15. s 'Edwardom'). Svoje je znanje nesebično dijelila s brojnim mladim jahačima, a jedno vrijeme je obavljala i dužnost voditeljice Škole jahanja. I danas se vrlo uspješno natječe za SKK SEM iz Zagreba. Do sada je sudjelovala na više od stotinu nacionalnih i međunarodnih natjecanja, s isto toliko plasmana. Hrvatski konjički savez joj je dva puta dodijelio zahvalnice za doprinos u promicanju konjičkog sporta u Republici Hrvatskoj (2013. i '17.).*

Najznačajniji sportski uspjesi u karijeri:

- *sudjelovanje na Svjetskom kupu nacija s 'Lagunom' (2007. u Zagrebu)*
- *sudjelovanje u reprezentaciji Hrvatske s 'Lagunom' (2007. u Zagrebu i 2010. u Plovdivu/Bugarska)*
- *viceprvakinja Hrvatske s 'Edwardom' za mlade konje u dobi od 5 godina (2014.)*
- *višestruka pobjednica Ljetnog i Zimskog kupa Slavonije i Baranje te Prvenstva Slavonije i Baranje*

kao članica drugih klubova:

- *drugo mjesto sa 'Skiper Juniorom' u "Croatia Cupu" za seniore (2017. za KK Karoca)*
- *viceprvakinja na ekipnom Prvenstvu Hrvatske za "amazonke" sa 'Skiper Juniorom' (2017. za KK Karoca, '18. za KK Karoca i '19. za SKK SEM)*
- *viceprvakinja Hrvatske s 'Edwardom' za mlade konje u dobi od 6 godina (2015. za KK Baranja)*
- *treće mjesto sa 'Skiper Juniorom' na Prvenstvu Hrvatske za mlade konje u dobi od 7 godina (2015. za KK Baranja)*

Danijela Žuljević i 'Laguna', Zagreb, 2011. - Foto S. Koblar

Danijela Žuljević i 'Edward', Zagreb, 2014. - Foto S. Koblar

Pobjednički par Mia Krajina i 'Canabis' na jednom od turnira – Foto S. Koblar

"Pokal Grada Osijeka" konačno u rukama osječke jahačice

"Pokal Grada Osijeka" bio je po prvi puta odgođen zbog pljuska u lipnju kada se tradicionalno trebao održati za vrijeme finalne seniorske utakmice na državnom seniorskom prvenstvu. Tako se 17. "Pokal" održao u drugom terminu, sunčanog jesenskog dana 13. listopada 2019. Na rasporedu je bilo pet utakmica na kojima je skakalo 25 konja i jahača iz Zagreba, Koprivnice, Križevaca, Vukovara i Osijeka na preponama različitih visina (od 0,60 do 1,20 m). Na manjim visinama je uobičajeno nastupio veći broj mladih jahača ili starijih jahača na mladim konjima kojima su takve utakmice neophodne za stjecanje iskustava i pripremi za veće visine u narednoj sezoni. Na najnižoj visini od 0,60 m prvo su mjesto podijelile Osječanke Mia Krajina (*Laurel*) i Nives Sić (*Chanel*), a na 0,80 m slavila je Luna Devetak (*Greti*), ispred Nikoline Kurtović (*J-Tangela*) i Vjekoslava Čolaka (*Armagedon*, Dunavski raj). Na utakmici visine 1 m prvo mjesto ("ex-equo") su podijelile Osječanke Tijana Špoljarić (*Condor 1*) i Luna Devetak (*Greti*) te Vukovarčani Mirna Šarić (*Coco II*) i Denis Zeko (*Casall*).

Utakmica na visini 1, 10 m bila je ujedno treći "Memorijal Marijana Jukića", održan u sjećanje na prerano preminulog člana osječkog kluba. Pobijedila je Martina Ivković na *Contadu* ispred nekadašnje članice Osijeka Danijele Žuljević (SKK SEM) na *Edwardu*, a treća je bila Tijana Špoljarić na *Croatinu*. Ipak, najviše je pozornosti "ukrao", dakako, "Pokal grada Osijeka", koji se ovaj puta skakao na visini prepona 1,20 m. Nakon osnovnog dijela utakmice jahao se baraž za one koji su osnovni parkur odjahali bez greške. "Pokal Grada" osvojila je Mia Krajina na *Canabisu*, ispred klupskih kolegica Nives Sić na *Arsenalu* te Martine Ivković na *Contadu*. Zanimljivo je da je po prvi puta ovaj "Pokal" otišao u ruke osječkoj jahačici.

- Ovogodišnji, 17. po redu "Pokal Grada Osijeka" osvojili smo 'Canabis' i ja. Ova pobjeda mi puno znači jer je 'Canabisu' i meni to prva pobjeda na tako velikoj utakmici. 2010. godine je makedonski jahač sa srpskom putovnicom Srđan Grmaškoski jašući za naš klub donio radost Osječanima jer je pokal po prvi puta otišao u ruke članu našeg kluba. No, sretna sam što sam ja prva osječka "amazonka" koja je pobijedila na toj, za nas Osječane, najprestižnijoj utakmici. Uložila sam puno truda, vremena i volje trenirajući, što je na kraju rezultiralo ovom pobjedom, i to mi je velika motivacija za ustrajati u radu još više i još bolje. Radost mi je tim veća jer nije bilo ljepšeg načina čestitati 60. rođendan svom voljenom klubu.

"Pokal Grada Osijeka" - pobjednici 2002. - 2019.

2002. - Renato Levanić
2003. - Geza Nagy
2004. - Marko Hercigonja
2005. - Robert Pal
2006. - Michael Hechtner
2007. - Andrea Novak Djelmić
2008. - Srđan Grmaškoski
2009. - Janka Krašovec
2010. - Srđan Grmaškoski
2011. - Robert Pal
2012. - Janka Krašovec
2013. - Janka Krašovec
2014 - Andrija Hrgović
2015. - Kristina Grilec
2016. - Ante Šimleša
2017. - nije održan
2018. - Josipa Koletić
2019. - Mia Krajina

Pobjednica 14. Pokala grada Osijeka Kristina Grilec, 2015. - Foto Seti

Pobjednik 2. "Pokala Grada Osijeka", Geza Nagy na PH 2015. - Foto Seti

Pobjednica 6. "Pokala Grada Osijeka" Andrea Novak, 2007. - Foto B. Jurić

Pobjednik 13. "Pokala Grada Osijeka" Andrija Hrgović godinu kasnije, PH 2015. - Foto Seti

Pobjedniku 15. "Pokala Grada Osijeka" Anti Šimleši gradonačelnik Ivica Vrkić uručuje pehar, 2016. - Foto Studio C

Međunarodni nastupi

Željko Šeper je 1976. na međunarodnim galopskim utrkama u Oroshazi (Mađarska) osvojio po jedno drugo i treće mjesto. U preponskom jahanju je 1977. na istom turniru od 90 natjecatelja zauzeo deveto mjesto, 1985. na međunarodnom turniru u Kiskunhalasu (Mađarska) osvojio je treće mjesto s *Barbarom*, a iste je godine s istim grlom u mađarskom Tamašiju od 64 natjecatelja bio šesti (najbolje plasiran od svih jugoslavenskih jahača na tom turniru). Osječani su do Domovinskog rata nastupali na niz natjecanja koja su organizirali klubovi iz Novog Sada, Karađorđeva, Zobnatice, Bečeja (svi Srbija) i Skopja (Makedonija) te Krumperka (Slovenija).

Osječka seniorska ekipa, predvođena trenerom Rajkom Dokićem, 1987. je nastupila na međunarodnom natjecanju u Rumunjskoj, gdje je Davorka Porobić sa *Žutom Ružom* osvojila u utakmici "snaga skoka" drugo mjesto preskočivši preponu od 1,50 m. Nakon svih utakmica, Mirjana Baban je zauzela ukupno peto mjesto.

Ana Jović i 'Anuška', Velenje (Slovenija), 2011.

Godine 1989., iako nije ostvarila zapažen plasman, Mirjana Baban je ostvarila najbolji rezultat od jugoslavenskih jahača u Mađarskoj (Kiskunhalas) na kobili *Pillángo*. Također treba istaknuti i nastup izvan Hrvatske u mađarskom Tamašiju 1994. Na tom vrlo jakom turniru nastupili su natjecatelji iz Slovenije, Njemačke, Mađarske, Austrije, Češke, Slovačke i Hrvatske. Osječane su predstavljale Ljiljana Andraković na grlu *Osječka pivovara Smaragd* i Mirjana Baban na grlu *Emerik Shannon*. Mirjana Baban je u prvoj utakmici "američki baraž" visine 1,10 do 1,20 m skupila četiri kaznena boda i u konkurenciji 62 natjecatelja plasirala se na deseto mjesto, pa je time bila najbolje plasirana hrvatska jahačica u toj utakmici, što joj je donijelo kvalifikaciju za treću utakmicu turnira, "eliminacije" visine 1,20 m. Ljiljana Andraković je u četvrtoj utakmici turnira, rastuće poteškoće" od 1,10 do 1,50, u konkurenciji 56 natjecatelja zauzela osmo mjesto. Ona je, kao i prethodne godine na istom turniru, proglašena najboljom stranom natjecateljicom, dok je Mirjana Baban priskrbila nagradu publike.

Ljiljana Andraković će kao najveći uspjeh u dosadašnjoj karijeri izdvojiti uvrštavanje u 'B' reprezentaciju Hrvatske. U tom svojstvu branila je boje Lijepe Naše na nekoliko značajnih europskih i svjetskih natjecanja, a 1995. je u Budimpešti (Mađarska) osvojila treće mjesto. Tada je prvi puta skakala i "Kup nacija", najprestižnije natjecanje u svijetu. Nastupiti u tako jakoj konkurenciji, bez obzira na rezultate, veliki je uspjeh za naš klub, a nastup na "Volvo Cupu" za mnoge preponske jahače ostane čak nedosanjani san. Kako je postigla zapažene rezultate u "Croatia Cupu", 1996. i '97., bila je pozvana i tako zabilježila nastup i na glasovitom "Volvo Cupu" u Zagrebu. Najjače seniorske parkure na ovom natjecanju, kao i "Samsung Cupu" (također u Zagrebu), kao članica hrvatske reprezentacije skakala je na grlu *Smaragd* te je visinom preskočenih prepona i težinom međunarodnih turnira zaslužila epitet najuspješnije osječke jahačice. Duško Gages je 1997. osvojio drugo mjesto u Njemačkoj s grlom *Lancer R.*

Ana Mikulić i 'Cristal Z' (Kraljica), Nizozemska, 2012. - Foto M. Hendriks

Danijela Žuljević je također uspješno sudjelovala 2008. na "Samsung Cupu" u Zagrebu, gdje je na visini prepona 1,25 m na grlu *Laguna* osvojila osmo mjesto. Kao članica reprezentacije nastupala je na Balkanskom prvenstvu u Plovdivu (Bugarska) 2010.

Natjecateljica s najviše odskakanih utakmica i plasmana na međunarodnim turnirima bila je Ana Jović. Od 2010. - 2014. bilježi nastupe: Celje, Slovenija (2010.), Vogau, Austrija (2010.), Velenje, Slovenija (2010.), Graz, Austrija (2010.), Svečina, Slovenija (2011.), Preding, Austrija, (2011.), Ljubljana, Slovenija (2013.), Deutschlandsberg, Austrija (2013.) i Magna Racino, Ebreichsdorf, Austrija (2014.).

Ana Jović je na natjecanju CSI** (izvorno Concours de Saut International, sustav rangiranja turnira) kategorije u Celju (Slovenija) 2010. s *M-Lejkom* na visini 1,15 m u Amater touru osvojila šesto mjesto, dok je na visini 1,20 m, na istom natjecanju, osvojila treće mjesto. U okviru ovog natjecanja sudjelovala je i 2012., gdje je na Elite touru na 1,15 m osvojila sedmo mjesto s *M-Lejk*, dok je na Bronze touru na 1,20 m s *Tequila S* ponovila isti plasman. Godinu kasnije natjecala se u Predingu (Austrija), gdje je s *Tequila S* osvojila zapaženo drugo mjesto, a 2013. godine nastupa na CSN-A Prvenstvu Slovenije u Celju, gdje osvaja četvrto mjesto s *Cassini Cantus*, a deseto mjesto s *Tequila S*. Napokon, 2014. na CSN-B* u Magna Racinu (Austrija) je u utakmici "ex aequo" osvojila prvo mjesto na 1 m s *Chinook S* te drugo mjesto na visini 1,15 m s *Tequila S*. Iste godine na CSN** u Ljubljani osvaja druga mjesta na 1,10 m i 1,15 m s *Chinook S*.

Inače, Ana Jović članica je kluba od 2007. Počinje trenirati u inozemstvu s Urhom Baumanom, i to od 2009., kada u Sloveniji kupuje *M-Lejka*. Za vrijeme tih treninga natjecala se i s mnogim trenerovim konjima, od kojih joj je najdraži i najuspješniji bio *Tequila S*. Natjecala se još i s grlima *Anuška*, *Cassini Cantus*, *O. P. Raul* i *Chinook S*. Trenirali su je i Renato Levanić, Srđan Grmaškoski, Denis Gugić, Rajko Dokić, Aleksander Smolnikar i Franc Slavič.

- Svake godine sam na ljeto odlazila u Sloveniju, svaki dan sam jahala po tri ili četiri konja i uz to vodila kompletnu brigu o njima, od hranjenja i čišćenja pa nadalje. Od početka svojih treninga napredovala sam od natjecanja u najnižim kategorijama do natjecanja na visini 1,30 m i plasmana na CSI turnirima u nižim kategorijama, pa u konačnici i do osvajanja drugog mjesta u pojedinačnoj konkurenciji

Doris Galinec i 'Lolita', Mađarska, 2014. - Foto Taszár

i prvog mjesta ekipno na Prvenstvu Hrvatske u kategoriji amatera 2013. - kazuje jahačica koja ima puno lijepih rezultata iza sebe.

Zahvaljujući realizaciji sportsko-edukativnog projekta "Mađarsko-hrvatsko prekogranično natjecanje u preponskom jahanju" itekako se pridonijelo daljnjoj promidžbi preponskog jahanja u našoj prekograničnoj regiji. U suradnji s klubom-partnerom iz mađarskog Bikeša, nedaleko od Pečuha, Konjički klub Osijek organizirao je međunarodni turnir

Zoran Munduković i 'Cannavaro', Mađarska, 2016. - Foto Harkany

"Grand Prix Osijek 2011." u sklopu sveobuhvatnog projekta "Show-jumping Trophy", sufinanciranog kroz prekogranični "IPA program Mađarska-Hrvatska 2007. - 2013.", kao dio pretpristupnih fondova Europske unije.

Osječani su nerijetko imali priliku nastupati i na turnirima u susjednoj Mađarskoj, gdje su ostvarivali zapažene rezultate. Godine 2014. naša je mlada natjecateljica Doris Galinec osvojila četvrto mjesto na CSN Boly (Mađarska) s *Lolitom*. Ivan Funarić je počeo nizati uspjehe na međunarodnoj sceni, pa je osvojio drugo mjesto na Međunarodnom kupu Slavonije i Baranje, također u Bolyju, a osvajao je zlatne medalje na Balkanskom kupu 2015. u Novom Sadu i 2017. u Beogradu (oba Srbija). Zbog tih uspjeha ga je Konjički klub Osijek proglasio svojim najuspješnijim jahačem za 2015. i 2016. godinu. Na Ljetnom kupu Slavonije i Baranje (Boly) osvaja prvo mjesto, a u Harkanju (Mađarska) iste godine (2016.) s *Guinnessom* biva drugi. Iste uspjehe postiže u Kapošvaru (Mađarska) 2018. (prvo mjesto s *Guinnessom*, a drugo s *Coco II*). Nives Sić sa svojim *Arsenalom* pobjeđuje *u* Kapošvaru (2016.) na visini 1,10 m, kao i Ljetnom kupu iste godine u Bolyju na visini od 1,25 m. Mia Ilić je s *Landiano P* nastupila u Harkanju 2016. i osvojila prvo mjesto. Najmlađa natjecateljica kluba Luna Devetak je u Kapošvaru 2018. osvojila treće mjesto sa svojim *Jeremy Baby Flower*.

Dora Dritanović i 'Pepsy D'Escamps', PH, Osijek, 2019. - Foto B. Šeper

Osobni pogled

I što napisati na kraju poglavlja o preponskom konjičkom sportu, meni osobno najljepšem na svijetu kojim sam se i sama bavila punih dvadeset godina? Dionicima ovog sporta prepone nisu jedina prepreka, već su kočnice razvoja konjičkog sporta veliki troškovi i nedostatak sponzora. U posljednjem desetljeću, kada se ulaže kao nikada do sada u njegovu infrastrukturu, čini se da je za konjički sport općenito palo zanimanje. I to ne samo u gradu na Dravi nego i u cijeloj Hrvatskoj, posebice kada je riječ o broju gledatelja na konjičkim sportskim događanjima te neodržavanja nekada tako popularnih kasačkih i galopskih utrka. Neki od nas se jako dobro sjećaju kako je na hipodromu Pampas to bio pravi sportski doživljaj za kojeg se doslovno živjelo i s nestrpljenjem očekivala ta, jednom godišnje organizirana priredba. Tisuće ljudi su doslovno "hrlile" na početak atraktivnih natjecanja, na koje se nikako nije željelo zakasniti. Žurilo se zauzeti što bolje stajaće mjesto, a utakmice su se odvijale u poslijepodnevnim satima. Prethodili su im svečani mimohodi jahača, vozača, pa i mađarskih čikoša ulicama grada u prijepodnevnim satima. Svaki jahač je bio počašćen pozivom sudjelovanja u postrojavanju defilea pred tako brojnom i razdraganom publikom. Nije bilo izloga u gradu koji nije bio oblijepljen plakatima, avionima su bili "distribuirani" pozivni letci, a u klubu se nekoliko dana unaprijed tražila "karta više". Sjećam se kao dijete da sam vidjela i one spretnije koji su preskakali visoku žičanu ogradu postavljenu od smjera Drave, kako bi se "prošvercali" neplaćanjem ulaznice. A sada, unatoč besplatnom ulazu, ponekad se na turnirima pojavi možda nešto više od 200 ljudi. Smatram da je itekako potrebna jako dobra reklama u čemu je uloga pisanih medija nemjerljiva, kao i oglašavanje na radijskim i televizijskim postajama. Zbog današnjih svima dostupnih internetskih mogućnosti informacije "kolaju" kudikamo lakše nego ranije. I konjičke zabave su itekako imale svrhu promocije konjaništva uopće. Neophodno je angažirati najmlađu populaciju i studente u organizaciju i provedbu atraktivnih događaja na Pampasu. Zato je, prije svega, neophodna edukacija i gledatelja i svih onih koji su involvirani u konjogojstvo općenito. Zanimanje za konjički sport kod Osječana vjerojatno još uvijek postoji. Međutim, mora se priznati da nikada preponsko jahanje nije toliko atraktivno, kao što su nekada bile utrke. No galopskih utrka kod nas više uopće nema, ali bi se zato kasači trebali "dovući" na hipodrom. Kada bismo sve to objedinili u jednu priredbu, sigurno bi postojalo i veće zanimanje dolaska gledatelja. Međutim, prema nomenklaturi sportova, dakako da su trkači sportovi odvojeni i da pripadaju svojim savezima. I mnogi će reći da je "ustvari" gotovo nemoguće organizirati ih ponovno zajedno. No svima je jasno da se po pitanju reafirmacije konjičkog sporta svakako treba nešto učiniti. Kako i među ljubiteljima konjičkog sporta postoji podjela na one, zasigurno brojnije, koji prioritet daju utrkama, bilo kasača ili galopera, a određeni, nikako ne mali broj ljudi, privlači i natjecanje u preponskom jahanju, ostaje na vodstvu kluba, prije svega osmišljavanje takvih programa kojima nitko ne bi mogao odoljeti. Konjički sport je uvijek bio prestiž. Tako bi se neki pronašli u zanimanju za dresurna, preponska, zaprežna natjecanja ili kasačke utrke. Možda je stvaranje imena nove legende konjičkog sporta, kao što je nekada Osječanima bila čuvena *Fistra* dovoljan razlog kako bismo svi zajedno Pampasu u pravom smislu riječi vratili i njegov nekadašnji sportski sjaj.

VOŽNJA ZAPREGA

Foto studio AGA, Pleternica

Vožnja zaprega, kao sportska grana u okviru konjičkog sporta, u KK-u Osijek zastupljena je dolaskom lipicanske kobile *18 Batosta* iz Državne ergele lipicanaca Đakovo, gdje je kupljena 2004., te kobile *57 Krabbe* u vlasništvu Ivice Bogadija, koji je tako postao prvi vozač dvoprega u klubu i istinski zaljubljenik u vožnju zaprega. Njegov prvi sportski nastup bio je u sklopu Prvenstva Hrvatske u Gundincima 2005., a od 2006. u treningu je i lipicanski pastuh *86 Favory Krabbe*. Od značajnijih rezultata izdvajaju se plasmani u dresurnim utakmicama (ali ne i ukupnom poretku): 2007. na državnom prvenstvu u Pleternici gdje je Bogadi osvojio peto mjesto i na Međunarodnom turniru u Lipici (Slovenija) sa sedmim mjestom, a najbolji rezultat ostvario je 2008. na Prvenstvu Hrvatske u Čepinu drugim mjestom. Danas je jedini međunarodni sudac u zaprežnom sportu u Hrvatskoj.

Ivica Bogadi ('Batosta' i 'Krabbe'), Pleternica, 2007. - Foto studio AGA Pleternica

Prvak Hrvatske Nikola Vidačić ('F. Mima' i 'Mara'), Čepin, 2009. - Foto A. Mikulić

Proteklih dvanaest godina ime Konjičkog kluba Osijek, kako u državnim, tako i međunarodnim okvirima, više nego dostojno pronosio je ***Nikola Vidačić****. Član kluba od 2007., svoja lipicanska grla '950 Batosta', '975 Mara' i '92 Favory Mima' držao je u privatnim stajama u Podgoraču, a branio boje našeg kluba i grada. Iste godine Vidačić je ostvario normu i nastupio na Svjetskom prvenstvu u Warki (Poljska), što je prvi puta da se na najvećoj svjetskoj smotri Hrvatska predstavila s konjima nacionalnog uzgoja, a u Zistersdorfu (Austrija) ostvario je i prvi plasman na međunarodnom turniru kada je osvojio treće mjesto u utakmici preciznosti (vožnja između čunjeva). Godine 2008. bio je sveukupni pobjednik međunarodnog turnira u Lipici za Otvoreno prvenstvo Slovenije, gdje je osim onih osvojenih u utakmicama, dobio i nagradu za najboljeg stranog vozača, a posebno mjesto zauzima i Specijalna nagrada sudaca "za ljepotu vožnje i promidžbu lipicanaca" koju mu je dodijelio austrijski sudac Wolfgang Chair. Bio je ukupni pobjednik (u sve tri discipline: dresura, maraton i vožnja kroz čunjeve) na Prvenstvima Hrvatske 2008. i '09., a boje Konjičkog kluba Osijek zastupao je na desetak međunarodnih turnira. Njegovo apsolviranje svih utakmica na Svjetskom prvenstvu 2007. u Warki i 2009. u Kecskemetu (Mađarska) zasigurno su najkvalitetniji sportski rezultati našeg kluba u ovoj grani konjičkog sporta.*

Marko Vidačić*, Nikolin sin, također se istaknuo u vožnji dvoprega, a ističe se osmo mjesto u disciplini dresura na međunarodnom natjecanju u Zanki (Mađarska) 2011., kao i osvajanje "Croatia Cupa" u Garčinu 2012., dok je na Prvenstvu Hrvatske u Pleternici 2018. bio treći. Ono najznačajnije je osvajanje prvaka države u Pleternici, baš u godini jubileja našeg konjičkog kluba, 2019. godine.*

Nikola Vidačić uz bok svjetskih lidera

Nikola Vidačić iz Podgorača, kao član KK-a Osijek od 2007., prvi je vozač dvoprega u Hrvatskoj koji se uspio kvalificirati, a poslije toga i sudjelovati, na svjetskom prvenstvu, i to u poljskoj Warki od 29.8. - 2.9.2007. Do tih kvalifikacija odvozio je pet međunarodnih turnira u četiri godine i bio prvak Hrvatske u vožnji dvoprega, dok je njegov sin Marko bio viceprvak u istoj kategoriji (2006. kao članovi KK-a Đakovo). Mnogim našim vozačima sudjelovanje na svjetskom prvenstvu tada je (a mnogima i sada) bio nedosanjani san budući da iziskuje izuzetan financijski izdatak kojeg su, nažalost, naši sportaši najčešće morali financirati sami, zbog još uvijek nedovoljno interesa za ovu sportsku disciplinu. Međutim, još uvijek je premali broj izlazaka na međunarodnu scenu, gdje vozač sa svojim dvopregom skuplja iskustva na utakmicama u sve tri discipline vožnje zaprega (dresurnoj vožnji, maratonskoj utakmici i vožnji preciznosti između čunjeva).

Ono što nije uspio dva mjeseca prije u Zistendorfu (Austrija), Nikola Vidačić, već kao član KK-a Osijek, ostvario je odličnim nastupom na CAN-A turniru u Villachu (Austrija), koji je vožen od 6. - 8.7.2007., kada je ispunio kvalifikacijsku normu za odlazak na SP u Poljsku. Vidačić nije postigao kvalifikaciju prekoračenjem od samo dva boda u Zistendorfu zbog brdovitog terena, koji inače nije uobičajen na ovakvim natjecanjima te bez potrebnog iskustva nije opušteno vozio ne snalazeći se na takvom terenu. Iako se tada, prvi puta u životu, na takvom međunarodnom turniru plasirao na treće mjesto u vožnji preciznosti između čunjeva, razliku u bodovima nije mogao popraviti negativnim bodovima iz dresurne vožnje. S obzirom da su na otvorenom turniru nacionalnog prvenstva Austrije u Villachu isticali zadnji dani kvalifikacijskog roka, privukli su velik broj izvrsnih vozača, tako da se Nikola nalazio uz sam bok svjetskih lidera. Bili su tu višestruki reprezentativac i osvajač mnogih odličja najjače nacije zapregnih vožnji Mađar Hody Karoly, član reprezentacije Slovačke Miroslav Matuška, tadašnji prvak svijeta, Austrijanac Rainer Pointl i njegov otac Abert (doajen zaprega u Austriji), te vrsni Nijemci, Talijani i ostali najjači austrijski vozači.

Presudna utakmica za kvalifikacije u kojoj se za ostvarenje norme mora ostvariti rezultat ispod 60 negativnih bodova vozi se prvog dana i to je dresurna utakmica. Vidačić je bio pod teretom prekoračenja od samo dva boda iz Zistendorfa, ali se već u zagrijavanju primijetio napredak iz posljednjih tjedana primijenivši iskustva s prošlog natjecanja. Vozio je vrlo sigurno, s puno više slobode, ali i besprijekornog koraka i usklađenosti konja, što je donijelo odličan rezultat od 53,38 negativnih bodova. Tom utakmicom si je osigurao plasman na Svjetsko prvenstvo. U dresurnoj utakmici pobijedio je odlični Hody Karoly s 43.26, drugi je bio Austrijanac George Mosser s 43.52, a treći tadašnji aktualni svjetski prvak Rainer Pointl s 45.70. Vidačić je u dresurnoj utakmici zauzeo deseto mjesto, a vrijednost rezultata potvrđuje i to da je iza sebe ostavio i slovačkog reprezentativca, sudionika više svjetskih prvenstava Miroslava Matušku.

Najzahtjevnija utakmica vozi se drugog dana, iako se kvalifikacije stječu u dresurnoj vožnji. Kako put do svjetskog prvenstva ne bi bio suviše lak, zahtijeva se da vozači uz rezultat dresurne utakmice uspješno završe i preostale dvije utakmice. Najviše zamki prijeti upravo u utakmici maratona jer samo mala pogreška u labirintu maratonskih prepreka može dovesti do eliminacije. Vidačić je vozio sigurno, ali natjecateljski korektno, znajući da maratonske prepreke mora svladati bez eliminacije. Po konjima se vidjelo da imaju još dosta rezerve, ali Vidačić je sa 71 bodom u utakmici napravio svoj do tada najbolji rezultat i plasirao se na 12. mjesto. U maratonskoj utakmici pobijedio je Hody Karoly, drugi je bio Rainer Pointl, a treći George Mosser. Treći dan je preostala utakmica preciznosti vožnje kroz kapije s čunjevima. Nadahnut uspjehom prva dva dana, Vidačić je pun samopuzdanja bio siguran u potpun uspjeh. Oštrom, ali vrlo kontroliranom vožnjom s tri porušena čunja i samo jednom sekundom prekoračenja plasirao se na šesto mjesto u utakmici. U konačnom poretku turnira Vidačić je zauzeo osmo mjesto, a ukupni pobjednik je bio Mađar Karoly. Uz to je važno napomenuti da je prezentacija, tj. sveukupan izgled zaprege, ocijenjen vrlo visoko uz jednu desetku (najveću ocjenu), što je potvrda dobrog standarda kojeg je u domaćoj vožnji zaprega prihvatio veći broj natjecatelja.

U Vecsesu su nastupali jednoprezi, dvoprezi i četveroprezi te poni dvoprezi i četveroprezi, a vozilo se u A i B ligi u svim kategorijama

Mora se priznati da ovo nije lagano proći

Prekrasan dvopreg

SIGURNIM VOŽNJAMA VIDAČIĆ GALOPIRA PREMA SVJETSKOM PRVENSTVU

Briljirao u dresurnoj vožnji

Odličan rezultat postignut na prvom ovogodišnjem međunarodnom zaprežnom natjecanju u Fabiansebestyenu, kojim je ostvario normu za odlazak na Svjetsko prvenstvo 2009. godine, Nikola Vidačić potvrdio je i u Vecsesu u Mađarskoj

U mađarskom mjestu Vecsesu od 13. do 16. 6. održan je međunarodni CAIO turnir na kojem su nastupala i tri dvoprega iz Hrvatske. Na žalost, najavljeni start Vidačića u Zistersdorfu (Austrija) od 6. do 8. lipnja izostao je zbog nedostatka financijskih sredstava obećanih od sponzora, o čemu je bilo i pisano u pretprošlom broju Agroglasa. U Vecsesu su nastupali jednoprezi, dvoprezi i četveroprezi te poni dvoprezi i četveroprezi, a vozilo se u A i B ligi u svim kategorijama. Osim najboljih mađarskih vozača, natjecali su se i vozači iz Rumunjske, Poljske, Austrije, Češke, Švicarske, Švedske, Finske, Njemačke, Francuske i Hrvatske. Pet međunarodnih i iskusnih sudaca iz Češke, Njemačke, Nizozemske, Austrije i Švedske sudili su dresurni test 8b. U najbrojnijoj konkurenciji dvoprega (njih 42) od hrvatskih vozača najbolje se plasirao Nikola Vidačić. Nikola Vidačić je zauzeo 11. mjesto u dresurnoj utakmici s 57,90 boda, što je bolji rezultat iz Fabiansebestyena, na kojemu je po novoutvrđenoj kvalifikacijskoj normi već ostvario ulaznicu za svjetsko prvenstvo sljedeće godine. Nakon sjajno odvožene najteže dresurne utakmice, rasterećen, ostale dvije discipline je iskoristio za testiranje mogućnosti svojih konja. U tri discipline je kombinirao vožnje lipicanskim kobilama 975 Marom i 950 Batostom te šestogodišnjim pastuhom 92 Favory Mimom. Sva tri grla su u privatnom vlasništvu, a uzgojena su na Državnoj ergeli lipicanaca Đakovo. Vidačićev sin Marko, također uspješan vozač u vožnji dvoprega, na ovom turniru je bio ocu suvozač.

Drugi dan natjecanja vozio se maraton, što je najzahtjevnija disciplina zaprežnog sporta i prava atrakcija za publiku, pa je u Vecses došlo i dosta hrvatskih navijača. Atraktivno je bilo uređeno sedam prepreka, kroz koje su vozači suvereno prolazili, a posljednja je bila vodena prepreka. Iako je i maratonsku vožnju Vidačić odlično vozio, dionica D mu je donijela neplanirana 4 boda kazne zbog neobjašnjivo nervoznog Marinog kasanja, a zadana staza morala se prijeći hodom.

Napredak zaprežnog sporta donio je i veću napetost u vožnji čunjeva, koja se vozila trećeg dana natjecanja. S obzirom da se parkur vozio zadanim tempom od 250 m/min, Nikola Vidačić je vozio brzom vožnjom, skraćujući putanju, ali je tim načinom i srušio šest čunjeva. No, ovakav način vožnje bilo je isključivo testiranje svojih konja različitim načinima vožnje.

Nakon tri dana natjecanja pobijedio je mađarski vozač Selyben Zsolt, ispred češkog vozača Nesvacil Jiri jr. Treće mjesto je osvojio ponovno mađarski vozač Kákonyi Norbert. Nikola Vidačić je s ukupnih 152,90 boda zauzeo 20. mjesto. Vozači Državne ergele lipicanaca iz Đakova Josip Zirn i Ante Medvidović zauzeli su 32., odnosno 33. mjesto.

Sljedeći izazov je Europsko prvenstvo "Pokal Alpe Dunav" koje će se održati 7.- 11. kolovoza u Švicarskoj.

Mirjana **BABAN**

Ivica Bogadi ('Batosta' i 'Krabbe'), Čepin, 2008. - Foto A. Mikulić

Iznenađujuće dobar rezultat Nikola Vidačić je postigao već na prvom zaprežnom natjecanju u 2008., održanom od 1.-4.5. u Fabiansebestyenu (Mađarska), čime je ostvario normu za odlazak na Svjetsko prvenstvo u Kecskemetu (Mađarska) 2009. Na međunarodnom CAI turniru u Fabiansebestyenu u utakmicama jednoprega, dvoprega i četveroprega sudjelovalo je ukupno 80 zaprega. Osim najboljih mađarskih vozača, natjecali su se i vozači iz Rumunjske, Njemačke, Austrije, Češke i Švicarske, a Nikola Vidačić bio je u najbrojnijoj konkurenciji dvoprega. Zbog brojnosti zaprega, dresura se vozila dva dana, a prvog dana je uz poni zaprege startalo i 38 dvoprega. Prema ocjenama pet međunarodnih, iskusnih sudaca dresurni test 8b najbolje je odvezao domaći vozač Laszlo Farkas s 49,54 boda. Zatim su slijedili Attila Ling s 51,97 i Laszlo Kalmar s 53,50 boda. Vidačić je zauzeo 20. mjesto s 64,90 boda, što mu je po novoutvrđenoj kvalifikacijskoj normi bilo dovoljno za ulaznicu za Svjetsko prvenstvo sljedeće godine. Nakon sjajno odvožene najteže dresurne utakmice, rasterećenom mu ostale dvije discipline nisu predstavljale veći problem. Drugi dan natjecanja se vozio maraton, što je najzahtjevnija disciplina vožnje zaprega i prava atrakcija za publiku. U Fabiansebestyenu se na maratonskoj vožnji okupilo čak 25.000 gledatelja. Atraktivno je bilo uređeno sedam prepreka kroz koje su vozači suvereno prolazili. Na kraju, najbrži su bili domaći vozači redom Norbert Kakonyi, Csaba Beganyi i Sandor Scecsi. Na četvrto mjesto se plasirao rumunjski vozač Attila Pal, a naš Vidačić zauzeo je odlično 15. mjesto.

Veliku pozornost uvijek privlače i četveroprezi, pogotovo mađarske "zvijezde" kao što su Zoltan Lazar i Jozsef Dobrovitz. U maratonskoj vožnji ipak je prvo mjesto zauzeo Švicarac Daniel Wurgler, ispred Lazara i Dobrovitza. Istim redoslijedom završili su i na kraju turnira u kojem je nastupilo 17 četveroprega. Napredak u vožnji zaprega donio je i veću napetost u vožnji među čunjevima, koja se vozila trećeg dana natjecanja. Kako su male razlike u kvaliteti natjecatelja, jedan srušeni čunj često znači i pad plasmana za

Nikola Vidačić ('Mara' i 'Batosta') na proglašenju pobjednika uz suvozača Josipa Jarića, Zisterdorf, 2007.

nekoliko mjesta. Treći dan odlučujući je za pobjednika pa je i natjecateljski sve zahtjevniji. Nikola Vidačić odvezao je parkur s jednim srušenim čunjem (tri kaznena boda) i jednim kaznenim bodom za prekoračeno vrijeme te s četiri kaznena boda na kraju zauzeo osmo mjesto. Iza sebe je ostavio najboljeg vozača u dresuri Farkasa koji je zauzeo tek 17. mjesto, a iza su se plasirali i ostali, puno iskusniji vozači. Od 37 vozača u vožnji između čunjeva, najprecizniji i najbrži su bili vozači bez kaznenih bodova: Zsolt Selyben, Janos Papp i Alex Genzwein. Nakon četiri dana natjecanja, Vidačić je s ukupnih 145,94 boda zauzeo sjajno 11. mjesto od 37 vozača. Na ovome turniru je nastupao s tri konja. Iskusna lipicanska kobila *975 Mara* dresuru je vozila sa šest godina starim pastuhom *92 Favory Mimom*. Provjerena kombinacija *975 Mara* i *950 Batosta* su odvezle ostale discipline. Sva tri grla su bila u privatnom vlasništvu, a u zajedničkom treningu su tada bili četiri godine. *Mara* i *Batosta* su lipicanske kobile oždrijebljene u Državnoj ergeli lipicanaca Đakovo, što je još jedna potvrda izuzetno kvalitetnog hrvatskog uzgoja. Ovaj izniman sportski rezultat značajan je bio ne samo za Vidačića, već i za hrvatski sport, hrvatsko konjogojstvo, a posebice kao potvrda kvalitetnog uzgoja lipicanaca i dugogodišnjeg samoprijegornog rada. Treba istaći da je Vidačićev suvozač bio Josip Jarić iz Sikirevaca, također dugogodišnji vozač dvoprega i vlasnik lipicanskih konja. U Villachu ga je zamijenio Vidačićev sin Marko.

U kolijevci lipicanaca, u Lipici (Slovenija), od 3.-5.10.2008. održao se CAN-A turnir, Otvoreno prvenstvo Slovenije u vožnji jednoprega, dvoprega i četveroprega. Državna ergela lipicanaca u Sloveniji svake godine organizira međunarodni turnir sa sve boljim i kvalitetnijim vozačima, a posljednji dan je rezerviran za spektakl, gala show s lipicanskim konjima, nazvan "Dani kobilarne Lipica". Na trodnevnom zaprežnom natjecanju, osim slovenskih natjecatelja, nastupali su predstavnici i ostalih ergela lipicanaca i to iz Topolcianky iz Slovačke, Pibera iz Austrije i Szilvasvarada iz Mađarske. Na ovom jakom turniru Hrvatsku su predstavljali članovi

Nikola Vidačić u zahtjevnoj maratonskoj vožnji ('Favory Mima' i 'Batosta'), Lipica, 2008. – Foto Hippoevent

Osijeka Nikola Vidačić i Ivica Bogadi. Osim predstavnika ergela, na turniru su sudjelovali odlični mađarski vozači Károly Hódi, István Némedi i Nándor Galambos, koji su, uz Vidačića i državnog prvaka Slovenije Mitju Mahorčića, slovili za najveće favorite. Veliki prostor s kojim raspolaže Lipica idealan je za organizaciju ovakvih turnira. Manjež za dresuru je među najboljima te se ne viđa tako često na zaprežnim turnirima, tako da su i vozači i konji mogli uživati u umijećima svoje vožnje.

Čim je Nikola Vidačić ušao u prostor dresurnog parkura, vidjelo se da su mu konji najspremniji do sada. Iznimnom su lakoćom lipicanski šestogodni pastuh *92 Favory Mima* i osmogodišnja kobila *975 Mara* odradili sve elemente zahtjevnog dresurnog testa 8b, tako da nisu iznenadile ocjene sudaca (51,58 boda) kojima je osvojio prvo mjesto u dresurnoj utakmici. Iza njega su se poredali Mahorčić s 55,81 i Hódi s 58,76 boda. Naš drugi predstavnik Ivica Bogadi zauzeo je deveto mjesto u dresurnoj utakmici, ali se nažalost nije mogao natjecati u sljedeće dvije utakmice zbog upale kopita lipicanske kobile. U maratonskoj vožnji dužina dionice A je bila 7,5 km, dionice D 1 km i dionice E 5,5 km s postavljenih šest fiksnih prepona, od kojih je najzahtjevnija bila vodena prepreka. Za maraton je Vidačić upregao pastuha *92 Favory Mimu* i kobilu *950 Batostu*. Nakon maratonske utakmice, razlika između Vidačića i Mahorčića bila je manja od jednog boda (0,27) za slovenskog vozača. No Mađari su poznati po dobroj vožnji preciznosti koja se vozi treći dan, posebno mladi i iznimno spretni mađarski vozač Nándor Galambos, poznat po vrlo brzim prolascima kroz parkure s čunjevima. Tako je i bilo. Galambos je jedini sa svega tri boda kazne provezao parkur u dozvoljenom vremenu i pobijedio u utakmici vožnje preciznosti. Vidačić je dobio nešto više od šest bodova za prekoračenje vremena, a treće mjesto u vožnji preciznosti mu je bilo dovoljno za tijesnu, ali zasluženu prvu pobjedu na međunarodnom turniru. Galambos je zauzeo drugo mjesto, a treće mjesto pripalo je najboljem slovenskom vozaču Mitji Mahorčiću. Nikolin sin Marko na svim je utakmicama bio suvozač svom ocu, a Vidačić stariji se u Hrvatsku vratio s brojnim pokalima. Osim onih osvojenih u utakmicama, dobio je i pokal za najboljeg stranog vozača, a njemu zasigurno najdraža bila je "Specijalna nagrada sudaca" za ljepotu vožnje i promidžbu lipicanaca koju je dodijelio austrijski sudac Wolgang Chair, ujedno i predsjednik odbora za vožnju zaprega Austrijske konjičke federacije. Ova nagrada posvećena je promidžbi baroknih konja, gdje lipicanac zauzima, svakako, vodeće mjesto.

Nikola Vidačić prvak bez konkurencije

Nakon što je Zaprežni klub Slavonac iz Slavonskog Broda otkazao održavanje Prvenstva Hrvatske u Pleternici i kasnije potvrdio odluku da neće organizirati to trodnevno natjecanje, zadatak su preuzeli članovi KK Slavonac iz Čepina i KK Osijeka, koji su zajednički organizirali Prvenstvo na prostoru novog hipodroma u Čepinu, od 10. do 12. listopada. Uz domaće suce angažiran je i mađarski međunarodni sudac Peter Istvan koji je sva tri dana proveo na čepinskom hipodromu, pomažući svojim iskustvom organizatorima i educirajući domaće natjecatelje i suce. Članovi dva konjička kluba dali su sve od sebe da vlastitim snagama pripreme hipodrom za zahtjevno natjecanje. Za manje od dva tjedna izgrađeno je šest fiksnih prepreka, među kojima i jedna vodena u koju je ugrađeno više od 30 'kubika' betona, a za uzvisinu na jednoj prepreci trebalo je više od 100 'kubika' zemlje. Uređen je i odgovarajući prostor 160x80 metara za utakmice u dresuri i vožnju preciznosti. Čepin je tako postao bogatiji za još jedan kvalitetan sadržaj, a konjički je sport dobio mogućnost više za organizaciju i prezentaciju ljepote zaprežnih natjecanja.

Prvi u dresurnoj vožnji Marko Vidačić ('F. Mima' i 'M. Mara'), Vinkovci, 2012. - Foto T. Bukna

NESPORTSKA ODLUKA

Nažalost, ne ulazeći u sve dimenzije različitih stajališta o organiziranju natjecanja u zaprežnom sportu, odluka članova ZK Slavonac iz Slavonskoga Broda da niti ne sudjeluju u natjecanju bila je - nesportska. A budući da u Državnoj ergeli lipicanaca Đakovo još uvijek vrijedi zabrana prometa konja zbog bolesti, na Prvenstvu je sudjelovalo manje natjecatelja nego što je uobičajeno.

Natjecanje je počelo dresurom, a ove se godine vozio zahtjevan test 8b. Taj najzahtjevniji dio zaprežnog sporta specijalnost je najboljeg hrvatskog vozača Nikole Vidačića iz KK Osijek, koji je i u Čepinu nadmoćno pobijedio s ocjenom 33,71. Da Vidačić u Hrvatskoj nema pravu konkurenciju, svjedoči i velika razlika drugoplasiranog Ivice Bogadija (KK Osijek) - ocjena 63,47. Dario Dorušak sa 63,68 i Josip Anđan sa 72,96, članovi KK Slavonac, zauzeli su treće i četvrto mjesto. Dresura je najvažnija od tri discipline zaprežnog sporta i u njoj se pokazuje koliko uistinu vrijede rad i trening koji vozači ulažu, što je potvrdio i najbolji naš vozač koji je na sva tri svoja dresurna nastupa ove godine na međunarodnim turnirima vozio ispod kvalifikacijskog minimuma za Svjetsko prvenstvo (65 bodova).

DORUŠAK NAJPRECIZNIJI

Sljedeći dan na rasporedu je bilo šest kilometara maratonske staze sa šest čvrstih prepreka. Najbrži i najsigurniji bio je Nikola Vidačić, a sjajni su bili i Čepinčani, posebice Dario Dorušak koji je zauzeo drugo mjesto. Treći je bio Josip Anđan. Ivica Bogadi isključen je na četvrtoj prepreci jer je kroz jedna vrata prošao na nedopušten način. Sigurna je bila ukupna pobjeda Nikole Vidačića i prije vožnje preciznosti. No, publika je posljednji dan mogla uživati u natjecanju, a posebno ih je razveselio domaći vozač Dario Dorušak koji je provezao bez srušenog čunja sa 2,58 kaznenih bodova zbog prekoračenja vremena, što mu je donijelo pobjedu u utakmici. Nikola Vidačić bio je čak 20 sekundi brži od Dorušaka, ali je s jednim srušenim čunjem i tri kaznena boda zauzeo drugo mjesto. Treći i četvrti bili su Josip Anđan i Ivica Bogadi. Vožnjom preciznosti uz čunjeve Mario Kružić potvrdio je ukupnu pobjedu na Prvenstvu Hrvatske u kategoriji juniora.

(Ivica Bogadi, Magazin KOnji, studeni 2008.)

Marko Vidačić - prvak Hrvatske u vožnji dvoprega

Konjički klub Pleternica i Grad Pleternica nekoliko godina zaredom izvrsno organiziraju najprestižnije zaprežno natjecanje u Hrvatskoj, kvalifikacijski turnir za Svjetsko prvenstvo i Prvenstvo Hrvatske. Međunarodni konjički turnir CAI2* održan je u Pleternici od 21. -23.6.2019. za 32 natjecatelja iz Hrvatske, Mađarske, Italije i Srbije. Tijekom trodnevnog natjecanja najbolji vozači su pokazali umijeće u dresurnoj, maratonskoj i vožnji preciznosti za kategorije dvoprega, jednoprega i ponija. Pobjednik međunarodnog turnira u vožnji dvoprega bio je svjetski poznat vozač Jozsef Dibak (Italija), a drugo mjesto je osvojio njegov sunarodnjak Luca Casottana, također iskusni i visoko rangirani FEI vozač. Prvak Hrvatske postao je Marko Vidačić iz Konjičkog kluba Osijek, inače, trećeplasirani u ukupnom poretku na međunarodnoj razini. U državnom prvenstvu dvoprega drugo mjesto je osvojio David Sušac (KK Maestoso), prošlogodišnji prvak Hrvatske, a iza njega se na treće mjesto plasirao Josip Anđan (KK Čepin).

Marko Vidačić je prvog dana natjecanja u "kraljici zaprežnog sporta" dresurnoj vožnji osvojio prvo mjesto među hrvatskim natjecateljima i treće mjesto u međunarodnoj konkurenciji s 53,97 bodova kazne, dok je najbolji vozač Dibak imao 43,45 kaznenih bodova. Drugog dana natjecanja, u napetoj maratonskoj vožnji Marko je zauzeo drugo mjesto te se bodovno približio na 2,5 boda razlike vodećem Talijanu. U kulminirajućoj utakmici vožnje preciznosti koja se vozila trećeg dana zauzeo je treću poziciju na tuniru, što mu je donijelo i naslov državnog prvaka za 2019. Nagrade najboljim vozačima uručili su požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, gradonačelnica Pleternice Antonija Jozić i njezini zamjenici Domagoj Katić i Anto Barbarić, predsjednica KK-a Pleternica Marija Buće, te Ivica Bogadi u ime Hrvatskog konjičkog saveza.

U razgovoru s Markom saznajemo koliko ljubavi, rada, truda i odricanja stoji iza ovakvog rezultata te svakodnevnih treninga s tri lipicanca, dvije mlade kobile roda *Slavonia* te još mlađeg kastrata *Maestoso Slavonia*, koji su u vlasništvu Krešimira Ćorića iz Iloka.

- Plan za ovu godinu je bio početi što ranije s turnirima jer je trebalo isprobati puno toga. Krenuvši od dresure, ove godine smo uveli novog mladog konja, a svako tko se imalo razumije u konjički sport zna što znači mladi konj. Mi smo bili svjesni njegove kvalitete, to je konj velikih mogućnosti, što je trebalo i dokazati. Na dva turnira koje smo prethodno vozili u Mađarskoj pokazao je iznimnu kvalitetu kretnji i želju za radom. Maraton smo vozili sa standardnim sastavom od prošle godine, koji se pokazao sigurnim. Što se tiče trećeg dana i vožnje kroz čunjeve, tu smo imali malo problema jer imamo mlade konje i jednostavno nemamo gdje u program rada uvrstiti trening čunjeva, a to je disciplina gdje je rezultat u rukama i u glavi vozača, konj je rijetko odgovoran za srušenu lopticu. Na oba prethodna turnira u Mađarskoj smo jako dobro odrađivali dresuru i maraton, na čiju kvalitetu se i baziramo kroz trening. Rotirali smo tri konja, tako da je svaki dan jedan konj imao odmor, što je vrlo bitno za mlade konje na iznimno napornom natjecanju.

TATA, HVALA TI NA SVEMU

- I tako dolazimo u Pleternicu, spremni na ono što nas čeka i s uigranim kombinacijama, osim što se ovdje odlučujemo za maraton probati još jednu moguću kombinaciju s mladim *Mozartom* na desnoj strani, koja i je njegova pozicija, ali nikada u maratonu. To je bilo presudno za ovako dobar rezultat, ne samo za postizanje prvog mjesta na državnom prvenstvu nego i u međunarodnoj konkurenciji, budući da sam uspio nadoknaditi osam bodova zaostatka iz dresure za vodećim Joszefom Dibakom i približiti mu se na svega dva i pol boda (jedna srušena loptica nosi tri kaznena boda), što je povijesni rezultat. Treći dan natjecanja je, kako za mene, tako vjerujem i za ostale vozače, iznimno napet jer ovisno o rezultatu utamice može doći do velikih promjena u ukupnom plasmanu, bilo na bolje ili na gore. Dodatnu napetost stvaralo je i odgađanje vremena starta zbog vremenskih neprilika, što je rezultiralo s 12,55 bodova kazne u čunjevima te sam tako izgubio borbu za prvo mjesto na Međunarodnom turniru. Nakon svega, presretan sam zbog ostvarenog rezultata u prva dva dana natjecanja jer smo dobili od sva tri konja sve što smo tražili. Velika je to sreća i teško je to opisati. Sva tri dana su prekrasna, konji su se izvrsno osjećali, ja sam se dobro osjećao i sve je baš bilo kako treba za tako dobre rezultate. Zato je prvenstveno zaslužan moj otac Nikola Vidačić, definitivno najbolji trener konja i vozača u Hrvatskoj. Također, velike zasluge idu i Krešimiru Ćoriću, sponzoru i vlasniku Ergele Ćorić u kojoj su konji uzgojeni. Njima obojici se ovim putem beskrajno zahvaljujem - svjedočio je Marko, uz puno emocija.

Prvak RH u vožnji dvoprega, Marko Vidačić, Pleternica, 2019. - Foto S. Pok

Ovim natjecanjem Marko Vidačić je samo potvrdio svoju kvalifikaciju za Svjetsko prvenstvo u vožnji dvoprega koje se održalo u rujnu 2019. u Njemačkoj. Naime, kvalifikaciju je ostvario već ranije u travnju i lipnju na međunarodnim turnirima u Mezohegyesu i Mélykútu (oba u Mađarskoj) stekavši pravo natjecanja na SP-u kao član hrvatske reprezentacije. O odlasku na svjetsku smotru Marko i cijeli tim je ipak dobro razmislio, s obzirom da su konji izrazito mladi za takav tip natjecanja na kojima se natječu stariji, iskusniji konji, dok Markovi konji imaju samo šest godina, tj. mininimalu dob za ovakvu vrstu natjecanja, pa su tako donoseći ispravnu odluku odlazak na Prvenstvo zbog dobrobiti konja - otkazali.

Prije međunarodnog nastupa u Pleternici, Marko Vidačić je zabilježio nastupe izvan Hrvatske na FEI dvopreženim natjecanjima u Mezohegyesu (2.5.2019.) na CAI2*- H2 i Mélykútu (6.6.2019.) na CAIO4*- H2 s istim sastavom konja (*908 Slavonia XXIV*, *753 Slavonia XXV* i *905 Maestoso Slavonia*). Inače, prvi međunarodni nastup mu je bio u austrijskom Altenfeldenu (16.6.2011.) na CAI - A2 (*111 Favory Zenta i 92 Favory Mima*).

Nikola Vidačić: Dresura je najvažnija

- Ovo je bila najuspješnija sezona. U Lipici sam postigao svoju prvu međunarodnu pobjedu, a na sva tri međunarodna turnira ostvario sam odličan rezultat. Kvalificirao sam se na Svjetsko prvenstvo sljedeće godine u Mađarskoj, u Vecsesu zaradio najbolju ocjenu u dresuri dosad - 57. Posebno sam ponosan na mladog šestogodišnjeg pastuha 'Pontija' ('Favory Mimu') kojeg sam priključio kobili 'Mari' i poboljšao dresurnu vožnju, ali i rasteretio kobile jer u tri dana natjecanja svaki se dan jedan konj odmara.

Ipak, za maraton i vožnju preciznosti ide provjerena kombinacija - 'Mara' i 'Batosta' već imaju desetak turnira iza sebe.

- Treniranjem isključivo dresure obučavamo konje, kojima će onda maraton i vožnja uz čunjeve biti puno lakši. Vozeći konje na način maratona gubimo profinjenost i eleganciju bez koje nema dobrog rezultata u dresuri, a onda ni ukupnog. Nadam se da će se već sljedeće sezone na svim natjecanjima u Hrvatskoj voziti dresura jer samo tako možemo biti spremni za međunarodna natjecanja, a domaća podići na višu razinu. A i mladi vozači moći će steći iskustvo - rekao nam je ukupni pobjednik i prvak države, Nikola Vidačić.

(Ivica Bogadi, Magazin KOnji, studeni 2008.)

DRESURNO JAHANJE

Foto S. Koblar

Unatoč činjenici da je dresurno jahanje jedna od tri konjičke sportske discipline zastupljene na Olimpijskim igrama (uz preponsko jahanje i eventing/ispit svestrane uporabljivosti konja), u Konjičkom klubu Osijek ono se pojavilo tek u ovom stoljeću. Jedna od osoba koja je svojim angažmanom ponajviše učinila na promociji dresure u okvirima kluba je Ema Prokeš, dresurna natjecateljica, instruktorica i sutkinja, koja je, kao meritorna za opis nastanka i širenja popularizacije ove sportske discipline, iznijela svoja iskustva: *Za KK Osijek sam se počela natjecati 2002. godine, dok sam još bila studentica na Biotehnološkom fakultetu u Ljubljani. Prije toga jahala sam u KK-u Ljubljana, gdje sam stekla osnovno znanje dresurnog jahanja, jer se podrazumijevalo da svi uzrasti jahača aktivno jašu dresuru te sudjeluju u natjecanjima. Kada sam se vratila u Osijek, bila sam već instruktor jahanja, sudac za dresurno, preponsko jahanje i endurance, pa sam i iz druge perspektive bila svjesna važnosti usvajanja osnova dresurnog jahanja kako bi se stvorio kompletan jahački kadar. Od kada sam došla u KK Osijek, konje i učenike koje sam trenirala obučavala sam u dresurnom jahanju, ističući važnost poznavanja dresure i u drugim disciplinama. Godine 2004. sam se za KK Osijek natjecala na državnom prvenstvu za seniore, gdje sam s konjem 'Emiliom' osvojila četvrto mjesto u ukupnom poretku. Sljedeće godine organizirali smo polaganje za licencu za natjecatelje u dresurnom jahanju na kojem smo dobili 10-ak novih natjecatelja. U disciplini dresurnog jahanja vrlo dobro smo surađivali s udrugom "Mogu", čiji su članovi, također, nastupali na našem natjecanju, kao i naši članovi na njihovim turnirima, koji su bili otvorenog tipa. Pri polaganjima za licencu, imali smo udruženu organizaciju i izvrsno sudjelovanje s Državnom ergelom lipicanaca Đakovo. Kao suci na dresurnim turnirima obično smo bili prisutni Željko Šeper i Ljiljana Andraković, a pri polaganju za licencu Geza Nagy. Lijepa strana dresurnih natjecanja bila je suradnja svih nas pri organizaciji, što je vidljivo na popratnim slikama. Bili smo dobar tim i lijepo smo postavili temelje za daljnji razvoj dresurne discipline. Na slikama je jedna od mojih učenica na koju sam bila posebno ponosna. To je petogodišnja Lora Vukas, koja je jahala petogodišnju 'Romantic Romu', u "show" dijelu programa. Lora je samostalno odjahala E program izvan konkurencije. Na žalost, na kraju godine, na disciplinskoj komisiji bilo mi je zabranjeno učiti Loru jer je klub imao svoju školu jahanja. Lora je prestala sa svojom jahačkom karijerom, a ja sam cijelu 2006. godinu provela u Njemačkoj s konjima 'Divina' i 'Emilio', kod poznatog trenera Hauke Luthera. Sredinom 2007. odselila sam se u Varaždin, ali sam se natjecala za KK Osijek do 2009. Uvijek sam se nadala da će sve više mladih članova kluba postati svjesni kako je dresurno jahanje lijepa disciplina u kojoj se mogu izražavati jednako kao i u preponama, enduranceu ili zapregama.*

Dresurnim sportom u Konjičkom klubu Osijek nije se bavilo mnogo jahača, što ne znači da su izostali zapaženi plasmani. U nedostatku pravih dresurnih konja, čija je genetika zaslužna za njihove predispozicije u ovoj konjičkoj disciplini, ipak su ostali zabilježeni lijepi rezultati mlađih članova koji su se natjecali na grlima uzgojenima u našem klubu. Osnove dresurnog jahanja redovito su obučavane u Školi jahanja, u početničkom opsegu s Davorkom Šuvak, Ljiljanom Andraković i Emilijom Džambo, napredni stupanj prakticirali su posljednjih godina klupski treneri Rajko Dokić i Željko Šeper, a posebice Marija Kovač. Može se reći da su svi preponski jahači znali osnove dresurnog jahanja, ali, nažalost, ova disciplina konjičkog sporta nije privukla mnogo članova i nije zaživjela na priželjkivani način.

Ema Prokeš i 'Emilio', Osijek, 2004. - Foto M. Musić

Vedrana Vujanović i 'Ontario', Osijek, 2005. - Foto A. Mikulić

Ivana Jelaš i 'Laurel', Osijek, 2019. - Foto M. Kovač

Laura Magdić i 'Contact ML', Osijek, 2019. - Foto M. Kovač

Zapažene uspjehe ove godine nanizala darovita članica Konjičkog kluba Osijek

Tanja Kovačić viceprvakinja Hrvatske

Da uporno i strpljivo višegodišnje bavljenje sportom donosi i odgovarajuću nagradu, dakako u obliku zapaženih uspjeha, svjedoči najnoviji primjer iz Konjičkog kluba Osijek. Sada 17-godišnja Tanja Kovačić, o čijoj smo jahačkoj darovitosti slušali i prošlih sezona, tijekom 2008. postigla je rezultate koji su je uvrstili u red najdarovitijih Hrvatica u tom lijepom sportu!

- Bavim se jahanjem već cijelo desetljeće, pričala nam je ovih dana Tanja.

- Lani sam, kao kadetkinja, u preponskom jahanju zauzela treće mjesto u Croatia cupu, a '08. mi je donijela uspjehe na koje sam s razlogom ponosna.

Tanja nastupa na grlu 'Daisy', 15-godišnjoj kobili Emilije Džambo, stalne Tanjine trenerice, a ove sezone promaknula se u viceprvakinju Hrvatske za svoj juniorski uzrast. Croatia cup (u preponskom jahanju, nap.a.) i ove je godine imao pet kola, završen je i na kraju sam zauzela drugo mjesto. No, prije nekoliko dana na prvenstvu Hrvatske u Varaždinu isti sam uspjeh, naravno na kobili 'Daisy', dosegnula u dresurnom jahanju! U oba slučaja bolja od mene bila je samo Tea Jelčić iz Zagreba. Simpatična Patkica, što je nadimak koji su joj nadjenuli klupski prijatelji u klubu koji će nagodinu proslaviti točno pet desetljeća djelovanja, nestrpljivo (d)očekuje i godišnju priredbu Dani konjičkog sporta u Osijeku. Bit će to prilika da Tanju Kovačić, predstojećeg vikenda na Pampasu, pozdrave i pljeskom nagrade sugrađani za sve što je postigla tijekom karijere, napose spomenute uspjehe u 2008. godini. Dvostruki naslov viceprvakinje države sve rjeđe stiže u grad na Dravi…

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 2008.)

Tanja Kovačić i 'Daisy' (drugo mjesto), Varaždin, 2009. - Foto Ž. Valuh

Tanja Kovačić i 'Daisy', manjež udruge "Mogu", Osijek, 2008. - Foto E. Džambo

Sandra Milić Gregoran i 'Coco', Osijek, 2019. - Foto T. Trcović

Osim spomenute jahačice Eme Prokeš, koja je s grlom *Emilio* osvojila četvrto mjesto na državnom prvenstvu za seniore 2004., iste je godine na natjecanju organiziranom u udruzi "Mogu" Danijela Marić na *Larnu* pobijedila, dok je na istom konju Ana Mikulić bila druga. U organizaciji KK-a Osijek na osječkom je hipodromu 2005. organizirano dresurno natjecanje na kojem su nastupale Danijela Marić, Mihaela Kurtović, Tijana Špoljarić, Mila Rukovanjski, Loreta Pljuskovac i Adriana Popović.

Jedine medalje iz dresurnog jahanja u to vrijeme za Osijek je osvojila Tanja Kovačić natječući se s kobilom *Daisy* u vlasništvu obitelji Džambo. Uz stručnu pomoć trenerice Emilije Džambo, Tanja i *Daisy* su 2008. osvojile drugo mjesto na državnom prvenstvu u dresuri u kategoriji juniora (kategorija L), ali i drugo mjesto u ukupnom poretku "Croatia Cupa" za juniore. Ta odličja donijela su im i pozivnicu na međunarodno dresurno natjecanje "FEI World Dressage Challenge", gdje su u ekipnom dijelu osvojile treće mjesto.

Jedna od najistaknutijih članica kluba svih vremena Mila Rukovanjski, nakon dugotrajne i uspješne preponaške karijere okončane 1991., ponovno se 2004. vratila natjecanjima i to ovaj puta dresurnim, te nastupila s kobilom *Emma II* u kategoriji E osvojivši drugo mjesto, a godinu potom u dobi od 56 godina osvaja deveto mjesto. Njezino polustoljetno druženje s konjičkim sportom u okviru Konjičkog kluba Osijek impresioniralo je 2015., kada je svog privatnog konja *Coridor B* poklonila udruzi "Mogu" za terapijsko, sportsko i rekreacijsko jahanje. Međutim, Mila i danas aktivno jaše u dobi od 70 godina, pa se i na dresurnom turniru organiziranom u Osijeku 2019. natjecala s privatnim konjem *Cascade Z* (u dobi od 21 godine).

Klub je u prvoj dekadi 21. stoljeća svake godine organizirao i polaganja za natjecateljsku licencu iz dresurnog jahanja, što je dresuri kao osnovi jahanja davalo na adekvatnoj važnosti, a nada u njezino novo buđenje stigla je 2014. kada ponovnoj reafirmaciji dresurnog jahanja pridonose tadašnji mlađi članovi Nikolina Kurtović, Tijana Špoljarić, Ana

Nikolina Kurtović i 'J-Tangela', Osijek, 2019. - Foto M. Kovač

Jović, Mia Krajina, Nives Sić i Ana Mikulić, natječući se za klub i ostvarujući ohrabrujuće rezultate. Detaljniji rezultati i plasmani jahača na dresurnim natjecanjima (kao i u ostalim konjičkim disciplinama) navedeni su u tablicama, u elektroničkom obliku, kao posebnom dodatku ove monografije. U najnovije vrijeme, osim spomenutih jahačica, vrlo uspješno se natječu i Laura Magdić, Sandra Milić Gregoran, Ivana Jelaš, a slijede ih vrlo mlade jahačice: Nika Bujak, Luna Devetak, Lana Weinpert, Petra Jurić, Arijana Marek, Nina Kovač, Iva Marijanović i Emma Kaladić.

Kada govorimo o dresurnom jahanju, ovdje svakako treba istaknuti i Gordanu Pavić, bivšu preponsku natjecateljicu KK-a Osijek, koja se nakon završetka Veterinarskog fakulteta potpuno posvećuje konjičkom sportu u Zagrebu. Osim licence Hrvatske olimpijske akademije za voditelja škole jahanja i završenih međunarodnih tečajeva "FEI Coaching System" "Level" 1 i 2, posjeduje i licencu njemačke akademije za kiropraktičare za konje. Od 2016. pomoćna je trenerica dresurne reprezentacije uz britansku trenericu Liz Eaton, koju je, uz Mariju Kovač, dovela i u Osijek kako bi održala predavanje i treninge na osječkom hipodromu (18.3.2018.). Osim ostvarivanja niza plasmana na seniorskim prvenstvima i prvenstvima za mlade konje za Konjičko društvo Zagreb, Gordana Pavić je 2017. nastupala u Zagrebu za seniorsku reprezentaciju na "FEI Balkan Dressage Championships", popularnijoj pod nazivom Balkanijada, a zaslužna je i za edukaciju naših članova jer je u Osijeku od 2016. – 2019. održala osam jednodnevnih i dvodnevnih klinika za dresurno jahanje na koje se vrlo rado odaziva na poziv trenerice Marije Kovač.

Povodom 60 godina obljetnice osječkog konjičkog kluba, na osječkom hipodromu je 8.9.2019. organiziran i turnir u dresurnom jahanju. Cilj i svrha organizacije bili su upravo razvoj i promidžba ove, nedovoljno razvijene i nepravedno zapostavljene discipline konjičkog sporta u Osijeku. Nakon više od deset godina tek vrlo rijetkih nastupa na dresurnim natjecanjima, osječke preponašice su se zainteresirale i za organizaciju ove discipline konjičkog sporta sudjelovanjem na dresurnom turniru matičnog kluba.

Sport

LIZ EATON NA PAMPASU

Ima ovdje dobrih ideja, treba ih samo primijeniti

- Bilo je zanimljivo, poučno i korisno - komentirali su oni koji su slušali predavanje britanske trenerice

Ivana LIOVIĆ

Konjički klub Osijek krajem prošlog tjedna ugostio je zaista posebnu gošću, ženu s puno iskustva, znanja i vještina u radu s konjima. Bilo da je riječ o dresurnom ili preponskom jahanju bilo pak o rekreaciji. Pokazne vježbe, zatim i predavanje u Zimskoj jahaonici KK Osijek održala je Britanka Liz Eaton, British Horse Society instruktorica s više od 30 godina iskustva i rada s poznatim jahačima i njihovim grlima.

Gospođa Eaton je svjetski poznato ime u konjičkom sportu, žena održava treninge i seminare po cijelom svijetu, a dovoljno je spomenuti neke crtice iz njezine bogate karijere i lako je doći do zaključka kakva je ona "marka" - trenirala je s mnogim vrhunskim trenerima, među ostalima, i s Arthurom Kottasom, prijašnjim ravnateljem Španjolske škole jahanja u Beču, te Carlom Hesterom, trenerom aktualne dresurne olimpijske pobjednice Charlotte Dujardin. Liz je zbog svoje stručnosti i znanja svjetski putnik, njezino učenje kako doći do savršenog sklada grla i jahača, kako poboljšati koncentraciju i komunikaciju s konjem te kako pozicijom što jednostavnije pokazati grlu što od njega očekujemo sluša se diljem Europe, ali i Azije i Amerike. Nije ju lako dobiti, makar i na jedan dan, ali uz pomoć Osječanke sa zagrebačkom adresom Gordane Pavić KK Osijek uspio je dovesti gospođu Liz na Pampas.

- Ovo je bilo sjajno, zanimljivo i poučno. Ma pun pogodak, slušati ženu s toliko znanja i stručnosti kako sve objašnjava tako jednostavnim riječnikom bila je čista uživancija. KK Osijek napravio je pravi potez dovođenjem Liz, jer ovako nešto nam je trebalo. U Slavoniji i Baranji treba raditi na razvoju rekreacije i konjičkog sporta, a ovakvi nam stručnjaci daju nove spoznaje i otvore neke nove vidike. Mislim kako smo svi zajedno u subotu dobili puno novih ideja za daljnji rad - kaže Marija Kovač, koja se u KK Osijek bavi dresurnim jahanjem.

Marija je bila oduševljena predavanjem, kao i ostalih 36 polaznika seminara iz Slavonije i Baranje, koji su kući otišli s puno više znanja i spoznaja o konjičkom sportu nego što su ih imali prije predavanja gospođe Eaton.

Zadovoljna je bila i Eaton, svidjele su joj se ideje poznatog đakovačkog jahača Geze Nagya, kao i rad Marije Kovač, a što je Britanka poručila, mogu itekako poslušati na Pampasu, ali i u cijeloj Slavoniji. Zaključila je da i ovdje ljudi imaju puno dobrih ideja, ali se međusobno moraju slušati i uvažavati. Sklad, kao i u svim odnosima, donosi puno toga dobroga. Uostalom njezin sustav treninga zasniva se na činjenici da za postizanje dobrih rezultata konj i jahač trebaju biti u balansu te razvijati fizički i mentalni sklad. ■

> **Neđeljko Knežević**
> KK Osijek
>
> **Voljeli bismo da nam gospođa Liz Eaton uskoro ponovno dođe u goste, jer od nje se puno toga može naučiti. Svi koji su bili na Pampasu oduševljeni su, svjesni smo kako mi nemamo ovakvih stručnjaka i zato se svaka njezina riječ pažljivo slušala**

Liz Eaton tijekom pokaznog treninga na Pampasu

Tako je za uspješnu organizaciju najzaslužnija trenerica Marija Kovač, koja je za ovaj turnir pripremila većinu jahačica koje su ostvarile zapažene rezultate. Ova stručnjakinja, inače, ima završen "FEI Coaching System" "Level 1" i u klubu preponske jahačice trenira dresuru, poput Tijane Špoljarić, koja je trenerica klupske škole jahanja. Iznenađujuće velik broj jahača nastupao je na ovom dresurnom turniru (23 jahača, od kojih 18 osječkih), s ukupno 30 startova u pet utakmica (od kategorija E2, A4-1, A4-2, MK-6 do L-2). Uz osječke jahačice, na natjecanju su sudjelovali i jahači iz Konjičkog kluba Đakovo te Državne ergele Đakovo. Za Osijek su nastupale i članice Konjičkog kluba Eohippus iz Vinkovaca. Turnir su sudile dvije dresurne sutkinje, i to Zagrepčanke Ivana Ljubić i Ivana Cigit. Od pet, Osječanke su trijumfirale u četiri utakmice, a pobijedile su redom: Iva Marijanović i *Chelsa* (E2), Nika Bujak i *Johnny* (A4-1), dok je Tijana Špoljarić s *Croatinom* pobijedila u utakmici A4-2 i najtežoj, L-2 utakmici. Kako se dresurno jahanje smatra umjetnošću, pa time, s pravom, nosi epitet "kraljice konjičkog sporta" koja služi kao osnova svim drugim disciplinama, KK Osijek planira u budućnosti organizirati veći broj dresurnih turnira budući da za to ispunjava sve uvjete.

Tijana Špoljarić i 'Croatino', Osijek, 2019. - M. Kovač

DALJINSKO JAHANJE (ENDURANCE)

Matea Drageljević i '32 Femina' (KK Hercules) - Foto B. Šeper

Daljinsko jahanje (endurance) je grana konjičkog sporta u kojoj se ocjenjuju spremnost i povezanost te povjerenje jahača i konja, svladavajući nepoznatu obilježenu stazu (udaljenosti od minimalnih 16 do maksimalnih 160 km u jednom danu), neovisno o vremenskim i terenskim uvjetima, gdje se nerijetko svladavaju prirodne prepreke (prijelaz preko manjih rječica, potoka i srušenog drveća), a da se pri tome nikako ne ugrožava dobrobit konja. U ovoj disciplini je posebno bitna utreniranost i hranidba konja jer pri veterinarskim pregledima nakon svake etape (20-40 km) u vremenu od 15 minuta hlađenja puls konja ne smije prelaziti 64 otkucaja u minuti.

Konjički klub Hercules osnovan je 2010. u Vuki, kao svojevrsna podružnica Konjičkog kluba Osijek za daljinsko jahanje. Upravo zbog svojih specifičnih uvjeta djelovanja (terena za trening i načina držanja konja za ovu disciplinu) Hercules je već nekoliko puta dislociran te, nakon iznajmljenog zemljišta u Vuki pa u baranjskom selu Čemincu (također u najmu), seli u Konjički klub Capistro u Bilju, gdje je djelovao punih pet godina ostvarujući brojne rezultate, kako organizacijske, tako i natjecateljske. Godine 2018. napokon nalazi svoju lokaciju u mjestu Vardarac (Baranja), gdje punim kapacitetom obavlja svoje djelatnosti. Članovi kluba aktivno promoviraju endurance nastupajući na natjecanjima pod okriljem Hrvatskog konjičkog saveza. Za Konjički klub Osijek su se natjecali od 2012. do 2018. godine, kada su odlučili nastupati i organizirati turnire samostalno.

Hercules je trenutačno jedini klub u ovom dijelu Hrvatske koji upražnjava spomenutu disciplinu, i to zahvaljujući Viktoriji Bulić, od milja zvanoj "Vikica", najtrofejnijoj seniorki naše županije i trenerici, idejnoj začetnici discipline endurance na ovim prostorima. Kao predsjednica Konjičkog kluba Hercules nosi najveći teret obuke jahača i konja za endurance utakmice, njihovu pripremu za utrke, odlazak i sudjelovanje na natjecanjima, polaganje licenci za jahače te organiziranje endurance natjecanja. Osim što je trener daljinskog jahanja, jedini je kvalificirani turistički vodič na konju s licencom za jahanje u Kopačkom ritu, stoga i na ovaj način turistički promovira ljepote Baranje jahanjem kroz prirodu.

Za boje Konjičkog kluba Osijek na natjecanjima iz serije "Croatia Cupa" Viktorija Bulić na *887 Cezaru* u trećem kolu "Croatia Cupa" 2012. u Otrovanecu, na duljini staze od 97 km, osvojila je drugo mjesto. Na istom natjecanju, ali na dužini staze od 40 km, Denis Žuljević s *dr Panteon* stiže treći. S *Cezarom* je dva puta pobijedio (na četvrtom kolu "Croatia Cupa" u Bjelovaru na udaljenosti od 35 km i na šestom kolu istog natjecanja u Garčinu, na 80 km). Viktorija Bulić je s istim grlom bila druga u šestom kolu "Croatia Cupa" u Bjelovaru 2013., na udaljenosti od 81 km, dok je pobjede ostvarila u drugom kolu "Croatia Cupa" u Otrovanecu na stazi od 86 km i u četvrtom kolu "Croatia Cupa" u Čazmi na 40 km (za ukupno šesto mjesto u godišnjem poretku).

Iste godine juniorka Vivana Bandov u trećem kolu "Croatia Cupa" u Kneževim Vinogradima, na stazi od 38 km, osvaja treće mjesto na *35 Diploma El Sbaau*, a u četvrtom kolu "Croatia Cupa" u Čazmi na 40 km prvo mjesto. Na finalu "Croatia Cupa" u Garčinu, Vivana i *Diploma El Sbaa* su na 40 km treći. Matea Drageljević je na petom kolu "Croatia Cupa" u Bratini pobijedila s *472 Malika Bint Kublaij* na dužini staze od 42 km.

Konjički klub Osijek je još 2008. organizirao utakmicu "Croatia Cupa" u daljinskom jahanju pod nazivom "Baranja 2008" u mjestu Karanac. Za utrku se odlučila jedino preponska jahačica Emilia Džambo s grlom *Destiny* i završila na devetom mjestu.

Viktorija Bulić i 'Cezar', Garčin, 2013. - Foto D. Putar

Petra Prlić i 'Figa', Teren stara Drava, 2014. - Foto G. Antić

Konjički klubovi Hercules i Osijek su zajednički vrlo uspješno organizirali treće kolo "Croatia Cupa" u daljinskom jahanju u Kneževim Vinogradima 2013., gdje je 50-ak natjecatelja uživalo na potpuno novim stazama i krajolicima u avanturi dugoj 38, 71 i 89 km, a na istim terenima su sljedeće godine ponovili uspješnu organizaciju šestog kola "Croatia Cupa" na 40, 65 i 80 km. Godine 2017. su organizirali prvo kolo "Croatia Cupa" u kojem je utrka pod imenom "Bilje - Kopačevo 2017" privukla 30-ak natjecatelja iz Hrvatske i Mađarske koji su uživali jašući predjelima Baranje, posebice Kopačkog rita kroz koji je prolazila staza. Na dužini staze od 40 km pobijedile su juniorka Petra Prlić na *580 Mansur* i seniorka Mia Bunoza na *Promotoru*, ali za Konjički klub Baranja.

Broj članova kluba iz godine u godinu se povećava zahvaljujući izvrsnim uvjetima za treninge, kao i turističkim potencijalima lokacije sa svojom rastućom ponudom u ruralnom i prirodnom okruženju, a opet u neposrednoj blizini grada Osijeka. Većina od 40-ak aktivnih članova kluba dolazi iz Osijeka na treninge, natjecanja i rekreacijska jahanja. U klubu je trenutno 20 konja (10 privatnih), od kojih je većina dana klubu na korištenje. Nerijetko u školu jahanja ili na rekreacijsko jahanje tijekom zimskih i ljetnih praznika dolaze djeca iz drugih krajeva Hrvatske te inozemstva (Njemačka, Austrija, Francuska, SAD, Kanada itd.).

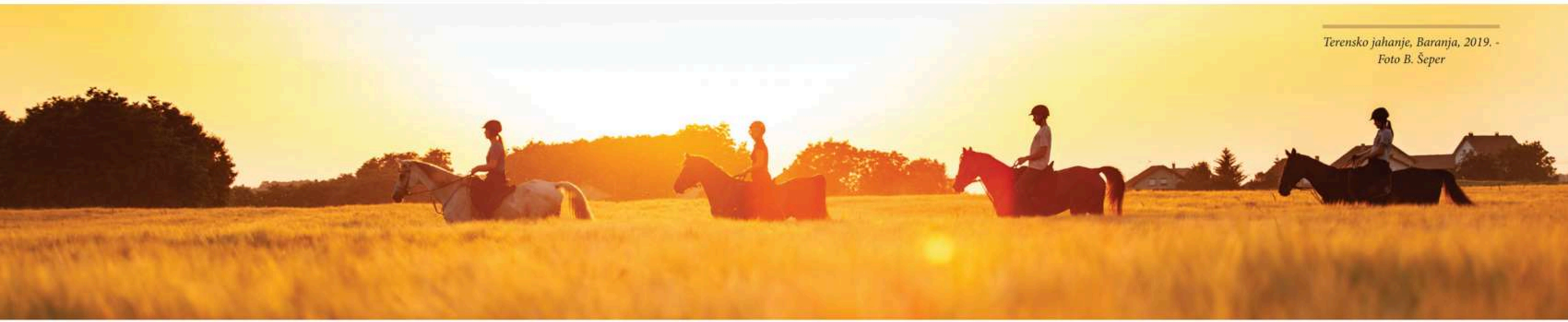

Terensko jahanje, Baranja, 2019. - Foto B. Šeper

Croatia cup u Baranji

Konjički klub Hercules u suradnji s Konjičkim klubom Osijek u subotu je sa startom u Bilju organizirao natjecanje u konjičkoj disciplini daljinskog jahanja (Endurance). To natjecanje se održavalo u sklopu 6. kola Croatia Cupa u daljinskom jahanju, a kako su osim hrvatskih nastupili i natjecatelji iz Mađarske, sve je dobilo međunarodni karakter.

Natjecanje je bilo održano na lokaciji Konjičkog kluba Capistro u Bilju, a jahači su na svojim grlima zapravo prošli jedne od najljepših predjela Baranje. Krenulo se od Capistra prema Kopačevu, natjecatelji su izravno upoznali ljepote Kopačkog rita, Podravlja, Tikveša, Kormorana… Bilo je prijavljeno 30 natjecatelja, no na prvom veterinarskom pregledu "otpalo" je šest grla pa su nastupila 24 jahača. U utakmici na 85 kilometara kod seniora najbolji je bio Antonio Posavac, a juniora Domagoj Stančec. Na 65 km pobjeda je pripala Štefanu Gašparcu, odnosno juniorki iz Bjelovara Miji Šelović na grlu 'Hladini'. Na 40 km naslov pobjednika odnio je senior Milan Jurković iz KK Sokol (Pazin) na 'Pashi', dok je naslov juniorskog prvaka pripao Mateu Žufiću.

Prema riječima organizatora natjecanje je bilo vrlo uspješno, a osnovni cilj 6. kola Croatia Cupa potpuno ispunjen. Naime, cilj je ovog natjecanja promicanje i popularizacija jahačkog sporta, a posebice poticanje turističke i gastroponude u Baranji, korištenje tamošnjih smještajnih kapaciteta i medijske eksponiranosti Baranje kroz ovaj oblik sportske aktivnosti. I kako kaže Viktorija Bulić natjecatelji su, bez obzira na rezultat, oduševljeni ljepotama i ponudom Baranje.

- Natjecanje je bilo sjajno, naši gosti su oduševljeni Baranjom i vjerujem da će mnogi od njih ponovno doći kao - turisti. Velika hvala Parku prirode Kopački rit i Hrvatskim vodama što su nam izašli ususret i omogućili nam ovu trasu za jahanje, koja je doista bila i zahtjevna, ali i vrlo lijepa i ugodna za natjecanje - kazala je Viktorija Bulić iz organizacije ovog zanimljivog natjecanja.

(Ivana Liović, "Glas Slavonije", 6.10.2014.)

Terensko jahanje, Baranja, 2019. - Foto B. Šeper

Terenska jahanja kao najvažniji dio pripreme konja za endurance - Foto B. Šeper

Osvježenje u 'staroj' Dravi nakon napornog treninga za endurance - Foto B. Šeper

ŠKOLA JAHANJA

Barbara Dukić i 'Miško', 2009. - Foto K. Sudar

Rad i djelovanje Konjičkog kluba Osijek oduvijek se temeljilo na dugoj i bogatoj tradiciji organiziranog rekreacijskog i sportskog jahanja. Čelnici su u osječkom klubu uvijek puno ulagali u odgajanje mladih naraštaja, a kasnije i budućih sportaša, te je, u pravilu, tijekom ljeta bivala organizirana Škola jahanja, koju je pohađalo 30-ak mladih. Takav oblik obučavanja mladih jahača i jahačica pokazao se uspješnim te je neprekidna aktivnost i zadaća kluba, ali danas neusporediva s nekadašnjim uvjetima (u prva tri desetljeća kluba - nepostojanje zatvorene hale, treneri bez službenih kvalifikacija, ali s velikim jahačkim iskustvom, starija oprema za konje, nepostojanje klupskih kaciga i zaštitnih prsluka, kao niti opreme za jahače i pribora za čišćenje konja). Međutim, oni koji su voljeli konje prilagodili su se postojećim uvjetima financirajući ono što je bilo nedostatno, zahvalni za mogućnost bavljenja konjima, dokazujući privrženost članstvom u klubu sve do današnjih dana. Svake godine je nekolicina polaznika pokazala zavidnu razinu jahačkog umijeća, što je bio znak dužnosnicima nastaviti s takvom praksom i osigurati kvalitetnije konje, opremu za konje i financiranje odlazaka na turnire. Tijekom razdoblja 1984. - 1989., uz kraći prekid, Škola jahanja je bila organizirana svakodnevno u okviru mogućnosti kluba i osim članarine, bila je besplatna za sve, ali su članovi svakodnevno sudjelovali u životu kluba kroz radne akcije i poslove na održavanju objekata i grla. Aktivnosti u radu Škole jahanja pridonijele su proširenju djelovanja u više smjerova, od obuke brojnih generacija početnika, organizacije rekreacijskog jahanja za zainteresirano građanstvo, do obuke mlade sportske ekipe i njenog demonstracijskog i natjecateljskog sudjelovanja na konjičkim priredbama u zemlji. Tim radom stvorena su brojna grla upotrebljiva za sportsko i rekreacijsko jahanje. U navedenom razdoblju mladi su jahači s ukupno 22 starta zabilježili 18 plasmana, a grlo s najviše plasmana bila je *Nela*, s jahačem Uliksom Šimokovićem, koji je uspješne 1989. imao samo 13 godina. Voditeljica tadašnje Škole jahanja bila je Davorka Porobić (Šuvak).

Voditelji Škole jahanja u razdoblju 1992. - '94. bili su i danas aktivni natjecatelji u preponskom jahanju Ljiljana Andraković i Duško Gages. Škola je trajala dva mjeseca i većina kandidata je uspješno završavala obuku zasluživši pri tom i diplome. Voditeljica od 1994. - '98. bila je Mila Rukovanjski, a tada je klub raspolagao s pet konja: *Šeri, Nera, Dubravka, Ale i Shilla.*

Bigi Janoška na 'Ponči', 1985. - Foto J. Janoška

Večernji list ČETVRTAK, 30. VI. 1994.

Brzo, brže...

Velika ljubav za velikog ljubimca

U POSJETU OSJEČKOM HIPODROMU

KAKO DO „VOZAČKE' ZA KONJA?

● Svakodnevno hranjenje i timarenje konja neizbježni su dio ljetne škole jahanja

I ove godine na osječkom je hipodromu počela ljetna škola jahanja. Svaki dan u poslijepodnevnim satima, osim nedjelje, dvadesetak polaznika prve grupe uči prve jahačke korake u Konjičkom klubu »Osijeku«. **Mila Rukovanjski**, dugogodišnji član Kluba i voditelj škole, kaže da polaznici nisu ovdje samo da bi jahali nego i aktivno sudjeluju u svim aktivnostima Kluba. Svakodnevno hranjenje i timarenje konja obavezni su dio nastave. Uz čišćenje konja, u početku se uči i kako se sedla i pojahuje konj.

– Nekoliko sam puta dolazila na utrke koje su se prijašnjih godina održavale na hipodromu. To mi se svidjelo pa sam i sama odlučila jahati. No, prije svega moram naučiti kako brinuti o konju – kaže **Renata Sukić**.

Renatina sestra **Andrijana** već je nekoliko puta jahala. Budući da obožava konje, odlučila je upotpuniti svoje jahačko znanje. Devetogodišnja **Jelena Tetkić** prva se ove godine upisala u školu jahanja:

– U početku me bilo strah jahati konja kasom, no ubrzo sam se oslobodila jer su kobile smirene i poslušne.

Najmladi polaznici škole **Tomislav Fotak** i **Otokar Pavlović** jednostavno uživaju. I njih je u školu privukla ljubav prema konjima te s nestrpljenjem očekuju odlazak na hipodrom.

– Na žalost, u školi su na raspolaganju samo tri kobile pa nekoliko jahača jaše jednu kobilu. Za sada je nemoguće svakome od njih osigurati posebnog konja jer ih nema dovoljno – kaže Mila Rukovanjski. – U štalama kluba na Ankin Dvoru smješteno je matično stado kasačkih konja, polukrvnih kobila te desetak ždrebadi i omadi. No, vrijeme dok ždrijebe postane jahački konj je dugo pa se za sada moramo zadovoljiti brojem konja koje sada imamo.

Pojedini polaznici nakon završene obuke ostaju odani Klubu i svaki slobodan trenutak provode družeći se s konjima. Jedna od njih je i perspektivna jahačica **Romana Vasić**, koja je prošle godine završila školu.

– Po završetku školovanja polaznici mogu postati i članovi našeg kluba. Oni koji su daroviti, imaju mogućnost treniranja i dalje uz nadzor jednog od sportskih jahača. Naravno, ako se dokažu, poslije mogu sudjelovati na sportskim natjecanjima – istaknuo je **Ivica Teklić**, predsjednik Konjičkog kluba.

Druga grupa polaznika škole jahanja počinje 15. srpnja. Upisi još traju, a mogu se učlaniti građani, neovisno o životnoj dobi, koji svoju ljubav, pa makar i nakratko, žele darovati tim divnim stvorenjima.

Nataša Sablić
Darko Pejić
Krunoslav Petrić

Renata Sukić

Andrijana Sukić

Jelena Tetkić

Tomislav Fotak

Otokar Pavlović

Romana Vasić

Konjički klub 'Osijek Olimpija'

Još jedna škola jahanja

Zainteresirani mladi Osječani mogu se naknadno prijaviti u školu jahanja

Svake godine, kada završi nastava u školama, Konjički klub 'Osijek Olimpija' organizira školu jahanja. Na taj način se djeca imaju mogućnost naučiti jahati preko ljetnih praznika, te se i dalje nastaviti rekreativno baviti jahanjem. Škola se održava u dva navrata, a traje mjesec dana. Ove godine počela je 18. lipnja, a druga se grupa može uključiti već od 19. srpnja. Svakodnevno, od 17 do 19 sati na hipodromu, bivša reprezentativka u preponskom jahanju Mila Rukovanjski pomaže djeci da svladaju vještinu jahanja. Uživanje u jahanju pružit će mirne kobile osposobljene za učenje početnika – 'Šeri', 'Nera', 'Dubravka', 'Aleta' i 'Shilla'. U školu se mogu naknadno uključiti svi koji to žele, a onima koji ne mogu svakodnevno dolaziti na hipodrom pruža se mogućnost iznajmljivanja konja za rekreativno jahanje. Postoje i petnaestodnevni tečajevi u terminima koji odgovaraju polaznicima.

(Mirjana Baban, "Glas Slavonije", 20.6.1996.)

Svečanost u povodu završetka škole jahanja

Plakete svim polaznicima

Protekli vikend, na hipodromu 'Pampas', priređena je mala svečanost u povodu dodjele diploma polaznicima nedavno završene škole jahanja. Svečanosti su osim polaznika škole bili nazočni i njihovi roditelji, te predsjednik kluba Ivica Teklić, a diplome je podijelila voditeljica Mila Rukovanjski. Svoje prve korake su na 'Šeriki', 'Neri' i 'Dubravki' učinili u prvoj skupini od 15. lipnja do 15. srpnja: Jelena Tetkić, Davor Miljković, Tanja Pakozdi, Greta Rešetar, Ivana Dumančić, Lidija Bojčić, Tihana Vlahović, Gordana Pfeifer, Viktor Pfeifer, Šinka Pfeifer, Roman Pfeifer, Maja Ličanin, Tomislav Fotak, Renata Sukić, Adrijana Sukić, Josip Siber, Antonija Čičin, Domagoj Zečević, Jelena Anđelić, Iva Pavlović, Katarina Stapić, Ivana Ileš, Igor Ileš, Adriana Hoffman, Sunčica Novak i Zoran Mundaković. Drugu grupu, od 15. srpnja do 15. kolovoza završili su: Biljana Prekodravac, Tina Medak, Kristina Farčić, Tomislav Rimac, Marija Lukić, Željka Lukić, Anamarija Petek, Marta Petek, Edita Suk, Davor Miljković, Blaženka Zovan Župan, Branka Ostojić, Ljiljana Prekodravac, Andrea Plentej, Ivana Tokalić, Helena Čičin, Maja Ličanin, Nina Sučić, Ana Mikulić, Dubravka Šarić, Matija Šarić, Anita Vidović, Pjer Vidović, Mia Kulić, Zlatan Barkić i Sonja Ačkar.

(Hrvoje Škrtić, "Glas Slavonije", 2.9.1994.)

Školu jahanja vodili su još i Mariana Vidaković, Jasna Bešlić, Goran Džambo, Danijela Žuljević, Snježana Andraković, Ana Mikulić i Mia Krajina. Voditelji Škole jahanja s licencom Hrvatskog konjičkog saveza u godini 55. obljetnice kluba bile su Snježana Andraković i Ana Mikulić, a konji koji su u posljednjih nekoliko godina poslužili za osnovnu obuku djece su: *Sanda, Greta, Melodie, Mile, Mirna, Slatka, Prle, Miško, Santa i Maja.* Uz nemjerljive zasluge voditelja, većina seniorskih jahača kluba su također stvorili generacije mladih jahača, nesebično im pružajući, nakon obuke u Školi jahanja, šansu natjecanja na njihovim privatnim konjima. Pruženo jahačko iskustvo i nesebično prenošenje znanja mladi su dostojno "vratili" boreći se za boje svoga kluba donoseći značajna odličja u svim jahačkim disciplinama.

IZVADAK IZ PRAVILNIKA ŠKOLE JAHANJA

U Pravilniku Škole jahanja Konjičkog kluba Osijek u ponudi su navedena dva tečaja škole jahanja: početni i napredni. Dobna granica za upis u Školu jahanja je sedam godina. Konjički klub Osijek nudi i individualne sate jahanja za jahače s iskustvom ili za početnike. Rok za završavanje tečaja je 30 dana. Prva dva sata su uvodna, a trajanje treninga je 30 minuta. Polaznici moraju svladati osnovne vještine, a to su upoznavanje konja, prilazak konju, stavljanje ulara te vezanje konja u boksu, zatim četkanje konja i čišćenje kopita, vođenje konja, upoznavanje s dijelovima opreme, sedlanje konja, uzjahivanje i sjahivanje s konja, rasedlavanje konja, te pranje nogu i kopita... Cijena tečaja iznosi 1.000,00 kn.

Napredni tečaj nastavlja se bez upisa, odmah nakon početnog tečaja, ukoliko polaznik zadovoljava uvjet da je naučio samostalno pripremiti konja za trening i raspremiti ga poslije treninga. Polaznici koji ne ispunjavaju uvjet, po mišljenju trenerice, upisuju besplatne individualne sate u terminima po dogovoru, te tako nadoknađuju sve što nisu stigli usvojiti u početnom tečaju. Ovaj tečaj obuhvaća samostalno jahanje, ukoliko je polaznik spreman, daljnje napredovanje i učenje o radu i treningu konja i jahača, te pripremanje za polaganje jahaće dozvole ukoliko postoji mogućnost i želja za istim. Cijena tečaja iznosi 1.000,00 kn.

Nakon završena oba tečaja Škole jahanja, polaznik može postati član Škole jahanja. Uvjet za to je da zadovolji sve stavke u početnom i naprednom tečaju, te pokaže volju i želju za daljnjim usavršavanjem. Članove Škole jahanja odabire isključivo trenerica i voditeljica Škole jahanja. Članovi su dužni dolaziti 2-5 puta tjedno, treninzi su dva puta tjedno, ovisno o polaznicima koji imaju prednost za termine treninga.

Obveze članova Škole jahanja su prvenstveno briga oko školskih konja te pomoć u radu Škole jahanja, kao i sudjelovanje u raznim manifestacijama poput promocija i sl. KK Osijek članovima nudi daljnje učenje i napredovanje, polaganje dresurne i/ili preponske licence, te sudjelovanje na turnirima sa školskim konjima. Cijena mjesečne članarine iznosi 500,00 kn.

Brojni polaznici ljetne Škola jahanja uz voditeljicu Milu Rukovanjski, 1994.

Mia Ilić pravi "lastu" na 'Melodi', 2008. - Foto K. Sudar

545 Siglavy Zenta XIV-4 i Dora Dević, 546 Siglavi Krabbe XXVII-3 i Marija Kovačević - Foto L. Kovačević

KONJIČKI KLUB OSIJEK slavi pedest godina postojanja, treninzi svakodnevni

Ljubav prema konjima spaja jahače od pet do 45 godina

Anja GUBICA

Radu Kluba može se priključiti doista svatko tko voli konje, naučiti jahati je jednostavno

Okupljanje u velikoj hali čak i po najnižim temperaturama, timarenje i briga oko konja, naporno treniranje, a na kraju svega kocka šećera za ljubimca kao nagrada za dobro odrađen trening svakodnevica je dvadesetak članova Konjičkog kluba Osijek, koji ove godine slavi pedeset godina postojanja.

- Ima nas doista svakakvih, od onih najmlađih kojima je tek pet godina pa do starijih kojima je četrdeset i pet, a sve nas spaja ljubav prema ovim životinjama - kaže voditeljica Škole jahanja Snježana Andraković, koja je u ovom sportu od malih nogu. Najmlađe članove zatekli smo usred napornog treninga, a strogi povici trenerice održavaju disciplinu na visokoj razini. "Trenerica je stroga, ali puno nas toga nauči. Volimo ovdje dolaziti jer obožavamo konje i želimo postati uspješni u ovom sportu jednoga dana" - kažu osmogodišnji Lea i Marsel, koji jašu ponije Prleta i Mirnu.

Članovi se svakodnevno na treningu okupljaju u Konjičkom klubu od 19 do 21 sat. Desetak konja, koliko ih Klub posjeduje, mirni su i prijateljski raspoloženi, kaže voditeljica Snježana, a sve su to čistokrvni konji za jahanje - trakheneri, lipicanci i ponji. "Radu Kluba može se priključiti doista svatko tko voli konje, naučiti jahati je jednostavno. To je prije svega prekrasan sport i zanimljiv hobi. Odlazi se i na različite priredbe, manifestacije, prvenstva i sličino, stvaraju se iskustva i prijateljstva, a uz naporan rad i talent može se i uspjeti u ovom sportu" - priča Snježana pozivajući sve da ih posjete tijekom večernjih treninga, zajašu Gretu, Sandu ili nekog drugog ljepotana te se priključe radu Kluba. ■

DVIJE LICENCE

Tijekom cijele godine u Klubu se intenzivno trenira, a svi građani, ljubitelji ovih životinja mogu se priključiti radu. Početni tečaj traje deset sati, a cijena je tisuću kuna. Nakon završetka tečaja postaje se članom Kluba te se plaća mjesečna članarina od tristo kuna jer Klub se financira većinom od članarina. Nakon završene škole jahanja članovi mogu polagati tečaj za dresurnu te preponsku licencu. Svi zainteresirani više mogu saznati na broj telefona 098/902-2855.

Ne smeta im ni dubork snijeg (Lea Sudar s trenericom Snježanom Andraković), 2009.- Foto K. Sudar

LJUBIMCI Netko ima psa, netko mačku, netko ribicu, a netko - konja

Dvadeset i pet konja na pansionu u Konjičkom klubu

Svakog vlasnika konja mjesečno održavanje stoji približno 2.000 kuna, a uključuje pansion, čišćenje i hranjenje konja

Možda nije uobičajeno kao u slučaju pasa, mačaka, hrčaka i ribica, ali i konj može biti nečiji kućni ljubimac. Doduše, ne u pravom smislu te riječi, jer ga je u gradu nemoguće držati u vlastitom dvorištu. Tako 25 Osječana i Osječanki, ponosnih vlasnika konja, svoje ljubimce drže u Konjičkom klubu Osijek. Okupljanje u velikoj hali čak i po najnižim temperaturama, timarenje i briga o konjima, naporno treniranje, a na kraju svega kocka šećera za ljubimca kao nagrada za dobro odrađen trening, svakodnevica je petero zaposlenih u Konjičkom klubu Osijek. Trakeneri, lipicanci, hanoveranac, hrvatski sportski konj, američki kasači i brojne druge pasmine stanovnici su pansiona Konjičkog kluba za koji mjesečno treba izdvojiti približno 600 kuna.

- Većinom roditelji kupuju konja i daruju ga svojoj djeci, a vlasnici svakodnevno obilaze svoje ljubimce i provode vrijeme s njima. Mnogi ne znaju da u nas mogu držati svoje ljubimce, a konji, kao i svaka druga životinja, zahtijevaju brigu, pažnju i ljubav. Najmlađi konj ima tri godine, dok najstariji ima oko 13 godina, kaže Ivica Bilac, voditelj hipodroma Pampas. Svakog vlasnika konja mjesečno održavanje stoji približno 2.000 kuna, a uključuje pansion, čišćenje i hranjenje konja. Hranu kupuju vlasnici, a najčešće su to sijeno, zob i vitamini koji su potrebni kao dodatak prehrani. Potkivanje i veterinarski pregledi dodatni su trošak, što se mora obaviti jednom mjesečno. Najjeftiniji konj u Konjičkom klubu košta dvadesetak tisuća kuna, a ovisno o pasmini cijena doseže i do nekoliko desetaka tisuća eura. Mila Rukovanjski, voditeljica škole jahanja i državna reprezentativka u jahanju, svakoga dana vrijeme provodi s konjima, i kaže da ta ljubav neće nikada prestati.

- Radu Kluba može se priključiti svatko tko voli konje, a naučiti jahati je jednostavno. To je prije svega prekrasan sport i zanimljiv hobi. Stvaraju se prijateljstva i iskustva, a uz naporan rad i talent može se i uspjeti u ovom sportu, ističe Mila Rukovanjski. Tijekom cijele godine u Klubu se intenzivno trenira, a svi građani, ljubitelji ovih životinja, mogu se priključiti radu. Početni tečaj traje osam sati, a cijena je 650 kuna, dok za 16 sati treba izdvojiti 1.280 kuna.

(Ivana Mihaljević, "Glas Slavonije", 27. i 28.4.2013.)

Iva Mlinarević, Nikolina Kurfović, Barbara Dukić, Nives Sić, Vivana Bandov, Lea i Luka Sudar, 2008. - K. Sudar

Škola jahanja uz voditeljicu Tijanu Špoljarić, danas - Foto T. Herega

U klubu je unazad dvije godine zaposlena kao voditeljica Škole jahanja i trenerica Tijana Špoljarić, koja iza sebe ima 20 godina iskustva u radu s konjima. Pet godina je bila volonter u terapijskom jahanju, a 15 godina se aktivno bavi preponskim i dresurnim jahanjem.

Da je iskustvo itekako bitno za obučavanje najmlađeg kadra govori i podatak da iza sebe ima 10 godina iskustva u najahivanju mladih konja i pet godina u pripremi jahača za preponska i dresurna natjecanja. Što se tiče izobrazbe, posjeduje "FEI Level 1" certifikat za trenera, voditelja škole jahanja i pripremanje jahača za polaganje licenci te, kao jedina u Klubu, i "FEI Level 2" certifikat za trenera preponskog i dresurnog jahanja. Tijana trenutačno u školi ima 38 polaznika, od kojih su već neki dobrano "zagazili" u natjecateljske vode, poput mladih Ane Strganac, Petre Jurić, Nine Kovač, Nine Orešković, Ive Marijanović, Lane Weinpert i drugih.

Polaznici Škole jahanja moraju brinuti o konjima - Foto T. Herega

UZGOJ KONJA

Holsteinski pastuh 'Cezar' - Foto Gettzy

U ergeli "Seleš", udaljenoj 12 km južno od Osijeka, uzgoj kasačkih konja prvi se puta spominje 1895. godine. Grla su bila nabavljena iz Mezőhegyesa (Mađarska) te Rume i Bogdanovaca u Srijemu, a ergela je bila u vlasništvu grofa Karla Leopolda Pfeiffera. Brojne ergele u bivšoj Jugoslaviji su s gotovo kompletnim trkaćim i uzgojnim materijalom nestale u Drugom svjetskom ratu da bi završetkom rata došlo do preokreta i nerazumijevanja društva za trkaći sport. Po novonastalim republikama bilo je raspoređeno ono malo uzgojnog materijala što je preostalo u ergelama bivše Kraljevine Jugoslavije, a Hrvatskoj je pripalo jedno matično stado američkih kasača. Iz ergele "Trebovac" blizu Oborova na Savi (nastale 1954. u vlasništvu Konjičkog kluba Zagreb) je poneko ždrijebe ili grlo u radu završilo i u nekim klubovima. Iz ove ergele je potekla većina kobila, odnosno rodova koje se još i danas nalaze u hrvatskom uzgoju.

Osnivanjem Konjičkog kluba Drava 1959., u Osijeku počinje kontinuirani uzgoj i sportsko natjecanje kasačkih grla. Nekoliko godina kasnije osniva se i Konjički klub Baranja u Dardi. Klub kupuje prve konje (galopere, preponaše i kasače), zapošljava trenere, a potom započinje i s uzgojem vlastitih grla. Dolaskom Pere Crnkovića u Osijek, naglo se razvija kasački sport tako da Osijek i Darda postaju jedni od centara kasačkog sporta u Hrvatskoj. Za vrijeme života i rada u Osijeku, osim trenerskih i vozačkih sposobnosti, povijest uzgoja američkog kasača počinje upravo njegovim dolaskom (1967.). Slijedom potreba za razvojem kasačkog sporta, nabavlja se nekoliko kobila koje postaju matično stado, a izuzetnu brigu oko rasplodnih kobila vodio je upravo Pero Crnković. Dežurao je noćima i čekao da pomogne kobilama prilikom ždrijebljenja, a skrbio je i o godišnjacima te se brinuo oko rasplodnih pastuha i pripusta kobila. To je bio jedini, ali dugi put za stvaranje vlastitog uzgoja i povećanja njegove kvalitete zbog nemogućnosti od pretjeranog uvoza. Do njegovog dolaska kasači su u Osijeku imali porijeklo uglavnom kupovinom od privatnih uzgajivača. Iduće godine, od Crnkovića je kupljena kobila *Amalija* te od Marka Beneša iz Bajmoka omica *Dobrila (Divina/Eliseo)*. Godinu dana kasnije od obitelji Matković kupuje se omica *Ardija (Arina/Eliseo)*. Majke *Ardije, Amalije* i *Dobrile* potiču iz ergelskog uzgoja ergele "Turnišće" u Sloveniji (koju je kasnije kupio PIK Tamiš Pančevo). Ove tri kobile predstavljale su značajan genetski potencijal za daljnji razvoj uzgojnih linija "A" i "D" u osječkoj ergeli te su, sukladno tome, ostvarile značajnu sportsku karijeru. U selekciji je stavljen naglasak na tzv. liniju "D" iz koje su potekle izvrsne kobile: *Drava (Dobrila/Ozark Hanover), Dona Klara (Dobrila/Ajko), Dobra vila (Draženka/Smokey Lobell)* i mnoge druge. *Dominika (Dorana/Vic Valley)* je bila viceprvak kasačkog derbija organiziranog 2006. godine u Osijeku. No, niti linija "A" nije bila manje vrijedna sa svojim predstavnicima *Andaluzijom (Ardija/Navole), Amalijom (Amazonka/Eliseo), Ajkulom (Ardija/Ajko), Amatom (Ardija/Quentin Hill), Amforom (Ardija/Sem), Altamirom (Lapride Blue Chip/Amfora)* i drugima. I upravo su postignuti rezultati klupskih natjecatelja, ponajprije kasača, pridonosili širenju popularnosti među Osječanima koji su u velikom, za današnje prilike nezamislivom broju (oko 15.000 ljudi), pohodili konjička natjecanja, a klub je postao sve posjećenije mjesto za različite generacije zaljubljenika u konjički sport. Potomci Linije "A" po kobili *Ardiji* i liniji "D" po kobili *Dobrili* u sportskoj karijeri su osvojili najviše derbija na području bivše države. Njihovi potomci trče još i danas u Sloveniji i Vojvodini.

Nakon završene sportske karijere kobile su odlazile u priplod te zajedno sa svojim ženskim potomcima postaju osnovno stado ergele kasača koja se osniva u sklopu konjičkog kluba u Osijeku. S obzirom da u osječkoj ergeli nije bilo rasplodnih pastuha kobile su vožene na pripust u Sloveniju, Mađarsku i Srbiju, gdje su bili uvezeni rasplodni pastusi iz

Amerike, Švedske i Italije. Na taj se način dobivao najkvalitetniji pedigre, što je rezultiralo vrhunskim sportskim rezultatima.

Tijekom 1982. klub je brojao čak 22 kasačka grla, a svake godine iz vlastitog uzgoja je dobivao još dva. Godine 1991. klub ima desetak rasplodnih kobila, a pomladak kasačkih i preponskih grla uzgajao se na IPK-ovoj farmi "Ankin dvor". Zbog poboljšanja krvi kupovale su se engleske punokrvne kobile *Barbara i Szöke Ciklon* te pastuh *Blushing Boy.* Za potrebe sporta, a kasnije i uzgoja, iz Austrije je kupljen pastuh *Nostradamus (*službeno *112 Parcel*), a iz Mađarske kobila *Žuta ruža* (službeno *Sárgarózsa*). Neposredno pred Domovinski rat nemali broj rasplodnih grla s pomlatkom bio je smješten na farmi "Lovas", nedaleko Dalja, dok su na Pampasu boravila samo sportska grla. Na "Lovasu" su se provodila istraživanja u svrhu poboljšanja genetske osnove sportskih konja. Stoga se najveći gubitak za klub tijekom Domovinskog rata manifestirao u "nestanku" 88 konja u vlasništvu IPK-a "Osijek" (koji su bili smješteni na "Lovasu"), a do njih se, zbog okupiranosti tog dijela istočne Slavonije, nije moglo doći. Nakon privatizacije 1993., sportaši otkupljuju ponuđena grla kluba i nastavljaju se baviti sportom i uzgojem "bdijući" nad svojim grlima. Zahvaljujući ogromnom entuzijazmu članova kluba i željom za kvalitetnijim sportskim rezultatima, kupovani su kvalitetniji pastusi i kobile koje su ostavile traga i u sportskom i uzgojnom smislu.

Najzapaženije sportske rezultate u preponskom jahanju u našem su klubu postigla grla vlastitog uzgoja: *Smaragd (Szöke Ciklon/Time City), Sagasto (Savana/112 Parcel), Shannon (Sárgarózsa/Baron), Laguna (Lera/Larno), Savana (Simka/Boem), Diana (Dona Klara/Santos), Sultan (Sutla/Gažibeg), Daisy (Demetra/Atom), Divina (Larno/Diana), Destiny (Daisy/Arthur), Šik-šag Flower (Šeri/112 Parcel), Neva Nevičica (Nera/112 Parcel)* i mnogi drugi.

Boje osječkog konjičkog kluba dostojno su prezentirala i sportska preponska grla uzgojena na privatnim ergelama, "Bonanza" u Bizovcu i ona u Majškim Međama. Zbog ekspanzije kasačkog sporta sredinom 2000-ih, u klubu (na hipodromu) se osniva Kasački klub Fistra, gdje vozači također daju izuzetan doprinos ne samo u sportskom, nego i u uzgojnom smislu. Sportske karijere i uspjesi njihovih potomaka koje su ostvarili u Osijeku opisani su uz sportske karijere njihovih vozača u prethodnom dijelu ove monografije.

Kobile i ždrebad u koralu hipodroma - pored kupovine trkaćih konja, klub se bavio i vlastitim uzgojem

Stjepan Kočiš sa ždrijebetom 'Don Kihot', Osijek, 1971.

Ždrijebe 'Irish Rose' (Emma-Ilan), Osijek, 2009.

Konji u koralu hipodroma, danas - Foto T. Herega

Filip Rožmarić i 'Cezar'

Josip Vlado Krivić na Pampasu, 2014. - Foto B. Krivić

Ergela "Bonanza" (Bizovac)

- Godine 1996. konačno mi se ostvario san o početku uzgoja sportskih (preponskih) konja u Hrvatskoj. Zakupio sam desetak hektara zemlje u Bizovcu (koju sam kasnije i kupio), te podigao štalu, kuću i jahaonu. Na aukciji u Njemačkoj (Verden) kupio sam prve konje, hanoverance s preponskim potencijalom; kobilu 'Wellu', te dva mlada pastuha - 'El Canaro' (otac 'Espri') i 'Emilio' (otac 'Eskudo'). 'Emilio' je 2001. s jahačem Renatom Levanićem osvojio naslov državnog prvaka za konje od pet godina, 2004. pastuh 'Cro Cop' pobjeđuje na državnom prvenstvu, također za konje starosti od pet godina sa Zoranom Mundukovićem, dok je 2006. pobjednik za petogodce na državnom prvenstvu pastuh 'Cezar' s jahačem Draženom Gagrom - svjedočio je vlasnik ergele "Bonanza" u Bizovcu Josip Vlado Krivić.

'*Cezar*' je do danas najtrofejniji konj uzgojen u Hrvatskoj, upravo u štali na ergeli "Bonanza". '*Cezar*' je prodan Filipu Rožmariću u štalu "Majerling" gdje postiže rezultate sljedećih 7-8 godina. U međuvremenu je u "Bonanzi" već dvadesetak konja, s poznatim pastusima kao što su '*Lux*', '*Eddy*', '*Calderon*' (jahač Duško Gages), '*Contador*'. Godine 2008. gradi se nova kuća ("hacienda"), štala sa 16 boksova i halom dužine 50 metara, a iz uzgoja dolaze novi budući vrhunski pastusi '*Come Back*' i '*Come Back II*'. U Srbiju se prodaje '*Come Back I*', gdje osvaja državno prvenstvo s jahačem Srđanom Grmaškoskim, dok '*Come Back II*' također ostvaruje odlične rezultate kao prvak Hrvatske u dresuri s jahačicom Tanjom Vaniš iz Zagreba. '*Cezarov*' potomak '*Chagall*' osvaja Balkansko prvenstvo u Bukureštu 2017. s jahačem Lukom Založnikom pod makedonskom zastavom. Potomak '*Come Back I*', mladi '*Catch the Wind*', oždrijebljen 2009., postaje pravi hit nakon što je prodan u Švicarsku, a zatim u Ujedinjene Arapske Emirate, kćeri tamošnjeg predsjednika Sheikha Fatima, u Dubai. Na ergeli "Bonanza" ukupno je uzgojeno oko 150 grla. Danas Josip Vlado Krivić u 74. godini smanjuje broj grla na 12 i svakodnevno željno iščekuje poneku radosnu vijest o uspjehu mladih pastuha '*Charlie*', '*Colosseum*', '*Caudillo*', '*Ciceron*' i kobile '*Carmela*', koji nastupaju u Sloveniji, Austriji, Slovačkoj i Engleskoj.

Zahvalnica Hrvatskog konjičkog saveza Josipu Vladi Kriviću. Uz njega, slijeva, tajnik i predsjednik HKS-a Željko Gagro i Ognjen Preost, Zagreb, 2012. - Foto S. Koblar

Pastuh 'Cro cop', 2009. - Foto E. Džambo

Renato Levanić i 'Contador', Zagreb, 2016. - Foto S. Koblar

Majške Međe

U Majškim Međama (Općina Jagodnjak) se nalaze privatni objekti za kvalitetan uzgoj sportskih konja koji su za boje KK-a Osijek ostvarili i niz zapaženih sportskih rezultata. Uz prekrasnu ladanjsku kuću iz 19. stoljeća nalaze se dvije staje za smještaj 30 konja, 9 ha ispusta, otvoreni manjež na 3.600 m^2 te oko 20 ha zemlje za proizvodnju hrane. Od 2011. temelj uzgoja čine holstein pastusi, oldenburg, hannover i hrvatski sportski konji. Prema uzgojnom programu Hrvatske udruge uzgajivača športskih konja (HUUŠK), koja je ujedno i članica svjetske federacije uzgajivača sportskih konja WBSH, najbolje ocijenjeni rasplodni pastuh je holstein *Cannavaro* te oldenburg kobila *Mary Lou* koja je dala dva licencirana pastuha i pobjednika Balkanskog prvenstva (*Chagal*). Osim *Cannavara*, glavni pripusni pastusi su *Contiki*, *Cedar* i *Croatino*. Za Konjički klub Osijek su najviše plasmana donijeli noseći u sedlu Zorana Mundukovića, Srđana Grmaškoskog, Tijanu Špoljarić i Duška Gagesa.

Povodom 33. obljetnice na svečanoj sjednici HUUŠK-a 7. rujna 2019., zaslužni članovi primili su priznanje "Zlatni znak" za postignuća u uzgoju sportskih konja i za doprinos u radu i napretku Udruge. "Zlatni znak" je, tako, primio Josip Vlado Krivić (vlasnik ranča "Bonanza") za dugogodišnji uzgoj kvalitetnih sportskih konja i predsjedanje Udrugom (dva mandata), a Zoran Munduković za uzgoj kvalitetnih sportskih konja i održavanje kontakata s inozemnim uzgojnim organizacijama sportskih konja.

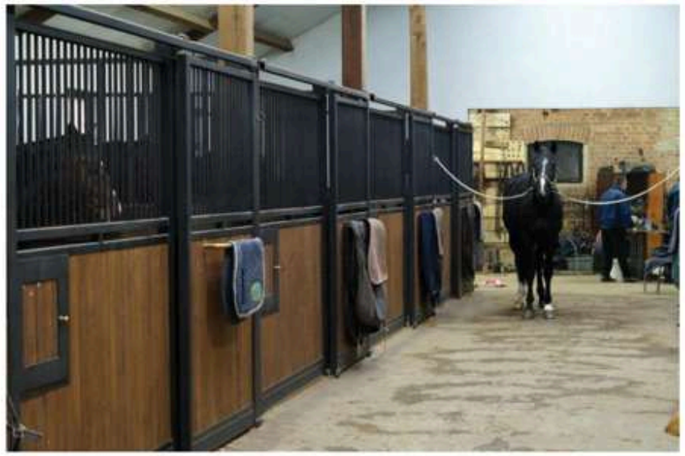

Boksovi u Majškim Međama, 2015. - Foto G. Nagy

Štale u Majškim Međama, 2015. - Foto G. Nagy

Ladanjska kuća iz 19. stoljeća, Majške Međe, 2015. - Foto G. Nagy

OSTALE AKTIVNOSTI

Foto T. Herega

TRENERI KROZ POVIJEST

Prvi trener u Konjičkom klubu Drava od 1959. bio je Vjekoslav Furda (došao iz pastuharne "Đakovo"), a nakon njega Mihalj Astaloš (došao iz ergele "Zobnatica"). Od 1963. istaknuti trener je Stjepan Posavec (bivši jahač iz Kutjeva), a slijedi Zlatko Pajtak iz Novog Sada. Nakon četiri godine (1967.-'71.), na mjesto trenera dolazi Josip Klobučarić iz Zagreba. Od 70-ih godina kontinuitet obuke u školskom, početničkom jahanju i voltažiranju, kao i prvi nastupi u preponskom jahanju, vezani su uz rad trenera Vjekoslava Furde. Nedostatak trenerskog kadra uprava kluba je u vrijeme bivše države upotpunjavala s rezervnim kadrovima vojske, odnosno generacijama konjičkih oficira (Stjepan Dijanović i dr.).

Od 1980. treninge jahača preuzima Željko Šeper, prethodno dugogodišnji aktivni klupski sportaš, a od 1986. u klubu trenira Draško Drašković iz Beograda, uz povremene dolaske Milana Milutinovića, tada najboljeg seniorskog jahača u Jugoslaviji, da bi rad s jahačima preuzeo također jedan od najboljih državnih jahača, Rajko Dokić iz Novog Sada.

Trener Josip Klobučarić, 1970.

U razdoblju 1990.-'91. preponaše trenira Karolj Molnar iz Zobnatice, a nakon ratnog razdoblja treninge preuzima Geza Nagy, koji je istovremeno trenirao i u Konjičkom klubu Đakovo.

Voltažeri s trenerom Vjekoslavom Furdom, 1978. – arhiva "Glasa Slavonije"

Trening s Antom Šimlešom i Renatom Levanićem (stoje drugi i treći slijeva), 2006. - Foto A. Mikulić

Trenerica Snježana Andraković na privatnoj kobili 'Santi', 2010. - Foto K. Sudar

Kako su natjecatelji Osijeka stjecali dovoljno sportskog iskustva, polako su preuzimali brigu i o mlađim jahačima te ih trenirajući ostvarivali s njima i vrlo zapažene rezultate. Riječ je o uglednim imenima u povijesti kluba kao što su: Željko Šeper, Davorka Porobić (Šuvak), Ljiljana Andraković, Mila Gotić (Rukovanjski), Snježana Andraković, Duško Gages, Zoran Mundaković, Emilia Džambo, Ema Prokeš, Viktorija Bulić, Danijela Flaško (Žuljević), Srđan Grmaškoski, Tijana Špoljarić, Marija Kovač i Gordana Pavić. Svi navedeni voditelji Škole jahanja i sportskih treninga bili su i izuzetni preponski jahači s nizom vrijednih rezultata, zabilježenih i u ovoj monografiji. Njihovo znanje i iskustvo nesebično su odlučili prenositi na mlađe zaljubljenike u preponsko, dresurno i daljinsko jahanje, a njihovu jahačku potkovanost "brusili" su i ugledni domaći i inozemni treneri. Tako su treneri Duška Gagesa, dok je jahao u Njemačkoj, bili Paul Schockemöhle i Marcus Rieger; Emilia Džambo boravila je na pripremama u Nizozemskoj, gdje joj je trener bio olimpijski pobjednik iz Sidneya Jeroen Dubbeldam; Anu Jović su u Sloveniji trenirali Urh Bauman, Aleksander Smolnikar i Franc Slavič, dok je Anu Mikulić u Nizozemskoj trenirao preponski jahač Peter Versteijnen, a dresuru Lilian de Munnik. Emu Prokeš je u Njemačkoj trenirao Hauke Luther. Povremeno su u klub na treninge dolazili i trenirali jahače aktualni reprezentativci Hrvatske kao što su Renato Levanić i Ante Šimleša iz Zagreba.

Najpoznatiji i do današnjeg dana najugledniji trener u kasačkom sportu bio je Pero Crnković (1968.-'79.), a u posljednjih 30-ak godina to je Dubravko Sladić.

Trener Rajko Dokić i Ivan Funarić, Osijek, 2018. - Foto M. Mrkonjić

***Rajko Dokić** je od 1956. član Konjičkog kluba "Aleksa Dundić" iz Beograda. Od tada je čak 17 puta bio prvak bivše Jugoslavije (što juniorski, što seniorski), od čega nekoliko puta s 'Ganimedom', a čak 30 godina bio je državni reprezentativac. Osvojio je četiri puta i tzv. triple krunu, tj. Prvenstvo Jugoslavije, Srbije i Vojvodine u istoj godini. Ostvario je mnogo međunarodnih pobjeda, od kojih se ističe naslov na Balkanijadi. Natjecao se i u eventingu (military), gdje je također osvojio Balkansko prvenstvo u disciplini cross country. Jašio je mnoga grla, među kojima se ističu kobile 'Visoka' i 'Rebeka', konji 'Lontus', 'Herodesh' i, najdraži mu, "Ganimed", s kojim je postigao i najveće sportske uspjehe.*

Navedenim natjecateljskim dostignućima zadivio je mnoge, a svojim trenerskim angažmanom brojnima je pomogao i još uvijek pomaže da postanu bolji jahači i natjecatelji. Iako je već u poznim životnim godinama i u zasluženoj mirovini, još uvijek se trudi prenijeti svoje golemo znanje i iskustvo na druge, pomoći svojim prijateljima i unaprjeđivati konjički sport, živeći na relaciji Turska - Novi Sad - Osijek.

Treneri još uvijek u sedlu, Geza Nagy na 'Come Back' i Željko Šeper na 'Carpinu', Majške Međe, 2016. - Foto K. Ćorić

Moj konj me nosio…

Za razliku od voditelja Škole jahanje koji podučavaju mlade jahače većinom onih bez ranijeg kontakta s konjima, treneri moraju biti jako kvalitetni i dobro poznavati značajke dobnih kategorija s kojima žele postići željene ciljeve, pri tome ne utječući negativno na zdravlje, rast i razvoj djece. Jahanje je "umjetnost" koja traži sinkronizaciju složenih koordinacijskih pokreta dva živa bića. Uloga trenera u konjičkom sportu se uvelike razlikuje od treniranja u bilo kojem drugom sportu. Ponekad jahači ne mogu kontrolirati konja u određenim situacijama, brzo reagirati („kao mačka") te istovremeno zadržati koncentraciju na upute trenera jer u tim nepredvidivim situacijama kao da - "voda uđe u uši".

Stoga su treneri izuzetno strogi jer je, uz vrlo važnu koordiniranu disciplinu, itekako važna i jahačeva samodisciplina. Kako bi jahač mogao vladati moćnom životinjom koja se kreće ispod njega, po potrebi i velikom brzinom, mora imati maksimalnu kontrolu nad samim sobom. Loš odnos s konjem (i trenerom) najčešće imaju ljudi koji i inače gledaju sve oko sebe s prezirom i "s visoka". Bez samodiscipline, "tvrdoga rada" i redovitih zahtjevnih treninga nitko ne može očekivati uspjeh. Treneri su u vrhunskom konjičkom sportu jako cijenjene umjetničke duše, oni su kao „virtuozi" koji trebaju imati osjećaj za svakog pojedinog konja. Oni moraju izuzetan osjećaj za taktiziranje i svi su redom zanesenjaci. Samo se kvalitetnim jahanjem može dovesti do toga da jahač povećava ili smanjuje jačinu zvuka kod konja poput radio prijemnika, a kod njega, pak, ne postoji dugme za "podešavanje jačine". Bez izuzetne kontrole, njegovu energiju nije moguće tek tako "pojačavati" i "stišavati". Upravo zbog toga ispred njih uvijek treba stajati "dirigent" svoga orkestra - trener. Mnogi ljudi su u velikoj zabludi kada misle da je jahanje samo sjesti i "voziti se na konju". Zaljubljenicima u ovaj predivan sport potrebno je pružiti što više informacija o njegovoj ljepoti i korisnosti, ali je uvijek potrebno i naglasiti moguće opasnosti koje nosi. Vrlo je važno educirati sve one koji na bilo koji način dolaze u kontakt s konjima, kako se prema njima trebaju ponašati, imajući na umu dobrobit konja, ali pri tome naglašavajući i vlastitu sigurnost. Nema onoga koji se bavio konjičkim sportom a da nije pao s konja. No uz strogi nadzor trenera, ozbiljnim pristupom i odgovornim odnosom, može se umanjiti rizik od ozljeđivanja. Različiti okolišni čimbenici (npr. otvoreni kišobran gledatelja na natjecanju, ulijetanje psa u parkur i slično), mogu zbog plahosti konja dovesti do pada i ozljede jahača jer konj može od straha naglo odskočiti ili se dati u bijeg. Puknuta oprema, sklizak teren i niz drugih nepredvidivih okolnosti mogu također dovesti do pada, čak i s teškim posljedicama, ako se konj kreće velikom brzinom. Zbog toga je za razvijanje jahačkih sposobnosti neophodno prisustvo trenera kako bi jahač što bolje upoznao konja i unaprijed predvidio njegovo ponašanje. Iskusniji jahači češće jašu nemirnije konje i imaju zahtjevnije treninge, dok mlađi jahači uvijek trebaju jahati starije i iskusnije konje. Osim što mlađe jahače treba držati pod strogim nadzorom trenera, oni obvezno moraju rabiti zaštitne kacige (i zaštitne prsluke) i nikada im ne dozvoliti precjenjivanje svojih jahačkih ili sportskih sposobnosti. I svakako se uvijek mora imati na umu da se zbog ozbiljnosti ozljeda jahanje, nažalost, ubraja u visoko rizične sportove i sprječavanju ozljeđivanja mora se posvetiti najveća moguća pozornost!

Ni stotinu stranica nabrojanih rezultata u prilogu ove monografije ne mogu dočarati koliko se truda krije iza njih. Međutim, nije sve išlo sjajno, dapače, brojni neuspješni skokovi, rušenja prepona, neposlušnosti konja, padovi, sastavni su dio ovog sporta. Svi padovi prikazani na fotografijama u ovoj monografiji završili su bez ikakvih posljedica za konja i jahača. Događalo se da su već u sljedećoj utakmici nakon pada - pobjeđivali!

Prvi trener u mojoj preponskoj sportskoj karijeri bio je Željko Šeper kojem dugujem zahvalnost jer sam ostvarila najviše uspjeha kao mladi jahač i junior. Općenito je poznato da je najteže trenirati početnicu u preponskom jahanju i mladog, neiskusnog konja bez poznatih genetskih predispozicija (nepoznato porijeklo). U konjičkom sportu konjičkog kluba vladao je ogroman entuzijazam, čelična volja i upornost, bez posrtaja i pokolebljivosti trenera i jahača. Zbog financijske situacije Osječani nikada nisu imali mogućnost bavljenja elitnim konjičkim sportom. U tada dostupnoj nam opremi, gumenim čizmama u kojima smo se natjecali, vozili smo se u IPK-ovskim kamionima obavezno u dijelu gdje su bili i konji. Često su podne daske tih dotrajalih kamiona bile malo i razmaknute, pa je neugodno puhalo, ali je nama put uvijek bio zanimljiv i njemu smo se jako veselili. I tako, u kamionu sa šest konja i njihovom opremom vozili smo se po 12 h do Sinja i nazad. I nitko sretniji od nas. Rijetko se događalo da se na natjecanjima i spavalo u štali, pored konja. Prekrasno djetinjstvo... Genetski manje kvalitetni konji, ali svakodnevan mukotrpan rad, treneri puni vjere, jahači srčani i nepokolebljivi. Takva kombinacija me je osobno uspjela dovesti do prvog natjecanja u životu i prve pobjede na međunarodnom turniru u Križevcima. Sjećam se kako su me, nakon jedne pobjede, nosili na svojim ramenima ulicom Babine Grede prije 40 godina. Koliko smo se znali radovati svakom plasmanu... Tada nije bilo novčanih nagrada. Za prvo mjesto se čak nije dobio ni pehar, konkretno, dobila sam bombonjeru. To nam uopće nije bilo važno. Jahali smo srčano, kao da nam je svaka postavljena prepona posljednja u životu. Ona se jednostavno morala savladati.

"Moj konj će s voljom za mene raditi samo:

Ako… sam dobra prema njemu,

Ako… su njegovo održavanje, njegova prehrana i briga u skladu s njegovim potrebama,

Ako… uočavam određene prirodne zakone u njegovom treningu,

Ako… se suzdržavam i vježbam samodisciplinu i kontrolu nad vlastitim tijelom,

Ako… ga poštujem i ako sam odgovorna prema životinji,

Ako… postižem manje, i s vremenom sve veće uspjehe kroz dosljedan, sistematičan rad na svom jahanju te treningu vlastitog konja

I ako… prepoznam kako je uspjeh u sportu tek djelomičan, sve dok slijedim put koji vodi do savršene umjetnosti jahanja.

I samo ako ispunim ove uvjete, oni koji znaju, smatrat će me dobrim jahačem.

… Ako sam uvijek pošteno radila, moj konj će me nositi i na kraj svijeta."

Dresurna jahačica Dorothee Faltejsek

Nikada, ali baš nikada u životu nije nam palo napamet (čak ni u primisli) suprotstavljati se treneru. Svi treneri u konjičkom sportu viču i jako su strogi. To je znak da im je izuzetno stalo, ali je na njima ogromna odgovornost. Šeper ni danas, evocirajući uspomene na to doba, ne zna objasniti svoju planetarno popularnu, izmišljenu trenersku psovku, koja nema apsolutno nikakvo značenje: "Astala minđa kućeš ajo". Ali, nama je bio dovoljan znak da je umjesto uobičajenih psovki koje bi možda u tom trenutku i izgovorio, to bio vrhunac njegove ljutnje. Ima, naravno, i puno anegdota iz konjičkog života. Terenskim jahanjima smo svi bili skloni zbog užitaka koji pružaju u prirodi. Jednog ljetnog dana, Šeper je jahao na *Barbari*, ja iza njega na *Zmaju* i Tihana Teklić na *Kavi*. Galopirali smo niz bent prema pješčanom otoku, omiljenom poznatom kupalištu Osječana. Engleska punokrvna kobila *Barbara* se zajurila, ali se zbog dubine pijeska malo spotaknula i, s ne prevelike visine, Šeper je doslovno "zaronio". Ali ne u Dravu, nego u hrpu pijeska. Pad je bio potpuno bezazlen, ali toliko komičan, da Tihana i ja nismo mogli suspregnuti glasan dječji smijeh koji se orio šumom. Šeper, bijesnim pogledom carinika posijedjelih brkova i kose od pijeska, ljutito je prozborio: "Astala minđa kućeš ajo", a nama je smijeh istog trenutka – prisjeo!

Mila na *Fantastu* i ja na *Žutoj ruži*, zimi 1988./89. na -25 stupnjeva jahale smo na kasačkoj stazi. Kada smo ušle u štalu, od smrzotina ruku nismo mogle skinuti sedlo s konja…

Sjećam se da je Šeper bio jednom toliko ljut da me pogodio grudom snijega na konju. Jednom me "mlatnuo" kišobranom preko leđa na zimskim pripremama u Lipici. Nikada u životu se nisam na njega naljutila, niti mu to zamjerila. To mi je bio samo podstrek da budem još i bolja, svjesna da je iscrpio sve svoje mogućnosti i više nije imao drugog načina ukazivanja na greške, čega se i danas često sjetimo i tome slatko nasmijemo. Bez potrebnih uvjeta u zatvorenom prostoru, jahali smo zimi svakodnevno na terenu i uz rub kasačke staze, skakali prepone po snijegu, po ondašnjim "cičim" zimama. Koliko li smo se samo radovali svakom treningu! Biciklom se odlazilo iz kluba u kasne noćne sate (put do hipodroma je bio neosvijetljen), kada su se konjima plele pletenice, mazala kopita i oprema za sutrašnje natjecanje. Isto se tako rano vraćalo u štalu pred put (i prije 4h ujutro) jer je trebalo nahraniti konje, očistiti ih i utovariti

u kamion. Zbog nedostatka sredstava, u jednom danu se putovalo i vraćalo s natjecanja u Zagrebu. Pomalo vojnički, strog, bespogovoran režim doveo je u to vrijeme i do prepoznatljivih uspjeha. Šeper je dobio i nagradu prilikom koje su istaknuti uspjesi njegove najtrofejnije učenice. Trener Geza Nagy je uvijek bio nezadovoljan, koliko god je bilo uspješno i rijetko se s turnira vraćali bez plasmana, a on je uvijek tražio još više i još bolje. Mislili smo kako smo davali sve od sebe, ali očito nismo, jer je trener ipak bolje od nas znao procijeniti naše mogućnosti. Njemu dugujem najviše plasmana s privatnom kobilom *Shannon*.

S Rajkom Dokićem su svi u klubu imali poseban odnos. Tražio je disciplinu, ali je uvijek isticao divljenje kako se ona nevjerojatno sama po sebi nametnula od svih nas. Izuzetno smo cijenili što je čovjek dolazio u Osijek (bez ikakve naknade!) dva puta tjedno, a mi smo napisani svakodnevni program treniranja provodili bez imalo zabušavanja i sa zadovoljstvom ga odrađivali. Iako nismo imali stalno prisutnog trenera, svatko se svojski trudio na najbolji mogući način. Rajku Dokiću zahvaljujemo na najvećim parkurima koje smo tada skakali na seniorskim Prvenstvima Jugoslavije. Provodili smo i po mjesec dana u Novom Sadu sa svojim konjima na ljetnim pripremama, bili njegovi gosti u kući, dva puta dnevno trenirali. Zbog bolesti i svoje dobi Rajko se odlučio oprostiti od članova kluba upravo jubilarne 2019. godine. Kada je čitao svoje oproštajno pismo - svi su se rasplakali. Od predsjednika kluba, stranih jahača koji su se tamo zatekli za vrijeme turnira, bivših tajnica i svih članova kluba. Stoga se u ovoj monografiji nalazi njegovo oproštajno pismo u izvornom obliku.

Oproštajno pismo trenera Rajka Dokića prilikom odlaska iz Konjičkog kluba Osijek (rujan, 2019.)

Poštovani,

pozdravljam sve prisutne trenere, sportiste, sportske radnike, vlasnike sportskih grla, roditelje, ljubitelje konjičkog sporta i sve vas koji ste nas godinama vodili pravim putem ka vrhu lestvice konjičkog sporta. Naša saradnja traje već duži niz godina, takoreći 10 leća, saradnja puna razumijevanja, uvažavanja i poštovanja. Rado se sećam svih lepih trenutaka provedenih u Klubu na Dravi, koja zapljuskuje obalu Hipodroma, našu svakodnevnu destinaciju. Uvijek ću pamtiti sve one ljude koji su bili na čelu kluba i koji su nas vodili pravim putem.

Krenimo redom (Retrospektivom): gosp. Dane Klašnja, gosp. Tomo Antunović, gosp. Ivan Čatipović, gospođa Jarmila Janoška, gospođa Gutzmirtl Draženka, gospođa Mila Rukovanjski, gospodin Damir Harangozo, Galinec Dražen, cenjeni gospodin Knežević koji je još uvijek na komandnom mostu ove uspešne sportske organizacije.

Izvanredne generacije sportista uvijek zapažene po vrhunskim rezultatima, kulturi i vaspitanju, bile su ponos kluba, ponos grada Osijeka, ponos Hrvatske države: Željko Šeper, *Dada Porobić, Mirjana Baban, Ljiljana Andraković, Snježana Andraković, Mila Rukovanjski, Rajko Katanić, Zvjezdana Orešković, Branko Kasalo, Marijan Jukić, Dubravko Sladić, Siniša Grahovac, Igor Dujmović, Vilhelm Damir, Dule Gages, Džambo Goran, Džambo Emilija, Zoran Munduković, Nela Žuljević, Denis Žuljević, Tijana Špoljarić, Doris Galinec, Mia Krajina, Martina Ivković, Ana Jović, Nives Sić, Ana Mikulić, Marija Kovač, Seka Ilić, Tibor Muter, Tihana Pekanov, Ivana Jelaš, Nina Kurtović, Laura Getoš Magdić, Luna Devetak, Nika Bujak, Ana Strganac, Jurić Lucija, Jurić Petra, Lorena Stjepanović, Tena Trcović, Sandra Milić Gregoran, Marko Slišković, Marcel Mayer, Ivan Funarić, Ivan Babić, Andrea Vidović, i reprezentativci: Mila Rukovanjski, Mirjana Baban, Dada Porobić, Dule Gages, Džambo Emilija, Nela Žuljević, Martina Ivković, Ivan Funarić, Ljilja Andraković.*

Bio sam ponosan na sve Vas, iskreno vam se divio. Svi Vi bili ste moja deca i takvi ćete ostati zauvijek. Došao je trenutak kada moram da uđem u naš posljednji parkur, ujedno i najteži u mojoj sportskoj i trenerskoj karijeri, parkur rastanka.

Trener Rajko Dokić (drugi zdesna) pri pregledu parkura s Milanom Palčićem iz KK AS Klinča Sela i osječkim jahači(ca)ma (slijeva Doris Galinec, Martina Ivković, Nives Sić i Emilia Džambo), Zagreb, 2013. – Foto S. Koblar

Vi nastavljate nove sportske poduhvate, osvajate titule i šampionate, branite boje svog kluba i svoje zemlje, a nas činite sretnim.
Ostanite ponosni i gordi, skromni onakvi kakve Vas poznajem.
Moja želja je vaš daljnji uspon u sportskom životu.
Iskrena zahvalnost K.K. Osijek na svemu pruženom u besprekornoj i dugogodišnjoj saradnji.
Zahvalnost klubovima na ukazanom poverenju tokom zajedničkog trenažnog procesa.

1. K.K. Baranja - Darda (gosp. Ljiljani Andraković i Fehir Josipu)
2. K.K. Satir - Vinkovci (gosp. Tihani i gosp. Ante Lovrić)
3. K.K. Dunavski Raj - Vukovar (gosp. Denis Zeko)
4. Ergeli Đakovo - Đakovo (gos. Martini Juroš i gosp. Nađ Gezi)

Zahvalnost roditeljima na izuzetnom angažovanju u radu kluba.

Porodicama: Funarić, Devetak, Strganac, Jović, Bujak, Vinković, Šeper, Jurić, Knežević, Sić, Ivković

Moj put vodi u Klinički centar, a zatim na stazu pored Dunava kojom šetaju zasluženi sportisti ovog grada Novog Sada u očekivanju svojih kočija za daleki put.

Vaš Rajko Dokić

napomena: pismo je zadržano u izvornom obliku

EDUKACIJE

Program osposobljavanja i stručnog usavršavanja osoba za potrebe konjičkog sporta

U okviru **prvog** Programa osposobljavanja i stručnog usavršavanja osoba za potrebe konjičkog sporta, u Osijeku je od 8.-11. veljače 2008. održan zajednički dio programa za sve specijalnosti, i to I. dio specijalnosti za voditelje jahanja. Suorganizatori tečaja bili su Poljoprivredni fakultet Osijek i Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku. Stručni tim programa obrazovanja sastojao se od voditelja tečaja prof. Milana Kolmana, ravnatelja Hrvatske olimpijske akademije, stručnog voditelja, dipl. trenera preponskog jahanja Eduarda Petrovića, ispred Odbora za edukaciju Hrvatskog konjičkog saveza i tehničkog realizatora, tadašnjeg predsjednika kluba Damira Harangoze. Predavači su bili prof. dr. sc. Mirjana Baban s Poljoprivrednog fakulteta iz Osijeka, te dr. vet. med. Krešimir Lučić, dr. vet. med. Gordana Pavić i prof. Ivana Ljubić, svi iz Zagreba.

Zajednički dio programa (sve specijalnosti) bio je obvezan za sve navedene programske specijalnosti: voditelj jahanja, instruktor jahanja za osobe s invaliditetom, pomoćni trener jahanja, trener preponskog jahanja, trener dresurnog jahanja, trener para jahanja, trener daljinskog jahanja, voditelj turističkog jahanja, trener zaprežnih konja, pomoćni trener kasača, trener kasača, pomoćni trener galopera i trener galopera. Predavanja su održana o povijesnom razvoju konja, pasminama konja, anatomiji konja, biomehanici pokreta konja, preventivi i bolestima konja, uzgoju konja, povezanosti uzgajivača i natjecatelja, predvođenju konja u trokutu, mjerenju i ocjenjivanju konja, osnovama potkivanja i brijanja konja, o hranidbi i smještaju konja, pravilnom ponašanju i sigurnosti u štali, na terenu i u prometu, vođenju konja na ruku i prijevozu konja.

Od 8.-11.2.2008. Osijek je bio domaćin iznimnog događaja za sve vlasnike i ljubitelje konja. U prekrasnom ambijentu Rektorata osječkog Sveučilišta održao se tečaj za osposobljavanje i stručno usavršavanje osoba za potrebe konjičkog sporta. Skupilo nas se iz gotovo svih krajeva Lijepe Naše. Marljivo se učilo, radilo ali i zabavljalo, pa nemam riječi kojima bih mogla dovoljno dobro opisati ljubaznost domaćina te stručnost i predanost predavača. Mi, polaznici tečaja, doista možemo biti sretni što smo imali tu čast sudjelovati u tako velikom događaju. - rekla je Spomenka Damjanić iz Konjičkog kluba Varaždin 95.

Mirjana Baban kao predavač na seminaru za vozače dvoprega, Osijek, 2005.

Polaznici Programa osposobljavanja trenera 2008.

Nakon pozdravne riječi organizatora, glavni tajnik Hrvatskog konjičkog saveza, mr. farmacije Željko Gagro upoznao je polaznike tečaja o etičkim pravilima za prijatelje konja i pravilima ponašanja u konjičkom sportu. Pomoćnica glavnog tajnika HOO-a za pravne i zajedničke poslove Biserka Vrbek govorila je o otvaranju obrta te udrugama među konjičkim klubovima. Svečano otvorenje tečaja bilo je u auli osječkog Rektorata, gdje je tečaj otvorila rektorica prof. dr. sc. Gordana Kralik. U znak zahvalnosti za prepoznavanje važnosti edukacije neophodne u segmentu konjogojstva i konjičkog sporta, te korištenju aule Rektorata i pripadajućih predavaonica tijekom četverodnevnog tečaja, HKS je rektorici poklonio skulpturu konja akademskog kipara Hrvoja Dumančića iz Zagreba. Plaketu HOO-a primio je i dekan Poljoprivrednog fakulteta prof. dr. sc. Vlado Guberac, te glavni tajnici gradske i županijske sportske zajednice, Željko Širić i Dubravko Ižaković.

Iako je moderan program stručnog usavršavanja, u ovakvom konceptu i opsegu, po prvi puta oživio u hrvatskom konjičkom sportu, stručnost i ležernost, uz lakoću odvijanja svih aktivnosti, ostavljali su dojam da se tako nešto održava barem nekoliko godina. Ovakav tečaj, ujedno, bio je za realizaciju jedan od najtežih jer je sastav polaznika tečaja varirao od već formiranih profesionalaca, koji su nekoliko desetaka godina u različitim disciplinama konjičkih sportova, do mladih snaga sa znatno manje znanja u samom početku. Kvaliteta samostalnih kratkih grupnih predavanja polaznika bila je pravo iznenađenje. Polaznici su ne samo dobro i savjesno odradili svoj zadatak, već su mnogi svojom kreativnošću, vještinom i predavačkim talentom zadivili i same predavače. Postignut je i cilj kreativnog timskog rada u kojem je dostignut i timski i individualni aspekt tako zamišljenih vježbi. Usprkos planiranim pojačanim intenzivnim naporima koji su progresivno rasli tijekom četiri dana, niti mentalna koncentracija, niti tjelesna kondicija polaznika nisu dolazile u pitanje. Rektorat osječkog Sveučilišta ponudio je najugodnije i najotmjenije dvorane za predavanja, a hipodrom Pampas savršeno uređen prostor za jednodnevni praktični dio seminara. Poznatu slavonsku gostoljubivost i srdačnost doista je teško nadmašiti. Najvrjedniji podatak o uspjehu je povratna informacija koja se dobivala iz dana u dan od iskusnih "konjara" i polaznika

tečaja, koji nisu mogli dovoljno nahvaliti sve aspekte: od organizacije, sadržaja, koncepta do realizacije cijelog tečaja. Ukratko, ovaj prvi program edukacije konjičkih stručnjaka nije samo ispunio nego je znatno premašio sva očekivanja. I polaznici i predavači s nestrpljenjem su očekivali nastavak koji se zbio između 12-16.3.2008. u Zagrebu. U travnju su nastavljeni tečajevi za pomoćne trenere u suradnji s FEI te još dva dvodnevna tečaja (osam kolegija koje slušaju svi sportovi). Nakon uspješno položenih ispita, 77 polaznika steklo je pravo na legalan rad u konjičkim klubovima.

Organizacija se apsolutno precizno i savjesno držala svih termina predavanja i svih ostalih aktivnosti, bez imalo odstupanja od planiranog programa. Sva stručna predavanja održana su krajnje korektno, profesionalno, ali sam javno pohvalio pred svim sudionicima tečaja da predavanja kakve je održala prof. dr. sc. Mirjana Baban nisam imao prilike čuti niti na tečajevima u Švedskoj, a niti u Aachenu, u Njemačkoj, koje sam pohađao. - izjavio je dipl. trener Eduard Petrović.

Drugi program osposobljavanja i stručnog usavršavanja osoba za potrebe konjičkog sporta ponovno je održan na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku, od 26.-29. ožujka 2009., a predavači su bili u istom sastavu kao i prošle godine. Održao se zajednički dio programa za sve specijalnosti, odnosno I. dio specijalnosti za voditelje jahanja. Konjički klub Osijek bio je mjesto održavanja praktičnog dijela nastave pa su uz navedene predavače kvalitetan posao odradili i suradnici praktične nastave, Damir Muhar i Ivana Horvath iz Zagreba, te dr. med. Zvjezdana Fuštin. Program je organiziran po posebnom principu. Naime, svako stručno zvanje podijeljeno je u nekoliko višednevnih tečaja. Takvi tečaji namijenjeni su prvenstveno voditeljima i trenerima koji aktivno rade u konjogojstvu te namjeravaju nakon odslušanog tečaja i, dakako, položenog ispita, steći javni dokument o njihovom stručnom osposobljavanju. Prvi dio tečaja, odnosno I. dio specijalnosti ili opći dio Konjaništvo, u trajanju od 30 sati, kreiran je kao osnova svih razina zvanja voditelja i trenera za sve konjičke discipline. Tek nakon uspješno položenog prvog dijela tečaja polaznici se mogu opredijeliti za sljedeće tečajeve, odnosno programe u suradnji s Hrvatskom olimpijskom akademijom, kao i svjetskom konjičkom federacijom. Naravno, svaki savez ima razrađene prijemne uvjete za svoje članove. Tečaj je 2009. pohađalo ukupno 30 polaznika, što je vrlo obećavajuća brojka s obzirom da se radi o budućim trenerima u konjičkim sportu.

Treći program osposobljavanja i stručnog usavršavanja osoba za potrebe konjičkog sporta - II. dio specijalnosti, održao se od 7.-11. travnja 2010., a Osijek je po treći put bio domaćin petodnevnog tečaja. Vijećnica Poljoprivrednog fakulteta u Osijeku, te osječki hipodrom na kojemu se izvodio praktični dio nastave, u prvoj godini ugostili su 77 polaznika, od kojih je do tada diplomu dobilo 20 voditelja jahanja i četiri trenera daljinskog jahanja (polaznici su morali polagati I. i II. dio specijalnosti te opći dio tečaja za voditelje i trenere svih sportova na Učiteljskoj školi u Zagrebu). 21 trener preponskog i dresurnog jahanja koji su položili ovaj tečaj uspješno su položili i tečaj na engleskom jeziku "FEI Coaching System Level 1", a šest jahača steklo je diplomu međunarodnog trenera preponskog i dresurnog jahanja "FEI Coaching System Level 2". Na II. dijelu specijalnosti 2010. skupilo se 25 polaznika iz svih krajeva Hrvatske.

Teme tečaja II. dijela specijalnosti podijeljene su na teoretski i praktički dio. Teoretskim dijelom, odnosno analizom jahaćih sportova, obrađene su sljedeće teme: Oprema konja i jahača, odabir konja za određene potrebe, analiza povijesti konjičkih disciplina, figure i pokreti u jahalištu, uzjahivanje i sjahivanje, namještanje stremena i kolana, stav jahača i vrste sjedišta te jahačeva prirodna pomagala, zatim osnovni načini kretanja konja, ljestvica izobrazbe konja, osnove dresurnog jahanja, osnove preponskog jahanja, uloga voditelja škole jahanja.

Metodika treninga odrađena je grupnim pripremama kroz praktičnu obuku u Konjičkom klubu Osijek, a u ovom dijelu polaznici su morali proći: analizu opreme konja i jahača, analizu uzjahivanja i sjahivanja, analizu namještanja stremena i kolana, analizu stava jahača i vrste sjedišta te jahačevih prirodnih pomagala i analizu osnovnih načina kretanja konja. Osim toga, ovim dijelom obuhvaćene su i sljedeće teme: Metodika, lonžiranje konja i treniranje početnika na lonži, metodika podučavanja početnika, metodika podučavanja naprednijih učenika (caprili ispit), metodika i treniranje kvadrilnog jahanja, metodika i osnove dresurnog jahanja do kategorije L, metodika podučavanja početnika u preskakanju prepona, metodika vježbanja jahača u pravilno jahanje distance i u stilskom natjecanju, metodika pripremanja jahača za natjecanje u preponskom jahanju početnih kategorija P-E, metodika pripremanja naprednih jahača za natjecanje u utakmicama kategorije A-L, metode odnosno modeli sportskog i rekreativnog treninga, sportski trening mlađih dobnih kategorija, planiranje treninga i metodika daljinskog jahanja.

Polaznici su praktičnu obuku prolazili na konjima koji se koriste u Školi jahanja Konjičkog kluba Osijek, a ocjene su dobivali trenirajući dvije mlade jahačice, članice Škole jahanja, Barbaru Dukić i Nives Sić. Nakon položenog tečaja, ispunjavajući određene uvjete, polaznici su dobili licencu za pomoćnika voditelja jahanja, voditelja jahanja, trenera jahanja ili pak međunarodnog trenera jahanja.

Od članova kluba, licencu voditelja jahanja stekle su Ana Mikulić i Snježana Andraković (Pavlović), licencu trenera kasača Dubravko Sladić, a certifikat trenera "FEI Level 1" i "FEI Level 2" (izvorno francuski Fédération Equestre Internationale/ Međunarodna konjička federacija) Emilia Džambo i Tijana Špoljarić.

Program osposobljavanja i stručnog usavršavanja osoba za potrebe konjaništva:

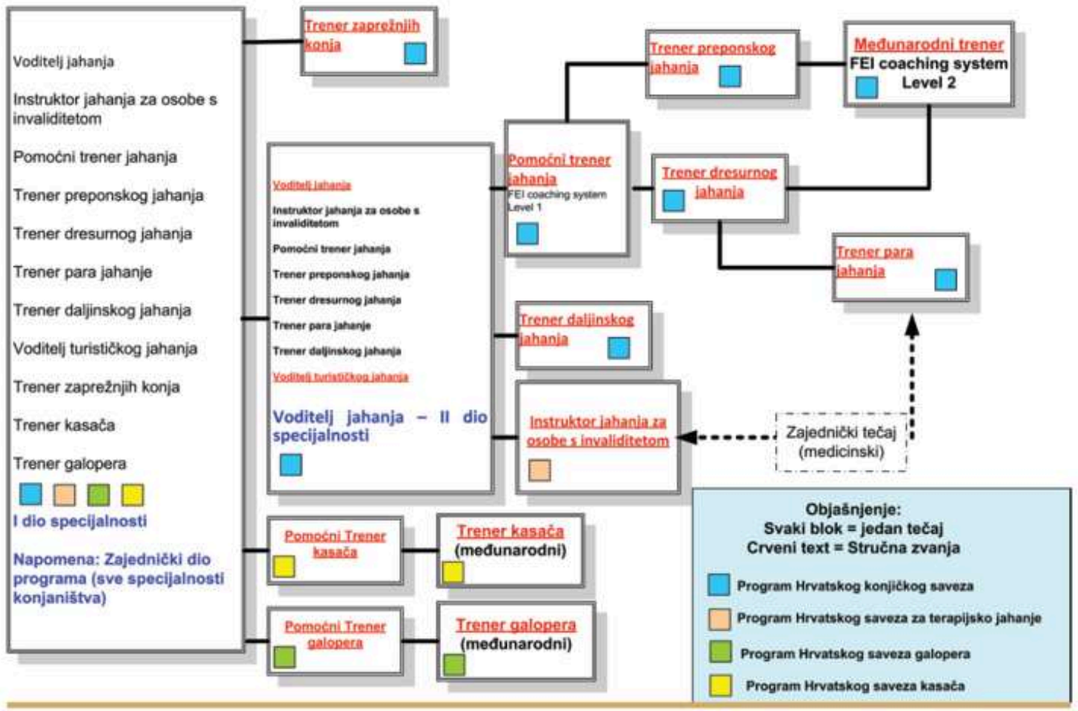

Grafički prikaz edukacije

Emilia Džambo pravilno postavlja 'Destiny' za ocjenu konja 2008. - Foto S. Koblar

Polaznici Programa osposobljavanja HOA-e za stručni rad u konjičkom sportu, Osijek, 2009. - Foto S. Koblar

Druženje nakon napornog Programa osposobljavanja za trenere 2008. - Foto S. Koblar

Međunarodni seminar za suce i vozače zaprega "Osijek 2009."

Osim programa stručnog osposobljavanja na razini države, na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku nekoliko su puta organizirani seminari za vozače i suce u vožnji zaprega. Tako je Konjički klub Osijek u suradnji s Odborom za zaprežni sport (Hrvatski konjički savez) održao 28. veljače 2009. Međunarodni seminar za suce i vozače zaprega "Osijek 2009". Domaćin je i ovoga puta bio Poljoprivredni fakultet, a polaznici su došli iz Hrvatske i Srbije te ocijenili seminar vrlo uspješnim. Na cjelodnevnom seminaru prezentirana su najnovija saznanja stečena na međunarodnom seminaru u Lipici (Slovenija), na kojem su se educirali suci i dio vozača dvoprega iz Hrvatske. Na seminaru u Osijeku prezentirana su nova pravila FEI-a vezana za promjene u suđenju i organizaciji zaprežnih natjecanja.

Prof. dr. sc. Mirjana Baban, redoviti profesor na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku i licencirani sudac, održala je prvo predavanje čija je tema bila odnos prema konjima s aspekta dobrobiti životinja u sportu, za što se može reći da je najvažniji čimbenik pri treningu, kao i postupanju s konjima, a gdje je ujedno bilo i najviše promjena u FEI pravilniku. Zatim je inž. Ivica Bogadi, predsjednik Odbora za zaprežni sport i licencirani sudac, prezentirao polaznicima seminara sve promjene općeg novog FEI pravilnika, kao i pravila vezana za vožnju dresurnog testa 8B, te ulogu sudaca u zaprežnom sportu. Teme predavanja dipl. inž. Ivice Mandića (Državna ergela lipicanaca Đakovo), izbornika nacionalnog tima i licenciranog suca, bili su zahtjevi prema organizatorima natjecanja, stremljenja i suvremeni zahtjevi prema postavljačima staza u kombiniranim za-

prežnim natjecanjima, te način provođenja kombiniranih utakmica. Potom je inž. Nikola Vidačić, inače višestruki prvak Hrvatske, odnosno sudionik Svjetskog prvenstva u vožnji dvoprega, predavao o fazama priprema i postupanja s konjima tijekom sezone, zatim o dovođenju konja na razinu odgovarajuće spremnosti za natjecanje, te radu s konjima tijekom samog natjecanja. Sljedeće predavanje održali su gosti iz Srbije, licencirani veterinari dr. vet. med. Sabina Knežević i dr. vet. med. Janko Mrkovački, čije su teme bile značajke veterinarskih pregleda na zaprežnim natjecanjima te su imale za cilj uputiti polaznike kako prepoznati zdravstvene poteškoće i ozljede konja koje utječu na sposobnost konja za sudjelovanje u natjecanju, zatim kako prepoznati razinu kondicijske pripremljenosti kod konja, te kako prilagoditi hranidbu konja u sportu u odnosu na faze pripreme i natjecanja. Naposljetku, generalni tajnik NF Srbije i licencirani sudac Predrag Ilić prezentirao je propozicije međudržavnog zaprežnog natjecanja "Savski kup". Licencirani suci osječkog kluba za zaprežni sport bili su Mirjana Baban i Ivica Bogadi, koji je nakon niza edukacija i položenih ispita postao i jedini međunarodni sudac u vožnji zaprega.

Kako je KK Osijek desetljećima praktični poligon za redovito održavanje vježbi i stručnih praksi iz predmeta "Konjogojstvo" na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku (sada Fakultetu agrobiotehničkih znanosti), kao i osječka udruga "Mogu" i KK Eohippus u Vinkovcima, mnogi su se studenti priključili edukacijama jer su se u međuvremenu počeli baviti konjima, postali su uzorni sportaši, a neki od njih i kvalitetni uzgajivači.

Javni trening na hipodromu Pampas

Dana 2. travnja 2011. u osječkom konjičkom klubu održan je prvi javni trening kroz koji su osječki jahači pokazali spremnost za predstojeću sezonu. Osim toga, održan je i ispit za polaganje natjecateljske licence početničke kategorije u preponskom i dresurnom jahanju. Jahači su prvo polagali pismeni dio, a potom i praktični dio nastave koji se izvodio u zatvorenom manježu na hipodromu Pampas. Ispitivač je bio trener Konjičkog kluba Đakovo Géza Nagy. Ukupno pet jahača položilo je praktični dio za dresurno jahanje, a to su bile Nikolina Kurtović, Marija Komar i Lea Sudar iz Osijeka, te iz KK-a AS-Klinča Sela jahači Denis Žuljević i Marina Tokić koji su polagali ispit za natjecateljsku dresurnu i E1 licencu. Nikolina Kurtović, Denis Zeko i Lea Sudar su uz dresurno jahanje položili i ispit za natjecateljsku licencu u preponskom jahanju. Uz organizaciju predsjednice sportsko-tehničke komisije Emilije Džambo, u parkuru se održao javni trening za preponske jahače, uz pomoć trenera Rajka Dokića iz Novog Sada koji ove usluge pruža prema potrebi već dva desetljeća. Bitno je napomenuti da je visina prepona u parkuru bila prilagođena dobi jahača i konja, kao i njihovoj trenutačnoj pripremljenosti. Tako se skakala visina od 1 do 1,20 m. Za dobar početak sezone koji se očitovao prvim javnim treningom odgovoran je ozbiljan pristup prethodnom zimskom treningu, odnosno kvalitetnim zimskim pripremama jahača i konja.

Veseli činjenica što je Poljoprivredni fakultet u Osijeku u suradnji sa članovima konjičkih klubova Osijek i Đakovo prvi počeo organizirati neophodno potrebne seminare i edukacije za vozače dvoprega, suce, uzgajivače i sve zaljubljenike u konjički sport. Prepuna je dvorana Poljoprivrednog fakulteta bila i prije pet godina, kada smo organizirali prvi seminar, i ovom prigodom se zahvaljujem svim sudionicima. U posljednjih šest mjeseci osobno sam se educirala na pet seminara (vezano za suđenje u preponskom i zaprežnom sportu) održanima u Zagrebu, Lipici, Osijeku i Beogradu. Seminar koji je održan u Osijeku je, poslije Lipice, zasigurno najkvalitetnije odrađen, s maksimalno ispunjenom cjelodnevnom satnicom i pripremljenošću zadanih tema te najnovijim saznanjima vezanima za pravila natjecanja i ponašanja u konjičkom sportu. Moram napomenuti da su predavanja svih predavača u Osijeku uvijek volonterske prirode i ovom prilikom bih se zahvalila i dekanu fakulteta prof. dr. sc. Vladi Gubercu koji uvijek rado ustupa prostor za ovakve edukacije, kao i za po drugi puta organiziran četverodnevni tečaj programa osposobljavanja za trenere u konjičkom sportu koji će se ove godine održati od 26. do 29. ožujka 2009. na ovom fakultetu. - izjavila je tada medijima Mirjana Baban.

SUCI

Najduži sudački staž u klubu, još od 1983., ima Željko Šeper, koji i nadalje obnaša ulogu suca u preponskom jahanju te galopskim i kasačkim utrkama (od 1987.). Od značajnijih natjecanja sudio je Prvenstvo Jugoslavije, Prvenstvo Hrvatske, Finale "Croatia Cupa" i kasački derbi. Sudio je i prvo natjecanje u Hrvatskoj za postizanje rekorda u skoku u vis koje je 1994. održano u Zagrebu, kada je postignut rekord s preskočenih 1,99 m. Također, značajno je napomenuti da je i postavljač parkura od 1985., obavljajući taj posao dugi niz godina na većini natjecanja u Osijeku. Godine 1994. i '95. bio je asistent međunarodnom postavljaču parkura na našem najvećem međunarodnom natjecanju "Volvo Cup" u Zagrebu.

Dugo godina suci u preponskom sportu su bili Zlatko Mandić te Darko i Ema Prokeš (koja je položila i za dresurnog suca). Mirjana Baban je dugo godina sudila u preponskom i zaprežnom sportu, kao i Milena Dragišić (još i u disciplini endurance). Aktualni "djelitelj pravde" u preponskom jahanju je, uz Željka Šepera, Ivica Bogadi, koji je i jedini međunarodni sudac u zaprežnom sportu u Hrvatskoj. Sudac u kasačkim utrkama je Dubravko Sladić. U posljednje vrijeme preponski sudački kolegij se "pomladio", pa su u sudačke vode zakoračile i dugogodišnje članice kluba Andrea Vidović i Mia Ilić. Monika Bogadi se nije odlučila za polaganje sudačkog ispita, ali je zato godinama član elite na sudačkom tornju, od zapisničara, voditelja natjecanja do ostalih organizacijskih poslova, kako bi turniri uvijek besprijekorno funkcionirali.

Suci Ivica Bogadi i Mirjana Baban na sudačkoj tribini, Oijek, 2006. - Foto B. Šeper

Sudac Željko Šeper stavlja rozetu (Tanja Kovačić i 'Eddy'), Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

Predsjednik Stjepan Mesić uz sutkinju M. Baban (sa šeširom), PH, Zagreb, 2010. - Foto S. Koblar

I. Bogadi, Ž. Šeper, L. Ivković, Z. Poljaković i E. Petrović pregledavaju rov, Osijek, 2009. - Foto B. Šeper

Predsjednik Ivo Josipović na PH uz sutkinju M. Baban i predsjednika HKS-a Ognjena Preosta, Zagreb 2012. - Foto S. Koblar

Mjeračica vremena Monika Bogadi i sutkinja M. Baban, Pleternica, 2014. - Foto Foto Aga

PREDSJEDNICI

Prvi predsjednik Konjičkog kluba Drava 1959. bio je Nikola Borojević. Nakon njega, tijekom dva desetljeća, tu funkciju je obnašao Dane Klašnja (1961.-1980.). Od 1981.-1984. predsjednik kluba bio je Tomo Antunović, koji je jedini od Osječana obnašao i dužnost predsjednika Konjičkog saveza Hrvatske (1984.-'86.), te je istodobno participirao i u predsjedništvu Konjičkog saveza Jugoslavije. Od 1984. mjesto čelnog čovjeka kluba zauzima Ivan Čatipović, zadržavši se na funkciji do 1992. Od 1993.-1997. predsjednik kluba je Ivica Teklić, a potom slijede: Mila Rukovanjski (1997.-2000.), Zvonko Matković (2000.-'01.), Damir Harangozo (2002.-'12.) i Dražen Galinec (2012.-'13.). Aktualni predsjednik KK Osijek je Neđeljko Knežević (od 2013.), a kao zadnji predsjednik njegovog sestrinskog kluba, Kasačkog kluba Fistra, upisan je Luka Slišković (od 2007.) koji je zamijenio prvog predsjednika Darka Čovića (2005.-'07.).

Predsjednik Konjičkog kluba Drava Dane Klašnja čestita Josipu Koblaru, 1972. - arhiva 'Glasa Slavonije'

Predsjednik Ivan Čatipović nagrađuje najbolje na Pampasu 80-ih godina - arhiva KK Osijek

Čestitke predsjednika Tome Antunovića zagrebačkom jahaču Renatu Levaniću, Osijek, 1983.

Izborna skupština Konjičkog Kluba Osijek Olimpija

Povjerenje Mili Rukovanjski

Osijek - U nazočnosti prijatelja i članova Kluba, u klubu *"Dora" hotela "Osijek" održana je izborna Skupština Konjičkog kluba Osijek Olimpija. Nazočne je pozdravio Ivica Teklić, predsjednik tog kolektiva, koji je istakao da je u posljednje tri godine taj klub doživio privatizaciju grla. Kao najveći uspjeh, usprkos oštećenjima koje je prebrodila staza na "Pampasu", zabilježeno je organiziranje prve kasačke utrke u Osijeku, u slobodnoj i neovisnoj Hrvatskoj. Tijekom prošle godine, članovi Osijek Olimpije postigli su nekoliko zapaženih rezultata, u zemlji i inozemstvu, od kojih je istaknut nastup Ljiljane Andraković na "Volvo Cupu" u Zagrebu. Naravno, ostvareni rezultati, vjerojatno bi izostali da nije bilo pomoći Županijskog i Gradskog poglavarstva i brojnih sponzora, kojima su se svi, još jednom, zahvalili. Nakon što je Željko Šeper podnio izvješće sportske komisije, prišlo se najzanimljivijem dijelu Skupštine. Naime, članovi kluba i vlasnici grla trebali su, tajnim glasovanjem, izabrati predsjednika. Nakon prebrojenih listića, vidljivo je bilo da su članovi tog osječkog konjičkog kluba, svoje povjerenje, dali Mili Rukovanjski, koja je uvjerljivo "pobijedila" svog suparnika Dragu Medaka. Osim nove predsjednice, izabran je i nov Nadzorni odbor,*

S novom predsjednicom: Skupštinom Konjičkog kluba Osijek Olimpija uspješno je "kormilario" dotadašnji predsjednik Ivica Teklić (posve desno) - arhiva "Glasa Slavonije"

u sastavu: Igor Dujmović (predsjednik), te Boris Kramar i Mirjana Baban, a u Izvršni odbor su ušli: Željko Šeper, Josip Fehir, Ivica Teklić, Ivan Škugor, Ivica Polih, Milan Čačić, Stanko Jović, Krešimir Stanković, Drago Medak, te Dubravko Sladić, koji je izabran za predstavnika Kluba u Savezu športova grada Osijeka.

(Krešimir Lacković, "Glas Slavonije", 8.2.1997.)

Bez namjere da omalovažimo značaj bilo kojeg njegova prethodnika, posebno mjesto u ovoj monografiji zaslužuje nekadašnji klupski predsjednik ***Damir Harangozo*** *(Osijek, 25.7.1958.). Naime, iako su gotovo svi njegovi prethodnici, ulažući pritom velik dio slobodnog vremena u opstojnost konjičkog sporta u gradu na Dravi, također utisnuli dubok trag u povijest našeg kluba, Harangozov učinak ima - posebnu dimenziju. Naime, potrebno je naglasiti da se 2002. odvažio preuzeti klupsko kormilo u iznimno složenim okolnostima, kad se u gradskim kuloarima već nagađalo da će konjički sport nestati iz obitelji osječkog sporta.*

No, postupno, iz godine u godinu, KK Osijek je gotovo na očigled javnosti, prerastao u sredinu dostojnu respekta da bi sve kulminiralo u godini "zlatnog jubileja" kluba, kad je na dostojan način obilježen njegov 50. rođendan. Pritom je Harangozo, na sebi svojstven način, uspio obnoviti entuzijazam djelatnika i simpatizera kluba, a bez čije pomoći, često je to isticao, ne bi uspio u projektu renesanse kluba.

A usmjeravajući rad našeg kluba, taj rođeni Eseker koristio je bogato iskustvo stečeno u svom dotadašnjem životu isprepletenom različitim sportskim aktivnostima. Dakako, kao i brojni vršnjaci, kao mladić igrao je nogomet u osječkom Metalcu, ali se veoma brzo, osjetivši sasvim drukčije sklonosti, priklonio - skijanju. Još '83. stekao je zvanje učitelja skijanja s međunarodnom ISIA licencom i u 30-godišnjoj aktivnosti skijašku abecedu je pod njegovim nadzorom svladalo oko 1.500 djece i mladeži. Istodobno, ovaj dragovoljac Domovinskog rata u razdoblju 1991. - 1996., kao pripadnik Hrvatske vojske i policije, već tri desetljeća bilježi i karijeru uspješnog poduzetnika-ugostitelja, a sportsku stručnu kvalificiranost dokazao je na Društvenom veleučilištu u Zagrebu - Odjelu za izobrazbu trenera, gdje je 2007. stekao stručni naziv višeg trenera-specijalista sportske rekreacije.

Zaokret u njegovom životopisu, međutim, označila je odluka Skupštine Zajednice športskih udruga grada Osijeka, čiji je zaposlenik bio od 2001., da ga sljedeće godine imenuje v.d. upraviteljem hipodroma Pampas, čime dolazi i na čelo

Predsjednik Damir Harangozo (bijela košulja) uz pobjednike, 2006. - Foto A. Mikulić

KK-a Osijek. Taj objekt, kao posljedica višegodišnje zapuštenosti, nalazio se u sasvim derutnom stanju, no ubrzo je počeo poprimati obrise izuzetno funkcionalnog i suvremenog sportskog objekta, koji je u mandatima Damira Harangoze (do 2012.), a uz pomoć suradnika i relevantnih gradskih subjekata, kontinuiranim ulaganjima i sanacijom postao jedan od najljepših osječkih sportskih objekata kao i hrvatskih hipodroma uopće. Nakon zamrlih aktivnosti kluba zbog narušenih međuljudskih odnosa, u kratkom razdoblju oživljena je cjelokupna djelatnost u osječkom konjičkom sportu (osnovan i kasački klub), a KK Osijek četiri puta uzastopce (2005.-'08.) bio je domaćin finala "Croatia Cupa" u preponskom jahanju. Povodom 50. godišnjice kluba, HKS je Osijeku dodijelio organizaciju državnog prvenstva za 2009. u preponskom jahanju, a 2011. u okviru IPA Prekograničnog programa Mađarska-Hrvatska 2007.-2013. održano je međunarodno natjecanje "Grand Prix Osijek 2011."

Potvrda izvrsnog rada i rastućeg ugleda na lokalnoj razini zbila se u razdoblju 2008. - 2009. kada Harangozo obnaša dužnost direktora "Športskih objekata" d.o.o., tvrtke koja se bavi upravljanjem i održavanjem kapitalnih sportskih objekata u Gradu Osijeku, a na nacionalnoj razini višegodišnjim članstvom u Izvršnom odboru Hrvatskog konjičkog saveza.

Zbog svega, Damir Harangozo nedvojbeno zaslužuje da ga njegovi suvremenici, isticanjem u ovoj ukoričenoj priči osječkog konjičkog sporta, predstave budućim naraštajima u najljepšem svjetlu. Kao nedvojbeno najzaslužniju osobu za egzistiranje i razvoj Konjičkog kluba Osijek u prvoj osmini 21. stoljeća.

Predsjednik Damir Harangozo s konjima u koralu, 2007. - arhiva "Glasa Slavonije"

Damir Harangozo uz pehare za Kasački derbi, 2006. - Foto A. Mikulić

Intervju predsjednika Neđeljka Kneževića, Croatia cup, 2016. - Foto Studio C

Dr. sc, Neđeljko Knežević u posljednjih 20-ak godina predstavlja jednog od najprominentnijih sportskih djelatnika u Osijeku. Najdublji trag ostavio je u kuglanju, sportu u kojem je proveo više od 40 godina, u predvodničkoj generaciji vrhunskih kuglača koja je ostvarila povijesni naslov prvaka bivše države 1988. Nakon Kandita nastupa za Metalac/MK Slavoniju, čiji predsjednik postaje 1996., zadržavši se na funkciji do danas. Kao trener prve momčadi Slavonije Konikoma zaslužan je 2001. za premijerni naslov osvajača Prve hrvatske lige, koji Kneževiću donosi i priznanje najuspješnijeg trenera u gradu (što će ponoviti i 2004.). Na krilima rastućih uspjeha, uz pomoć suradnika, u Osijek dovodi SPUK - Svjetsko prvenstvo u kuglanju. Održan 2002., ovaj nedoživljeni kuglački spektakl u Sportskoj dvorani Zrinjevac pokrenuo je daljnju ekspanziju ovog sporta, a Konikom osvaja brojna odličja na domaćoj i međunarodnoj sceni. Dužnosnički angažmani Neđeljka Kneževića uključuju i mjesta predsjednika nacionalnog, županijskog i gradskog kuglačkog saveza u nekoliko mandata.

Vremenom svoj interes proširuje i na druge sportove, pa tako bilježi članstvo u upravama Teniskog kluba Olimpija te Konjičkog kluba Osijek, čiji predsjednik postaje 11. ožujka 2013. U sljedećih šest godina, KK Osijek organizirao je na Pampasu te prostorima Državne ergele Đakovo i Lipik u Đakovu, odnosno Baranji, čak 40 različitih turnira, poglavito u preponskom jahanju te dresurnom i daljinskom jahanju. U istom razdoblju hipodrom Pampas doživio je infrastrukturnu "renesansu" s postavljanjem rasvjete na vanjskom pješčanom terenu, novim terenom u hali s kvarcnim pijeskom, montažom 12 novih boksova za smještaj konja, nabavkom novog seta prepona s certifikatom za turnire najviše kategorije, te najvećim zahvatom od 80-ih godina 20. stoljeća koji je obuhvatio izmjenu azbestnih ploča na svim krovovima u halama.

Rođen 20. ožujka 1956. u Dragalovcima (BiH), osnovnu i srednju školu Knežević je završio u Osijeku, a diplomirao na Ekonomskom fakultetu, gdje je stekao i zvanje magistra, a potom i doktora ekonomskih znanosti. Do 1990. je radio u OLT-u, potom dvije godine kao stručni suradnik za sport, kulturu i tehničku kulturu Općine Osijek, a društveni ugled ponajviše je izgradio kao direktor osječkih podružnica Končar TIZ-a, te Sunca i Jadranskog (Adriatic) osiguranja, na čijem čelu je i danas.

Dobitnik je priznanja Glasa Slavonije "Uzor-trofej Matija Ljubek" (2013.) i Pečata Grada Osijeka (2017.).

Predsjednik Neđeljko Knežević i gradonačelnik Ivan Vrkić, "Croatia Cup", 2016. - Foto Studio C

Iscrpljeni, ali sretni predsjednik Neđeljko Knežević i Ana Mikulić, 2019. - Foto Seti

Pobjednici Miji Krajini na 'Canabisu' 'Pokal Grada Osijeka' uručuje predsjednik N. Knežević, 2019. - Foto N. Kurtović

Predstavnici kluba u gradskim sportskim strukturama

Savez organizacija za fizičku kulturu Općine Osijek (popularna skraćenica SOFK-a) osnovan je 1961. godine, a sedam godina poslije, u njihovom Izvršnom odboru bio je i predstavnik Konjičkog kluba Drava Mićo Degoricija. Član Upravnog odbora kluba Dragutin Singer je 1971. imenovan članom Fonda za izgradnju Nastavno-sportske dvorane Zrinjevac (izgrađene '73. godine). Na sjednici Konferencije Saveza za fizičku kulturu Općine Osijek (SFK-a), održane 1977., za člana Nadzornog odbora imenovan je Vojislav Maletić. Na Konferenciji SFK-a 1980. aktivno je sudjelovao u raspravama Milan Radosavljević, s obzirom da su tijekom 1980. održavane tematske sjednice o stanju i možebitnom daljnjem napretku konjičkog sporta. Niz tematskih sjednica prvo je 1981. posvećen Konjičkom klubu Drava. U novo četverogodišnje mandatno razdoblje na izbornoj sjednici sedmog saziva 1984. izabrana je članica KK-a Drava Milena Dragišić. Na sljedećem izbornom skupu, 1988. godine u Predsjedništvo je izabrana Davorka Porobić, tada već kao članica Konjičkog kluba Osijek. Nakon mandatnog razdoblja Ivana Čatipovića, mandat je 1993. verificiran Ivicu Teklići. Tada je utvrđen prijedlog nositelja kvalitete konjičkog sporta. Teklića zamjenjuje Dubravko Sladić, a 2000. godine je osnovan odbor za konjički sport. Krajem 2001. prihvaćen je prijedlog IO-a da se pripremi izvanredna izborna sjednica Skupštine Konjičkog kluba Osijek. Godine 2002. sagledano je stanje u Konjičkom klubu Osijek, a Damir Harangozo, stručni tajnik u Zajednici športskih udruga grada Osijeka imenovan je vršiteljem dužnosti upravitelja u tom klubu nakon višegodišnje krize rada. Novi član Zajednice 2005. godine postaje Kasački klub Fistra, ustrojstveni oblik KK-a Osijek. Damir Harangozo u ulozi predstavnika kluba u Skupštini Zajednici športskih udruga grada Osijeka pojavljuje se i u tri posljednja mandata (2008. - 2020.). Današnji predsjednik Zajednice je Neđeljko Knežević, aktualni predsjednik KK-a Osijek.

Organizacija turnira u razdoblju 2005. - 2019.:

1.-2. 10. 2005. - Finale Croatia Cupa / Pokal Grada Osijeka / Prvenstvo Hrvatske za mlade konje

"Dani konjičkog sporta 2006":

29.-30.9. - Finale Croatia Cupa / Pokal Grada Osijeka

1.10. 2006. - Hrvatski kasački derbi

12. 5. 2007. - Kup Slavonije i Baranje (1. kolo)

"Dani konjičkog sporta 2007":

7.-8. 9. - Finale Croatia Cupa / Pokal Grada Osijeka

9. 9. 2007. - Međunarodne utrke u kasačkom sportu

14. 6. 2008. - Međunarodne kasačke utrke

23. 8. 2008. - Croatia Cup (daljinsko jahanje), Baranja

"Dani konjičkog sporta 2008":

12.-13. 9. - Finale Croatia Cupa / Pokal Grada Osijeka

14. 9. 2008. - Međunarodne utrke u kasačkom sportu

19.-21. 6. 2009. - Prvenstvo Hrvatske za sve dobne kategorije

26. 9. 2010. - Pokal grada Osijeka

26.-28. 8. 2011. - "Grand Prix Osijek 2011", međunarodni turnir u preponskom jahanju

6.-7. 10. 2012. - Prvenstvo Hrvatske za mlade konje / Pokal Grada Osijeka

24.-25. 5. 2013. - III. kolo Croatia Cupa (daljinsko jahanje), Kneževi vinogradi

26. 5. 2013. - I. kolo Kupa Slavonije i Baranje

23. 6. 2013. - II. kolo Kupa Slavonije i Baranje

21. 7. 2013. - III. kolo Kupa Slavonije i Baranje

18. 8. 2013. - Finale Kupa Slavonije i Baranje

28.-29. 9. 2013. - Prvenstvo Hrvatske za mlade konje / Pokal Grada Osijeka

3. 11. 2013. - I. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

8. 12. 2013. - II. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

11. 1. 2014. - III. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

15. 2. 2014. - Finale Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

3. 5. 2014. - I. kolo Kupa Slavonije i Baranje

22. 6. 2014. - II. kolo Kupa Slavonije i Baranje

26. 7. 2014. - IV. kolo Kupa Slavonije i Baranje

24. 8. 2014. - Finale Kupa Slavonije i Baranje

20.-21. 9. 2014. - Finale Croatia Cupa / Pokal Grada Osijeka

4. 10. 2014. - VI. kolo Croatia Cupa (daljinsko jahanje), Bilje (Kopački rit)

25. 10. 2014. - I. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

22. 11. 2014. - II. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

24. 1. 2015. - III. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

25. 1. 2015. - IV. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

14.-15. 3. 2015. - Finale Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

25.-28. 6. 2015. - Prvenstvo Hrvatske u preponskom jahanju

29. 8. 2015. - I. kolo Kupa Slavonije i Baranje

19. 9. 2015. - III. kolo Kupa Slavonije i Baranje

20. 9. 2015. - Finale Kupa Slavonije i Baranje

5.-6. 12. 2015. - I. i II. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

23.-24. 1. 2016. - III. i IV. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

20.-21. 2. 2016. - Finale Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

3.-4. 9. 2016. - II. i III. kolo Kupa Slavonije i Baranje

10.-11. 9. 2016. - Finale Croatia Cupa / Pokal grada Osijeka

26.-27. 11. 2016.- I. i II. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

25.-26. 2. 2017. - III. i IV. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

25.-26. 3. 2017. - Finale Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

31. 3. - 1. 4. 2017. - I. kolo Croatia Cupa (daljinsko jahanje), Bilje

21.-22. 10. 2017. - I. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

25.-26. 11. 2017. - II. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

17.-18. 3. 2018. - III. kolo Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

21.-22. 4. 2018. - Finale Zimskog kupa Slavonije i Baranje, Đakovo

29.-30. 9. 2018. - Prvenstvo Hrvatske za mlade konje / Pokal Grada Osijeka

20.-23. 6. 2019. - Prvenstvo Hrvatske u preponskom jahanju

8. 9. 2019. - Turnir u dresurnom jahanju

13. 10. 2019. - Pokal Grada Osijeka

- natjecanja za koja nije posebno navedeno su u preponskom jahanju
- sva natjecanja održana su na hipodromu Pampas, osim za posebno navedena

SPONZORI I DONATORI

Glavni sponzor kluba u prijeratnom razdoblju bio je Industrijsko-poljoprivredni kombinat Osijek "Ratarstvo-stočarstvo", kojem su, nerijetko, pripisivane zasluge za opstojnost kluba, budući da je ovaj nekadašnji gigant osječkog gospodarstva desetljećima opskrbljivao klub hranom za konje, steljom, te vozilima koja su prevozila konje na natjecanja. Pamte se i dragocjene donacije kamiona za prijevoz konja, kao i autobusa nekadašnjih osječkih tvrtki, tvornice namještaja "Mobilia-Ivo Marinković", odnosno "Tramvaj Osijek", dok je Vodoprivredno poduzeće "Vodna zajednica Vuka" poklonilo traktor i prikolicu za prijevoz slame i sijena. Tijekom više od pola stoljeća opstanku konjičkog kluba umnogome su pridonosili Grad Osijek, Osječko-baranjska županija, Hrvatska vojska, "Belje", "Koteks" te brojni drugi donatori i sponzori.

Ratne devastacije, ali i ulazak u sveopće društvene pretvorbeno-privatizacijske procese, utjecali su na povijesnu odluku kluba 1993., kada zbog nemogućnosti daljnjeg financiranja klupske ergele, tadašnji Izvršni odbor (Igor Vrandečić, Darko Tolić, Drago Pacek, Ivan Šimić, Dubravko Jezerčić, Željko Šeper, Krunoslav Ižaković) na čelu s predsjednikom Ivicom Teklićem donosi odluku o prodaji, prvenstveno sportskih grla zainteresiranim jahačima koji su ih do tada koristili. Tako su većina jahača po prihvatljivim cijenama postali privatni vlasnici klupskih grla preuzimajući obvezu snošenja troškova smještaja, hranidbe, potkivanja, veterinarskih usluga, opreme, treninga, transporta i sl. Ista je sudbina snašla i kasačka grla u vlasništvu kluba (s privremenim smještajem na farmi "Ankin dvor"), koja su također prodana zainteresiranim članovima ili drugim kupcima, čime se klub rasteretio najvećeg troška u funkcioniranju (hranidba konja i troškovi odlaska na turnire), istovremeno uprihodivši neophodna sredstva za novi zamah.

Emilia Džambo i 'Let's Dance', Osijek, 2016. - Foto Studio C

Laura Dragičević i 'Aidora', PH, Osijek, 2015. - Foto Seti

Kasački derbi, Osijek, 2009. - Foto A. Mikulić

Tijana Špoljarić i 'Croatino', - Foto M. Milas

Ivan Funarić i 'Guiness', Osijek, 2016. - Foto Studio C

Vremenom su kvalitetnija grla dobivala svoje sponzore koji su olakšavali tešku financijsku situaciju, posebice 90-ih godina i na prijelazu stoljeća, pomažući vlasnicima grla podmirivati nemale troškove sudjelovanja na turnirima. Po nekim sponzorima osječki konji dobivali su i imena: *Koteks, Osječka pivovara Smaragd, Emerik Shannon, Hotel Osijek Sonata, Ortran Sultan, IPK Savana, Jamnica Uran, Staromak Nikifora, Centcommerce Sagasto, Mia Šik šag* i drugi. Većina sponzora je pomagala klubu u izradi prepona ili novčanim iznosima pa su parkuri na natjecanjima bili oblagani raznim oglasnim transparentima ("Jadransko osiguranje", "Croatia osiguranje", "Hypo Alpe-Adria-bank", "Vodovod Osijek", "Ravlić", "Osječka pivovara", "Gradnja", "Coca Cola", "Unikom", "Monte Mont", "Belje", "Zračna luka", "Svijet tonera", "Glas Slavonije", "Konikom", "HEP Plin", "Skripta", "Saponia", "Izolirka", "Hidrogradnja", Turistička zajednica grada Osijeka, "Zagrebačka banka", "Solium", "Sinalco", "Kameleon Security", "Adriatic osiguranje", "Remix", "Janaf", "Jamnica", "Športski objekti", "Agram", "Reklam Centar", "Vetam", "Projekt Osijek", "Automobili Škojo", "Studio HS"…) ili su nas uvijek medijski pratili preko radijskih i televizijskih postaja ("Gradski radio", "Slavonski radio", "Osječka TV, "STV"…), o čemu svjedoče i brojne fotografije s natjecanja. Ovo je prilika da im se svima zahvalimo.

Josipa Koletić i 'Consuela', PH Osijek, 2015. - Foto Seti

Mia Krajina i 'Quercus', Osijek, 2014. - Foto D. Miloš

I PADOVI SU DIO SPORTA...

Pad na preponi na jednom od osječkih turnira - arhiva 'Glasa Slavonije'

Danijela Marić i 'Dečko', Đakovo, 1999. - Foto B. Šeper

Zoran Munduković i 'Argentina', Osijek, 2006. - Foto A. Mikulić

Sulke bez vozača, Osijek, 2007. - arhiva 'Glasa Slavonije'

Pad na preponi, Finale"Croatia Cupa", Osijek, 2020. - Foto M. Milas

Boro Tomić i 'Chinook', Osijek, 2015. - Foto Seti

'Let' preko prepone, Finale "Croatia Cupa", Osijek, 2020. - Foto M. Milas

Ukazivanje pomoći nakon pada Mirjane Baban na posljednjoj preponi u novosadskom parkuru, 1989.

Odlazak na nosilima ozlijeđene M. Baban, 1989.

POSTOJE LI NAGRADE ZA LJUBAV I ODANOST?

Ugodan povjetarac koji je dolazio preko rijeke od stajskih prostorija na hipodromu načas ju je probudio. Ležala je naslonjena na svog konja. Nije samo ona uobičavala noći uoči natjecanja ili za vrijeme cijelog natjecanja, u krevetu rezerviranog hotela, provesti - kako je često znala reći - pokraj svog drugog "ja". Pogled u kojem je san još zauzimao dominantno mjesto, primijetila je nekoliko džokeja uz njihove natjecateljske partnere. Vratila se brzu snu. Dan koji je prošao nije joj donio sportskih radosti. Bila je među posljednje plasiranima. Dugogodišnja jahačka karijera ispunjena ne baš brojnim velikim uspjesima učinila ju je donekle imunom na slabije rezultate. Što se njezina sportska karijera više bližila kraju, počela se sve više plašiti budućnosti. Kao djevojčica zavoljela je taj konjički sport, a sad u dobi kad su njezine vršnjakinje majke s dvoje, troje djece, gdje ona spava, kako svakodnevno živi? Njezine mlađe kolegice vidjele su u njoj svoju budućnost... Nekoliko puta prisiljavala je sebe da sve napusti, ali samo pogled na konja prekinuo je takva razmišljanja. Čini se da se konj probudio prije, ali nije htio ustati dopuštajući joj da se odmori od naporno provedenog prethodnog dana. Probudivši se, prvo je otišla po vodu svom partneru, a tek onda je otišla u zajedničku kupaonicu da se istušira. Skupni doručak džokeji su proveli komentirajući prvi natjecateljski dan. Prvoplasirani su po običaju bivali glasniji i sretniji... Poslije toga krenuli su u parkur, ograđeni natjecateljski prostor ispunjen preprekama kojeg će danas, posljednjeg dana na glavnom natjecanju, morati preskakati. Svaki pedalj parkura bio je premjeren njihovim nogama. Udaljenosti od jedne do druge prepreke bile su upisane u njihove glave i ništa se neće moći zbrisati do kraja natjecanja. Poslije ručka povela je konja u šetnju uz obalu rijeke koja je omeđivala s jedne strane hipodrom. Nijedna gesta konja nije ukazivala da će danas biti bolje raspoložen nego prethodnog dana. Sat, dva prije natjecanja, još neodjevena u natjecateljsku odjeću, šetala je gledalištem hipodroma koje je bilo već gotovo dupke ispunjeno. Promatrala je gledatelje pitajući se hoće li kao i jučer, na kraju njezinog programa, opet dopirati zvižduci uz poneki pljesak za hrabrost. Ne, nije poželjela da se bilo što izmjeni, neka bude kao jučer... navikla je. S tim mislima krene u garderobu da se pripremi... Vrijeme za njezin nastup približavalo se. Još jedan obilazak za pripremu, zagrijavanje, takozvani doparkur, ispuniti vrijeme do nastupa... "Molim natjecateljicu da se pripremi za sljedeći nastup", dopre do nje glas službene spikerice. Nikad takav neobičan hod njezin konj nije imao dok je ulazio u prednji dio natjecateljskog prostora gdje su svi natjecatelji obvezno dolazili poklonivši se gledateljima s tribina i onima u počasnoj loži gdje su se nalazili najviši velikodostojnici... U trenutku klanjanja njezin konj svoje prednje noge upre visoko prema nebu, kao da je htio sebi i svojoj partnerici pokazati dokle će danas stići. Gesta njezinog partnera je zbuni, to nikad do sad nije učinio. Šta mu je danas? Neizmjerna bol prođe njezinim ramenom. Toliko je puta padala na preponama, neka se samo to danas ne dogodi i bit će sretna, reče sebi i na zvučni gong startera krene k prvoj preponi... "Bože, što mi se dogodilo?" Jedna strana uzda na partnerovoj glavi nije pričvršćena, kako će voditi grlo... Još dvije prepreke do kraja. U gledalištu neviđeno raspoloženje... Prvi natjecatelj koji će prijeći prepreke bez kaznenog boda... Još samo posljednja, trostruka i najteža prepreka. Svima se zaustavio dah. Konj je počeo usporavati kas umjesto da ga ubrza. "Ostat će pred zaprekom", reče sama sebi, potisnuvši nadu da će se i ona jednom približiti nebu. "Kud me nosiš toliko visoko?", viknula je uplašena, nikada toliko uzdignuta iznad prepreke. Činilo joj se da leti na svom konju, ne preko jedne, nego preko svih zapreka na parkuru... Ništa nije čula pri prizemljenju... Nikakav udarac o prepreku... Uzdignute ruke gledatelja, a potom neviđen pljesak dopre do njih. Dok su prolazili počasni pobjednički krug, konj je stalno okretao glavu prema njoj tražeći da ga miluje i nagrađuje... Tko zna hoće li ikad više dodirnuti san...

Doc. dr. Zvonimir Tucak

INFRASTRUKTURNA OBNOVA PAMPASA

U posljednjih pet godina (do izlaska ove monografije) hipodrom Pampas doživio je jednu od značajnijih infrastrukturnih renovacija u svojoj povijesti. Najveći i najvažniji zahvat u tom razdoblju odnosi se na izmjenu dotrajalih azbestnih ploča na svim objektima kluba, što je posebice važno iz zdravstvenih razloga kada su u pitanju članovi kluba, ali i konji. Postavljen je tzv. "sendvič lim" koji bi trebao predstavljati dugoročno rješenje za sljedećih pola stoljeća, kao i povezani svjetlarnici.

Izgrađeno je 12 novih zidanih boksova vrhunske kvalitete koji, uz postojećih 10-15 praznih boksova, omogućavaju organizaciju turnira s 25 gostujućih konja. Time su stvorene potrebne pretpostavke za organiziranje više dvodnevnih turnira tijekom sezone, te klub više ne ovisi o montažnim boksovima čija je nabava predstavljala permanentan problem. Osvijetljen je vanjski (tzv. školski) teren s četiri reflektora, čime je produženo trenažno vrijeme u razdobljima kraćih dana u godini, a u hali je postavljena nova podloga od kvarcnog pijeska s eko tekstilom, pružajući vrhunske uvjete u zimskim mjesecima. Također, u posljednje tri godine upravitelj objekta Športski objekti d.o.o. obnovio je strojni park (traktor, kosilica, motokultivator...), a klub je investirao u sjetvospremač za uređenje pješčanih terena.

Aktualni zahvati uključuju bušenje bunara i popratnu montažu sustava za navodnjavanje hale te obnovu rasvjete u hali, dok ambiciozni planovi vezani uz bližu budućnost smjeraju izgradnju društvene prostorije s gledalištem za halu, gradnju novog stana za domara, postavljanje dodatnih hangara za hranu i strojeve te sanaciju staze za kasače s ciljem revitalizacije kasačkih turnira. No, zasigurno najveći izazov, kao kruna navedenih radova, predstavlja izgradnja vanjskog pješčanog terena koji će zadovoljiti uvjete za organizaciju međunarodnih CSI turnira.

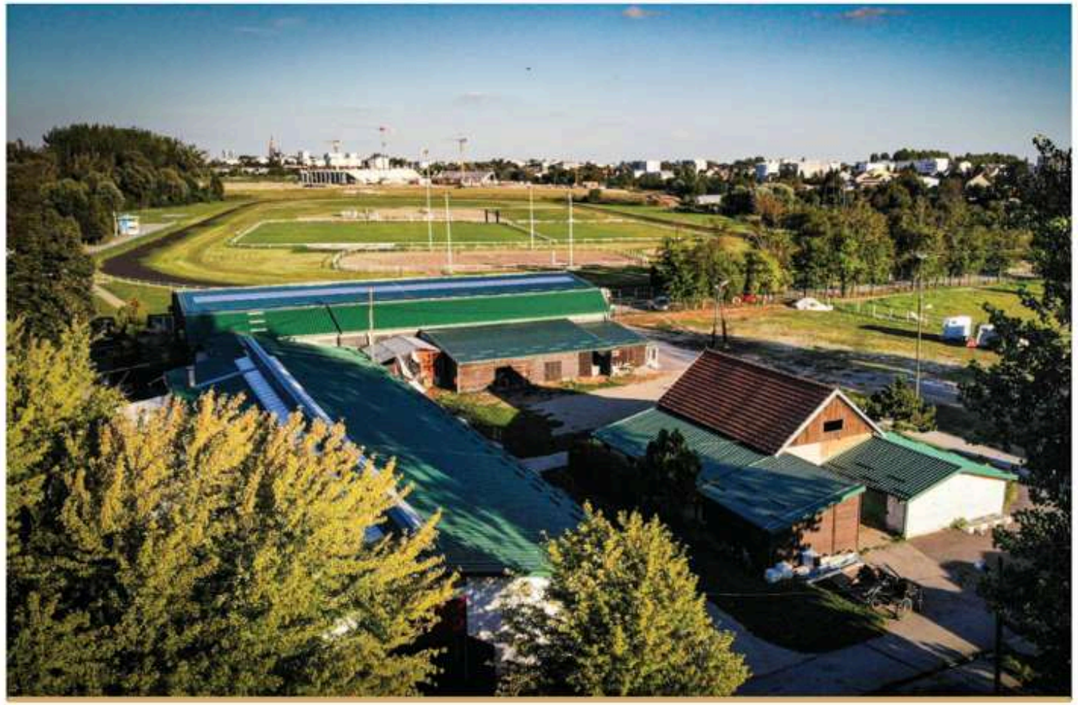

Pogled na današnji hipodrom Pampas, 2020. - Foto D. Stojsavljević

PEČAT GRADA OSIJEKA

Svečana sjednica osječkog Gradskoga vijeća održana je 2. prosinca 2019. u Hrvatskom narodnom kazalištu, prigodom obilježavanja Dana Grada i njegovog 233. rođendana. Pod krilaticom "Otvorena vrata" taj dan se slavi u znak sjećanja na 2. prosinca 1786. kada su tri dijela grada - Tvrđa, Gornji i Donji grad - postali jedna cjelina. Uz brojne uzvanike iz javnog, gospodarskog i kulturnog života grada, svečanosti su nazočili izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministar turizma Gari Capelli te izaslanik Predsjednice Republike Hrvatske i predsjednika Hrvatskog sabora, župan osječko-baranjski Ivan Anušić. Predsjednik Gradskog vijeća Željko Požega naglasio je kako je Osijek otvoreni grad u nacionalnim i međunarodnim okvirima, koji "sustavno stvara pretpostavke za razvoj iznimnih znanstvenika, izvrsnih umjetnika, vrhunskih sportaša i uspješnih poduzetnika". Tijekom sjednice zaslužnim pojedincima i organizacijama dodijeljene su nagrade. Između ostalih, Pečat grada Osijeka za 2019. godinu uručen je Konjičkom klubu Osijek, kojeg je primio predsjednik Neđeljko Knežević. Ovim uglednim priznanjem na najbolji mogući način zaokružen je značajan jubilej kluba s Pampasa, u godini kada je jedina osječka natjecateljska konjička udruga proslavila svojih prvih 60 godina uspješnog djelovanja.

Neđeljko Knežević (treći slijeva) prima Pečat Grada Osijeka, 2019. - Foto Grad Osijek

Panel u restoranu "Mađarska Retfala" nadomak Pampasu

Bogata povijest poticaj za nove pothvate

Nekad su se, neposredno nakon svojih sjednica na kojima se sagledavao prijeđen put i rađali planovi za razdoblje koje je pred njima, u restoranu "Kod Varge" sastajali naraštaji osječkih sportskih djelatnika zaljubljenih u konjički sport. Nije, stoga, ni čudno što je Neđeljko Knežević, aktualni predsjednik KK Osijek, pozvao na svojevrsni panel bivše i sadašnje suradnike baš u "Mađarsku Retfalu", što je današnji naziv objekta poznatog po vrsnim delicijama u Petefijevoj ulici nadomak Pampasa. Dakako, glavne su teme bile iz prošlosti, jer se u životu s plemenitim životinjama kao što su konji – proživjelo mnogo toga lijepoga i nezaboravnog.

Mirjana Baban pred završetkom je ukoričenja povijesti tog sporta u Osijeku:

- Otkad znam za sebe stalno sam uz konje, kao da sam za njih bila preodređena, u početku s igračkama konja pa onda s tim pravim prekrasnim životinjama, tako da sam sve od svoje trinaeste godine pa do danas (pune 42 godine) na hipodromu. Natjecala sam se u preponskom sportu, sa stotinjak plasmana iza sebe, dvaput sam bila druga na prvenstvu Hrvatske, jednom četvrta ekipno na prvenstvu Jugoslavije kao članica reprezentacije, u Sloveniji '89. Poslije 20-godišnje uspješne natjecateljske karijere ostala sam u konjičkom sportu, dugo u klupskom rukovodstvu i bez prekida u organizacijskom odboru naših natjecanja, gdje redovno sudim u preponskom i zaprežnom sportu, a vrhunac moje odanosti ovom sportu bit će promocija fotomonografije koju sam napisala sažetkom najvažnijih događaja u 60 godina našeg kluba. Znate, knjiga je bila dovršena još prije pet godina, ali nije promovirana zbog neopisivo ogromne osobne tragedije koju sam doživjela…

Mila Rukovanjski se nakon natjecateljske karijere posvetila humanitarnom radu u Udruzi "Mogu":

- Stanovala sam u retfalačkom dijelu Strossmayerove ulice, jednom su nas '59. odveli sa školom na izlet dolje na Pampas, gdje sam vidjela konje ali mi se želja, da se upišem u klub, ostvarila tek dvije godine kasnije jer su mi prvo rekli "da sam mala, pa trebam narasti"! Brzo sam napredovala, s 15-16 sam već jašila u galopskim utrkama, i to s profesionalcima Željkom Šeperom i mađarskim suparnicima, da bih potom prešla na preponsko jahanje, gdje sam već od '68. do '71. ostvarila svoje najveće uspjehe postavši i reprezentativka Hrvatske u sastavu koji je bio ekipni prvak na jugoslavenskoj razini. Prestala sam se natjecati 1991. kad je moja kći preuzela "palicu", a ja sam s umirovljenjem prešla u Udrugu "Mogu" zajedno s mojim konjem "Koridor" gdje mi, uz korištenje slobodnog vremena, svakog dana, dušu ispunjava volonterski, humani rad s djecom s posebnim potrebama. U KK Osijek sam (p)ostala počasna članica…

Jarmila Janoška stigla je na hipodrom naučiti jahati, a dočekao ju je - zahtjevan administrativni posao:

- Bila sam u Njemačkoj gdje sam, sasvim slučajno, sjela na jednog lijepog, mirnog konja i projahala s prijateljem uz potok kroz prelijepu šumu. I već tada sam se pitala zašto se ne bih uključila, kad se vratim, u osječki konjički klub. Došla sam u klub 1981. i počela jahati pod nadzorom trenera pok. Furde i jednom prilikom me vidio g. Antunović koji je znao da radim u Agroslavoniji, pa me pozvao u klub. Ostala sam kao tajnica dok me Draženka nije naslijedila. Umjesto tek nekog povremenog posla, dočekale su me brojne obveze, maltene kao da vodim poslove jednog poduzeća! Pamtim kako je hipodrom, u cjelini, izgledao prije nego je IPK preuzeo sponzorstvo. To su bili svinjci, a na štale! Zaslugom gospode čelnika Antunovića i Čatipovića sve je poprimilo drukčije obrise, krenulo se u izgradnju novih štala, manježa i klupskih prostorija. Nakon svega, zbog tajničkih i inih administrativnih poslova, praktično, nisam ni - naučila jahati! No, sve to vrijeme na Pampasu me zadržala ljubav prema konjima….

Draženka Gutzmirtl se, iako supruga istaknutog osječkog nogometaša Ivana (iz terceta donjogradske nogometne braće, nap.a.), našla u konjičkom sportu:

- Znate, nikad neću zaboraviti trenutke kad sam polagala ispit iz konjogojstva kod pok. Mate Stojanovića i kad me pitao kako da objasnim razliku između kasa i normalnog konjskog hoda. Pa, kad mu to nikako nisam mogla objasniti - bacila sam se na pod i slikovito odgovorila na to pitanje! Inače, po struci sam bila stočar, pa me gospodin Antunović, kao moj direktor, "prisilio" da se aktiviram u KK Osijek, gdje sam bila i tajnica do '89., (za)voljela sam konje. I zaista, puno sam slobodnog vremena provela na hipodromu. Uspomene? Pa, kad sam sad ušla u ovu prostoriju zapljusnule su me snažne emocije zbog prelijepih uspomena sačuvanih iz vremena aktivnog rada u ovom klubu.

Tomo Antunović je osamdesetih godina bio jedan od sveukupno najuspješnijih predsjednika:

- Bio sam zaposlen kao direktor u IPK-u, kad je konjički klub bio praktično pred raspadanjem, došli su Dane Klašnja i Vojo Maletić, mislim 1979., razgovarali smo o tom klubu, ali kako je i ZOO vrt bio u krizi, trebalo je izabrati da IPK preuzme sponzorstvo u jednom od ta dva mjesta. Opredijelio sam se za KK Osijek, jer kad sam vidio mnogo djece na Pampasu i nisam se više mnogo premišljao. Klub se preporodio, postao sam predsjednikom i u upravu sam kooptirao Ivana Čatipovića, vrsnog veterinara iz Belja, osigura(va)li smo sve što je bilo nužno za kvalitetan rad, pa mi je narednih petnaestak godina zaista predstavljalo užitak pridonositi napretku tako kvalitetne sredine. Nažalost, stigao je Domovinski rat, ostali smo bez 88 uzgojenih konja koji su bili smješteni na farmi Lovas kod Dalja, poslije je odnose promijenila privatizacija i u sportu, a ja sam se povukao. Žao mi je, jer smo nas dvojica imali velike planove, dobro smo surađivali i sa starijim entuzijastima Mićom Degoricijom, Danetom Klašnja, Dragutinom Singerom…, izgrađena je i hala za treninge, stigli smo do zavidnog broja klupskih grla pa smo, tako, '91. i dva prodali za Sinjsku alku. Inače, imali smo zaista ambiciozan projekt, da surađujemo i s Francuzima, potpisan je već predugovor po kojem bismo mi uzgajali 40 vrsnih grla, a žđrijebad bismo dijelili i to izvlačenjem "iz šešira", pa - što dobiješ! Radili smo i na projektu izgradnje novog, komfornog hipodroma, po ugledu na prelijepi objekt u Caracasu(!) i s kasačkom stazom, kompleks koji bi se uključio u europske programe, ishodili smo već i sve nužne dozvole i izabrali partnere za izvođenje radova…, ali nažalost sve je ostalo samo na toj sjajnoj ideji. Da, došao je rat… Projekti? Tko zna gdje su?!

Dubravko Sladić vozio je kasačke utrke, na kraju karijere upravljao je i u nastupima Fistre:

- Bavio sam se 51 godinu kasačima, po jednom sam bio prvi, drugi i treći u Hrvatskoj, vozeći pritom isključivo klupska grla. Najbolji je bio 'Domingo', naravno ne ubrajam u to izvanserijske 'Fistru' i 'Plutona', vlasništvo čuvenog mesara Josipa Samodaja, no ja sam u klub došao '66. kad su oni već bili na zalasku. Više nisam aktivan, još od ožujka, a iz vremena dok sam vozio utrke nosim samo lijepe uspomene. Naravno, i one iz ovog istog lokala u koji se svraćalo vrlo često nakon boravka na hipodromu.

Željko Šeper zapamćen je kao najuspješniji osječki jahač galopskih utrka, jedini je iz kluba dobitnik "Uzor-trofeja Matija Ljubek", godinama obnaša dužnost suca na priredbama u Osijeku:

- U konjičkom sportu sam četrdesetak godina (od rujna '60.), po stažu sam najstariji u ovom društvu, a najveći uspjeh bio mi je naslov prvaka Hrvatske '65. u galopskim utrkama na klupskom grlu 'Ametistu', dvije godine kasnije ostvario sam zapažene rezultate na jakoj međunarodnoj priredbi u susjednoj Mađarskoj. Nažalost, kod nas nema galopskih utrka budući da naša staza ne odgovara potrebnim proporcijama, trebala bi biti travnata a ne polupješčana, što je za kasače sve OK, ali galoperima na ovoj stazi stradavaju tetive.

Rajko Dokić je Novosađanin (75) koji je godinama surađivao s KK Osijek, a naše sugovornice rekle su nam da je baš on bio najbolji trener preponaša koji je ikad radio na Pampasu, k tomu da je predivna duša, pa im je, ustvari, bio "drugi otac".

- Počeli smo surađivati 1980. godine, tada sam jahao prepone u Beogradu za "Aleksa Dundić", dolazili smo dvaput godišnje na osječke turnire, sklopio sam određeno prijateljstvo s Osječanima, koje je, eto, dugo trajalo. Prvo je to bilo jednom tjedno i u želji da pridonesem unapređenju preponskog jahanja - to je i intenzivirano. Zanimljivo je reći da sam se lani oprostio u Novom Sadu, a potkraj rujna ove godine i na osječkom hipodromu sam rekao "dosta".

Ivica Bogadi već je desetljećima jedan od neizostavnih članova arbitražne ekipe na sudačkom tornju:

- Unatrag 20 godina uveo sam u Klub zaprežni sport, točnije dva sportska lipicanca, etabliralo se nekako u Hrvatskoj da je konjički sport vezan samo za toplokrvne sportske konje, pa kad sam ja doveo lipicance bilo je, onako prijateljskog podsmjehivanja, ali kad smo uspjeli i uspješno sudjelovati na turnirima, naišao sam na podršku tako da naš klub i danas prakticira (i) dvoprežni sport. Sada sam u sudačkoj ekipi na natjecanjima, više u savjetodavnoj ulozi, a nadam se da će se i zaprežni sport nastaviti razvijati. Kad mene pitate što privlači ljude u konjički sport, odgovor je jednostavan. To je taj odnos sa životinjom, jer ako želite postići uspjeh, morate postati jedno, morate koordinirati, tu nema papučice gasa da hoćeš "ovoliko ili onoliko", jer konj može i ne mora prihvatiti vaše naredbe. Zato kad postignete to, da vas jedna takva snaga, da kažem, pokorno sluša, onda ste postigli nešto savršeno.

Damir Harangozo bio je prvi klupski predsjednik u 21. stoljeću:

- Obnašao sam i dužnost predsjednika i ravnatelja hipodroma, koji je bio strašno zapušten pa je moja uloga "dolje" bila vrlo zahtjevna. No, kako sam imao nemjerljivu pomoć niza sportskih entuzijasta, vezanih godinama uz konjički sport, ali još više financijsku pomoć Zajednice sportskih udruga grada Osijeka, to je uz moj značajan trud i odricanje vrlo brzo urodilo prepoznatljivim plodom. Stvorili smo idealnu infrastrukturu za preponsko jahanje i investirali smo u preuređenje štala, povećani su pritom kapaciteti, dosta je obnovljena i kasačka staza, a istodobno smo sve veću pažnju poklanjali sportskom dijelu djelovanja kluba u cjelini, a najveći uspjeh, u godinama mog angažmana na Pampasu, ipak, bila je uspješna i brojna organizacija velikih i elitnih natjecanja.

Neđeljko Knežević je aktualni predsjednik i projektant proslave 60. obljetnice:

- Jubilej ćemo proslaviti na dostojan način, većim dijelom i zbog uspješne suradnje s obje sportske zajednice u našem gradu. Imamo pomoć sponzora, donatora…, pa smo u program proslave uložili već 50.000 eura u terene (novi parkur, ovih dana pustit ćemo rasvjetu na jednom prostoru za treniranje, stiže i novi pijesak u halu), sve u želji da središnju proslavu dočekamo potpuno spremni i s infrastrukturom na najvišoj razini. Naime, središnji događaj naše proslave bit će od 20. do 23. lipnja 2019. kad ćemo biti domaćini prvenstva države u preponskom jahanju za sve kategorije, a prije toga, na čemu već radimo, osposobit ćemo 20 novih boksova, produžit ćemo halu kako bismo dobili prostor za gledalište što nismo imali, a imamo i još nekih značajnih planova čija bi realizacija, što zasad samo priželjkujemo, trebala početi već tijekom 2019. Time bismo potpuno obnovili hipodrom na zadovoljstvo svih koji vole konjički sport, a i svih naših sugrađana.

Dubravko Ižaković, glavni tajnik Športske zajednice Županije osječko-baranjske, bio je rado viđen gost u tom konjičkom društvu:

- Pratim dugo rad ovog kluba, štoviše po drugi put sam član Izvršnog odbora, nakon što me aktivirao Damir Harangozo. Znao sam da imaju poteškoća u radu, pa sam se uključio i ja i županijska zajednica, pa je bilo pravo zadovoljstvo gledati kako se zajednički napori, rad svih u klubu uz nužnu financijsku pomoć gradskih i županijskih sportskih udruga, iz dana u dan prepoznaje na izgledu i funkcionalnosti našeg hipodroma. Klub je to s bogatom tradicijom, kakvi su potrebni Osijeku, pa ću nastojati da sa svim svojim mogućnostima i dalje potpomažem njegov rad. Štoviše, da ovaj klub napravi još jedan iskorak, na dobrobit našega grada.

(Dragutin Kerže, "Glas Slavonije", 3.1.2019.,
obrađeno M. Baban, 6.8.2020.)

Znanost u funkciji razvoja konjičkog sporta
Na Fakultetu agrobiotehničkih znanosti održana 22. Smotra osječkog Sveučilišta

Konji oduševili maturante

Više od 260 maturanata iz 15 srednjih škola iz Slavonskog Broda, Vinkovaca, Vukovara, Županje, Iloka, Požege, Donjeg Miholjca, Našica, Đakova i, dakako, Osijeka istraživalo je mogućnosti upisa na Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera tijekom prošlotjedne dvodnevne 22. Smotre osječkog Sveučilišta kojoj je domaćin bio Fakultet agrobiotehničkih znanosti (FAZOS).

- Ovo je prva smotra ovakvog tipa na našem sveučilištu. Dosadašnju smo jednodnevnu smotru prvi put proširili i drugim danom u kojemu se sastavnice Sveučilišta predstavljaju interaktivno u svojim prostorima - istaknuo je prof. dr. sc. Zdenko Lončarić, prodekan za nastavu Fakulteta agrobiotehničkih znanosti Osijek, dodajući kako sada praktički Sveučilište ima i jesensku i proljetnu promociju znanosti. Proljetni festival znanosti obuhvaća i vrtiće i osnovne škole, a ova jesenska manifestacija kroz smotru Sveučilišta ciljano je usmjerena na maturante. Šezdesetak profesora i asistenata sa 100-tinjak studenata preddiplomskih studija ovog fakulteta sudjelovalo je u pripremi 14 interaktivnih radionica i izložbi na kojima su slavonski maturanti, u grupama od 10-20 učenika, ovisno o kapacitetu radionica, mogli doznati nešto više o geoinformacijskim tehnologijama u poljoprivredi, tehničkim sustavima u sjetvi i zaštiti bilja, tehnologiji proizvodnje bioplina, biološkoj raznolikosti tla i održivosti života, o pčelarstvu, ribarstvu i lovstvu u funkciji očuvanja bioraznolikosti, ali i kloniranju biljaka. Neke od radionica imale su intrigantne i duhovite nazive poput 'Sok od pšenične trave - piti ili ne piti' ili 'Forenzičari hrane - čija je ovo kobasica' te 'Život uživo'. Osim entomološke izložbe u laboratoriju za entomologiju, u izložbenim su prostorima fakulteta bile organizirane i izložbe 'Otisak kopita u agrobiotehničkim znanostima' te 'Utemeljitelj lipicanske ergele, biskup Josip Juraj Strossmayer, stvorio konja budućnosti'.

KK Osijek na Smotri Sveučilišta, FAZOS, 2018. - Foto R. Prusina

VAŽNOST KONJA - OD POLJOPRIVREDE DO ZNANOSTI

Brojnim je posjetiteljima zasigurno najatraktivniji dio 22. Smotre Sveučilišta bio konjički "desant" na FAZOS u okviru kojega su studentice i studenti, koji obožavaju modul Konjogojstvo, predstavili svoje aktivnosti, ali i svoje ljubimce. Koordinatorica modula Konjogojstvo I na preddiplomskom i Konjogojstvo II na diplomskom studiju, ispred Katedre za govedarstvo i konjogojstvo na FAZOS-u, prof. dr. sc. Mirjana Baban, i poslijedoktorandica, dr. sc. Maja Gregić, osmislile su i organizirale aktivnosti vezane za 22. Smotru Sveučilišta i Europsku noć istraživača. Bila je to povezana priča o važnosti konja od poljoprivrede do agrobiotehničkih znanosti, pri tome želeći maturantima i ostalim brojnim posjetiteljima dočarati povezanost tradicije uzgoja konja, konjičkog sporta i znanosti u svim segmentima konjogojstva. Priča je protkana važnošću konja u povijesti, poljoprivredi, uporabi u konjičkom turizmu, konjičkoj industriji i različitim disciplinama konjičkog sporta, pa sve do uporabe kobiljeg mlijeka, utjecaja stresa na konja i niz drugih znanstvenih istraživanja i spoznaja. Stoga je priča krenula već ispred glavnog ulaza FAZOS-a, gdje je maturante dočekala studentica četvrte godine (tj. I. godine diplomskog studija) Kristina Zirn kao suvozačica u đakovačkom lipicanskom dvopregu, koja tu "dužnost" obavlja godinama, na natjecanjima u zaprežnom sportu, pokraj njezina oca, sudionika Svjetskog prvenstva u vožnji dvoprega Josipa Zirna. Unutar dresurne ograde Udruge "Mogu" ponosno su se predstavili: studentica treće godine smjera Agroekonomika, izvrsna preponska jahačica Nives Sić, na mirnoj četverogodišnjoj kobili 'Chanel' uzgojnog tipa hrvatski sportski konj u privatnom vlasništvu. Slijedio ju je maturant, koji planira postati budući student FAZOS-a, trenutno najbolji mladi jahač Konjičkog kluba Osijek, Ivan Funarić, na svom petnaestogodišnjem 'Guinnessu', istog uzgojnog tipa. Vrhunska jahačica Tijana Špoljarić, inače i voditeljica Škole jahanja Konjičkog kluba Osijek (također upisana na FAZOS), vodila je šestogodišnju shetland poni kobilicu 'Helenu'.

KONJI I U FAKULTETSKIM HODNICIMA

Svi su oni s konjima ušli i u glavni hodnik fakulteta, gdje su oduševili sve one koji su u dva dana posjetili FAZOS. Odmah na samom ulazu tri studenta ovog fakulteta - sada već mag. ing. zootehnike Dino Lončar, Eleonora Muser i Matko Adrić (koji se i inače bave folklorom, a vole konje), dočekivali su goste odjeveni u narodne nošnje. Kraj svatovskih kola i pluga, na bali slame bile su izložene slavonske delicije kao prikaz kako se ručalo na polju između teških poljoprivrednih poslova s konjima. Iza toga je bila postavljena prepona na visini od 2,47 m, koliki je svjetski rekord skoka u vis, koji je preskočio engleski punokrvnjak 'Huaso' i kapetan Larraguibel u Čileu još davne 1949. godine. Ideja je bila prikazati što konj sve može i hoće učiniti, uz ljubav i znanje čovjeka… Ispod umjetničkog drveta izložbeno su prikazana i dva fijakera, i to za dresurnu i maratonsku vožnju u zaprežnom sportu. Otisak kopita na podu vodio je od glavnog ulaza fakulteta na prvi kat, gdje su bile postavljene dvije izložbe. Predavanja uz obje multimedijalne instalacije (izložbe) u sklopu Smotre sveučilišta prikazane su oduševljenim maturantima, a nadamo se i budućim studentima FAZOS-a. Interesantno je napomenuti da su u tim izložbama sudjelovali studenti na svojim konjima, ali i natjecateljski jahači odjeveni u jahačka odijela primjereno disciplini kojom se bave!

Na fakultet je nahrupio zaprepašćujuće velik broj bivših, sadašnjih i budućih studenata bivšeg Poljoprivrednog fakulteta, a sada FAZOS-a, želeći time istaknuti važnost modula Konjogojstvo jer je nekima od njih upravo ta golema ljubav prema konjima odredila i budućnost vezanu isključivo za konje i konjički sport. Osim studenata fakulteta, ovakav spektakl ne bi bilo moguće organizirati bez rekvizita i konja Konjičkog kluba Osijek i njegovih članova, Državne ergele lipicanaca Đakovo i Lipik, Udruge "Mogu" i Konjičkog kluba Herkules, fotografija autorice Silvije Butković te jahača koji su defilirali fakultetom u preponskoj, dresurnoj i endurance odjeći.

(Renata Prusina, Agroglas, 19.12.2018.)

Jahačice kao sudionice Smotre Sveučilišta, FAZOS, 2018. - Foto R. Prusina

I konji su, zajedno s posjetiteljima, prošetali FAZOS-om, 2018. - Foto M. Adrić

SMOTRA FAZOS-A I EUROPSKA NOĆ ISTRAŽIVAČA

Utemeljitelj osječkog Sveučilišta "utemeljio" je i konja budućnosti

Europska noć istraživača "European Researcher's Night" glavna je aktivnost projekta Techno-Past Techno-Future koji je financiran u sklopu Okvirnoga programa EU-a za istraživanje i inovacije 2014. - 2020. Nevezano uz samu Europsku noć istraživača, od početka rujna ove godine do Europske noći istraživača u 2019. godini osam hrvatskih gradova, Zagreb, Split, Rijeka, Osijek, Pula, Zadar, Varaždin i Dubrovnik, provodit će interaktivne aktivnosti za mlade.

Jedina predaktivnost Europske noći istraživača koja je ove godine odobrena Sveučilištu J. J. Strossmayera u Osijeku je aktivnost prof. dr. sc. Mirjane Baban (FAZOS) o temi "Utemeljitelj lipicanske ergele biskup J. J. Strossmayer stvorio konja budućnosti". Aktivnost je vrlo atraktivno provedena kao izložba u sklopu dvodnevne Smotre sveučilišta i Fakulteta biotehničkih znanosti u Osijeku održane 13. i 14. prosinca ove godine. Dan poslije bio je i organiziran odlazak za 145 ljudi na Božićni bal lipicanaca u Đakovo koji je ostavio posebne dojmove na svakoga od posjetitelja.

Prof. dr. sc. Mirjana Baban kao voditeljica aktivnosti je u okviru prve multimedijalne instalacije (izložbe) "Utemeljitelj lipicanske ergele biskup J. J. Strossmayer stvorio konja budućnosti" istaknula kako se u vrijeme imenovanja Strossmayera biskupom, sredinom 19. stoljeća, prešlo na uzgoj isključivo lipicanskih konja koji su postali dio tradicije, folklora i načina življenja, posebno na području istočne Hrvatske. To je dovelo do razvoja državnih i privatnih ergela, pastuharni, privatnih uzgajivača i brojnih konjogojskih udruga vezanih za uzgoj ove pasmine i njezino korištenje poznato u cijelom svijetu. Zajedno s drugim europskim državama u kojima uzgoj lipicanca čini dio kulturne baštine, lipicanca kao preventivno zaštićeno nacionalno kulturno dobro u budućnosti očekuje upis na UNESCO-ovu Listu svjetske nematerijalne kulturne baštine. Utemeljitelj lipicanske ergele, biskup J. J. Strossmayer, "utemeljio" je i konja budućnosti. Osim tradicijskog načina korištenja lipicanaca, moderan način uzgoja i treninga stvorio je lipicanca i kao vrhunskog zaprežnog i dresurnog sportskog konja, čime se dokazala vizija biskupa Strossmayera da je lipicanac bio i bit će konj budućnosti. Na izložbi je bila postavljena brončana skulptura biskupa Strossmayera (prema Rudolfu Valdecu iz 1914., koju je izradio akademski kipar Marijan Sušac 1999. godine), plakati Europske noći istraživača, vrhunske fotografije višestruko nagrađivane autorice Silvije Butković, fotografkinje i višeg stručnog referenta za turizam i marketing Državne ergele lipicanaca Đakovo i Lipik), a izložbu je krasila i multimedijalna instalacija Božićnog bala lipicanaca u Đakovu.

Osim navedene aktivnosti, poslijedoktorandica dr. sc. Maja Gregić prezentirala je drugu multimedijalnu instalaciju (izložbu) pod nazivom "Otisak kopita u agrobiotehničkim znanostima". Prikazala je vrlo zanimljivu izložbu od potkove, potkivačkog pribora, opreme za čišćenje i njegu konja, pa sve do endurance, preponskog, dresurnog, australskog i western sedla, zaprežne i jahaće opreme koja je bila postavljena na vrlo atraktivnim preponama Konjičkog kluba Osijek, a završila je prikazom postera vlastitih znanstvenih istraživanja vezanih za konjogojstvo. O tome kako je poni Helena otišla liftom na prvi kat pozdraviti se i zahvaliti na podršci dekanu prof. dr. sc. Krunoslavu Zmaiću, rektoru prof. dr. sc. Vladi Gubercu i svim djelatnicima FAZOS-a možete pročitati u sljedećem broju Agroglasa. R.P. ■

Profesorica Mirjana Baban i asistentica Maja Gregić

Profesori, studenti, jahači i maturanti, uvijek zajedno

Dobra posjećenost izložbe

Znanost u funkciji razvoja konjičkog sporta

Povezanost ljubavi, strasti, struke i znanosti

Otisak kopita u agrobiotehničkim znanostima, ali i brojnim srcima

Tijekom dvodnevne aktivnosti Europske noći istraživača i 22. Smotre sveučilišta održane na Fakultetu agrobiotehničkih znanosti u Osijeku, 267 maturanata regije kao i brojni posjetitelji, bivši, sadašnji i budući studenti te ljubitelji konja najviše su zanimanja pokazali za dvije multimedijalne izložbe i to: "Utemeljitelj lipicanske ergele J. J. Strossmayer stvorio konja budućnosti" i "Otisak kopita u agrobiotehničkim znanostima" koje su osmislile prof. dr. sc. Mirjana Baban i poslijedoktorandica, dr. sc. Maja Gregić, a kao pomoć u realizaciji svega zamišljenog uključilo se najmanje pedesetak studenata i volontera. Kroz izložbu se protkala priča o tradiciji uzgoja konja, duboko usađenoj u povijest sela istočne Hrvatske, kao i o konjogojstvu i konjičkom sportu, koje se prilagođava novim trendovima razvojem tehnike i tehnologije.

- U prošlom broju Agroglasa moglo se pročitati o aktivnostima za Europsku noć istraživača i organiziranom posjetu Božićnom balu lipicanaca, a osmišljavanjem svega prikazanog je, ustvari, nenamjerno, a ustvari, tako spontano i sasvim slučajno, ispričana i cijela moja životna priča vezana uz konje. - povjerila nam se Mirjana Baban. Uporaba konja od poljoprivrede do agrobiotehničkih znanosti inspirirana je njezinim najranijim djetinjstvom i radom na poljoprivrednim poslovima s konjima za vrijeme školskih praznika u selu Novaki (kraj Bizovca), a kasnije se ta djetinja ljubav prema konjima pretočila u punih dvadeset godina bavljenja preponskim sportom u Konjičkom klubu Osijek, suđenjem u preponskom i zaprežnom sportu, te usmjeravanjem životnog poziva kroz struku i znanost u konjogojstvu do zvanja redovite sveučilišne profesorice u trajnom zvanju.

OTISAK KOPITA U AGROBIOTEHNIČKIM ZNANOSTIMA

Kroz zanimljive znanstvene radove, koji su na izložbama u obliku postera krasili hodnik Fakulteta (uz prepone, sedla, jahaću i zaprežnu opremu, te pribor za potkivanje, čišćenje i njegu konja), dr.sc. Maja Gregić je maturante upoznala s blagodatima kobiljeg mlijeka koje se tisućama godina upotrebljava profilaktički i terapeutski u medicini, a prepoznaje se sve više i na zahtjevnom tržištu EU. Istaknuto je da je u kobiljem mlijeku poznato više od 40 hranjivih i vrijednih tvari, a karakterizira ga visok sadržaj mliječnoga šećera (laktoze) koja je lako probavljiva i osobito je važna za crijevne procese konzumenta. Sadržaj vitamina D je 17 puta veći od kravljega mlijeka. Približava se vrijeme gripa i prehlada pa je dobro znati da kobilje mlijeko sadrži nevjerojatno visok udio vitamina C, što dovodi do jačanja imunološkog sustava i potiče proizvodnju antitijela. Vrijeme je svinjokolja, pa je također zanimljivo znati i da kobilje mlijeko jača srce i cirkulaciju te je izvrsna prirodna medicina. U laboratoriju Katedre za govedarstvo i konjogojstvo su, u okviru svojih diplomskih radova, studenti već izrađivali vlastite proizvode od kobiljeg mlijeka u vidu kozmetičkih i prehrambenih proizvoda. Istaknuto je kako se nastoje pratiti trendovi u znanosti usko vezani za uzgoj, selekciju, kondiciju i korištenje konja.

Nikolina Kurtović na Smotri sveučilišta, 2018. - Foto M. Adrić

U istraživanjima za doktorsku disertaciju, što je istaknula i maturantima, Maja Gregić se bavila i procjenom stresa kod sportskih konja. Zahtjevi u konjičkim sportovima su veliki i jednaki za sve dobne skupine konja, prilagodbu na različite dinamike treninga, transport, natjecanja i interakciju s drugim konjima. Kroz život sportskog konja stresne situacije je teško izbjeći, ali je važno znati kako bi se mogle javiti, kako ih izmjeriti i procijeniti te gdje je granica u radu s konjem. Velik interes kroz istraživanja pridodaje komunikaciji s konjima gdje je istaknula da je taj intenzitet i tijek komunikacije vrlo specifičan jer ga najčešće određuje konj, koliko god čovjek smatrao da je on vođa. Potrebno je stvoriti uzajamno povjerenje između čovjeka i konja, kako bi između njih bila uspješna komunikacija.

Nakon savladavanja teoretskog dijela nastave i vježbi iz modula Konjogojstvo I na preddiplomskom studiju i Konjogojstvu II na diplomskom studiju, studenti se tijekom terenske nastave upoznaju s praktičnim radom s konjima (Državna ergela lipicanaca Đakovo i Lipik, Konjički klub Osijek, Konjički klub Eohippus, Udruga Mogu, Pustara Višnjica, Ergela Bonanza, Ergela Jazbec). Uz đakovački lipicanski dvopreg koji je vozio sve zainteresirane ispred FAZOS-a, dva preponska jahača Konjičkog kluba Osijek proboravili su nekoliko sati u glavnom hodniku Fakulteta, a shetlandska kobila 'Helena' ušla je u lift kao u svoju štalu i ponosno se prošetala hodnicima prvog kata do ureda dekana prof. dr. sc. Krunoslava Zmaića, čime se željelo zahvaliti dekanu Zmaiću, rektoru osječkog sveučilišta, prof. dr. sc. Vladi Gubercu, Upravi fakulteta i razdraganim djelatnicima, maturantima i studentima na podršci u organiziranju ovih izložbi i gostoprimstvu na FAZOS-u.

Što su rekli bivši, sadašnji i budući studenti te gosti FAZOS-a kojima su konji obilježili život:

Kristina Zirn, studentica I godine diplomskog studija Specijalna zootehnika Fakulteta agrobiotehničkih znanosti u Osijeku, cijeli je život s konjima uz oca Josipa (DEĐL), sudionika svjetskih prvenstava u vožnji dvoprega. Pomaže u pripremi konja za natjecanja, a nerijetko je službeno i suvozačica na zaprežnim natjecanjima. Upisala je ovaj fakultet jer joj je želja raditi s konjima pa čak bi voljela jednog dana raditi i na đakovačkoj ergeli. Stoga ni ne čudi što je završni rad napisala iz modula Konjogojstvo I, a za diplomski rad se već opredijelila temom iz modula Konjogojstvo II.

Nije buduća studentica, ali fakultet joj se jako svidio - Foto M. Adrić

Poni 'Helena' stigla je i do ureda dekana FAZOS-a prof. dr. sc. Krunoslava Zmaića na prvom katu, 2018. - Foto M. Adrić

Tihana Bošković Kraiček je studentica druge godine stručnog studija zootehnike, a za ovaj studij se odlučila iz razloga što su konji njezin život već 11 godina, a Fakultet agrobiotehničkih znanosti u Osijeku joj omogućuje da postane stručnija u tome što voli, te se veseli usavršavanju svog znanja o konjima uz modul Konjogojstvo. U Konjičkom klubu Hercules se bavi disciplinom endurance (daljinsko, maratonsko jahanje).

Matka Adrića, studenta druge godine Zootehnike je oduvijek zanimao rad s konjima u svim područjima sporta i rekreacije. S 12 godina, na OPG-u Dorušak u Čepinu, počeo je raditi s konjima uz stručno znanje seniorskog viceprvaka Hrvatske u zaprežnom sportu Darija Dorušaka, koji je i sam diplomirao na modulu Konjogojstvo. Matko je 2012. bio viceprvak Hrvatske u juniorskoj konkurenciji. Ljubav prema konjima i želja da proširi svoje znanje odvela ga je na Fakultet agrobiotehničkih znanosti Osijek. Na 22. Smotri Sveučilišta je bio u narodnoj nošnji jer je i bivši tamburaš.

Dino Lončar, mag. ing. zootehnike diplomirao je prije godinu dana na modulu Konjogojstvo II, a dobitnik je rektorove nagrade za seminar "Tradicija uzgoja lipicanaca u Slavoniji". Tijekom studiranja je pet godina sudjelovao kao autor i koautor u pisanju znanstvenih i stručnih radova iz konjogojstva za nacionalne i internacionalne simpozije te sudjelovao na Festivalima znanosti. Volontira u MOGU - Udruzi za terapijsko i rekreacijsko jahanje u Osijeku, a na fakultetu je "sve išlo ka konjima". Sa Eleonorom Muser, studenticom bilinogojstva na FAZOS-u, pleše folklore već 14 godina u KUD-u "Osijek 1862" pa ni ne čudi što su nas dočekali odjeveni u narodne nošnje.

Ivan Funarić, Tijana Špoljarić i Nives Sić na hodniku FAZOS-a, 2018.- Foto M. Adrić

Nives Sić je studentica treće godine smjera Agroekonomika, a na 22. Smotri Sveučilišta se predstavila jašući privatnu četverogodišnju kobilu 'Chanel'. U konjičkom preponskom sportu je od svoje desete godine, pa preponski konji zauzimaju važan dio njezinog života. Želi imati svoju vlastitu štalu i zbog toga je FAZOS bio njezin logičan izbor. Jako je zadovoljna svojim izborom i nada se da će nakon završetka studija biti spremna za otvaranje vlastitog gospodarstva. Osim što je odlična sportašica i studentica, Nives je i mlada majka.

Ivan Funarić, maturant Poljoprivredne i veterinarske škole Osijek se sa svojom obitelji najviše uključio u organizaciju postavljanja obje izložbe za Europsku noć istraživača i 22. Smotru Sveučilišta, a oba dana je i na hodnicima FAZOS-a defilirao na prekrasnom 'Guinnesu' s kojim osvaja niz odličja braneći boje grada Osijeka na preponskim natjecanjima, kojima se bavi od svoje desete godine. Naravno, želja mu je upisati Fakultet agrobiotehničkih znanosti te tako i dodatno usavršiti znanje o konjima.

Nikolina Kurtović je studentica četvrte godine, ali Medicinskog fakulteta u Osijeku i počela je jahati već sa osam godina u Udruzi MOGU, tako da se već 14 godina bavi konjima. Postigla je rezultate u preponskom i dresurnom jahanju, a jako joj je veliki gušt uživati i provoditi vrijeme uživajući s konjima, a pogotovo poslije faksa i napornih obaveza. Bila je najelegantnije odjevena na Smotri FAZOS-a, u dresurnoj natjecateljskoj odjeći.

Mario Šošić, dipl.ing. agronomije iz Vinkovaca, ljubitelj je konja od malih nogu, a na Fakultetu se ta ljubav još intenzivirala uz prof. dr. sc. Mirjanu Baban koja je prije svega "divna osoba, izvrsna profesorica, ljubitelj konja, netko tko svoje stručno znanje i ljubav prema ovim plemenitim životinjama uspješno prenosi na studente". Sve je to rezultiralo da, nakon stjecanja diplome, nastavi svoje buduće zvanje radom u konjogojstvu u HPA na Odjelu za razvoj konjogojstva sa sjedištem u Vinkovcima. Iskoristio je priliku zahvaliti profesorici Baban na svemu što ih je naučila i još uvijek im prenosi svoje znanje i iskustvo.

Danko Drobnjak, mag. ing. zootehnike je tijekom svoga studiranja poseban obol dao modulima vezanim za konjogojstvo koje je i njegova najveća životna strast. Tada je uz svoju mentoricu, prof.dr.sc. Mirjanu Baban, pisao kao autor ili koautor pregledne znanstvene i stručne radove u konjogojstvu, a tijekom akademske godine 2013./2014. bio je i demonstrator na modulima "Konjogojstvo I" i "Konjogojstvo II". Obitelj mu je bila vlasnik Ergele arapske i lipicanske pasmine konja u Vinkovcima. Konjogojstvo i konjički sport su mu istinska želja, svojevrstan način života i životni smisao kojim se namjerava baviti i u budućnosti. Često je bio sudionik tradicijskih manifestacija vezanih uz konje. Jedan je od inicijatora uvođenja klase jednoprega na zaprežna natjecanja u Hrvatskoj, a 2013. godine je na PH u vožnji jednoprega osvojio drugo mjesto u ukupnom poretku. Na PH u vožnji dvoprega 2017. godine postao je viceprvak Hrvatske te je kao član reprezentacije predstavljao Hrvatsku na Balkanskom prvenstvu 2017. godine u Rumunjskoj. Predsjednik je KK Maestoso u Vinkovcima. Zbog svoje silne strasti prema konjima, bez obzira na diplomu, prihvatio je mjesto vozača zaprega u DELĐ-u. No, želja mu je da pronađe svoje mjesto u konjogojstvu RH sukladno svojoj naobrazbi, jer ima ambicije upisati i doktorski studij.

Rajko Dokić, trener specijaliziran za konjički sport već punih 65 godina, došao je iz Novog Sada popratiti ovu manifestaciju važnu i za razvoj konjičkog sporta (bio je preponski trener i prof. Baban). Istaknuo je kako je za razvoj konjičkog sporta neophodna edukacija mladih sportaša koji moraju znati kako se postupa s konjima u svim disciplinama konjičkog sporta, jer kroz obrazovanje (naravno uz trenerski i natjecateljski dio) ulaze u tajne ovog sporta i tim obrazovanjem se mogu oblikovati u vrhunske jahače.

Ivica Mandić, mag. ing. agronomije dolazi iz obitelji koja je bila poznata u uzgoju konja i čak je jedan lipicanski rod kobila stvoren u štalama njegovih pradjedova. To je rod Cica i poslije Cica Liza. Do 2009. godine je bio ravnatelj u Državnoj ergeli lipicanaca Đakovo tako da je imao mogućnosti kreirati i stvoriti jedan dio nove populacije lipicanske pasmine i predvidjeti što će se događati s lipicanskom pasminom jer to je nešto najvažnije kod svih uzgajivača. Odrastao je uz vrhunske i ugledne osobe koje su ga uvele u svijet konjogojstva (Benčević, Stipić). Rekao je kako je konjogojstvo odraz ekonomske moći pojedine države, odraz gospodarstva i sve one države gdje ima problema s gospodarstvom i ekonomijom imaju strahovit pad broja konja. To se u Hrvatskoj nije dogodilo. Najveći pad je bio od 1960. - 1965. godine, kada su traktori potisnuli konje, ali ne zadugo, zahvaljujući osobama poput Benčevića i Stipića koji su predvidjeli uporabu konja i to u sklopu kulture i tradicije. Uz najveće manifestacije poput Đakovačkih vezova, Vinkovačkih jeseni, Brodskog kola ili Valpovačkog ljeta, konj je našao svoje mjesto i u pokladnim jahanjima. Tako se imalo opravdanje unutar jedne obitelji zašto držati konje jer je to bila dobra prezentacija za van, imati dobrog konja. Od kraja 1980. godine konj je ipak našao svoje mjesto u vrhunskom sportu, imala se dobra i velika baza pa je konj pozicioniran kao životinja ugode, sporta i vrhunske zabave.

Ivan Kuna, mag. ing. agronomije, danas upravitelj ergele Đakovo, diplomirao je na Poljoprivrednom fakultetu i ističe da već desetljećima Ergela Đakovo ima kontinuirano dobru suradnju s Fakultetom u svakom pogledu. Neprekidno je zaposlen na đakovačkoj ergeli punih 41 godinu i danas može reći "da je to što je tamo onda dobio posao bilo kao dobitak na lotu". Ne može opisati koliko je prekrasno raditi s konjima i svi radnici na ergeli su oni koji vole taj posao i rade ga s velikom ljubavlju. Danas je u ergeli odlična situacija, uz punu podršku Ministarstva poljoprivrede u završnoj je fazi izgradnja pratećih objekata u zatvorenoj jahaonici Pastuharne, a za uzgoj i selekciju konja tu su i stalne pohvale od priznatih stručnjaka. Na kraju je završio riječima: "Mogu reći kako je cijeli moj život vezan uz potkovu..."

(Renata Prusina, "Agroglas", 16.1.2019.)

MEĐUPROGRAM U KONJIČKIM PRIREDBAMA

Iako su se u Konjičkom klubu Drava/Osijek od samog utemeljenja održavale kasačke (redovito) i galopske utrke (povremeno), kao i natjecanja u preponskom jahanju, klub tek od 1967. započinje njegovati i ovu potonju disciplinu, a tek u posljednjem desetljeću aktivan je i kroz dresurno jahanje, vožnju zaprega te daljinsko jahanje (endurance), za koje su se mladi educirali kroz programe Škole jahanja i voltažiranja.

U okviru organizacije kasačkih utrka, uvijek su bile priređivane i utakmice u preponskom jahanju. Stalni natjecatelji su bili i poznati hrvatski jahači iz Zagreba, poput Zdravka Marušića, Rajke Jurić i Josipa Koblara. Konjički program se sastajao i od raznih nastupa, događanja i defilea. Čikoši, gosti iz susjedne Mađarske, često su oduševljavali publiku svojim vještinama. U pauzi između utrka i preponskih utakmica, još od kraja 60-ih godina igrali su i "konjički nogomet" ogromnom velikom loptom koju je nekoliko jahača pokušalo ili konjskim nogama ili prsima ispucavati. Natjecali su se i u disciplinama vezivanja repova, vožnji na paliji te rastavljanju i sastavljanju kola. Atrakcija je bila dolazak kaskadera koji je na sedam konja demonstrirao vještine kaskaderskog jahanja i padova s konja.

Voltažer Siniša Ćosić na 'Sokolu' izvodi "stoj", 1978. - arhiva "Glasa Slavonije"

Veliki broj preponskih jahača i konja pred brojnom publikom na svečanom defileu polovinom 80-ih - arhiva "Glasa Slavonije"

Poznata mađarska akrobatska skupina znana kao Čikoši, nazvana po uzoru na tamošnje tradicionalne pastire-konjanike, ovom prilikom su u jednoj od svojih točaka igrali "konjički nogomet" - arhiva "Glasa Slavonije"

Mađarski čikoši su na konjičkim priredbama bili uvijek atraktivni – arhiva "Glasa Slavonije"

Đakovački četveropreg u defileu pred kasački derbi, 1983. – arhiva "Glasa Slavonije"

AKTIVNOSTI KLUBA U KULTURNO-ZABAVNIM SADRŽAJIMA

Naš klub godinama je organizirao konjičku priredbu povodom nekadašnjeg praznika Dana mladosti i "Tjedna turizma", a održavala se na sam praznik, 25. svibnja. Članovi kluba sudjelovali su na različitim događajima i mimo sportskih natjecanja. Sa svojim konjima često su participirali u defileima kroz grad, pred sam početak značajnijih konjičkih priredbi koje su se održavale u Osijeku. Osim članova kluba, na konjima su gradom defilirale i svatovske zaprege koje su dolazile iz Valpovštine, Đakovštine i Baranje.

Konjički sport je promoviran jahanjem i vožnjom kroz grad pred blagdane Uskrsa, Božića, Dana grada Osijeka i kad god su za to imali priliku ili kada su na razini grada bili pozivani da predstave klub i njegove aktivnosti. Poniji konjičkog kluba razveseljavali su posjetom osječke dječje vrtiće, a djeci je jahanje omogućeno i prilikom organiziranja različitih sajmova na Pampasu, kirbaja i prvomajskih praznika kod katakombi. Povodom obilježavanja 800 godina spomena imena grada Osijeka (1996.), Igor Dujmović, Duško Gages i Igor Prašnikar jahali su Tvrđom maskirani u znamenite povijesne osobe važne za naš grad.

I nakon Domovinskog rata klub je nastavio s lijepom tradicijom održavanja konjičkih zabava te ih je sredinom 90-ih

Duško Gages na poniju 'Pončo' uz Uliksa Šimokovića, atrakcija konjičke zabave

godina održao nekoliko (1994., '95., '96.) koje su nastavile pridonositi samoj popularizaciji konjičkog sporta u gradu, ali i financijski pomagati egzistiranju kluba. Na zabavama su, pored članova kluba i njihovih obitelji, ugledni gosti bivali i predstavnici sponzora i donatora, a vrhunsko raspoloženje i druženje redovito je kulminiralo tombolom na kojoj je glavni zgoditak bilo ždrijebe.

Svatovske zaprege, kasači i jahači u defileu ulicama grada Osijeka

Kazališne sezone 1990./91., kao posebna atrakcija u predstavi "Ero s onoga svijeta", na kazališnim su daskama svoj prilog ovom spektaklu davali i članovi kluba Igor Dujmović, Igor Prašnikar, Stjepan Vartušek i Zdenko Vidačić s grlima *Dubravkom* i Šeri, statirajući u predstavama. Naši članovi na klupskim su konjima u istom svojstvu "odigrali" i svoje role u povijesnim filmovima, pa se tako pojavljuju u srpskom filmu i TV seriji prema romanu Miloša Crnjanskog "Seobe", snimanom dijelom i u osječkoj Tvrđi i na novosadskoj tvrđavi, te u talijanskoj seriji "Zaručnici", za čije potrebe su osječki "glumci" otpremljeni čak u Ljubljanu!

Snimanje filma 'Seobe', I. Prašnikar, M. Baban, Š. Vartušek, M. Rukovanjski, Ž. Šeper, Darko, D. Lepen, Osijek, 1988.

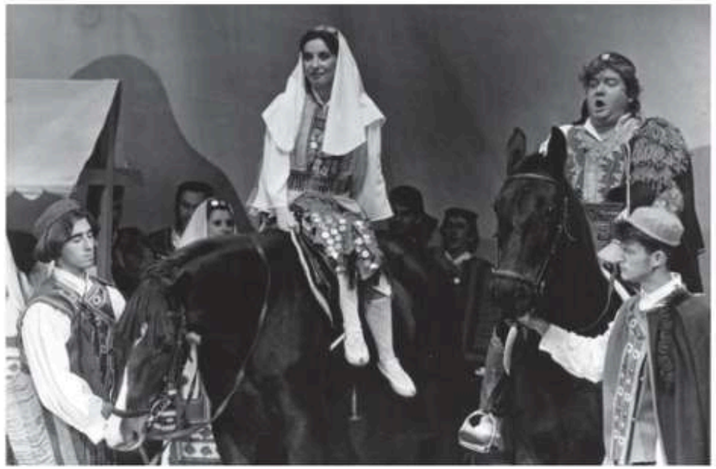

Š. Vartušek i Z. Vidačić s konjima u predstavi "Ero s onoga svijeta", 1990. - arhiva HNK-a u Osijeku (muzejsko-kazališna zbirka)

Predstava Dječjeg kazališta "Vitez bez konja", 2017. - Foto D. Petrić

Svečani defile dijela Konjičke sokolske garde Osječko-baranjske županije, a u organizaciji Hrvatskog sokola Osječko-baranjske županije, priređivali su članovi ove udruge u prepoznatljivoj odori županijske počasne garde. Defile širim gradskim središtem priređen je kao svojevrstan poziv mladim Osječanima za učlanjenje u Udrugu. Ustrojem Hrvatskog sokola Osječko-baranjske županije Osijek 1995. članovi kluba Igor Dujmović, Duško Gages, Boris Šeper i Igor Vrandečić postali su njihovi aktivni članovi sudjelujući u ustroju konjičke postrojbe koja je pratila mimohode sokolske garde.

Branko Kasalo i Dragan Nikolić, Seobe, 1988.

Protiv droge i alkohola

Proljetni defile gradskim ulicama u organizaciji Hrvatskog sokola Županije osječko-baranjske

Osijek – U organizaciji Hrvatskog sokola Županije osječko-baranjske, ulicama središnjeg dijela grada jučer je ponovno održan defile, ovaj put nazvat "U susret proljeću, a protiv droge i alkohola". U defileu, koji je privukao veliku pozornost Osječana, Sudjelovali su Hrvatski sokol, HKUD "Osijek 1862", male i velike mažoretkinje, osječka Gradska glazba, Ronilački klub "Mursa", učenici I. gimnazije i Ugostiteljsko turističke škole, KUD "Željezničar" i Konjički klub Osijek. Prema riječima Miroslava Čakalića, prvog tajnika Hrvatskog sokola Županije osječko-baranjske, defile je pripremljen po uzoru na staru tradiciju Hrvatskog sokola od prije stotinu godina. Za sada se ta zanimljiva manifestacija organizira u skromnijem opsegu, no u planu je bogatiji program. Naime, defile će se ubuduće održavati jednom mjesečno, pa organizatori vjeruju da će prerasti u tradicionalnu manifestaciju.

- Iznimno smo zadovoljni uspjehom defilea, jer to je još jedan dokaz da se, ako ima volje, unatoč brojnim problemima (Hrvatski sokol nema svoje prostorije) ipak može uspješno raditi - rekao je Čakalić.

(S. M. "Glas Slavonije", 25. ožujka 1996.)

Igor Dujmović i 'Šeri', Boris Šeper i 'Belinda', Hrvatski sokol, Osijek, 2002. - Foto E. Šeper

800. obljetnica spomena imena grada Osijeka, 1996. (Duško Gages, Igor Prašnikar, Igor Dujmović) - Foto K. Lendić

Godine 2008. Trg Svetog Trojstva bio je prepun Osječana zbog već tradicionalnog Osječkog sajma antikviteta, koji se u središtu barokne Tvrđe održava svake prve subote u mjesecu, i ovaj put održane akcije "Zajedno za ergelu Lipik". Akciji za pomoć zaštićenim lipicancima su se Osječani masovno odazvali. Ova je akcija nakon Zagreba i Splita predstavljena i u Osijeku, u organizaciji zadruga Hrvatski lipicanac, Zadruge veselja i zdravlja, Turističke zajednice Grada Osijeka i "Glasa Slavonije", a pod pokroviteljstvom Grada Osijeka. Osječani su se senzibilizirali za ove plemenite životinje kojima je nužno bila potrebna pomoć, briga i pažnja. Teško je bilo izbrojati sve one koji su se slikali s konjima, brojna su bila djeca koja su jahala na malim ponijima, a čekalo se na red i na vožnju gradskom, otmjenom kočijom u čijoj su zaprezi bila dva bijela lipicanca, potomci lipičkih lipicanaca. Svakom tom aktivnošću donirali su pet kuna za ovu humanitarnu akciju.

Osječka jahačica sa zagrebačkom adresom Gordana Pavić u udruzi lipicanske barokne raskoši - Foto P. Gospodnetić

ZANIMLJIVOSTI

Akademski građani

Uz već istaknutu sinergiju projekata Fakulteta agrobiotehničkih znanosti (bivšeg Poljoprivrednog fakulteta) i sportskih aktivnosti KK-a Osijek, kojom je usmjeravan i profesionalni interes klupskih sportaš(ic)a kroz stručnu i visokoškolsku edukaciju u ovoj ustanovi, klub je ponosan i na ostale natjecatelje koji su stekli akademsku izobrazbu, prema navedenim podacima:

Mia Krajina (Veleučilište Lavoslav Ružička, smjer fizioterapija), Spomenka Baban (Ekonomski fakultet Osijek, dipl. oec.), Mirjana Baban (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, prof. dr. sc.), Milena Dragišić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Dubravko Sladić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Tihana Teklić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Ratarstvo, prof. dr. sc.), Sara Teklić (Filozofski fakultet, prof. eng. i hrv. Jezika), Emilia Džambo (Pravni fakultet Split, dipl. iur.), Mariana Vidaković (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Davorka Šuvak (Pedagoški fakultet, prof. hrv. jezika i knjižničarstva), Jasna Bešlić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Ivan Babić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Marijan Jukić (Poljoprivredni fakultet Osijek, smjer Stočarstvo, dipl. ing.), Nives Sić (Fakultet agrobiotehničkih znanosti, Smjer Agroekonomika, prvostupnik), Boris Šeper (Ekonomski fakultet Osijek, dipl. oec.), Željko Šeper (Ekonomski fakultet Osijek, oec.), Sandra Milić Gregoran (Filozofski fakultet u Osijeku, mag. edu. phil. et mag. edu. hist.), Ivana Jelaš (Ekonomski fakultet Osijek, mag. oec), Ana Jović (Pravni fakultet Osijek, mag. iur.), Doris Galinec (Ekonomski fakultet Osijek, dipl. oec.), Mila Rukovanjski (Studij sestrinstva u Osijeku, bacc. med. tech.), Dunja Rukovanjski Burić (Veterinarski fakultet Zagreb, dr. vet. med.), Gordana Pavić (Veterinarski fakultet Zagreb, dr. vet. med.), Andrea Vidović (Fakultet za dentalnu medicinu i zdravstvo, Diplomski studij sestrinstva, mag. med. tech.), Mia Ilić (Filozofski fakultet, mag. informatologije), Martina Ivković (Građevinski fakultet Osijek, dipl. ing.), Marko Vidačić (Zdravstveno veleučilište u Zagrebu, inž. med. rada), Ivica Bogadi (Zdravstveno veleučilište u Zagrebu, inž. med. rada), Monika Bogadi (Pravni fakultet Osijek, mag. iur.), Siniša Grahovac (Elektrotehnički fakultet Zagreb, dipl. inž. elektrotehnike), Uliks Šimković (Filozofski fakultet Zagreb, prof. psihologije), Ema Prokeš (Biotehnička fakulteta Ljubljana, dipl. inž. kmet. zoot.), Tihana Pekanov (?), Klaudija Kulešević (?), Mirela Milić (?).

I u novi život s konjima, Emilia i Goran Džambo, 'Daisy' i 'Destiny', 2005. - Foto Z. Kalazić

- Akcijom želimo pomoći konjima vraćenima iz Srbije nakon 16 godina progonstva. Želimo senzibilizirati Hrvatsku da se uključi u ovu akciju jer su lipicanci naš nacionalni ponos i zaštićena pasmina konja u Hrvatskoj, rekla je tom prigodom inicijatorica akcije Ivana Ljubić.

Značajno je napomenuti da je član našega kluba snimio potresan dokumentarni film "Plemenita krv - povratak konja lipicanaca". Tijekom Domovinskog rata nestanak ergele Lipik smatra se jednim od najvećih i najnehumanijih svjetskih zločina ikada počinjenim nad životinjama. Lipicanci su iz Srbije noću s 12. na 13. listopad 2007. vraćeni u ergelu Lipik u katastrofalno lošem stanju. Priču o patnji i stradavanju lipicanskih konja naručila je Hrvatska radiotelevizija, a režirao ju je i snimio Boris Šeper (vlasnik produkcije Film 54).

U posljednjih nekoliko godina (2013., '14., '16., '17., i '19.) vrlo uspješno organiziraju se božićni turniri, odnosno javni treninzi osječkih jahača pod maskama, između božićnih i novogodišnjih blagdana u zatvorenoj jahaonici osječkog kluba.

"Leteći Holandezi"

Osijek i njegov konjički klub bili su usputna stanica za četvero nizozemskih jahača entuzijasta koji su jahali na dugom putu od Nizozemske do Izraela. Tijekom ove avanture jedan je konj doživio ozljedu kod Varaždina pa je kamionom prevezen do Pampasa, gdje se oporavljao tjedan dana, dok je njegova jahačica za to vrijeme bila gošća Vojislava i Marte Maletić. Dočekavši ostatak ekspedicije, sljedeći ih je dan zajedno s oporavljenim konjem i njegovom jahačicom Vojislav na lipicanskoj kobili *Batosti* odveo do Nemetina, gdje su nastavili svoj put prema jugu.

Klub je bio odmorište za grupu nizozemskih entuzijasta na konjima, na putu iz Nizozemske do Izraela, 1981.

Verona

Članovi kluba su od 90-ih godina pa sve do danas redovito posjećivali sajmove konja, i to najviše na Fiera Cavalli u Veroni.

Članovi kluba na sajmu konja u Veroni (Italija)

Sunny Smart Olena

U Konjičkom klubu Osijek se nalazila i jedna kobila američke pasmine quarter, *Sunny Smart Olena*, inače potomak jednog od najtrofejnijeg quarter konja *Smart Little Lena*, pastuha visokog 135 cm, a težine 450 kg. Vlasnik Zoran Šreng se tzv. western stilom jahanja bavio zbog specifičnog odnosa između jahača i ovakve pasmine konja, te mogućnošću intenzivnijeg rekreacijskog jahanja, koje je prilagođeno godinama i potrebama jahača. S obzirom na karakteristike pasmine quarter konja (smirenost, pouzdanost i otpornost), bilo je omogućeno cjelogodišnje terensko jahanje, bez obzira na vremenske uvjete.

Zoran Šreng i 'Sunny Smart Olena', Osijek, 2014. - Foto D. Šreng

Jahanje pod maskama

Na Pampasu jahali anđeli, Kremenko, Robin Hood …

Želja organizatora je da sljedeću godinu isprate atraktivnim Božićnim turnirom

Subota u zimskoj jahaonici Konjičkog kluba Osijek bila je u znaku Božićnog turnira, na kojemu su grla preskakala prepreke, a natjecatelji jahali pod maskama. Na Pampasu su tako jahali anđeli, Ciganke, vile, liječnici i njihovi pacijenti, Robin Hood, Pipi Duga Čarapa, Kremenko...

Lani je u Osijeku prvi put organizirano takvo natjecanje, a budući da je odaziv bio dobar, a manifestacija vrlo zanimljiva, organizatori iz Konjičkog kluba Osijek za svoje su članove i pri kraju ove godine priredili neobičan turnir, u kojem je bilo najvažnije imati što maštovitiju, zanimljiviju i originalniju masku.

Mia Ilić ('Legolas') kao Ciganka na Božićnom turniru 2014. - Foto D. Kibel

Doris Galinec ('Lolita') kao anđeo na Božićnom turniru pod maskama 2014.

Ovo je drugo izdanje turnira za koji želimo da postane lijepa tradicija na završetku svake godine. - kazao je predsjednik KK Osijek Neđeljko Knežević.

Žiri, koji su činili Tihana Pekanov, Ivica Bogadi i Ljiljana Dejanov, nije imao lak posao, ali ipak je od petnaestak maskiranih natjecatelja morao proglasiti – najbolje. A pobjedu na drugom Božićnom turniru odnijela je prelijepa anđelica Doris Galinec, iza nje su ostale Ciganke Mia Krajina i Nives Sić, a treće mjesto osvojili su liječnica i njezina pacijentica, Tanja Kovačić i Ana Mikulić. Na raznim izborima za miss bira se miss fotogeničnosti, a na jahanju pod maskama birao se najsimpatičniji natjecatelj. A mister simpatičnosti postao je mladi Robin Hood Ivan Funarić.

Bodovalo se i preskakanje prepreka, a kako naša hala nije velika, parkur je bio skroman. Ipak, na ovom je turniru najvažnija bila maštovitost i originalnost maski. - dodao je Knežević.

Bilo je doista zanimljivo vidjeti koliko su članovi KK Osijek uložili truda u sređivanje. No, osim što su uredili sebe, za ovu prigodu posebno su bili uređeni i njihovi konji.

Inače, nisu samo najbolje maskirani članovi KK Osijek zimsku jahaonicu napustili s priznanjima i prigodnim nagradama. Priznanja je dobio i niz natjecatelja osječkog kluba koji su u 2014. postizali zapažene rezultate na turnirima u Hrvatskoj i inozemstvu. Proglašena je i najbolja članica KK Osijek u tekućoj godini, a to je ponovno izvrsna Danijela Žuljević. Klub je posebno zahvalio treneru Rajku Dokiću, koji je, između ostalog, i jedan od začetnika Božićnog turnira u jahanju pod maskama.

(Ivana Liović, "Glas Slavonije", 24.12.2014.)

Mia Krajina i Nives Sić ('Arsenal') kao Ciganke na Božićnom turniru pod maskama 2014.

Nives Sić ('Maja') kao princeza na Božićnom turniru 2013. - Foto Z. Pušić

Tanja Kovačić na 'Skipperu' i Ema Prokeš na 'Divini' - poplava u parkuru, 2006. - Foto V. Balen

"Romantične" šezdesete

Krajem 60-ih godina sijala se zob u sredini hipodroma i članovi kluba su se sami brinuli o obradi zemlje i skupljanju usjeva. Saonicama koje su vukli konji redovito se vozilo po osječkim ulicama, popraćeno zvukom praporaca, što je, praktički, ujedno bio zimski svakodnevni trening. Nerijetko su ove aktivnosti završavale "kod Varge" (u obližnjoj gostionici u Petefijevoj ulici, današnja "Mađarska Retfala") na kuhanom vinu, a to je i danas omiljeno mjesto druženja članova kluba. Zanimljivo je istaknuti da su se kasački konji tih 60-ih godina prevozili ponekad i u traktorskoj prikolici do Sombora (oko 75 km). Predaja kaže da jednom prilikom nisu radile kočnice na traktoru pa su članovi kluba sa željeznim šipkama išli jednim dijelom pješice pored traktora da bi na spustu kod Batine, za svaki slučaj, bili spremni gurnuti šipke pod točkove, kako bi zaustavili traktor. Povratkom, noću, čekao ih je isti zadatak. U Dardu se, pak, išlo fijakerima koje su vukli konji koji su se utrkivali toga dana. U fijakerima su bile natovarene *sulke* i ostala oprema. Kada bi se noću vraćali nazad, morali su upaliti fenjere zbog boljeg snalaženja i sigurnijeg povratka u klub, a treba znati da tada još nije bilo asfalta na Biljskoj cesti.

Potkivači

Od 1982. Pavo Mijatović bio je jedini potkivač za konje u Konjičkom klubu Drava. Tijekom karijere potkivao je kasače, galopere te preponska grla. Potkove je najčešće kovao sam i to do 200-tinjak komada godišnje. Posljednjih nekoliko godina klupske su konje potkivali potkivači iz Državne ergele lipicanaca Đakovo, najčešće trener Geza Nagy, a i neki članovi kluba mogli su se pohvaliti svladavanjem ovog zanata, kao što su Zvjezdana Orešković, Zoran Mundukoović, Duško Gages, Marijan Jukić i Marko Vidačić.

Pavo Mijatović potkiva, a Dubravko Sladić drži nogu kasačkom konju

Sportske pripreme

Konjički klub Drava je u slovenskoj Lipici 1982. i '84. organizirao zimske pripreme za preponske jahače. Također, zahvaljujući treneru Rajku Dokiću, preponska ekipa je sa svojim konjima boravila i po mjesec dana na ljetnim pripremama u Novom Sadu 1989. i 2009. Jahači kluba svoje su znanje obogaćivali učeći i od inozemnih trenera, a i natjecali su se u Mađarskoj, Sloveniji, Austriji i Njemačkoj.

Zimske pripreme, Lipica (Slovenija), 1983.

Svečano otvorenje Osječkog ljeta kulture uz viteške igre, Zrinjskog, visoke uzvanike i brojnu publiku!

Vitezovi pred Vodenim vratima

Sisački i osječki vitezovi kostimiranim su natjecanjem, jašući na konjima, rekonstruirali događaje vezane uz slavnu sisačku bitku iz 16. stoljeća

Osijek - Prijateljski gradovi Osijek i Sisak, iako bez povelje, udružili su svoje viteške snage u pravom viteškom turniru. Istim je sinoć, kod Vodenih vrata, počela šesta manifestacija Osječko ljeto kulture. "Osijek je hrvatski cvijet, a Sisak hrvatski hram viteštva", gromoglasno je zaorio voditelj Siniša Vidović. Nakon ljetnih sparina, većina je Osječana jedva dočekala osvježenje, no ovaj put došlo je u pogrešan trenutak pa je viteški turnir nakon pola sata prekinut, na veliku žalost brojnih Osječana, koji su se oboružali kišobranima, no kiša je ovaj put "pobijedila". Čak ni sv. Petar i Pavao, zaštitnici grada, nisu svojom milošću mogli otjerati kišu. Turnir se organizira u sjećanje na slavnu pobjedu nad Turcima pod Siskom 1593. godine, ali i na sve hrvatske pobjede do današnjih dana. Zamišljen je kao kostimirano natjecanje u kojem natjecatelji, jašući na konjima, rekonstruiraju događaje vezane uz slavnu sisačku bitku iz 16. stoljeća. Kako i priliči viteškom turniru, crveni, sivi, zeleni, narančasti i plavi osječki vitezovi te Ljubičasta vitezica, sa svojim štitonošama, stavljali su svoju vještinu na kušnju, lili svoj znoj i borili se za naklonost svojih dama. Na pijedestalu ljepote, vješte i graciozne dame ljubavlju su ovjenčale svoje vitezove, a uoči početka turnira, udijelile im zaloge svoje ljubavi da im donesu sreću. Sudeći prema reakcijama publike, njihova je naklonost pripala vitezici.

U nadmetanju je sudjelovala i Ljubičasta vitezica (Ana Mikulić), koja je pridobila publiku - Foto M. Perić, arhiva "Glasa Slavonije"

Članovi KK Osijek kao vitezovi na osječkom ljetu kulture, 2006. - Foto M. Perić, arhiva "Glasa Slavonije"

Pravi viteški turnir ima i svoj časni sud koji budno prati kako bi sve prošlo u najboljem redu, a ovaj su ga put činile osječke dame: Mirjana Smoje, Jadranka Nikolov, Rajna Vukić, Jasminka Mesarić i Ljerka Hedl. Ovo svojevrsno putovanje kroz vrijeme, koje se u Sisku održava već četiri godine, odnosno fragmente sisačkoga turnira, u Osijek je doveo njegov autor i redatelj Mladen Merzel, inače sisački kazališni redatelj. Njegova je želja i skrivena nada, dodao je u šali, da ovaj sisački viteški turnir zaživi bar još 300 godina. Nakon samo dva dana proba, osječki su se vitezovi pokazali vrlo vještima, dodao je Merzel, a neke od njih sigurno će dogodine pozvati da im se u Sisku pridruže na pravom viteškom turniru i bore se za nagrade. Inače, ovaj su viteški dar Siska gradu Osijeku dogovorili gradonačelnici prije mjesec dana, kada je osječki HNK u Sisku gostovao s fragmentima opere "N. Š. Zrinjski".

(Narcisa Bošnjak, "Glas Slavonije", 30.6.2006.)

IN MEMORIAM

Jahači koji su nas prerano napustili i znatno osiromašili klub ostavljajući veliku prazninu u srcima, ali i ponos što su bili dio njegove povijesti su: Damir Wilhelm, Siniša Grahovac, Igor Dujmović, Mirela Milić, Marijan Jukić i Ivica Ćosić.

ZAHVALA

Posebnu zahvalnost zbog pomoći prigodom prikupljanja podataka dugujem i izražavam asistentici dr. sc. Maji Gregić te studenticama Daliborki Maras i Marijani Jurić (Fakultet agrobiotehničkih znanosti Osijek) koje su, na osnovi ustupljenih materijala, u okviru svojega završnog odnosno seminarskog rada obradile i teme iz ove monografije. Duboku zahvalnost dugujem Vojislavu Maletiću koji je dostavio vrijedne podatke vezane za kasački sport. Na osobitoj pomoći pri pripremi teksta zahvaljujem Romani i Vedrani Vasić te Neri Pavičić.

Ova monografija sadržava: 320 stranica, 500 tiskanih fotografija, a u obliku QR kodova i na priloženome USB sticku nalazi se još 100 stranica rezultata, s ukupno 1000 pojedinačnih plasmana te 3000 fotografija (s istim brojem opisa ispod njih).

Ove zaista impozantne brojke ne bi bilo moguće prikupiti da nije bilo nesebične pomoći svih onih koji su dio ove ispričane priče. Stoga zahvaljujem svim sadašnjim i bivšim članovima Kluba, njihovim obiteljima, svojim trenerima, kolegama sudcima, predsjednicima, upravama i tajnicama Kluba, klupskim sponzorima, medijima, fotografima, svojim studentima, gledateljima i svim ostalim ljubiteljima konja.

HVALA SVIMA ONIMA BEZ KOJIH KONJIČKI SPORT I KONJOGOJSTVO OPĆENITO – NE BI OPSTALI.

Neizmjernu zahvalnost izražavam glavnomu uredniku, lektoru i redaktoru, izuzetnom znalcu, strogom, ali "romantičnom peru" Alanu Keržeu, na svim sugestijama, dobronamjernim kritikama i ogromnome strpljenju, a najviše na tome što je uspio "ukrotiti neukrotivo".

Kreativni umjetnički dizajn ove monografije, koji joj je dao "dušu", nastao je zahvaljujući grafičkomu uredniku Đuri Jelečeviću (*Studio HS*), na čemu mu posebno zahvaljujem.

Zahvaljujem svim autorima objavljenih novinskih članaka i tematskih radova, a posebice istaknutomu sportskom novinaru Dragutinu Keržeu, bez kojega sportski događaji i povijest Kluba nikada ne bi bili zabilježeni. Na autorskim člancima i nesebičnoj pomoći prilikom prikupljanja ostalih novinskih članaka zahvaljujem i Ivani Liović, novinarki *Glasa Slavonije*. Zahvaljujući inovativnim sugestijama izv. prof. dr. sc. Tihomira Živića (Fakultet agrobiotehničkih znanosti Osijek) ova monografija dobila je i moderniji oblik.

I na kraju, HVALA kćeri Tihani i suprugu Zoranu, koji su mi uvijek bili potpora i u onim trenutcima kada je bilo najteže.

Zahvaljujem *Glasu Slavonije d.d.* na ustupljenim materijalima neophodnima za izradu ove monografije, kao i njegovim fotoreporterima, čije su fotografije korištene u monografiji: Tomislavu Balašu, Davoru Kiblu, Gojku Mitiću, Dragutinu Olvitzu, Stanislavu Šebalju, Roberti Sorić, Zdenku Pušiću, Josipu Šeriću, Vladimiru Balenu i Renati Prusini.

Veliku zahvalnost upućujem fotografima koji su ovjekovječili svaki s(p)retni trenutak:

Mariju Romuliću, Marinu Topiću, Dejanu Stojsavljeviću Borisu Šeperu, Mileni Dragišić, Sanji Koblar, Marku Milasu, Krešimiru Sudaru, Ani Mikulić, Tatjani Stojanović Matković, Moniki Bogadi, Mariji Špoljarević, Joci Žnidaršiču, Petri Gospodnetić, Danijeli Putar, Viktoriji Bulić, Mihaeli Vojtek, Teni Bukni, onima čija imena nismo uspjeli saznati (Marinović i drugi…), arhivi Kasačkog kluba Ljutomer, te foto studijima GLB Photo Taszár i Foto studio AGA, Pleternica, zatim Meliti Strganac, Mariji Kovač, Nikolini Kurtović, Ani Mikulić, Gezi Nađu, Emmi Kaladić, Draganu Milošu, Elli Švrćo, Mariji Komar, Elli Serugi, Teni Trcović, Kristinki Baglama, Vanessi Kamberović, Puniši Brnjevarcu, Ivani Kovač, Katarini Rudan, Klari Novaković, Ivi Vodopiji, Gradu Osijeku, arhivi Hrvatskoga narodnog kazališta u Osijeku - Muzejsko-kazališnoj zbirci, Dubravki Petrić - Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku, *Glasu Slavonije, d.d.*, Odjelu knjižnice Muzeja Slavonije u Osijeku, Državnom arhivu u Osijeku, Petri Gospodnetić, Emiliji Džambo, Mireli Milić, www.hippoevent.at, *Seti Equine Photography*, Andrei Perković, Dori Dević, Mariji Kovačević, Lei Kovačević, Mariji Radošević, Tomislavu Heregi, Ines Žuljević, Viktoriji Bulić, Danijeli Škali, Davorinu Tramu za *Kulen viziju*, Ranču *Ramarin*, Danijelu Antunoviću (*031*), Meliti Strganac, Lidiji Novković, Borisu Juriću, Marku Mrkonjiću, Mihaeli Vojtek, Sanji Puk, Martini Prlić, Krešimir Geciju, Matku Adriću, Stipi Šimundži, Zorki Mundukoviću, Branislavu Vrgi, Katarini Kovačić, Igoru Vidmaru, *Dolenjskome listu*, te Otiliji Maletić, kao i brojnim fotografima korištenih fotografija iz privatnih arhiva.

Osijek Equestrian Club 1959–2019 – Abstract

Although the equestrian sports pursuant to the modern principles was not organized in Osijek sooner than in 1924, upon the establishment of the Slavonian Riders' Circle, the equestrian sports history dates back to the beginning of the 19th century. According to the historical sources, the English horsemen appeared in Osijek for the first time on 14 April 1800. In addition to the numerous touring companies, the First Slavonian Society for Trot and Race organized an equestrian competition at the Čepin Hippodrome in Osijek in 1882.

The *Knez Pavle* Slavonian Riders' Circle was established in 1924, and the rules were approved by the Great Mayor of the Osijek District Dr. Fran Gabrek. Count Teodor Pejačević was elected association's President. The Circle organized the equestrian competitions at the Retfala Hippodrome and behind the Sugar Refinery in the Lower Town annually, up to the commencement of the Second World War. The equestrian division of the Croatian Falcon was also active as of 1926, which started a training in horsemanship and other equestrian disciplines in 1927, subsequent to the arrangement of a common stable in the former counts Pejačević manor in Retfala.

The first manifestation subsequent to the end of the Second World War was an equestrian cross-country race in 1949, held at Pampas. Following the activity of a short-termed Club in the same year, Josip Samodaj, Stjepan Fabijanović, and Milan Kovjanić launched an action to establish a new club in 1955, **which did not take root prior to 1959, upon the establishment of the *Drava* Equestrian Club, whereby the organized practicing of the equestrian sports in Osijek has started**. In the next two years, the mass competitions were held in the equestrian jumping, trotting, and galloping disciplines at an improvised hippodrome on the Pampas meadow, watched by as many as 15,000 spectators. The *Drava* organized a manifestation on **23 July 1961** that ceremonially **opened the arranged hippodrome at Pampas**, with the participation of head from the eight equestrian clubs of the former state, the most successful being the domestic trotting head ***Fistra*** and ***Pluton I.*** with their owner Josip Samodaj. What is more, this trotting two-horse team duo dominated over the domestic and international races all around ex-Yugoslavia and the neighboring countries, holding primacy of the best national and Balkan two-horse team (champions in 1962) on a 2,400-meter horse trail and having the reputation of being the fastest in the European according to the result obtained, captained by the Slovenian driver Bojan Pušenjak.

Simultaneously, the organization of equestrian manifestations in Osijek were in full sway, so the *Drava* Equestrian Club expanded its activity to **the equestrian jumping since fall 1967, which would become a backbone of Club activities in the forthcoming years**. Subsequent to a period of stagnation due to a lack of finances, the *Drava* Equestrian Club organized a spectacular manifestation within a tourist week in 1978, which has also seen the participation of the Libyan National Team, so 6,000 spectators enjoyed the trotting races and the horse jumping despite the rainfall. At that time, the *Drava* Equestrian Club had 400 members, 20-odd of whom were the competitors, and a Riding School with 60-odd attendees was also active in the Club. In August 1981, the *Drava* organized the 54th Yugoslavian Trotting Derby, having seen the performance of 80-odd best head, while a total of five trotting races and two horse jumping tourneys was watched by as many as 10,000 spectators. After a vicennium of his successful running of the Club, Dane Klašnja completed his long-standing President function at that time.

In the year 1985, the *Drava* changed its name to the *Osijek* Equestrian Club, logging 40-odd head, but a significant date in the history of the Osijek-based equestrian sports is **31 May 1987**, when a **reconstructed facility was ceremonially opened at the Pampas Hippodrome** (with a new horse trail, a hibernal riding hall, new stables and other necessary premises). In these years, the Club was led by Tomo Antunović and Ivan Čatipović.

The Homeland War interrupted the *Osijek* Equestrian Club's activities, and with the return to a peaceful lifestyle the Club continued its operations with a horse jumping section only, having organized the second round of the **first horse jumping competition in the independent Croatia** on 22 – 23 May 1993, entitled Croatia Cup. The Osijek-based equestrian enthusiasts headed by President Ivica Teklić organized a Croatia Cup round in the next two years, so there were 30-odd privately owned head and five Club-owned head in the Club during 1995.

After the Community of Sports Associations of the City of Osijek appointed Damir Harangozo as the *Osijek* Equestrian Club administrator (2002) and after several years of an overall crisis and inactivity, the Club has significantly improved its infrastructure (new horseboxes, irrigation wells, corrals, a 100 x 80 m parkour, an arenaceous manège, illumination in the training hall, a parking lot for the reception of riders and show horses, an expanded trotting horse trail and a rearrangement of the referee stand and the auditorium).

In the mid-2000s, a new expansion of the trotting sports has also occurred, so the *Osijek* Equestrian Club established the ***Fistra* Trotting Club** in 2005 as its organizational form (subsidiary). Transforming the Pampas in what is probably the most beautiful hippodrome in Croatia, numerous tournaments have been organized on an international and on a regional level, signifying a return of Osijek public interest in the equestrian sports, and the noted competitive achievements have also occurred.

In 2009, the *Osijek* Equestrian Club celebrated the 50th anniversary of its existence, having offered thereby a free three-day enjoyment concerning the most prestigious annual equestrian sports competition at a national level to all visitors—Croatia's Horse Jumping Championship in all categories.

In collaboration with the partnering Hungarian club, the *Osijek* Equestrian Club organized the international Grand Prix Osijek 2011 pertaining to the horse jumping, being a part of the overall Show Jumping Trophy project co-financed by the 2007-13 Hungary – Croatia IPA CBC Program, having demonstrated a **pioneering example of a EU project in the function of sports promotion** in the territory of Osijek-Baranja County.

Out of the organizational successes in recent times, the actual Club's leadership headed by Neđeljko Knežević organized Croatia's Horse Jumping Championship in 2015 and in 2019 and the Croatia Cup's finals in 2016. Recently, the Club infrastructure has also been significantly upgraded.

When it comes to the distinguished contestants throughout the Club's history, many of whom have later become the outstanding coaches and referees, the deepest trail was left by Željko Šeper, Pero Crnković, Dubravko Sladić, Vojo Maletić, Mila Rukovanjski, Mirjana Baban, Ljiljana Andraković, Davorka Šuvak, Danijela Žuljević, Igor Dujmović, Dunja Rukovanjski, Emilia and Goran Džambo, Ivan Babić, Zoran Munduković, and Nikola and Marko Vidačić.

In the riding disciplines, a continuation of a successful sports career of the younger generation, nowadays represented by Martina Ivković, Mia Krajina, Tijana Špoljarić, Nives Sić, Nikolina Kurtović, Laura Magdić, Ivan Funarić, Ivana Jelaš and Sandra Milić Gregoran, is expected.

Annually, the Club organizes a competition for the traditional **City of Osijek Cup** (as a rule, as a match race within the tournament). Under the auspices of the City, its prestige in the world of the equestrian sports is also reflected in its proverbial international character, so it experienced its 17th iteration in 2019. Nowadays, exist a show jumping section with 25 contestants and 38 horses, a dressage and carriage driving sections, as well as an always vital Riding School.

LITERATURA I IZVORI

Jurić, M. (2014.): "Monografija Konjičkog kluba 'Osijek' 2009. - 2013" (seminarski rad), Poljoprivredni fakultet, Osijek.

Kerže, D. / Kerže A. (2011.): "Od SOFK-e do Zajednice 1961. - 2011.", Zajednica športskih udruga grada Osijeka, Osijek.

Maras, D. (2010.): "Uporabna vrijednost konja i rezultati sa sportskih natjecanja u Konjičkom klubu 'Osijek' kroz 50 godina" (završni rad), Poljoprivredni fakultet, Osijek.

Ivanković, G. M. (1998.): Konjički sport, u: "Povijest sporta grada Osijeka 1784. - 1996.", Živaković-Kerže, Z. (ur.), Grafika, Osijek.

Vincek, D., Cerjanec, D. (2001.): Hrvatski kasački sport. Tiskara Horvat, d.o.o., Bjelovar.

"Agroglas", Osijek, br. 142, 162, 175, 176, 184, 186, 194, 195, 203, 204, 213, 233, 246, 260, 267, 298, 343, 472; 2006. - 2019.

Športski objekti, časopis, br. 33, 35, 41, 42, 44, 48, 51.

"Jugoslavenska revija za konjarstvo i konjički sport", Bačka Topola, br. 61/1990.

"KOnji - magazin o konjima", Zagreb, br. 1-35.

"Konjska snaga", časopis, br. 1, 4, 7, 11.

"Osječki sportski godišnjak 2006.", Kerže, A. (ur.), Zajednica športskih udruga Grada Osijeka, Osijek, 2007.

"Osječko-baranjski sportski godišnjak 2011.", Kerže, A. (ur.), Zajednica športskih udruga Grada Osijeka/Športska zajednica Osječko-baranjske županije, Osijek, 2012.

"Register kasaških konj Jugoslavije, Kasaški koledar 1960-1984", Konjički savez Slovenije, Ljubljana

"Glas Slavonije", Osijek, 1945. -2019.

"Hrvatski list", Osijek, 1924., 1927.

Matična knjiga Konjičkog kluba "Osijek"

Internetske stranice:

http://www.konjicki-savez.hr/

https://issuu.com/sportskiobjektiosijek

Fotografije:

Naslovnica: Zračni snimak hipodroma Pampas, 2020. - D. Stojsavljević

Foto uz impresum: Glava konja Contada u vlasništvu Martine Ivković - M. Milas

12-13 Pogled na dio objekata s nasipa uz rijeku Dravu krajem 80-ih godina – arhiva kluba

48-49 Zračni snimak hipodroma Pampas, 2005. – G. Topić

50-51 Snježana Andraković i 'Smaragd', Zagreb, 1989. - D. Jelinek

56-57 Detalj s kasačke utrke, Osijek, 2006. – M. Romulić

90-91 Martina Ivković i 'Contado', Finale "Croatia Cupa", Osijek, 2020. - M. Milas

188-189 Zračni snimak parkura na hipodromu Papmas - D. Stojsavljević

190-191 Prvak RH Marko Vidačić u maratonskoj vožnji, Pleternica, 2019. - M. Milas

204-205 Gordana Pavić i 'Herbstfarbe', Zagreb, 2019. - L. Novković

216-217 Matea Drageljević i '32 Femina' (KK Hercules) - B. Šeper

224-225 Polaznici Škole jahanja s trenericom Snježanom Andraković, Osijek, 2010. - K. Sudar

234-235 Uzgoj konja na hipodromu Osijek – T. Herega

244-245 Ivan Funarić na 'Guinessu' ispred FAZOS-a, Smotra Sveučilišta, 2018. - B. Šeper

310-311 Zračni snimak hipodroma Pampas, 2020. - D. Stojsavljević

Fotografije iz privatnih arhiva osoba koje se spominju u monografiji objavljene su uz njihov pristanak.

Prof. dr. sc. Mirjana Baban

Rođena je 5. veljače 1965. godine u Belišću. Diplomirala je na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku (danas Fakultet agrobiotehničkih znanosti Osijek) 1988. godine, na kojem je i zasnovala radni odnos. Magistrirala je na Agronomskom fakultetu u Zagrebu 1996. godine, a doktorirala na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku 2003. godine. U zvanju je redovite profesorice u trajnom zvanju. Koordinatorica je svih modula vezanih za konjogojstvo (na preddiplomskom, diplomskom, stručnom i doktorskom studiju). Kao autorica uzgojnoga programa u konjogojstvu RH, stručno se uključuje u njegovu provedbu i organiziranje konjičkih natjecanja. Uključena je u brojne segmente razvoja konjogojstva i konjičkog sporta, od institucija poput Hrvatskog konjičkog saveza pa sve do Ministarstva poljoprivrede. Hrvatska olimpijska akademija ju je angažirala kao predavačicu u Programu osposobljavanja konjičkih sportskih stručnjaka. Nakon dvadesetogodišnjeg aktivnog bavljenja preponskim konjičkim sportom postaje sutkinja u istom i zaprežnom sportu. Do sada je obnašala dužnosti *članice* Izvršnog odbora Konjičkog kluba Drava / Osijek, Odbora za uzgoj, Suda *časti* te Izvršnog i Nadzornog odbora Hrvatskog konjičkog saveza koji joj je dodijelio Zahvalnicu za doprinos u promicanju konjičkog sporta u Republici Hrvatskoj, u Zagrebu 2012. godine. Ljubav prema konjima realizirana u osječkom konjičkom klubu od njezine 13. godine *života* usmjerila je njezin sportski, a kasnije i profesionalni *život*, *što* je bio i glavni motiv za pisanje ove monografije.

Objavila je u koautorstvu *šest* sveučilišnih udžbenika, dva rada u dvije knjige, dva priručnika, 250 znanstveno-stručnih radova, preko 300 stručno-popularnih *članaka*. U koautorstvu je sa studentima objavila ukupno 63 rada različitih kategorija. *Članica* je Uredničkog odbora znanstvenog *časopisa* Krmiva. Bila je dva puta predsjednica znanstvenog odbora međunarodnog simpozija i urednica zbornika s ukupno 17 plenarnih izlaganja. Bila je voditeljica znanstvenoga projekta MZOŠ-a te suradnica na više znanstvenih, VIP i međunarodnih bilateralnih znanstvenih projekata. Dobitnica je godišnje državne nagrade za popularizaciju i promidžbu znanosti za 2015. godinu, a dobila je i dvije pohvale za mentorstva pri izradama seminarskih radova studenata nagrađenih Rektorovom nagradom. Sa studentima je imala 31 aktivnost na dosadašnjim Festivalima znanosti, a 2019. godine dobila je i Zahvalnicu za osobit doprinos na Festivalu znanosti za akademsku godinu 2018./2019. za Dan Fakulteta agrobiotehničkih znanosti. Iste godine je dobila i Zahvalnicu Sveučilišta kao znak javnog priznanja za organizaciju prve multimedijalne instalacije kojom je ostvaren izniman doprinos u sudjelovanju na 22. Smotri Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku 2018. godine. Multimedijalna instalacija je ujedno bila i predaktivnost projekta Europske noći istraživača u 2018. godini, u kojem je bila voditelj.

GRAD OSIJEK

OSJEČKO-BARANJSKA ŽUPANIJA

ZAJEDNICA ŠPORTSKIH UDRUGA GRADA OSIJEKA

ŠPORTSKA ZAJEDNICA OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE

ŠPORTSKI OBJEKTI

HRVATSKI KONJIČKI SAVEZ
CROATIAN EQUESTRIAN FEDERATION

